

Giới thiệu Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert

Một thế hệ thiên tài Khương Vũ bị người âm thầm phế bỏ tu vi âm thầm mà chết, vừa lúc một cái khác thời không linh hồn xuyên qua đến tận đây, tiếp nhận Khương Vũ thân hình, hơn nữa còn mang theo một cái anh hùng liên minh hệ thống cùng nhau xuất hiện ở cái này thế giới; sinh mệnh nước thuốc xuất hiện thế nhưng có thể làm này phổ tàn phế thân thể chậm rãi thương càng, thiên tài tư chất lại lần nữa khôi phục, chính là Khương Vũ vừa mới mới vừa bước trên đi trước cường giả con đường.

Khương Vũ nói: "Tuồng người nhiều khi dễ ít người? Ăn ta một cái mảnh long vẩy đuôi!"

Khương Vũ nói: "Mỹ nữ ta dùng một quyển từ vong liên hoa trao đổi, chúng ta làm bằng hữu thế nào?"

Khương Vũ nói: "Hắn kêu cái luân, là một cái kiên cường nam nhân."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Bị phế bỏ thiên tài

"Cho ta phế bỏ này tiểu tử kinh mạch, nhất là cái này họ Lăng." Một cái dẫn đầu nam tử áo đen thâm độc nói.

"A! Không muốn a!" Một người thiếu niên bị bốn người quần áo đen phân bắt từ chi đoạn kinh mạch toàn thân, phát ra một tiếng thê lương gào thét.

Người quần áo đen nhìn ngất đi Khương Vũ, tiếng cười lớn từ che mặt cái khăn đen xuống truyền tới: "Ha ha ha ha!"

"Hô!" Trong giấc mộng Khương Vũ rộng rãi ngồi dậy, từng ngum từng ngum thở hỗn hển, lấy sống bàn tay lau một chút trên trán mồ hôi lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Ta biết người chết bức bối, yên tâm đi, ta sẽ thật tốt thay người sống tiếp, sau này nhất định báo thù cho huynh."

Khương Vũ, nguyên lai chính là một không cha không mẹ tự lực cánh sinh cô nhi, vì vậy chỉ bên trên THCS liền thật sớm thôi học đi làm, mười sáu tuổi năm ấy hắn si mê lập tức một cái gọi là "Anh Hùng Liên Minh" trò chơi, đem còn thừa lại tiền cộng lại thật vất vả mua đài PC cũ, kết quả người này hết sức phấn khởi mở máy trò chơi, lại trực tiếp liên quỹ mười chuỗi, khi Khương Vũ hướng lão thiên liền thẳng đứng ngón giữa, hung hăng mắng: "Liên quỹ mười chuỗi có làm hay không, Tặc Lão Thiên, người có gan thả ta Khương Vũ vào trò chơi, ta cắn chết hắn nha!"

"Ầm" một tiếng, người này mới mắng xong, bên ngoài một đạo kinh thiên thiểm điện vạch qua kèm theo ầm ầm tiếng sấm, bị dọa sợ đến Khương Vũ người run một cái, thật vừa đúng lúc người này đầu ngón chân đụng phải lạn sập bản kim chúc ti bên trên, co quắp một trận sau "Phốc thông" một tiếng ụp sập bộ kia mới vừa mua PC cũ bên trên, lúc đó treo.

Nguyên vốn cho là mình về tây Khương Vũ lại phát hiện đầu đau nhói sau khi, cả người cũng đều đau phải chết, chẳng qua là hắn vô lực mở miệng nói chuyện, chỉ có thể yên lặng chịu đựng hết thảy các thứ này, mà sau khi theo tới trí nhớ bao phủ đầu óc hắn.

Khương Vũ đầu nhanh chóng thoáng qua vô số tin tức, chính mình cũng không có bị lão thiên thả vào trong trò chơi, mà là chuyển kiếp đến một cái Khương Vũ căn bản cũng không có nghe nói qua thế giới, nơi này là người mạnh là vua thế giới, cùng trước hắn văn minh hoàn toàn bất đồng, ở chỗ này chỉ có cường giả mới được tôn kính.

Mà hắn chuyển kiếp thân thể này vốn là chủ nhân cũng gọi Khương Vũ, cũng là mười sáu tuổi, trọng yếu là cái này ban đầu Khương Vũ ở sáu tuổi lúc liền triển lộ ra cường đại thiên phú tu luyện, bị quốc gia bí mật bảo vệ, che giấu hắn vốn là thân phận, gọi là "Lăng". Cho đến hắn mười bốn tuổi năm ấy bị quốc gia đưa đến Đông Đại Lục toàn bộ thiên tài tề tụ "Thiên Khải học viện", sau khi đột phá đến "Vũ Linh" cảnh giới, có thể nói Đông Đại Lục từ trước tới nay trẻ tuổi nhất Vũ Tu thiên tài, chỉ tiếc mười sáu tuổi từ Thiên Khải học viện trở về nước trên đường bị một đám cường đại người quần áo đen vây công, phí tu vi, cắt đứt kinh mạch toàn thân thành nửa người phế nhân, ban đầu Khương Vũ là bức nào ngao khí, trong lúc nhất thời không chịu nhận bị người phí kinh mạch sự tình, hơn nữa cả người nghiêm trọng thương thế, một hơi thở không có lên tới buồn rầu mà chết, mà lúc này vừa gặp Khương Vũ chuyển kiếp tới, lúc đó phụ thân đến một cái bị phế thiên tài trên người.

Kinh mạch toàn thân đứt đoạn, cũng may thân thể này căn cơ được, tu dưỡng đã hơn một năm thời gian Khương Vũ cuối cùng có thể cùng người bình thường như thế đi, nhưng là muốn tiếp tục Vũ Tu kia nằm mộng cũng đừng nghĩ, mà hơn một năm nay thời gian Khương Vũ vừa vận hoàn toàn tiêu hóa trước cái đó Khương Vũ toàn bộ trí nhớ.

Người nhà không muốn Khương Vũ lúc đó ở người cường giả này thế giới hoang phế sinh mệnh, lại đem hắn đem gửi địa học Phủ học tập pháp tu, lại trải qua hơn phân nửa năm tu tập, Khương Vũ cũng là biết rõ mình pháp tu tư chất rất là một dạng nhưng lại không có qua đề ý nhiều, bạch kiểm một cái mạng có thể sống bao lâu sống bao lâu đi, cái này hoặc giả cũng là đòi trước làm vài chục năm cô nhi tính cách đi.

Vội vã thức dậy, Khương Vũ đem ác mộng đã sớm không hề để tâm, tương này gần thời gian hai năm Khương Vũ cũng không ít làm qua như vậy ác mộng, tự nhiên làm theo cũng liền miễn dịch.

Rửa mặt, mặc quần áo hoàn vừa vặn nghe được mẹ Lý Mai gọi mình ăn cơm thanh âm, Khương Vũ cao giọng đáp lại: "Sẽ tới."

Ngồi vào trên bàn cơm, Khương Vũ nhìn Lý Mai mặt đầy hiền hòa nhìn mình nói: "Tiểu Vũ, ăn nhiều một chút, đừng đói bụng."

Khương Vũ gật đầu, Lý Mai chính là điển hình một cái gia đình bà chủ, tính cách hiền hòa, tướng này gần hai năm tiếp xúc Khương Vũ ngược lại ở Lý Mai trên người cảm nhận được chưa từng có tình thương của mẹ, rất là hưởng thụ.

"Học phủ bên kia nhanh muốn tiến hành Pháp Đồ khảo hạch chứ? Gần đây luyện như thế nào đây?" Cha Khương Hải Thịnh mang theo có chút mệt mỏi thanh âm hỏi Khương Vũ.

"Tạm được, tạm được." Khương Vũ trong miệng lẫn vào cơm nói, người phụ thân này Khương Hải Thịnh bởi vì lúc trước Khương Vũ Vũ Tu thiên phú một mực vì thế cảm thấy rất kiêu ngạo, nhưng trước đây không lâu Khương Vũ kinh mạch toàn thân bị hủy sau, để cho cái này vốn là tình bạn cố tri tột Khương phụ bệnh phát, suýt chút nữa thì tánh mạng, cho nên Khương Hải Thịnh ngược lại phá lệ thương yêu Khương Vũ, chẳng qua là suốt ngày mặt đầy mệt mỏi, Khương Vũ cái này chuyển kiếp người vừa tới nhìn cũng bận tâm.

Sau khi ăn cơm xong, cùng cha mẹ chào hỏi, Khương Vũ liền đi ra cửa học phủ, nhắc tới học phủ thật ra thì cũng liền cùng trường học không sai biệt lắm, chỉ bất quá kiếp trước trường học giáo khoa kỹ năng văn hóa, cái thể giới này học phủ nhưng là dạy tu luyện như thế nào, trở thành cường giả.

Cùng kiếp trước trường học phân văn, lý như thế, cái thể giới này học phủ lại chia làm Vũ Tu cùng pháp tu, cũng chính là cái gọi là Vũ Giả cùng Pháp Giả, mà như cái gì Triệu Hoán Sư, Luyện Dược Sư, Luyện Kim Sư những thứ này cùng kiếp trước sở trường không sai biệt lắm, không chỉ cần muốn thiên phú, còn không dễ dàng học, quan trọng hơn là phí tiền.

Vũ Giả tầng thứ chia làm: Vũ Đồ, Vũ Giả, Vũ Phu, Vũ Cuồng, Vũ Linh, Vũ Sư, Vũ Vương, Vũ Hoàng, Vũ Đế, Vũ Thánh.

Pháp Giả tầng thứ chia làm: Pháp Đồ, Pháp Giả, Pháp Tông, Pháp Cuồng, Pháp Linh, Pháp Sư, Pháp Vương, Pháp Hoàng, Pháp Đế, Pháp Thánh.

Mà Vũ Tu cùng pháp tu cũng là cái thể giới này cơ sở, cho nên mới có như thế rõ ràng phân tầng, giống như Triệu Hoán Sư loại này liền không có như vậy cụ thể, về phần học phủ bên trong một loại chỉ có Giáo sư đến Vũ Linh cùng Pháp Linh lão sư, lui về phía sau nữa cần phải nhìn mọi người thiên phú cùng kỳ ngộ, mà Khương Vũ tại sao có thể biết nhiều như vậy, hay là bởi vì trước cái này Khương Vũ đã từng là Đông Đại Lục tối thiên tài trẻ tuổi, ở trên trời khai học viện học bỏ tức hai năm qua, không chỉ có đột phá tu vi đến "Vũ Linh" cảnh giới, càng là biết không ít người bình thường không biết sự tình.

Khương Vũ học tập địa phương cách hẳn chỗ ở phương không phải là rất xa, đi bộ nửa giờ cũng liền đến, liếc mắt nhìn quen không có thể quen đi nữa "Sơn Nam học phủ" bốn chữ lớn, Khương Vũ chậm rãi đi tới.

Đi vào chỗ ở mình "Pháp Đồ viện" phòng học, ngồi vào chỗ ngồi liền nghe được bên cạnh Vương Phong mặt đầy hưng phấn cùng vây bên người hẳn mấy cái nam sinh nói: "Lập tức lại đến Thanh Vũ cuộc so tài, mấy người các người tham gia không?"

Lưu Thanh không tình nguyện nói: "Chúng ta đánh thắng được những Vũ Tu đó gia súc sao? Lại nói Thanh Vũ cuộc so tài cũng ở đây Pháp Giả sau khi khảo sát bắt đầu, năm nay ta muốn là còn cảm không được Pháp Đồ Ma Bào lời nói, cha ta thể nào cũng phải đánh chết ta không thể."

Vương Phong nghe Lưu Thanh lời nói không khỏi an ủi vỗ vỗ bả vai hắn nói: "Cũng vậy, chúng ta cũng mau mười tám, nếu là người năm nay còn không đạt tới Pháp Đồ lời nói, học phủ cũng không thu người."

Lưu Thanh nghe sắc mặt tối sầm lại trở lại chính mình chỗ ngồi, chỉ để lại gương mặt nhìn Vương Phong, hắn bắt đắc dĩ nói: "Được,, xem ra Thanh Vũ cuộc so tài lại không vai diễn."

Khương Vũ nhưng là liếc hắn một cái không nói gì, này Thanh Vũ cuộc so tài chỉ giới hạn ở tuổi tác ở mười tám tuổi (bao gồm mười tám tuổi) dưới đây nam nữ tham gia, tương tự với như vậy trận đấu cơ hồ toàn bộ Đông Đại Lục đều có.

Khương Vũ bây giờ thật sự ở cái thể giới này tổng cộng có hai cái hiện lên đại lục cùng vô số quần đảo tạo thành, hai trong đại lục cách nhau đến nhìn nhau chỉ hải cùng Vĩnh Hằng Thần Phong, lấy Vĩnh Hằng Thần Phong là bên trong, chia làm đông Tây Đại Lục, mà Khương Vũ nơi ở chính là Đông Đại Lục trên.

Đông Đại Lục có tam đại quốc gia, Viêm Hoàng Cổ Quốc, Bradley Liên Bang, còn có Gary Quốc. Đông Đại Lục năm thứ ba đại học nước ở riêng Đông Đại Lục, kỳ bắc là Viêm Hoàng Cổ Quốc, tây nam là Bradley Liên Bang, Đông Nam là Gary Quốc, trong đó Viêm Hoàng Cổ Quốc diện tích rộng nhất, Gary thứ hai, Bradley ít nhất, chỉ có Viêm Hoàng Cổ Quốc hơn một nửa điểm.

Tam quốc trung tâm có một thành được đặt tên là "Thiên Khai Thánh Thành", là Tam Quốc cường giả thật sự tụ tập chi địa, cũng là chủ đạo Tam Quốc mạnh yếu địa vị phương, mà "Thiên Khai học viện" chính là Tam Quốc thiếu niên thiên tài căn cứ, cũng là đời kế tiếp cường giả bồi dưỡng địa phương.

Tam quốc trong Viêm Hoàng Cổ Quốc vốn là Tam Quốc bên trong nắm giữ tới nhiều cường giả quốc gia, nhưng ở hơn 500 năm trước thiếu niên thiên tài lại càng ngày càng ít, cho tới bây giờ cường giả số lượng so với còn lại hai nước đều phải ít, đã không còn năm đó oai.

Viêm Hoàng Cổ Quốc có Cửu Châu, 36 Quận, Khương Vũ nơi ở Định Tương Thành liền ở vào Tấn Châu, Sơn Nam Quận bên trong, mà Định Tương Thành coi như Sơn Nam Quận Thủ nơi ở thành, cho nên núi này nam học phủ cũng ở đây Định Tương Thành bên trong, nói trắng ra chính là tỉnh thị khu quan hệ.

Cái gọi là Thanh Vũ cuộc so tài chính là Viêm Hoàng Cổ Quốc hàng năm đều phải cử hành cả nước cuộc so tài, dụng ý Tự Nhiên không cần nói cũng biết, đương nhiên là xúc tiến cái thế giới này người mạnh là vua bầu không khí, cùng kiếp trước cái gì áo cân nhắc trận đấu cũng không kém.

Cho nên, Khương Vũ nhìn Vương Phong giống như liếc si như thế, không nói Viêm Hoàng Cổ Quốc nặng Vũ Tu điểm này, chỉ riêng cái kia chút thực lực chỉ sợ Định Tương Thành có thể ngược lật hấn Vũ Tu cân nhắc cũng đếm không hết, còn muốn tiến vào đến Quận cuộc so tài? Châu cuộc so tài?

Vương Phong thấy một bên Khương Vũ lại gọi lên ngủ gật, ánh mắt sáng lên hỏi "Khương Vũ a, ta dự định tham gia năm nay Thanh Vũ cuộc so tài, ngươi có muốn hay không đồng thời."

"Không đi, không đi, ta mới không đi tìm ngược." Khương Vũ trực tiếp cự tuyệt nói, hấn còn khắp người ám thương đầu rồi, mới không đi tiếp cận này náo nhiệt.

"Yên tâm, có ta đây, ta lặng lẽ nói cho ngươi biết." Vương Phong vừa nói nhìn liếc chung quanh không người nhìn hai người bọn họ, tiến tới Khương Vũ bên tai thấp giọng nói: "Ta đạt tới Pháp Đồ cảnh giới."

"Ồ." Khương Vũ nhàn nhạt đáp một tiếng, ngáp một cái chuẩn bị ngủ, từ hấn biết rõ mình pháp tu thiên phú một loại sau cũng liền ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới đứng lên, pháp tu vốn là nếu so với Vũ Tu khó khăn không nói, hơn nữa pháp tu khi đạt tới Pháp Tông trước cũng không có gì sức chiến đấu, mà giống như Vương Phong cũng sắp mười tám tuổi mới đạt tới Pháp Đồ cảnh giới, đời này phỏng chừng cũng thì đến được Pháp Cuồng đâm chết, có chút kỳ ngộ Pháp Linh cũng liền đến cùng, giống như Vương Phong loại tư chất này bình thường gia hỏa, cơ hồ đại biểu Viêm Hoàng Cổ Quốc phần lớn người tư chất, mà bọn họ những người này phần lớn cũng là quốc gia tầng dưới chót nhân viên, muốn ở Thanh Vũ cuộc so tài thoát đĩnh, cơ hồ là không hy vọng gì.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đoàn đội chiến

Vương Phong thấy Khương Vũ gọi lên ngủ gật, không khỏi âm thầm khinh bỉ Khương Vũ, Khương Vũ là đang ở hơn nửa năm trước vào Pháp Đồ viện, cơ hồ suốt ngày tới ngay cả khi ngủ, một chút lòng cầu tiến cũng không có, không chỉ có Pháp Đồ viện chúng biết đến, ngay cả Vũ Đồ viện bên kia cũng biết Sơn Nam học phủ Hữu Khương vũ như vậy Nhất Hào người.

"Không được, không tốt." Tổng Hiếu Thiên vội vã chạy vào Pháp Đồ viện phòng học la lớn, lại vừa vịn dụng vào hướng chỗ ngồi đi Lư Thanh.

"Tổng Hiếu Thiên ngươi vội cái gì hoảng, đuổi đi đầu thai a." Lư Thanh xoa xoa đầu bắt mắt nói.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi." Tổng Hiếu Thiên nói xong mặt đầy tức giận nói: "Mới vừa rồi ta gặp Vũ Đồ viện Trương Húc Thần mấy cái Tôn Tử nói chúng ta Pháp Đồ viện nam sinh đều là thứ hèn nhất, ta giận tiến lên lý luận, không nghĩ tới tên kia không nói hai lời liền cho một quyền của ta, buông lời nói hấn Trương Húc Thần tan học ngay tại học phủ lời đài cấp độ kia đến, chúng ta Pháp Đồ viện nam sinh không đi chính là bọn hấn Tôn Tử."

"Thảo, Trương Húc Thần tên khốn kiếp này còn giẫm lên mặt mũi, một hồi tan học ta cùng đi với ngươi học phủ lời đài." Lư Thanh nghe xong Tổng Hiếu Thiên lời nói sau, khí sắc mặt tái xanh, hung hăng nói.

"Tính ta một người." Vương Phong lớn tiếng nói, sắc mặt cũng khó nhìn.

"Ta cũng đi." Một cái tên nhỏ thỏ nam sinh nói.

"Cũng tính ta một người." Lại một cái Pháp Đồ viện nam sinh nói.

Bất quá suy nghĩ một chút cũng phải mọi người đều là mười bảy mười tám tuổi, chính là nhiệt huyết phương cương thời điểm, bị người ta như thế khinh bỉ Pháp Đồ viện một nửa nam sinh cũng tức giận biểu thị sau khi tan học phải đi tìm Trương Húc Thần tính sổ.

Khương Vũ ngẩng đầu nhìn mắt Tổng Hiếu Thiên, người này một bên mặt quả nhiên có chút sung, bất quá hấn lại ngáp một cái tiếp tục ngủ, một đám Pháp Đồ cũng chưa tới pháp tu cùng Vũ Đồ môn đi làm chiếc? Đây thuần túy liền là muốn chết tiết tấu, lại nói Khương Vũ nhưng là nhớ kỹ cha dạy bảo, ngàn vạn lần không nên khoe tài bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn.

Thật ra thì Sơn Nam Học Phủ này Pháp Đồ viện cùng Vũ Đồ viện mâu thuẫn một mực tồn tại, cái thế giới này thượng võ cơ hồ mỗi nửa năm học phủ sẽ tổ chức Pháp Đồ viện cùng Vũ Đồ viện tiến hành một lần đối chiến, mỗi lần kết quả cũng không cần nói cũng biết, ở không tới Pháp Tông trước pháp tu cơ bản cũng là bị đồng cấp bậc Vũ Tu còn ăn hiếp, hoàn toàn tạo thành Võ cường pháp yếu cục diện, nhưng là trường học lại hàng năm như cũ chấp

hành hai viện đối chiến, để cho hai viện tạo thành đối địch bầu không khí, tựa giống với một hồi Tống Hiểu Thiên đám người và Trương Húc Thần đám người âm thầm đối chiến, đây chính là học phủ muốn thấy được kết quả, chỉ cần không xuất hiện Từ Vong cùng trọng đại bị thương tàn phế, học phủ cũng sẽ không ngăn cản.

Son Nam học phủ buổi trưa là không cho phép học sinh về nhà, học phủ bên trong có nhà ăn. Khương Vũ nhét đầy cái bao tử, đánh ngủ gật một buổi xế chiều lại vừa là vội vã mà qua, còn đang trong giấc mộng Khương Vũ bị bên người Vương Phong tiếng gào cho đánh thức: "Các anh em, cùng đi lôi đài, đánh ngã Vũ Đồ viện đám cháu kia."

"Đi!" Những thứ kia cũng định đi lôi đài các nam sinh rồi rút hường ứng nói đuôi mà ra.

"Có bệnh." Khương Vũ nhìn Vương Phong một đám người hung thần ác sát ra phòng học, thăm thì trong miệng một tiếng, lấy tay xoa xoa mông lưng con mắt, đứng dậy đuổi người một cái chuẩn bị về nhà.

"Các chị em, chúng ta cũng đi xem một chút." Bỗng nhiên sau lưng truyền tới một đạo giọng nữ, Khương Vũ quay đầu nhìn lại nguyên lai là Từ Oánh Oánh, mỹ nữ này là Son Nam học phủ công nhận mỹ nữ, một đôi chân thon dài không nói, cặp mắt kia thủy uông uông, xem người lòng ngứa ngáy.

"Nhìn cái gì vậy, cũng không biết người có phải là nam nhân hay không, một chút tập thể ý thức cũng không có." Nhưng là Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ xoay đầu lại, mảy liễu dựng lên đưa tay liền chỉ Khương Vũ giáo huấn.

Khương Vũ không nghĩ tới chính mình liền chuyển cúi đầu cũng sẽ trúng thương, này Từ Oánh Oánh tướng mạo là một chút không lời nói, chẳng qua là này tính khí hỏa bạo cũng không nói, cũng là cả Son Nam học phủ công nhận

Nhập học hơn nửa năm Khương Vũ cho tới bây giờ đều không cùng lửa này cô em từ chuyển lời, không nghĩ tới này lần đầu tiên nói chuyện liền bị như vậy khinh bỉ? Nhất là còn nói mình không phải là nam nhân, coi như là là người của hai thế giới Khương Vũ cũng nhẫn không khẩu khí này, hấn chân mảy cau lại nhìn Từ Oánh Oánh kia đẹp đẽ gương mặt nói: "Ta nói mỹ nữ, người cũng biết ta không đi học phủ lôi đài?"

Từ Oánh Oánh bị Khương Vũ câu hỏi ngữ cứng lại, bất quá nàng như cũ sắc mặt khó coi đạo: "Vậy người mới vừa rồi một chút phản ứng cũng không có."

"Ta cũng không thấy người bao lớn phản ứng a." Khương Vũ cũng thuận miệng nói, thật ra thì hấn căn bản cũng không biết Từ Oánh Oánh mới vừa rồi là phản ứng gì.

Nghe Khương Vũ lời nói Từ Oánh Oánh một trận tức giận, chính mình cũng không thể cùng một đám đại nam sinh như thế quỷ kêu khóc quỷ chứ? Bất quá nàng coi như nói phải trái, rên một tiếng đối với (đúng) Khương Vũ đạo: "Vậy thì cùng đi đi, chúng ta cũng phải đi học phủ lôi đài bên kia."

Khương Vũ nhún nhún vai, đi thì đi thôi, ngược lại ta cũng chính là một xem cuộc chiến.

"Mấy người các người cũng đều cùng đi, nếu ai dám về nhà, hừ hừ." Từ Oánh Oánh nhìn thấy Khương Vũ đáp ứng, liền đem đầu ở phòng học tảo một vòng đối với (đúng) mấy cái còn lại nam sinh nữ sinh bắt thiện nói.

Mấy cái kẻ xui xẻo từ hai mắt nhìn nhau một cái cũng đều gia nhập Từ Oánh Oánh đội ngũ, không nói này Từ Oánh Oánh ở Son Nam học phủ sức ảnh hưởng, ánh sáng nàng cha là Son Nam Học Phủ này Phủ dài này một tra mọi người cũng không dám chọc giận nàng chân mảy.

Son Nam học phủ lôi đài đường kính chân 1000m, phía trên đứng gần trăm số hiệu Vũ Đồ viện nam sinh, Trương Húc Thần nhìn từ đằng xa đi tới Vương Phong các loại (chờ) Pháp Đồ viện nam sinh rất là kinh ngạc nói: "U a, thật đúng là dám đến à?"

"Đến như vậy nhiều cháu tử a." Lý Kiến Đông có ý khen nói.

"Ha ha ha ha." Vũ Đồ viện chúng nam sinh cũng cười lên ha ha.

"Một hồi không phải là đem đám này Tôn Tử đánh không cười nổi!" Vương Phong tức giận vừa nói, dẫn mấy chục số hiệu Pháp Đồ viện nam sinh đi lên học phủ lôi đài.

"Đánh như thế nào?" Vương Phong nhìn đối diện Trương Húc Thần nói.

Trương Húc Thần nhưng là mặt đầy ngạo khí nói: "Tùy tiện, một mình đấu một dạng chiến đấu các người chọn đi."

Vương Phong nghe một chút mắt nhìn bên người Lưu Thanh cùng Tống Hiểu Thiên, coi như không đánh lại cũng phải kéo mấy cái chịu tội thay, đang muốn lúc mở miệng, bỗng nhiên sau lưng truyền tới Từ Oánh Oánh thanh âm: "Vương Phong nói với hấn một mình đấu!"

Nghe được Từ Oánh Oánh lời nói Vương Phong sắc mặt vui mừng, không nói hai lời nói thẳng: "Một mình đấu!"

"Chửi thề một tiếng, nàng làm sao tới!" Trương Húc Thần bên người Trần Huy tròn to hai mắt nói.

"Nàng đều Pháp Tông cảnh giới, cùng nàng đánh căn bản là tìm chết a!" Lý Kiến Đông đau khổ gương mặt nói: "Lần này lật thuyền trong mương, phải cho người làm Tôn Tử."

Trương Húc Thần thấy Từ Oánh Oánh tới cũng không khỏi nhủ mảy, này Từ Oánh Oánh pháp tu thiên phú cực cao ngay từ lúc mười hai tuổi lúc là

được Pháp Đồ, mười bốn tuổi trở thành Pháp Giả, mười bảy tuổi trở thành Pháp Tông, bởi vì hần cha duyên có lúc này mới một mực ở lại Sơn Nam học phủ học tập, phải biết Sơn Nam Học Phủ này là giáo dục mười hai tuổi đến mười tám tuổi tác hải đồng, hơn nữa chỉ dạy tập võ Đồ cùng Pháp Đồ bên dưới phương pháp tu luyện, một khi đạt tới yêu cầu còn chưa đầy mười tám tuổi có thể tiếp tục đi học, nhưng đạt tới mười tám tuổi cũng không cần phải ở lại học phủ, cho nên những thiên phú kia tốt một loại khi đạt tới Vũ Đồ hoặc là Pháp Đồ sau khi cũng sẽ đi Châu Phủ tiến hành khảo hạch, học tập lên cấp đến Pháp Giả cùng Vũ Giả phương pháp tu luyện, mà Từ Oánh Oánh chính là bọn hần bảy gà trong Hạc, nhất là nàng đột phá đến Pháp Tông cảnh giới sau, nắm giữ tấn công tính ma pháp thực lực càng là kinh khủng.

Từ Oánh Oánh mang theo Khương Vũ một đám người đi tới Vương Phong bên người hướng về phía Trương Húc Thần nói: "Bỏ tiểu thư đại biểu Pháp Đồ viện xuất chiến, các người tùy tiện phải đi ra một người đến đi."

Từ Oánh Oánh khí thế kia hoàn toàn đem đối diện Trương Húc Thần đám người bị dọa sợ đến không có tiếng, hiển nhiên là ai cũng không muốn bị Từ Oánh Oánh ngược.

"Thần ca, ai làm à?" Trương Húc Thần sau lưng Tề Thụy nhỏ giọng hỏi.

"Tiểu Thụy đừng sợ, có Thần ca đây." Trương Húc Thần an ủi Tề Thụy, bỗng nhiên hần suy nghĩ chuyển một cái, cười cùng Từ Oánh Oánh nói: "Từ Oánh Oánh, chỉ sợ ngươi không thể đại biểu Pháp Đồ viện xuất chiến."

"Tại sao? Bỏ tiểu thư không xứng sao?" Từ Oánh Oánh lông mày dựng lên, nâng lên một cái tay, "Phốc" ngưng tụ ra một cái hỏa cầu đi về phía trước một bước.

"Ừng ực." Trương Húc Thần nuốt ngụm nước bọt, vội vàng nói: "Cái này ta trước nói là Pháp Đồ viện nam sinh, cho nên."

"Còn giống như thật có chuyện như vậy." Từ Oánh Oánh hỏi tưởng một chút nói, Khương Vũ nhìn ở trong mắt cảm thấy này Từ Oánh Oánh mặc dù kiêu hoành, nhưng cũng không phải không nói phải trái nữ nhân.

Từ Oánh Oánh lời này vừa nói ra Vũ Đồ viện người bên kia mừng rỡ, Pháp Đồ viện bên này nam sinh sắc mặt bỗng nhiên thì trở nên, cũng may Từ Oánh Oánh rồi nói tiếp: "Ta cũng vậy Pháp Đồ viện một thành viên, chúng ta hay lại là đánh một dạng đánh đi, đừng nói ta Từ Oánh Oánh lấn phụ các người."

Trương Húc Thần nghe một chút trong lòng thở phào, lần này Pháp Đồ viện cho dù có Từ Oánh Oánh cũng chưa chắc có thể thắng, hần cười trung cầu Từ Oánh Oánh ý kiến đạo: "Là dùng quốc gia thông lệ, còn là mình định?"

"Đương nhiên là theo như quốc gia thông lệ quy củ, chọn người đi, mười phút sau bắt đầu." Từ Oánh Oánh trực tiếp đánh nhịp.

Đông Tây Đại Lục tất cả đều là dân tình thượng võ, vì vậy sớm đã có một mình đấu cùng một dạng chiến đấu khái niệm, một mình đấu tự không cần nhiều lời, này một dạng chiến đấu quy củ nhưng là lấy năm người tới tám người tạo thành một tiểu đội, hai cái tiểu đội dự định lấy một dạng chiến đấu phân thắng thua lúc, là mỗi cái tiểu đội tối đa chỉ có thể phái ra năm người tham gia, chia làm đoàn đội một người chiến đấu cùng đoàn đội hỗn chiến hai bộ phân.

Thủ trước tiến hành đoàn đội một người chiến đấu, hai đội mười người chia làm năm tổ, phe thắng lợi nhớ một phần, phe thất bại không tỉ số, nếu như kết quả cuối cùng 3:2, như vậy có thể tiến hành đoàn đội hỗn chiến, nếu như kết quả cuối cùng là 4:1, như vậy là không tiến hành đoàn đội hỗn chiến, nhớ 4 phân nhất phương chiến thắng.

Thứ yếu đoàn đội hỗn chiến là hai đội mười người cũng trong lúc đó tiến hành mười người Loạn Chiến, cho đến nhất phương toàn bộ nhận thua hoặc mất đi năng lực chiến đấu, thắng lợi Đội một là nhớ 2 phần, sau đó cùng trước một người chiến đấu số điểm gia tăng quyết định cuối cùng người thắng.

Này không chỉ là Viêm Hoàng Cổ Quốc sử dụng một dạng chiến đấu quy tắc, cũng là cả Đông Tây Đại Lục thật sự vận dụng một dạng chiến đấu quy tắc, bao gồm giống như Thanh Vũ cuộc so tài cùng một ít chính quy trong tranh tài, đều là lấy đoàn đội chiến đấu là tiến hành kiểu.

Khương Vũ mỗi lần hiện ra một dạng chiến đấu quy tắc thời điểm luôn là cảm khái cái thế giới này Vũ Đấu văn minh tân tiến, giống như hần kiếp trước thế giới để cho bọn nhỏ biết văn hóa cùng khoa học kỹ thuật tầm quan trọng như thế, cái thế giới này cũng thật sớm đề xướng đoàn đội cùng đồng đội tầm quan trọng, bởi vì ở cái thế giới này độc hành cường giả bị giết tin tức nơi nơi, mà không có đoàn đội còn muốn lớn lên thiên tài đã ít lại càng ít, nói tóm lại, cái thế giới này cường giả ý thức đã không đơn thuần là bản thân mình, bọn họ quan tâm hơn là đoàn đội cường độ, quốc gia cường độ, thậm chí là đại lục liên minh cường độ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Hỏa cầu thuật

Từ Oánh Oánh nhìn một đám sấu mi khổ kiểm Pháp Đồ viện nam sinh rất là khó chịu nói: "Các ngươi một đám Đại lão gia chẳng lẽ còn không bằng ta tiểu nữ từ này sao?"

Vương Phong đám người tất cả đều trong lòng phúc nghị: "Tiểu nữ? Ngươi nha ngươi dám nói ngươi là tiểu nữ? Rõ ràng chính là một thực lực kinh khủng hệt tiểu nữ được không nào?"

"Các ngươi ai nguyện ý xuất chiến, vội vàng." Từ Oánh Oánh quặm mặt lại nói.

"Ta." Tống Hiểu Thiên thứ nhất đứng ra, người này hôm nay là bị Trương Húc Thần ngay mặt làm nhục, tâm lý khẩu khí kia thế nào cũng không nuốt trôi, bây giờ có Từ Oánh Oánh cho bọn hắn ra mặt, hắn thứ nhất liền đứng ra.

Vương Phong cũng chặt đi theo ra, hắn coi như hôm nay dẫn đầu, nhất định là cho ra chiến đấu, nếu không phải Từ Oánh Oánh đến, chỉ sợ hắn bây giờ đã cùng Trương Húc Thần giao thủ.

"Vậy cũng tính ta một người đi." Lưu Thanh cùng Vương Phong là thiết ca môn, mặc dù thực lực không bằng Vương Phong, nhưng người này coi như nói nghĩa khí.

"Hừ ? Tại sao không ai nguyện ý xuất chiến sao?" Từ Oánh Oánh chờ một lát thấy đã không còn người tự nguyện xuất chiến, mày liễu dựng lên bất mãn nói.

Lúc này mới vừa rồi đi theo Từ Oánh Oánh tới một mười hai mười ba tiểu cô nương đứng ra yếu ớt nói: "Nếu không oánh oánh tý, coi là, tính ta một người chứ ?"

Từ Oánh Oánh thấy là năm nay mới có thể nhập học được tiểu cô nương xin đánh rất là vui vẻ yên tâm, nhưng là nàng lại mặt đầy lửa giận nhìn đối diện kia mấy chục số hiệu Đại lão gia hét: "Các ngươi chẳng lẽ còn không bằng một cái tiểu cô nương, nhanh lên cút ngay cho lão nương ra tới một."

Pháp Đồ viện chúng nam sinh thấy Từ Oánh Oánh nổi dóa mỗi một người đều cúi đầu, nhưng phải thì phải ai cũng không lên tiếng, đi lên tìm ngược? Bọn họ mới không làm đâu rồi, ngược lại này có mấy chục người đầu rồi, Từ Oánh Oánh cũng không phải là một ngón tay ai.

Từ Oánh Oánh thấy Pháp Đồ viện này một bang nam sinh kinh sợ dạng khí sẽ không đánh một nơi đến, lúc này vừa vặn thấy Khương Vũ lại thò ơ vô tình ngáp một cái, Từ Oánh Oánh thì càng khí, những người khác cũng còn khá ngại còn có chút xấu hổ tâm, người lại còn ở nơi này ngáp?

"Cái đó ai, ngươi có phải là nam nhân hay không? Là nam nhân tự ra chiến đấu, không phải là cút ngay trứng." Từ Oánh Oánh không nói hai lời đưa tay chỉ Khương Vũ tức giận nói.

Khương Vũ bị Từ Oánh Oánh chỉ nổi giận, chỉ thấy toàn bộ Pháp Đồ viện học sinh tất cả đều "Rào" một tiếng đem đầu chuyển hướng hắn, Khương Vũ cái đó oan a, trong lòng mắng: "con bà nó, ta lại nơi nào đắc tội ngươi."

Mặc dù Khương Vũ là người của hai thế giới, nhưng bị một nữ nhân hai lần chỉ hỏi có phải là nam nhân hay không loại vấn đề này, nhất là là đang lúc mọi người vây xem dưới tình huống, Khương Vũ thanh âm cũng lạnh xuống: "Ta gọi là Khương Vũ, không gọi cái đó ai."

"Hừ ?" Từ Oánh Oánh không nghĩ tới Khương Vũ dám cho nàng sắc mặt nhìn, bất quá nàng cũng không quá để ý, lời nói mới vừa rồi kia nàng biết đắc tội người, nhưng là nàng nhìn nhóm người này kinh sợ trứng liền tức giận, đắc tội mà đắc tội, ngược lại nàng Từ Oánh Oánh cũng không sợ, hướng về phía Khương Vũ đạo: "Có dám hay không chiến đấu?"

Khương Vũ không nói hai lời từ trong đám người đi ra, bây giờ kinh sợ đó không phải là thừa nhận mình không là nam nhân? Bất quá Khương Vũ cũng nhìn Từ Oánh Oánh nói: "Ta có phải là nam nhân hay không cũng không phải là đánh một trận là có thể nhìn ra, nếu không hai ta cùng đi điều tra?"

Oa kháo! Đây tình huống gì, tại chỗ toàn bộ Pháp Đồ viện học sinh cũng trừng mắt to nhìn Khương Vũ, người này lại dám công khai trêu đùa Từ Oánh Oánh, này giờ ạ thật là muốn chết tiết tấu a!

Từ Oánh Oánh cũng bị Khương Vũ lại nói sắc mặt lạnh lẽo, nàng lạnh rên một tiếng đạo: "Muốn cua ta? Một hồi đánh thắng lại nói."

"Ba vị, vậy thì nhờ các ngươi." Khương Vũ đối với (đứng) Vương Phong ba người khách sáo nói, ba người đều nói sẽ hết sức, biểu hiện trên mặt lại mặt tự nhiên, bọn họ cũng đều biết đoàn đội chiến đấu quy tắc, trừ Từ Oánh Oánh có thể cầm ván kẻ tiếp trở ra, còn lại bốn cục chỉ sợ đỡ nhiều lạnh ít, liền hỗn chiến cũng vào không, và lại nói coi như may mắn lấy thêm ván kẻ tiếp vào hỗn chiến, lấy Từ Oánh Oánh Pháp Tông cấp bậc cũng không có thể càn quét Vũ Đồ viện năm người, dù sao Pháp Tông chẳng qua là mới bước đầu nắm giữ tấn công tính ma pháp, cũng không thể diện tích lớn đã kích đối thủ, nếu như bị đối phương ba, bốn người vây công chỉ sợ cũng đòi không tốt.

Cho nên, Từ Oánh Oánh biết hôm nay đoàn đội chiến đấu phỏng chừng thắng bắt tài buông lời cho Khương Vũ nghe, Vương Phong đám người bao nhiêu cân lượng nàng tự nhiên biết, về phần Khương Vũ một cái nhập học nửa năm chỉ biết là ngũ ngon gia hỏa thực lực càng là tấn gấu, hai tháng trước thì giữa kỳ Hạch người này chỉ có pháp trước cấp hai bắt nhập lưu tài nghệ, liền pháp lực cũng tự không đứng lên chó đừng nói dùng ma pháp.

Mười phút sau, hai viện phân biệt phái ra năm người đối chiến, Pháp Đồ viện bên này năm người là Từ Oánh Oánh, Khương Vũ, Vương Phong, Lưu Thanh, Tống Hiểu Thiên; Vũ Đồ viện bên kia năm người là Trương Húc Thần, Lý Kiến Đông, Trần Huy, Tề Thụy cùng một cái tên là Vương Lâm.

"Từ Oánh Oánh, người xem xuất chiến thứ tự là thế nào xếp hàng?" Trương Húc Thần cười mặt hỏi, mặc dù hắn biết hôm nay thắng định Pháp Đồ viện, nhưng là có Từ Oánh Oánh tại hắn còn phải khiêm tốn một chút, ai kêu Phủ dài là ba nàng đây.

Nói như vậy xuất chiến thứ tự là do song phương định ra tốt xuất chiến đội viên thứ tự đưa ra cho trọng tài, nhưng là bởi vì bây giờ song phương ra cũng không có trọng tài cùng trọng tài cũng có thể tự đi chọn người đối chiến.

"Trận chiến đầu tiên ta trước cùng người đánh." Từ Oánh Oánh đưa tay chỉ Trương Húc Thần, bộ dáng kia phảng phất liền là cao quý nữ vương, cái nhìn Đồ viện tất cả mọi người là lòng người đại chán, ngay cả Khương Vũ cũng đứng Từ Oánh Oánh nhìn với con mắt khác, một người đối chiến càng nặng trận đấu, không chỉ có thể khích lệ mấy phe tình thần còn có thể chà xát đối phương nhuệ khí, vừa mất một dài bên dưới đối pháp Đồ viện bên này trận chiến đấu tiếp theo có thể giảm bớt rất nhiều áp lực.

Trương Húc Thần nghe Từ Oánh Oánh chỉ đích danh trận chiến đầu tiên cùng hắn đánh, Trương Húc Thần cũng không khỏi mặt đầy co quắp, này rõ ràng chính là muốn ở trước mặt mọi người ngược hắn, tốt tại cái khác bốn cục hắn chắc thắng, ồm như vậy tâm tính Trương Húc Thần đánh một hồi tận lực thua thể diện điểm ý tưởng gặt đầu một cái.

Nếu song phương quyết định trận chiến đầu tiên do Từ Oánh Oánh cùng Trương Húc Thần giao thủ, những người khác liền tất cả đều thối lui ra lùi dài, lùi dài trong đối chiến chỉ muốn đối thủ bị đánh ra lùi dài phạm vi hoặc là không có năng lực chiến đấu liền coi như thua, không thể cố ý dĩ đối thủ Từ Vong hoặc là bị thương tàn phế, nếu không sẽ phải chịu quốc gia chế tài.

Khương Vũ đứng ở Tổng Hiểu Thiên thân vừa nhìn hàng này hưng phấn bộ dáng hỏi "Người không phải là cảm thấy nàng cảm van kẻ tiếp chúng ta sẽ thắng chứ?"

Tổng Hiểu Thiên nghe là Khương Vũ nói chuyện cùng hắn, xoay đầu lại hướng hắn lắc đầu, đạo: "Sợ rằng có chút Huyền, bốn người chúng ta đều không phải là Vũ Đồ viện bên kia đối thủ."

"Vậy người còn thí diện thí diện chạy tới cùng bọn họ quyết đấu?" Khương Vũ liền không hiểu, đây không phải là mình biết mình là trứng gà còn hướng trên đá đụng à.

Tổng Hiểu Thiên lại phần hận nói: "Người bị người mắng Tôn Từ không đến đánh à? Chính là không đánh lại cũng phải đánh, huống chi nhìn những Vũ Đồ đó viện đã sớm khó chịu."

"Được rồi, một đám phần thanh." Khương Vũ ở trong lòng suy nghĩ, lại quên chính hắn còn không phải cùng dạng bị Từ Oánh Oánh cho kích ra sân.

Giữa lùi dài Từ Oánh Oánh cùng Trương Húc Thần cách nhau không tới mười mét, Từ Oánh Oánh trực tiếp có nên nói hay không đạo: "Cho người cái cơ hội, cho người xuất thủ trước."

"Được." Trương Húc Thần vừa nói trực tiếp nhấc chân chạy về phía Từ Oánh Oánh, hắn biết không có thể khách khí với Từ Oánh Oánh, chỉ có cùng Từ Oánh Oánh gần người giao chiến hắn mới có thắng hy vọng, hơn nữa hắn trước đây không lâu cũng là đột phá đến Vũ Giả cấp bậc, đây cũng là hắn đám cùng Từ Oánh Oánh giao chiến là bài tẩy.

Mười mét khoảng cách đối với Vũ Giả tới nói bất quá chỉ là trong chớp mắt, Từ Oánh Oánh ở Trương Húc Thần phát lực trong nháy mắt cũng biết Trương Húc Thần thực lực tại phía xa Vũ Đồ trên, thâm nghĩ trong lòng một tiếng không được, nhanh chóng đưa ra một cánh tay ngọc năm ngón tay mở ra mặt ngó Trương Húc Thần hô lớn: "Quang thuần!"

Chỉ thấy một mặt trong suốt Hộ Thuần xuất hiện ở Từ Oánh Oánh bàn tay trước, vừa vận ngón trở Trương Húc Thần đánh tới quả đấm, phát ra một tiếng "Đùng" trầm đục tiếng vang, Từ Oánh Oánh trong nháy mắt nâng lên một cái tay khác nhanh chóng niệm lên chú ngữ, quát to một tiếng "Hỏa Cầu thuật", cầm trong tay đặt tới to bằng đầu người ngọn lửa một dạng đập về phía Trương Húc Thần.

Trương Húc Thần cũng không nghĩ tới Từ Oánh Oánh phản ứng nhanh như vậy, chỉ đành phải hướng bên cạnh nhảy ra, mà Từ Oánh Oánh cũng thừa dịp về phía sau kéo ra, giữa hai người khoảng cách kém ước chừng ba mươi mét trở lên, mà đoàn kia vô hạn hỏa cầu bay ra một khoảng cách sau dần dần biến thành điểm điểm hỏa tinh tiêu tan ở trong không khí.

Liếc mắt nhìn hỏa cầu biến mất địa phương, Trương Húc Thần lòng vẫn còn sợ hãi nhìn đối diện Từ Oánh Oánh, không hổ là Pháp Tông cấp đỉnh tiến công tính pháp thuật, không nói hỏa cầu lực trùng kích độ để cho hắn cảm thấy kinh khủng, ánh sáng ngọn lửa kia uy lực sẽ để cho hắn kiêng dè không thôi, nếu là không cẩn thận bị đánh đến chính xác thiêu cháy, tàn nhẫn vô tình cũng không phải là đùa giỡn.

"Rất lợi hại a, Từ Oánh Oánh cũng có thể trong nháy mắt ngưng ra quang thuần, cũng không biết ta lúc nào cũng có thể như thế." Vương Phong rất là hâm mộ nói, hắn trước đây không lâu mới đạt tới Pháp Đồ cấp bậc, đã có thể sử dụng quang thuần thuật, nhưng là muốn ngưng ra quang thuần thì phải đọc một đồng lớn chú ngữ không nói, ngưng tụ ra quang thuần liền Từ Oánh Oánh trên tay 1 phần 3 cũng không bằng.

Tổng Hiểu Thiên cũng ở một bên hưng phấn nói: "Đó chính là Pháp Tông mới có thể sử dụng Hỏa Cầu thuật ấy ư, quá huyền."

Lưu Thanh nhưng là thờ dài nói: "Đều là mười bảy tuổi, người ta đem Hỏa Cầu thuật cũng có thể chơi đùa như vậy chuẩn, ta nhưng ngay cả Pháp Đồ cũng không đạt tới, liên quang thuần thuật đều dùng không."

Vương Phong nghe vậy vỗ vỗ Lưu Thanh bả vai nói: "Một ngày nào đó sẽ đạt tới, cha ta nói hắn ba mươi tuổi mới đạt tới Pháp Đồ, người cũng pháp Top 5 cấp, nói không chừng lúc nào liền có thể đột phá đến Pháp Đồ."

"Từ Oánh Oánh thế nào cách Trương Húc Thần xa như vậy?" Tống Hiểu Thiên thấy Từ Oánh Oánh lui về phía sau hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Đúng vậy, này có hơn ba mươi mét đi, coi như Hòa Cầu thuật cũng đánh không tới Trương Húc Thần a." Vương Phong cũng không hiểu vừa nói.

Khương Vũ ở hai người giao thủ trong nháy mắt cũng đoán được Trương Húc Thần thực lực đã đạt tới Vũ Giả cấp bậc, Từ Oánh Oánh đẹp đẽ để phản kích Khương Vũ không lời nói, nhưng là mới vừa rồi nếu như Trương Húc Thần thừa dịp Từ Oánh Oánh phát động Hòa Cầu thuật thời gian rảnh rồi sử dụng vũ kỹ lời nói chưa chắc không thể thắng, bây giờ Từ Oánh Oánh đã ra Trương Húc Thần tấn công phạm vi, Trương Húc Thần nghĩ (muốn) thắng rất khó, pháp tu ở Pháp Tông trước là không có gì cường lực tấn công tính, mà đạt tới Pháp Tông nắm giữ Hòa Cầu thuật sau khi, cho dù đối mặt Vũ Phu cấp bậc Vũ Tu cũng sẽ không hư.

Từ Oánh Oánh chỗ đứng theo Khương Vũ có chút quá bảo thủ, nếu như đối diện Trương Húc Thần thực lực đạt tới Vũ Phu cấp bậc, cách nhau hơn ba mươi mét dĩ nhiên là vị trí tốt nhất, bởi vì này không chỉ có muốn tính toán đối diện Vũ Tu đột tiến tốc độ, còn phải tính toán chính mình thả ra Hòa Cầu thuật thời gian và cường độ, dạng này tính tới Từ Oánh Oánh là hoàn toàn đứng ở phòng ngự góc độ, chỉ cần Trương Húc Thần không tiến công, năng hiện tại ở vị trí này thả ra Hòa Cầu thuật đối với (đứng) Trương Húc Thần cũng là tạo thành không tổn thương gì, Pháp Tông cùng Vũ Phu đối chiến phần thắng cũng so với lớn một chút, chớ nói chi là Từ Oánh Oánh chẳng qua là đối mặt mới Vũ Giả cấp bậc Trương Húc Thần, huống chi ở Khương Vũ trong mắt, phán đoán tầm này húc Thần hẳn là mới vừa đạt tới Vũ Giả thời gian không lâu, hẳn liên vũ kỹ cũng thì sẽ không.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chân ngựa

Từ Oánh Oánh cùng Trương Húc Thần dò xét lẫn nhau mười mấy lần hợp sau khi, Khương Vũ liền chắc chắn tầm này húc Thần chắc chắn sẽ không vũ kỹ, nếu không trước Từ Oánh Oánh nhiều lần thả ra Hòa Cầu thuật sau không pháp kỷ Trương Húc Thần gần người sau đều bị Từ Oánh Oánh bức về đi, mà Pháp Đồ viện cùng Vũ Đồ viện học sinh cũng không chớp mắt nhìn tình này màu đánh một trận.

Mà đang ở Từ Oánh Oánh đem Trương Húc Thần lại một lần nữa bức lui thời điểm, Khương Vũ mở miệng nói: "Trương Húc Thần thua."

Khương Vũ bên người Tống Hiểu Thiên sau khi nghe nghi ngờ nói: "Làm sao ngươi biết?"

"Ngươi xem " Khương Vũ đạo.

Tống Hiểu Thiên nghe vậy hướng trong vô đài nhìn lúc đứng dịp thấy một cái hỏa cầu bèn chắc nện ở Trương Húc Thần ngực, đưa hấn vỡ ra trên đất, trong miệng còn hô to "Cứu hỏa a! Cứu hỏa a!"

Từ Oánh Oánh đi tới Trương Húc Thần cách đó không xa, hỏi hấn: "Có phục hay không?"

"Phục, ta phục, ta nhận thua, vội vàng cứu hỏa a." Trương Húc Thần hai tay không ngừng đánh phía trước ngực ngọn lửa kêu cứu.

Nghe được Trương Húc Thần nhận thua, Từ Oánh Oánh lúc này mới trong miệng dâng lên mỉm cười xua tan Trương Húc Thần ngực ngọn lửa.

Nhìn ngực một đoàn nám đen, Trương Húc Thần lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Mẹ nó, hù chết ta." Nói xong ngửa mặt té nằm trên đất, miệng to hô hấp không khí mới mẻ.

"Thắng, chúng ta thắng!" Tống Hiểu Thiên cao hứng quát to một tiếng, khiến cho toàn bộ Pháp Đồ viện bọn học sinh đều là Từ Oánh Oánh cao giọng ủng hộ, nhìn Từ Oánh Oánh trở về đáng người, bọn họ đều tại mơ ước chính mình một ngày kia cũng có thể biến thành như vậy cao thủ, chỉ có Khương Vũ khinh thường bĩu môi một cái, hoàn toàn không phải là một cấp bậc chiến đấu còn đánh lâu như vậy.

Từ Oánh Oánh vốn là rất hưởng thụ loại này bị ủng hộ cảm giác, nhưng khi nhìn đến Khương Vũ bộ kia xem thường biểu tình nàng liền nhũn mảy, xuống lời đài Từ Oánh Oánh trực tiếp nói với Khương Vũ: "Người kế tiếp, người bên trên."

"Tùy tiện." Khương Vũ nhún nhún vai không có vấn đề hướng lời đài đi tới, cái này không có vấn đề biểu tình, nhìn Từ Oánh Oánh lại là một bộ nghiêng răng nghiêng lợi.

Khương Vũ đi lên lời đài bỗng nhiên quay đầu lại nói: "Nếu là đánh thắng, chúng ta một hồi thật tốt điều tra ta có phải là nam nhân hay không?"

Ta đi, ** bạo nổ! Hiện tại cũng còn dám trêu đùa Từ Oánh Oánh, Pháp Đồ viện tất cả mọi người là trợn to mắt nhìn Khương Vũ, Vương Phong mấy cái

càng là phát hiện Khương Vũ từ chỗ thể ngủ ra, lại là gan lớn như vậy, bọn họ người người cũng muốn ngâm (cưa) Từ Oánh Oánh, nhưng là dĩ nhiên không có dám biểu lộ chỗ nói chỉ là trêu đùa.

"Huynh đệ, tốt lắm!" Vương Phong mấy người cũng trong bóng tối khích lệ Khương Vũ, trong mắt một mảnh khâm phục.

Khương Vũ nhưng chỉ là nhìn sắc mặt trong nháy mắt biến thành đen Từ Oánh Oánh khoe miệng không khỏi co quắp một chút, theo dõi hần từ trong hàm răng sắp xếp một chữ: "Được."

"Oa kha, Từ Oánh Oánh lại đáp ứng." Không biết là cái nào giọng oang oang rỗng một câu, mọi người lại đem ánh mắt toàn bộ đều nhìn về Từ Oánh Oánh, chỉ thấy Từ Oánh Oánh sậm mặt lại khoe miệng lại co rút một cái, tất cả mọi người "Rào" một chút đem đầu tất cả đều chuyển hướng trên lời đài, rất sợ bị Từ Oánh Oánh nhớ đến gặp họa, Khương Vũ lúc này còn cố ý hướng Từ Oánh Oánh cười cười, lúc này mới đi về phía giữa lời đài.

Dưới đài Từ Oánh Oánh lại thăm mắng Khương Vũ cười hạo tiện, nàng đều không nghĩ tới Khương Vũ có gan to như vậy còn dám trêu đùa nàng, Từ Oánh Oánh sẽ diện hảo cũng khẳng định Khương Vũ thắng không lúc này mới cần rằng đáp ứng, tâm lý cũng định tiếp theo trong cuộc sống muốn Khương Vũ đẹp mắt.

Khương Vũ đứng ở giữa lời đài tâm lý không thoái mái Từ Oánh Oánh cất biệt biểu tình, mặt đầy nụ cười nhìn Trương Húc Thần ở Lý Kiến Đông bên tai nói vài lời lạng lẽ nói rồi đi, hần mới cùng Lý Kiến Đông nói: "Ta gọi là Khương Vũ, huynh đệ người được hạ thủ lưu tình a."

Lý Kiến Đông hướng Khương Vũ dựng thẳng giờ ngón tay cái, mới vừa rồi Khương Vũ trêu chọc Từ Oánh Oánh hần là như vậy thấy, cũng là cố gắng hết sức bội phục Khương Vũ dũng khí, cười đáp lại: "Ta gọi là Lý Kiến Đông, mới vừa rồi lão đại chúng ta đã thua một trận, huynh đệ ta lại không thể cho người, bất quá người yên tâm một hồi chúng ta Vũ Đồ viện thắng nhất định sẽ không làm khó người."

"Đa tạ Lý huynh." Khương Vũ cười nói, tâm lý lại lăm bầm: "Không chừng ai là ai Tôn Từ đây."

Phía dưới Vương Phong thấy Khương Vũ đối thủ là Lý Kiến Đông nhủ này lại, đạo: "Này Lý Kiến Đông cũng có Võ Top 5 cấp thực lực, sợ rằng tràng này được (phải) thua."

"Bị đánh mới phải." Từ Oánh Oánh lạnh rên một tiếng, Vương Phong bọn người thích hợp im miệng, Vũ Đồ cùng Pháp Đồ trước lại chia làm Võ Top 5 cấp cùng pháp Top 5 cấp, khi đạt tới Vũ Đồ sau khi cũng chưa có như vậy mảnh nhỏ phân chia, pháp tu cùng Vũ Tu sau khi thực lực cường đại muốn tăng lên rất khó, nhưng là tiến vào tu hành ngưỡng cửa càng khó hơn, Đồ Top 5 cấp không chỉ là muốn dạy sẽ học sinh biết tu luyện pháp môn, quan trọng hơn là để cho phương pháp này vận hành trở thành học sinh thói quen, dễ dàng hơn sau này tu luyện, như vậy cũng tốt so với kiếp trước một ít môn học, phải đánh tốt cơ sở mới có thể tiến hành tốt hơn tầng thứ tìm tòi, nhưng là có người trời sinh đối với lần này chính là một chữ cũng không biết rất khó nhập môn, cho nên đem chương trình học phân chia rất nhiều tầng thứ lấy thuận lợi học sinh nhập môn, mà học Top 5 cấp cũng là như vậy, có thể để cho nhiều người hơn lĩnh ngộ tu luyện pháp môn, cho nên Quận trong phủ học được đều là tu luyện cơ sở cùng Yêu Môn, chỉ có tiến vào Châu Phủ mới tính chân chính bước vào đi về phía cường giả ngưỡng cửa.

Cái thế giới này vẫn minh hoàn toàn không thấp hơn Khương Vũ kiếp trước vẫn minh, tu luyện pháp môn phổ cập khiến cho cái thế giới này người cơ bản cũng có Vũ Giả cùng Pháp Giả tu vi, cái này thì cùng kiếp trước phần lớn người đều là THCS, trung học đệ nhị cấp trình độ văn hóa như thế.

Nhìn đối diện Lý Kiến Đông sắp xếp lên tấn công tư thế, Khương Vũ mép mang theo một tia khinh thường cười, trước Khương Vũ mặc dù bị cắt đứt kinh mạch phế bỏ tu vi, nhưng là Vũ Linh cấp bậc da thịt cũng gân cốt cũng không phải một đại đội Vũ Đồ cấp bậc cũng không có Lý Kiến Đông có thể chiến thắng, huống chi hơn một năm nay thời gian Khương Vũ đã sớm dung hợp trước cái đó Khương Vũ toàn bộ kinh nghiệm chiến đấu, hơn nữa ở nửa năm trước hần liền lên lên ở ban đêm luyện tập, đã sớm đối với (đúng) thân thể này như lòng bàn tay, đây cũng là hần ban ngày ngủ duyên cớ, Khương Vũ tính cách là không muốn nhiều chuyện, nhưng là lại cũng không sợ chuyện.

"Cẩn thận." Lý Kiến Đông quát to một tiếng hướng Khương Vũ chạy tới, bất quá cùng Trương Húc Thần so với hần chạy tốc độ liền muốn chậm không được, Khương Vũ nhưng là một chút bất động nhìn Lý Kiến Đông vọt tới, thấy vậy Lý Kiến Đông mừng rỡ một quyền hướng Khương Vũ ngực đánh, mọi người ở đây cho là Khương Vũ bị sợ ngốc thời điểm, Khương Vũ bỗng nhiên đem thân thể ngồi chồm hổm xuống, chỉ thấy Lý Kiến Đông một quyền đánh tới chỗ trống không nói, hạ thân vừa lúc bị Khương Vũ thân thể cho ngăn trở, dựa vào quán tính trực tiếp mặt đây Xử đến trên đất, xô ra đây đất máu mũi, hiển nhiên không có tái chiến năng lực.

Dưới lời đài hai bên người trong nháy mắt xuất hiện ngẩn ngui yên tĩnh, Vũ Đồ viện một bên người là không dám tin, Pháp Đồ viện bên này người hay là không dám tin, này cũng có thể thắng?

Lý Kiến Đông mất đi năng lực chiến đấu, vấn này không cần nói cũng biết thắng chính là Khương Vũ, Khương Vũ nhìn Trương Húc Thần cùng Trần Huy đem Lý Kiến Đông đỡ dậy, không nói gì nhìn mình, Khương Vũ cười ha hả nói: "May mắn, may mắn mà thôi."

"Thật là đi cầu thi vận." Trần Huy bỏ lại một câu bất mãn lời nói, cùng Trương Húc Thần đỡ mặt đầy máu mũi Lý Kiến Đông hướng Vũ Đồ bên kia đi tới.

Khương Vũ cũng hướng Pháp Đồ viện bên kia đi tới, lại thấy một đám người mặt đầy kỳ quái biểu tình, hần ngược lại cười ha hả nhìn Từ Oánh Oánh nói: "Cái đó, chúng ta một hồi có phải hay không đi đơn độc trò chuyện một chút?"

Từ Oánh Oánh nghe vậy sắc mặt quần bách, nàng thật đúng là không ngờ tới Khương Vũ có thể thắng, trong lúc nhất thời ở trước mặt mọi người cũng không biết có nên hay không đáp ứng Khương Vũ, chính lúng túng đang lúc nàng bỗng nhiên nhanh trí đạo: "Ta bắt đầu liền nói, chỉ cần có thể thắng Vũ Đồ viện bên kia ta liền cho phép người cưa ta."

Khương Vũ nghe một chút không nói gì, cảm tình này Từ Oánh Oánh cũng không phải ngực lớn nhưng không có đầu óc nữ nhân, đều do mới vừa rồi

mình cũng không nói thành.

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ bộ kia biểu tình buồn bực tâm lý rất là đặc ý, nghĩ đến: "Một hồi ta đặc biệt thả nường, kiên quyết không thể thắng."

Mọi người không biết Từ Oánh Oánh tiểu tâm tư, dù sao Khương Vũ mặc dù "May mắn" thắng một ván, nhưng đó cũng là thắng, Vương Phong thứ nhất cười hỏi "Khương Vũ, người ngồi không này thật là thần ngồi xổm a."

"Ha ha, lúc ấy vừa vặn nhột chân ngã liền ngồi xuống gối gối." Khương Vũ cũng cười ha hả nói.

"Chân, nhột chân ngã." Mọi người tất cả đều bị Khương Vũ đánh bại, hoàn toàn không nói gì.

Cuộc chiến thứ ba bởi vì Vũ Đồ viện bên kia đã thua liền hai cục, cho nên phải yêu cầu trước hết để cho Pháp Đồ viện phái người, Từ Oánh Oánh liền để cho trong ba người thực lực mạnh nhất Vương Phong ra sân, Trương Húc Thần chính là đem Trần Huy cử đi đi.

Trần Huy cùng Vương Phong vừa thấy mặt đã nói: "Vương Phong, lần này ta thế nào cũng phải đánh người không tìm được bác."

"Vây thì đi thử một chút." Vương Phong cũng không sợ hấn, lạnh giọng nói.

Này Vương Phong cùng Trần Huy là một đôi cừu nhân cũ, hàng năm hai viện PvP bên trong, hai người cũng thật vừa đúng lúc xếp hàng chung một chỗ, mà Vương Phong bởi vì pháp tu duyên cớ luôn là thua nhiều thắng ít, bình thường không ít bị Trần Huy đập đầu sầm, trước đây không lâu hấn mới đạt tới Pháp Đồ, Trần Huy đám người cũng không biết, hôm nay oan gia hẹp lộ lại cùng Trần Huy chống lại, Vương Phong như thế nào lại sợ Trần Huy.

"Quang thuần thuật." Vừa khai chiến Vương Phong liền đọc chú ngữ ngưng tụ ra trong suốt Hộ Thuần nâng tại tay trước.

Đối diện Trần Huy cũng không nghĩ tới Vương Phong lại đạt tới Pháp Đồ cấp bậc, bất quá hấn lại không có chút nào sợ, cười to nói: "Vương Phong, coi như ngươi có thể ngưng tụ ra quang thuần, cũng bất quá là chỉ chịu đánh điểm Ô Quy."

Trần Huy vừa nói đã hướng Vương Phong chạy đi, Vương Phong sắc mặt ngưng trọng giờ quang thuần nghênh đón, "Đùng" nhất thanh muện hường, Trần Huy lùi lại một bước xoa xoa quả đầu đau: "Giời ạ, thật đúng là cứng rắn."

Vương Phong lại thừa dịp thời cơ này dùng cái kia không có giờ quang thuần tay một quyền huơ ra đánh về phía Trần Huy, Trần Huy cả kinh về phía sau tránh thoát Vương Phong quả đầu, thuận thế một quyền đánh ra, không nghĩ tới lại "Đùng" một tiếng đánh vào Vương Phong quang thuần bên trên, thương hấn lại đem quả đầu thu hồi lại một trận xoa nắn.

"Mẹ nó, ta cũng không tin ngươi phản ứng có ta nhanh." Trần Huy hận hận nói một tiếng, lại đem một quyền đánh về phía Vương Phong, ngay tại hấn quả đầu muốn tiến lên đón quang thuần thời điểm, Trần Huy bỗng nhiên thu quyền, chân trái quăng ra đá về phía Vương Phong hạ bàn, Vương Phong vội vàng đem quang thuần dời xuống, nào biết Trần Huy lại bỗng nhiên một quyền đánh về phía hấn đầu vai, hấn lần này không phản ứng kịp, một quyền bị Trần Huy đánh ngã lui năm, sáu bước, giờ lá chắn cái kia bả vai cũng đau xót đau xót, không khỏi nhíu mày.

Trần Huy thấy vậy giống như là con sói đói đánh về phía Vương Phong, ý vào thân thể tốc độ cùng cường độ thắng làm vua gió một nước, không ngừng hư thật đánh ra đánh Vương Phong liên tiếp lui về phía sau.

Khương Vũ thấy Vương Phong bị Trần Huy gần người ép chiến đấu cũng biết Vương Phong thua, pháp tu ở Pháp Tông trước thủ đoạn công kích cũng chính là tay không tương bác, mặc dù Vương Phong có ánh sáng lá chắn bảo vệ, nhưng hấn căn bản là không có cách đối với (đúng) Trần Huy tạo thành có lực sát thương, nhiều lắm là kéo dài thêm chút thời gian mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Người không xứng

Không ra Khương Vũ dự liệu, Vương Phong mấy chục hiệp sau khi liền bị Trần Huy bức ra lời dài bất đắc dĩ sa sút.

Vương Phong ủ rũ cúi đầu đi trở về Pháp Đồ viện bên này, mặt mác nói: "Thật xin lỗi, ta thua."

Từ Oánh Oánh lại an ủi: "Cái này cũng không trách ngươi, ngươi đã hết sức."

Thứ tư chiến đấu là Lưu Thanh cùng Tề Thụy giao chiến, Lưu Thanh là pháp Top 5 cấp, Tề Thụy cũng là Võ Top 5 cấp, nhưng Tề Thụy cũng chỉ có

mười bốn tuổi, cũng coi là tư chất không tệ, hai người giao thủ không có một chút ngoài ý muốn, Lưu Thanh mới mười mấy lần hợp liền bị Tề Thụy đánh không có lực phản kháng thua ván này, tiếp theo thứ năm chiến đấu Tổng Hiểu Thiên cùng Vương Lâm kết thúc nhanh hơn, không nghĩ tới cái này Vương Lâm lại cũng có Vũ Đồ thực lực, hai chiêu liền đem Tổng Hiểu Thiên đánh ngã.

"Một hồi một dạng chiến đấu mọi người hết sức, có Từ Oánh Oánh ở chúng ta không thấy được thất bại." Vương Phong an ủi một chút về mặt trầm thấp Tổng Hiểu Thiên.

Từ Oánh Oánh nghe được Vương Phong như vậy tin nhiệm nằng lời nói cảm giác có không yên lòng, len lén liếc mắt nhìn Khương Vũ, lại thấy người này cũng đúng lúc xoa đầu lại nhìn chính mình, còn đối với mình nhẹ nhàng cười một tiếng, Từ Oánh Oánh tâm lý trong nháy mắt giống như ăn con ruồi như thể khó chịu, hung tợn nghĩ đến: "Cười hèn như vậy, nhất định là tại ý dâm ta, kiên quyết không thể thắng."

Tâm lý quyết định chủ ý, Từ Oánh Oánh lạnh rên một tiếng dời đi chỗ khác đầu, điều này cũng làm cho Khương Vũ không tìm được manh mối, cười cũng có tội sao? Hay lại là chỉ cho phép người xem ta, sẽ không cho phép ta nhìn người. .

Trải qua ngắn ngủi nghỉ dưỡng sức, mười người hầu như đều khôi phục sức chiến đấu sau cùng đi lên lôi đài, phía dưới hai bên người đều tại kêu la om sòm, dù sao hỗn chiến có thể so với đối chiến xuất sắc nhiều, trên đài mọi người được hai bên bóng người vang cũng đều không khỏi nhiệt huyết sôi trào, chỉ có Khương Vũ buồn chán ngáp một cái, căn bản là "Học sinh tiểu học" trận đấu, hấn làm sao có thể dẫn lên hứng thú.

Dựa theo quy củ, hỗn chiến trước song phương mười người hấn thay phiên bắt tay biết nhau một chút, nhưng bây giờ song phương đều biết lại vừa là tự phát tổ chức cũng liền miễn này tra, song phương mỗi người đứng ngay ngắn vị sau, đều bắt đầu giằng co, Khương Vũ nhìn đối phương chỗ đứng hoàn toàn là lấy Trương Húc Thần làm trung tâm xếp thành một hàng, cạnh mình là Từ Oánh Oánh ở phía sau, bốn người bọn họ ở phía trước bốn đảm bảo đánh một trận thuật, Khương Vũ được (phải) thừa nhận "Học sinh tiểu học" môn vẫn có chút bộ sách võ thuật, nhưng là có thể phát huy ra cái gì tài nghệ, hấn liền đoán không cho phép.

Một phe là có Từ Oánh Oánh cái này cường lực Pháp Tông, bên kia là do toàn thể khá mạnh Trương Húc Thần dẫn, dưới đài học sinh cũng đang nghị luận tốt cuộc bên kia có thể thắng, đang lúc bọn hấn nghị luận thời điểm, chiến đấu chạm một cái liền bùng nổ, dẫn đầu do Trương Húc Thần dẫn Vũ Đồ viện mọi người xông lại.

Pháp Đồ viện năm người trước kia cũng thương lượng xong cách đối phó, Vương Phong nhìn đối diện động, giờ quang thuận liền hướng Vương Lâm ngênh đón, Khương Vũ ba người là là bảo vệ ở Từ Oánh Oánh trước mặt gấp thành bức tường người, mà Vương Lâm kia vừa nhìn chào đón Vương Phong quát to một tiếng: "Trần Huy!"

Trần Huy nhìn một cái hướng Vương Lâm ngênh đón Vương Phong cũng biết Vương Lâm ý tứ, một cái đối hướng từ mặt bên hướng Vương Phong đánh, Vương Phong bắt đặc dĩ chỉ đánh phải xoay người chào đón, Vương Lâm thuận thế chạy qua Vương Phong, trực tiếp hướng Từ Oánh Oánh phóng tới.

Trương Húc Thần chính là dẫn Lý Kiến Đông cùng Tề Thụy, trực tiếp chạy Khương Vũ ba người đánh tới, Khương Vũ vốn là các loại (chờ) Hòa Cầu thuật cũng chưa từng xuất hiện, trong chớp nhoáng này Trương Húc Thần một cái đụng ngã lăn Lưu Thanh, Tề Thụy cùng Lý Kiến Đông hai người đẩy đưa tới Khương Vũ cùng Tổng Hiểu Thiên hai người, Khương Vũ nhanh chóng tránh thoát Tề Thụy một cước, dành thời gian liếc mắt nhìn phía sau, đứng dịp thấy một cái hòa cầu ở Vương Lâm bên người tiêu tan, Khương Vũ không khỏi cau mày nhanh chóng phiết liếc mắt Từ Oánh Oánh, lấy nằng mới vừa rồi biểu hiện Hòa Cầu thuật làm sao có thể thả lẹch? Kém cỏi nhất cũng có thể bức lui Vương Lâm, ung dung ứng đối Trương Húc Thần, lần này hai mặt thụ địch nằng thể nào cũng phải lui về phía sau không thể.

Đúng như dự đoán, Từ Oánh Oánh thấy mình Hòa Cầu thuật thả lẹch, lại liếc mắt nhìn ép tới gần Trương Húc Thần, vội vàng về phía sau chạy đi, Khương Vũ nhìn đến đây cười lạnh một tiếng, kia vẫn không rõ Từ Oánh Oánh mưu đồ, nữ nhân này căn bản không có ý định thắng, nếu không nằng lần đầu tiên Hòa Cầu thuật hấn trực tiếp đánh về phía Trương Húc Thần mới là hợp lý nhất, coi như nằng không có ý thức chiến đấu đánh về phía Vương Lâm còn đánh vạt ra, bị Vũ Giả cùng Vũ Đồ gần người Pháp Tông một tay giờ lá chắn ngăn cản, một cái tay khác khẳng định được (phải) đối phó một người khác, nào có ở không ngưng tụ Hòa Cầu thuật, sau đó sẽ lui, thì cũng nên bị buộc ra lôi đài.

Kể gì, Từ Oánh Oánh ngón này bày ra coi như nằng bị buộc xuống đài cũng là bắt đặc dĩ, lại có mấy người có thể nhìn ra nằng kế hoạch? Khương Vũ trong nháy mắt sắc mặt âm trầm xuống, trong mắt hấn đoàn đội chiến đấu không chỉ có chẳng qua là thắng thua, còn có giữa lẫn nhau tín nhiệm cùng phối hợp, đây mới là đoàn đội chiến đấu tồn tại ý nghĩa, kia vô số lần ác mộng hình ảnh đột nhiên một lần nữa xuất hiện ở trước mắt, đồng bạn máu tươi cùng kêu thảm thiết còn từ bên tai vang vọng, Khương Vũ trong đầu không khỏi xuất hiện tức giận, hấn có thể cảm nhận được thân thể của mình khẽ run, trong chỗ u minh phóng phạt có một cỗ chiến ý cùng ngạo khí tại trái phải đến Khương Vũ hành vi, thật giống như, thật giống như một cái khác Khương Vũ huyết tính ở từng điểm từng điểm từ thân thể này trong máu thịt truyền đến Khương Vũ trong đầu, loại này mãnh liệt chiến ý, Khương Vũ không cách nào áp chế, cũng không muốn áp chế, bởi vì hấn cảm giác tức giận, một loại bị ném bỏ tức giận, kiếp trước cô độc mười sáu năm, ở Khương Vũ trong lòng, đó chính là hấn cha mẹ ruột đối với hấn một loại vứt bỏ, giờ khắc này hấn thật giống như trở về lại cái đó vứt bỏ chính mình thế giới, cô độc sống mười sáu năm, coi như bây giờ một người đối mặt thì phải làm thế nào đây?

Khương Vũ cũng không biết, vào giờ khắc này kia nguyên vốn thuộc về trước một cái Khương Vũ một ít tính cách kéo dài đến hấn trong ý thức, có lẽ đây là một cái khác Khương Vũ sinh mệnh kéo dài, hoặc giả Hứa đây là một cái khác Khương Vũ truyền thừa, bất luận như thế nào, Khương Vũ sâu trong nội tâm tính cách ở trong chớp nhoáng này hoàn mỵ nhu hòa một cái khác Khương Vũ huyết tính và ngạo khí, Độc Cô bên trong cao ngạo, tức giận Khương Vũ ngược lại càng càng bình tĩnh.

Khương Vũ liếc mắt nhìn cách đó không xa Tổng Hiểu Thiên, lại liếc mắt nhìn xa xa chống đỡ Trần Huy Vương Phong, Khương Vũ trong lòng nhẹ nhàng thì thầm: "Yên tâm, có ta Khương Vũ ở, sẽ không thua."

Nhìn Tề Thụy lại một chân hướng chính mình đá tới, giờ phút này Khương Vũ không có ở né tránh, mà là nhanh chóng đưa tay một nắm chặt Tề Thụy

chân trần, trở tay hung hăng đem Tề Thụy một cái té xuống đất, Tề Thụy kia được Khương Vũ lực lớn như vậy phản kích, một ngụm máu tươi "Phốc" liền phun ra, đã hôn mê tại chỗ.

Khương Vũ té ra Tề Thụy trong nháy mắt phát lực chỉ ba bước giữa liền chạy tới Lý Kiến Đông bên người, một quyền hướng Lý Kiến Đông gò má đánh, ở Lý Kiến Đông còn chưa kịp phản ứng sau khi một quyền đem Lý Kiến Đông đánh bay ra ngoài, Khương Vũ không cần nhìn cũng biết Lý Kiến Đông gò má cốt gãy xương khẳng định không bò dậy nổi.

Mà ở trong mắt Tống Hiểu Thiên, chỉ cảm thấy trước mắt một đạo từ trước mắt mình bóng người bay qua, Lý Kiến Đông đã xa xa bay ra ngoài, hắn quay đầu thấy là Khương Vũ bóng lưng, kinh ngạc không nói ra lời.

Trần Huy một lần nữa nghiền ép Vương Phong, Vương Phong là có nỗi khổ không nói được, hắn hy vọng toàn bộ ký thác vào Từ Oánh Oánh trên người, lại không nghĩ rằng Từ Oánh Oánh bị Trương Húc Thần cùng Vương Lâm ép liên tiếp lui về phía sau, ngay tại hắn phân thần đang lúc, Trần Huy nắm lấy cơ hội một cước đưa hắn vấp ngã xuống đất, ngay tại Vương Phong chuẩn bị nghênh đón Trần Huy nặng nề lúc công kích, lại phát hiện sau lưng thật lâu không có động tĩnh, hắn quay đầu nhìn lại, một đạo thân ảnh chính đứng ở hắn trước người, mà Trần Huy đã xa xa té xuống đất không có động tĩnh.

Khương Vũ thu thập Trần Huy xoay người nhìn về mặt không tưởng tượng nổi Vương Phong, nhàn nhạt nói: "Đứng lên, chúng ta còn không có thắng đây."

"Há, nha." Vương Phong mặc dù không biết Khương Vũ tại sao biến hóa lợi hại như vậy, nhưng là bây giờ lại cũng không do hắn suy nghĩ nhiều, vội vàng từ dưới đất bò dậy, lúc này bên kia Tống Hiểu Thiên cũng tỉnh táo lại, chạy đến Khương Vũ bên người, nhưng không biết tại sao, Tống Hiểu Thiên không tự chủ được lui về phía sau hai bước, bò dậy Vương Phong cũng là như vậy, ba người lấy Khương Vũ cầm đầu có tam giác chỗ đứng nhìn đối diện Trương Húc Thần cùng Vương Lâm đem Từ Oánh Oánh ép xuống lồi đài.

Trương Húc Thần thấy Từ Oánh Oánh bị buộc ra lồi đài, trên mặt dâng lên nụ cười, hắn quay đầu trong nháy mắt nụ cười cứng ở trên mặt, không chỉ là hắn, toàn bộ xem cuộc chiến học sinh cũng đã là một bộ trọn mắt hốc mồm bộ dáng, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

"Các ngươi hạ thủ thế nào ác như vậy!" Trương Húc Thần thấy Tề Thụy té xuống đất trong miệng hiện lên vết máu chất vấn Khương Vũ ba người.

Khương Vũ nhàn nhạt nói: "Yên tâm, chết không cũng sẽ không hạ xuống tàn tật."

Trương Húc Thần nhìn thấy Khương Vũ loại thái độ này, đưa tay chỉ hướng té xuống đất Tề Thụy, cả giận nói: "Hắn mới chỉ là một mười bốn tuổi hài tử."

Khương Vũ nghe Trương Húc Thần nói như vậy cảm giác rất không hài, hỏi "Vậy ngươi còn để cho hắn đi lên?"

"Ngươi!" Trương Húc Thần mặt đầy tức giận lại bị Khương Vũ hỏi không nói ra lời, song phương giao chiến chung quy có một phe sẽ ngã xuống, ai lại đi quan tâm ngươi có phải hay không trẻ nít?

Trương Húc Thần đem tức giận tất cả đều biến hóa đến trong hành động, chạy thẳng tới Khương Vũ tới, Khương Vũ lại lơ đãng, coi như mình bây giờ coi là người phế nhân không thể tu luyện nữa cùng sử dụng vũ kỹ, nhưng lạc đà gãy so ngựa còn lớn, huống chi ở Khương Vũ trong mắt Trương Húc Thần đám người ngay cả ngựa cũng không sánh nổi, nhiều lắm là coi là là một đám cỏ.

Chạy băng băng bên trong Trương Húc Thần thấy Khương Vũ liên động cũng không động, không khỏi nghi ngờ Tề Thụy ba người là bị ai đánh, bởi vì hắn cùng Vương Lâm bức bách Từ Oánh Oánh cũng không nhìn thấy phía sau tình huống, bất quá chỉ là Khương Vũ mới vừa rồi kia mấy câu phách lối lời nói Trương Húc Thần liền nhìn hắn không thuận mắt, quát to một tiếng, hắn nhảy lên thật cao một quyền xông về Khương Vũ, nhìn điệu bộ này chỉ sợ Trương Húc Thần là dùng toàn lực, Khương Vũ cũng không sợ hãi hắn, một cái hơi chút cường tráng điểm thỏ mà thôi, so với ai khác nhảy cao sao?

Khương Vũ nhìn Trương Húc Thần cách mình một thước thời điểm, nhanh chóng nhảy lên, đem đùi phải thẳng tắp nâng lên sau đó hung hăng vỗ xuống, vừa vận rút được Trương Húc Thần trên vai trái, chỉ nghe "Rắc" nhất thanh thúy hướng, Trương Húc Thần kêu thảm bị Khương Vũ hung hăng đạp phải dưới chân.

Khương Vũ nhìn cách đó không xa Vương Lâm sợ hãi nuốt ngụm nước bọt, hỏi "Ngươi còn muốn đánh sao?"

"Không đánh, không đánh, chính ta đi xuống." Vương Lâm nói xong "Vèo" chạy xuống lồi đài, nhưng trong lòng thầm mắng Khương Vũ: "Rõ ràng lợi hại như vậy lại giả heo ăn thịt hổ, còn đánh ngươi mũi a!"

Khương Vũ sau lưng Vương Phong cùng Tống Hiểu Thiên cũng nhìn ngây ngô, nhất là Vương Phong, cái này suốt ngày đi học ngủ gật cùng bàn lại là một cao thủ, Tống Hiểu Thiên trước kia cũng thấy được Khương Vũ lợi hại, chẳng qua là ngăn ngại sau khi khiếp sợ quét nhìn một vòng lồi đài, Vũ Đồ viện người năm bốn cái chạy một cái, mà bọn họ còn có ba người chiến đấu ở trên lồi đài, Tống Hiểu Thiên kích động hô lớn: "Thắng, chúng ta thắng!"

"Thắng! Thắng!" Phía dưới Pháp Đồ viện mọi người cũng bị Tống Hiểu Thiên này một giọng kêu tỉnh lại, đồng thời kêu gào.

Dưới lồi đài Từ Oánh Oánh mặt đầy kinh ngạc nhìn Khương Vũ, nàng cũng không nghĩ tới Khương Vũ như thế này mà lợi hại bắt lại tràng này một dạng chiến thắng lợi nhuận, Khương Vũ lúc này cũng nhìn về phía Từ Oánh Oánh, thấy Khương Vũ nhìn về phía mình nghĩ đến trước Khương Vũ nói chuyện, Từ Oánh Oánh cũng không khỏi đỏ mặt, nhưng là khi đến nhiều người như vậy mặt nàng đã đáp ứng Khương Vũ, khẽ cắn răng đứng dậy đi lên lồi đài hướng Khương Vũ đi tới, thấy như vậy một màn phía dưới học sinh không ít người bắt đầu ồn ào lên.

Từ Oánh Oánh đi tới Khương Vũ trước mặt nhìn nằm trên đất rên rỉ Trương Húc Thần liếc mắt, hít sâu một cái nói với Khương Vũ: "Ta cho phép ngươi

có thể theo đuổi ta."

Người phía dưới nghe được Từ Oánh Oánh nói như vậy tất cả đều lớn tiếng ồn ào lên, không ít người để cho Khương Vũ đáp ứng nằng, có thể Khương Vũ lại bình tĩnh nhìn Từ Oánh Oánh nói: "Người không xứng."

Khương Vũ lời này vừa nói ra tất cả mọi người đều an tĩnh, nhìn quái vật nhìn Khương Vũ, Từ Oánh Oánh cũng không nghĩ tới Khương Vũ lại nói lời như vậy, nằng về mặt từ xấu hổ biến thành ngạc nhiên rồi đến tức giận, nhưng là không đợi nằng nổi giận Khương Vũ lại nói: "Về nhà hỏi một chút cha người đoàn đội thi đấu tồn tại ý nghĩa."

Nói xong Khương Vũ xoay người rời đi, Từ Oánh Oánh khí mắng to: "Khương Vũ, người là tên khốn kiếp!"

Khương Vũ dừng bước lại quay đầu cau mày nói: "Dừng một bộ cao cao tại thượng đáng về, rất ghét." Nói xong không nữa dừng lại, sải bước rời đi lóe đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống

Rời đi Sơn Nam Học Phủ, Khương Vũ đi tới một nơi tĩnh lặng địa phương cũng không nhìn được nửa ngực xông tới máu tươi "Oa" một miệng phun ra đến, vô lực ngồi dưới đất từng ngum từng ngum hút không khí, cho đến hồi lâu sau Khương Vũ trong cơ thể kinh mạch đau đớn mới chậm rãi bình tĩnh lại.

Khô cười đứng lên, lấy sống bàn tay chùi chùi miệng bên vết máu, Khương Vũ bây giờ nghĩ lại cũng không hiểu tại sao mới vừa rời nhìn thấu Từ Oánh Oánh ý đồ sau chính mình sẽ phản ứng lớn như vậy, nhưng là hắn rất thích như vậy cảm giác, Khương Vũ bởi vì kiếp trước là cô nhi nguyên nhân, so với người bình thường càng khiêm tốn thậm chí có một chút như vậy tự ti, nhưng là sâu trong nội tâm hắn cũng ảo tưởng * Điều Ti nghịch tập, cho nên hắn ở hơn nửa năm trước liền không ức chế được nội tâm nghĩ (muốn) phải trở nên mạnh cảm đồ, mỗi một ban đêm cũng lên lên luyện tập hy vọng đến có một ngày kinh mạch có thể khôi phục, có thể lần nữa bước lên Vũ Tu con đường, chẳng qua là đáng tiếc, hơn nửa năm đi qua hắn kinh mạch bị thương không thấy một tia chuyển biến tốt.

Về đến nhà mẹ Lý Mai đã làm tốt cơm tối, thấy hắn trẻ như vậy mới trở về quan tâm hỏi "Tiểu Vũ, hôm nay thế nào trẻ như vậy mới trở về?"

Khương Vũ không muốn để cho Lý Mai bận tâm, tùy tiện biên cái lời nói dối lừa gạt, Lý Mai không nghi ngờ gì, nói: "Mau đưa thuốc uống, cho người nhiệt độ lắm."

Khương Vũ đi tới hóa bên đài thấy một cái trống không chén thuốc, không khỏi thở dài, cái nhà này ba người thì có hai cái ngày ngày bụng cái chén thuốc uống thuốc, mẹ Lý Mai bởi vì được (phải) chiều cổ cha Khương Hải Thịnh chỉ có thể thỉnh thoảng dứt lớt việc vặt, cha Khương Hải Thịnh ban đầu là Sơn Nam Vũ Tu Công Hội Phó Hội Trưởng, Khương Vũ khi còn bé Khương Hải Thịnh bị quốc gia chiêu mộ trước đến tiền tuyến cùng Gary Quốc trong khi giao chiến bị Gary Quốc cường giả đánh trọng thương, mỗi ngày đều phải dựa vào đèn dược vật duy trì thương thế, mặc dù chết không, nhưng là bởi vì suy giảm tới nội tạng cũng không cách nào làm việc nặng vẫn không thể tức giận, cũng may Khương Hải Thịnh được vật do Viêm Hoàng Cổ Quốc thanh toán, lại thêm Sơn Nam Vũ Tu công hội mỗi tháng chi phát "Tiền dưỡng lão", một nhà ba người thời gian ngược lại vẫn trải qua dễ chịu.

Chẳng qua là Khương Vũ bị dả thương sau trong nhà dư tiền liền toàn bộ dán vào Khương Vũ trên người, theo lý thuyết Khương Vũ khoản tiền này hắn càng Viêm Hoàng Cổ Quốc cùng Thiên Khải học viện ra mới đúng, nhưng là trong đó liên quan đến cơ mật quá nhiều, cuối cùng cũng sẽ không chi, Khương Hải Thịnh đã từng vì thế khí suốt chút nữa thì mệnh, cho nên là cho Khương gia lưu hậu, Khương Hải Thịnh nhiều lần cảnh cáo Khương Vũ không cho tái động vũ, bây giờ cái nhà này chi tiêu trừ Khương Hải Thịnh mỗi tháng "Tiền dưỡng lão" bên ngoài, cũng chỉ dựa vào tỷ tỷ Khương Tuyết gửi trở lại tiền sống.

Nghĩ tới cái này nhà khó xử, Khương Vũ lần nữa thở dài, vén lên bầu chén thuốc chậu bụng lên hai ba ngum nuốt vào trong bụng.

Ăn cơm Khương Vũ trở lại gian phòng của mình trong, Khương Vũ nhà ở Định Tương Thành bên trong coi như là nhà giàu có hai vào sân, là quốc gia cho quyền Khương Hải Thịnh không thể mua bán, các loại (chờ) Khương Hải Thịnh chết hay là muốn lấy lại, Khương Vũ ở ở hậu viện, Khương Hải Thịnh cùng Lý Mai ở tại tiền viện.

Bây giờ cách Khương Hải Thịnh cùng Lý Mai ngủ còn sớm, Khương Vũ cũng là không dám đi ra ngoài luyện võ, nằm ở trên giường rảnh rồi không việc gì cho gọi ra "Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống" nhìn một chút có không có thay đổi, này Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống là hắn sau khi xuyên việt mở mắt ra liền thấy đồ vật, lúc ấy Khương Vũ còn nhớ hắn vừa mở ra mắt trước mắt một cái trong suốt mặt tiếp xúc phía trên viết "Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống" để cho hắn còn cho là mình thật bị thả vào Anh Hùng Liên Minh thế giới, sau đó phát hiện không phải là sau khi hắn liền từ quan sát kỹ lên cái

này mặt tiếp xúc, mặt tiếp xúc chia làm "Vật tiêu hao" "Trang bị" "Anh hùng" "Kỹ năng" tứ đại loại, nhưng này tứ đại loại ở nơi này trong suốt mặt tiếp xúc bên trên tất cả đều biểu hiện là màu xám, bất luận Khương Vũ dùng bao nhiêu loại biện pháp cũng không mở ra trong đó nội dung, lần này Khương Vũ triệu hoán đi ra "Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống" mặt tiếp xúc nhìn thấy phía trên một mảnh màu xám liền lại thu hồi đi, này "Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống" cũng rất kỳ quái, chỉ có thể Khương Vũ một người thấy coi như là Khương Vũ triệu hoán đi ra người khác cũng là không thấy được, ngược lại đã qua đã hơn một năm, này "Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống" đều là bộ dáng này, hẳn đã từ lâu thói quen.

Chờ đến đêm khuya chắc chắn cha mẹ ngủ say sau khi, Khương Vũ mới len lén chuẩn ra khỏi phòng, giấu ra một hạ thân tử sau đó trong đầu nhớ lại cái đó Khương Vũ sở học toàn bộ, trước nửa năm hẳn phần nhiều là thích ứng thân thể này cường độ cùng quen thuộc thân thể này kinh nghiệm chiến đấu, chủ yếu hơn là muốn cho những thứ kia có bị thương kinh mạch có thể khép lại, nhưng nửa năm trôi qua vẫn không có hiệu quả, hôm nay chỉ bất quá động một thành lực liền đưa đến kinh mạch đau đớn hộc máu, do dự một chút Khương Vũ khẽ cắn răng, quyết định tới nay thi triển võ kỹ, cường ép đã thông kinh mạch. Nếu như hôm nay Khương Vũ không có nhu hòa một cái khác Khương Vũ huyết tính lời nói, chỉ sợ hẳn hôm nay như cũ cùng từ trước như thế, do dự hồi lâu sau không dám buông tay đánh một trận.

Đạt tới Vũ Giả sau khi liền có thể học tập vũ kỹ, vũ kỹ cấp bậc chia làm: Nhập môn, phổ thông, Sư Thi, truyền thuyết bốn loại, trong đó mỗi một loại lại phân thượng trung hạ ba bậc. Pháp thuật phân loại cũng cùng này như thế, bất đồng là pháp tu ở Pháp Đồ đến Pháp Tông ba cái cấp bậc bên trong đều có đặc định pháp thuật, chỉ có chiếm được Pháp Cuồng cấp bậc sau mới có thể chính mình chọn pháp thuật, về phần tại sao như thế phân loại, Khương Vũ cũng không biết, đây đều là cái thế giới này tiền nhân tổng kết ra.

Vũ kỹ và pháp thuật đạt tới cấp bậc sau là không hạn chế học tập, nhưng chính sở vị ham nhiều bắt lạn, có lúc không thấy được nắm giữ vũ kỹ nhiều liền lợi hại, pháp thuật cũng là như vậy. Khương Vũ trong trí nhớ nắm giữ ba cái vũ kỹ, một là trung đẳng cấp bậc nhập môn "Đan Thối", còn lại hai cái đều là hạ đẳng loại bình thường đường vũ kỹ, mà đêm nay hẳn liền quyết định vận dụng này Đan Thối thử một chút chính mình kinh mạch có hay không bị.

Khương Vũ hít sâu một cái đứng thẳng, trong đầu suy nghĩ Đan Thối phát lực yêu cầu, bỗng nhiên hần khê quát một tiếng, một cước rón mũi chân đưa hần đi phía trước đưa, một cái chân khác nhanh chóng rút lên mang theo tiếng xé gió đầu gối đi phía trước đỉnh đầu, sau đó đem bắp chân Mãnh đặng thẳng đá ra lại vang lên thanh thúy tiếng nổ đùng đoàng, có thể thấy Khương Vũ này bắn ra lực đạo nặng, tốc độ nhanh.

Dạ Thôi đánh ra trong nháy mắt, Khương Vũ cũng cảm giác được trong cơ thể biến hóa, nói thầm một tiếng không được, một búng máu mũi tên liền biểu đi ra, sau đó trong cơ thể hần vốn là kinh mạch đoạn chế trực tiếp băng liệt, Khương Vũ thoáng cái tê liệt ngã xuống đất thương hần mặt đầy vằn vẹo, mồ hôi lạnh thoáng cái làm ướt thân thể của hắn, có thể Khương Vũ dĩ nhiên không la lên, hần sợ thức tỉnh cha mẹ, sợ để cho bọn họ lo lắng, hơn một năm nay cha thương tình thương của mẹ Khương Vũ có thể rõ ràng cảm nhận được, mặc dù đánh trong đáy lòng còn có một chút không được tự nhiên, nhưng Khương Vũ cũng không nguyên ý thấy bọn họ lại vì chính mình lo lắng.

Trong cơ thể kinh mạch đứt gãy khiến cho trong cơ thể máu bầm không cách nào khai thông, đau Khương Vũ liên hít hơi đều đau cả người phát run, theo trong cơ thể đau đớn không ngừng tăng lên, Khương Vũ ý thức cũng dần dần mơ hồ, hần phóng phạt có một loại muốn "Rời đi" cảm giác, vừa lúc đó, kia "Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống" mặt tiếp xúc không tự chủ được xuất hiện ở Khương Vũ trước mắt, Khương Vũ ý thức chẳng biết tại sao cũng theo "Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống" mặt tiếp xúc bắn ra khỏi phục mấy phần, hần nhìn thấy mặt tiếp xúc bên trên "Vật tiêu hao" ba chữ đã biến thành màu trắng, Khương Vũ theo bản năng "Điềm" mở vật tiêu hao, chỉ thấy một chai Sinh Mệnh Dược Thủy cùng một chai Pháp Lực Dược Thủy nằm ở mặt tiếp xúc bên trên, đồng thời một đạo cơ giới giọng nữ ở Khương Vũ trong đầu nhớ tới: "Hoan nghênh sử dụng Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống, Triệu Hoán Sư. Kích động Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Sơ Cấp sử dụng điều kiện, tăng vật phẩm đem tồn vào "Ba lô" bên trong."

Cơ giới giọng nữ nói tới chỗ này, Khương Vũ thấy mặt tiếp xúc phía dưới cùng xuất hiện màu trắng "Ba lô" hai chữ, lúc này vật tiêu hao ba chữ chợt lóe, mặt tiếp xúc trung ương xuất hiện một chái Sinh Mệnh Dược Thủy phát ra hào quang màu đỏ biến thành một viên màu đỏ Dược Hoàn rơi vào trong túi đeo lưng, tiếp lấy lại sau đó xuất hiện một chái Pháp Lực Dược Thủy phát ra ánh sáng màu lam biến thành một viên màu xanh da trời Dược Hoàn rơi vào trong túi đeo lưng, ba lô mặt tiếp xúc tự động văng ra bên trong nằm một viên màu đỏ Dược Hoàn cùng một viên màu xanh da trời Dược Hoàn.

Khương Vũ Tự Nhiên biết Sinh Mệnh Dược Thủy ở trong game tác dụng, mặc dù không biết vì sao lại biến thành Dược Hoàn hình dáng, nhưng Khương Vũ bây giờ cũng chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống, vội vàng xuất ra màu đỏ Dược Hoàn ăn vào trong miệng, này hoàn thuốc vào miệng tức hóa, chỉ trong nháy mắt Khương Vũ liền có thể cảm giác được thân thể đau đớn giảm bớt không ít.

"Chúc người nhiều may mắn, Triệu Hoàn Sư." Cơ giới giọng nữ ở Khương Vũ trong đầu sau khi nói xong. Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống cũng tự động thu hồi.

Khương Vũ cảm thụ trong cơ thể bị thương lạnh lẽo, trong lòng của hắn đánh giá đã biết cái mạng xem ra là giữ được, đại khái nửa giờ sau sau khi, Khương Vũ trong cơ thể đau đớn đã tiêu hơn nửa, Khương Vũ thử đứng dậy, không nghĩ tới hay lại là thương hắn mẩn nhức, mắt nhìn trên đất vết máu, Khương Vũ cắn răng xử lý không chút tạp chất sau khi, này mới về đến trong nhà mình nằm ở trên giường cho gọi ra Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống.

Đầu tiên kiểm tra lên mặt tiếp xúc phía dưới cùng "Ba lô", Khương Vũ đưa mắt nhìn bên dưới ở trong đầu hấn xuất hiện một hàng liên quan tới ba lô chú giải, ba lô không gian ước chừng một thước vuông lớn nhỏ, có thể cất giữ bất kỳ không phải là sinh mệnh vật chất, không gian lớn nhỏ có thể theo Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống thăng cấp mà tăng lên.

Biết sau khi này ba lô thi tương đương với là cái thế giới này Không Gian Giới Chỉ, chỉ bất quá này ba lô chỉ có thể một mình hần dùng, hơn nữa sau này có tăng lên không gian, một thước vuông không gian Không Gian Giới Chỉ căn bản cũng không đáng tiền, chỉ cần thi vào Châu Phủ đều là tặng không, cho nên Khương Vũ trực tiếp lại tiến vào vật tiêu hao nhìn lên Pháp Lực Dược Thủy cùng Sinh Mệnh Dược Thủy chú giải.

Sinh Mệnh Dược Thủy, có thể cảm máu đi đau, phục hồi từ từ bất kỳ thương thể cải thiện thể chất, trong hai mươi bốn giờ liên tục dùng không thể chùng hiệu quả. Lấy ra vật tiêu hao tiến vào ba lỗ sẽ tự động biến thành sinh mệnh Dược Hoàn, phòng ngừa chế biến thành phân chạy mất. Sau khi là một đồng lớn chế biến Sinh Mệnh Dược Thủy dược liệu, Khương Vũ nhìn chất lười không dứt, hần và Khương Hải Thịnh thường thường dùng thuốc cho nên đối với những dược liệu này cũng không xa lạ gì, nhưng là những dược liệu này không phải là không thường gặp chính là giả cả phi thường đắt tiền, trực tiếp

đoạn tuyệt Khương Vũ lượng sản ý nghĩ.

Nhưng là chú giải trong kia câu phục hồi từ từ bất kỳ thương thế lại để cho Khương Vũ tâm kích động, Khương Vũ tĩnh tâm xuống cảm thụ trong cơ thể kinh mạch biến hóa, nhưng trừ đau đớn ra chính là lạnh lạnh cảm giác, Khương Vũ do dự một chút hay lại là phóng khí tu luyện, vạn nhất lại đưa đến kinh mạch băng liệt hẳn có thể không có mạng sống Được Hoàn cứu mạng.

Lại nhìn về phía Pháp Lực Được Thủy, chú giải nói rõ Pháp Lực Được Thủy có thể đề cao pháp lực khôi phục, phục hồi từ từ tinh thần bị thương cải thiện tư chất, trong hai mươi bốn giờ liên tục dùng không thể chống hiệu quả. Lấy ra Thời đã sẽ tự động biến thành pháp lực Được Hoàn, mà chế biến Pháp Lực Được Thủy được liệu trong đó rất lớn một bộ phận Khương Vũ càng là liên nghe cũng chưa từng nghe qua, phải biết Khương Vũ kiến thức so với bình thường người phải nhiều nhiều, liên hẳn cũng không biết, Khương Vũ thật hoài nghi cái thế giới này có hay không này mấy loại thuốc.

Khương Vũ mở túi đeo lưng ra lại nhìn một chút pháp lực Được Hoàn chú giải, chỉ viết một câu nói, xin chớ chia ra sử dụng.

Sinh Mệnh Được Thủy xuất hiện để cho Khương Vũ trong lòng lại xuất hiện một chút hy vọng, mang theo trông đợi Khương Vũ thu hồi Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống, xảy ra hôm nay chuyện để cho Khương Vũ cả người mệt mỏi, cho dù hẳn nắm giữ Vũ Linh cấp bậc thân thể cũng không tiêu, chỉ chốc lát liền phát ra tiếng ngáy nhỏ nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Thật xin lỗi

Ngày thứ hai Khương Vũ là bị Lý Mai kêu: "Tiểu Vũ, mau dậy giường, hôm nay thế nào ngủ chết như vậy?"

Khương Vũ mở mắt ra vội vàng thức dậy mặc quần áo, đạo: "Cái này thì dậy."

"Nhanh lên một chút, cơm làm cho nguội tốt." Lý Mai nói xong trước ra Khương Vũ căn phòng.

Khương Vũ thấy Lý Mai sau khi đi thờ phào, cũng còn khá không có bị Lý Mai phát hiện mình len lén tu luyện, hai ba lần mặc quần áo từ tế, Khương Vũ ôm thấp thỏm tâm tình cảm thụ dậy trong cơ thể kinh mạch thương thế, kinh mạch bị thương đã không nữa đau đớn kịch liệt, chẳng qua là nhẹ hơi có chút chua xót, Khương Vũ dò xét tính bắt đầu tu luyện, kinh mạch nơi lập tức truyền ra một cổ toàn tâm đau, nhưng Khương Vũ lại hưng phấn cười lên, trong cơ thể mình Võ khí lại có một tia ở trong người hoàn thành tuần hoàn, liền vội vàng cho gọi ra Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống một lần nữa kiểm tra Sinh Mệnh Được Thủy cần được liệu, từ nhớ kỹ sau khi Khương Vũ quyết định buổi chiều tan học đi Sơn Nam Luyện Được Sư Công Hội nhìn một chút, thuận tiện đem cuối tuần mình và cha Khương Hải Thịnh yêu cầu thuốc mua về, cơm nước xong Khương Vũ hỏi Lý Mai cảm yêu cầu mua thuốc tiền, mang theo mong đợi ra ngoài.

Đi vào Sơn Nam Học Phủ, Khương Vũ đã nhìn thấy không ít người hướng chính mình chỉ chỉ trỏ trỏ, hiển nhiên là chiều hôm qua mình làm những chuyện kia đã truyền đi, miệng cũng mắt lớn lên ở trên người người khác, Khương Vũ cũng liền một bộ không nhìn thấy bất cứ thứ gì đáng về hướng Pháp Đồ viện đi tới, không nghĩ tới nửa đường bỗng nhiên toát ra hai cô bé, một người trong đó nhảy ra ngăn ở Khương Vũ trước mặt, hai mắt bốc lên ngôi sao nhỏ hỏi Khương Vũ: "Khương Vũ chúng ta làm người bằng hữu được không?"

"Còn có ta, còn có ta." Một cô bé khác cũng phù hợp nói.

Trước mắt một màn nhưng là cái búng Khương Vũ trí nhớ, đã từng một cái khác Khương Vũ cũng là như vậy bị người ủng hộ, nghĩ tới đây, Khương Vũ bỗng nhiên nhướn mày một cái ôm bụng chạy, đạo: "Đau bụng, đau bụng, chúng ta một hồi trò chuyện tiếp ha."

Cho đến Khương Vũ quay đầu không thấy được này hai cô bé mới tính thờ phào, này làm người hay là được (phải) khiêm tốn, nếu không thật không biết liền bị người nào cho nhớ.

Đi vào Pháp Đồ viện, mọi người ánh mắt tất cả đều trực lăng lăng nhìn Khương Vũ, Vương Phong càng là cười ha hả đi tới ngăn bả vai hắn nói: "Huynh đệ, không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy a, chúng ta thương lượng chuyện này chứ, năm nay Thanh Vũ cuộc so tài tổ chúng ta cái đoàn đội như thế nào đây?"

Nghe một chút Vương Phong lại nói chuyện này, Khương Vũ liền không có hứng thú, đạo: "Không đi, không đi."

Vương Phong nghe một chút liền gấp, chặn lại nói: "Ta mấy cái cũng đều trưởng thành, siêu (vượt qua) tuổi tác lại không thể tham gia, có thể đừng lãng phí này cơ hội thật tốt a."

Khương Vũ phiet hấn liếc mắt, kia không biết Vương Phong trong lòng nghĩ cái gì, Thanh Vũ cuộc so tài lấy được thành tích nhất định có thể trực tiếp miễn thi Hạch tiến vào Châu Phủ, mặc dù Vương Phong bây giờ cũng đến Pháp Đồ cấp bậc, nhưng giống như hấn loại thiên phú này Châu Phủ cũng chưa chắc sẽ thu, Châu Phủ trong nhưng khi nhìn tư chất, không giống Quận Phủ hoàn toàn là giáo dục bắt buộc.

Ngáp một cái đối với (đúng) Vương Phong khoát khoát tay, Khương Vũ đặt mông ngồi vào chỗ ngồi liền định lại bồi bổ giấc ngủ, vốn đang dự định khuyên nỡ khuyên Khương Vũ Vương Phong thấy Khương Vũ là tâm ý đã quyết hấn cũng không có tâm tư, đang định lại đi cảm ứng cảm ứng Lưu Thanh, kết quả hấn vừa quay đầu liền thấy Từ Oánh Oánh đi vào Pháp Đồ viện bay thẳng đến Khương Vũ đi tới, Vương Phong trước tiên liền nghĩ đến này Từ Oánh Oánh nhất định là muốn tìm Khương Vũ tính sổ, vội vàng đẩy hai cây Khương Vũ.

Khương Vũ bị Vương Phong đẩy một cái, vốn là dựng dưng ra tới buồn ngủ lại không, hấn không nhìn được nói: "Đều nói không đi. "

Vương Phong tăng hấn một cái, cắt đứt Khương Vũ thấp giọng nói: "Từ Oánh Oánh tới." Nói xong mau rồi đi Khương Vũ bên người, hấn cũng không muốn bị Khương Vũ cho liên lụy.

Khương Vũ nghe Vương Phong nói như vậy, quay đầu nhìn lại Từ Oánh Oánh chạy tới bên cạnh hấn, nhìn hấn nhìn sang nói: "Khương Vũ, ngươi và ta đi ra ngoài một chút."

"Rào!" Từ Oánh Oánh thốt ra lời này, Pháp Đồ viện tất cả mọi người đều đưa đầu lộn lại, Từ Oánh Oánh đây là làm gì, chủ động ước hẹn Khương Vũ? Vẫn là có ý định đánh Khương Vũ một hồi?

"Thế nào, ngươi có chuyện?" Khương Vũ lười biếng nói.

Từ Oánh Oánh nhìn một cái Khương Vũ thái độ này, tính tiểu thư lại đi lên, mảy liễu dựng lên đạo: "Nói nhảm, vội vàng đi ra cho ta."

Từ Oánh Oánh tính tiểu thư Khương Vũ vẫn là có thể tiếp nhận, bất quá bởi vì ngày hôm qua nàng buông tha đồng đội cách làm để cho Khương Vũ đối với nàng ấn tượng giảm bớt nhiều, Khương Vũ cũng sẽ không ăn nàng bộ này, lần nữa ngáp một cái cả nhống nói: "Có lời nói mau, có rắm mau thả."

"Ngươi!" Từ Oánh Oánh khí trực tiếp một cái tát chụp tới Khương Vũ trước mặt trên bàn, toàn bộ Pháp Đồ viện người nhìn Khương Vũ ánh mắt càng bội phục, lúc trước sao sẽ không phát hiện tiểu tử này ngang như vậy đây.

"Ngươi cái gì ngươi? Có chuyện nói mau? Không việc gì đi ra." Khương Vũ hai tay ôm ở trước ngực, ngẩng đầu lên nhìn Từ Oánh Oánh chứng trần khi ngực thang không ngừng trên dưới lên xuống, thâm nghĩ nha đầu này thật đúng là có đoán, vóc người cũng đẹp để, đáng tiếc chính là tính khí không lớn trịch (dạng), vẫn thích đùa bốn điểm nhỏ mọn.

Từ Oánh Oánh gắt gao trách Khương Vũ một hồi, Khương Vũ không sợ cũng cứ nhìn nàng, hai người mắt đối mắt một hồi, bỗng nhiên Từ Oánh Oánh giống như là xuống quyết định gì tự đắc, hít hơi nói: "Khương Vũ, thật xin lỗi, ngày hôm qua ta không nên ích kỷ như vậy."

Két! Toàn bộ Pháp Đồ viện tất cả mọi người nghe Từ Oánh Oánh nói như vậy tất cả đều là mở rộng tầm mắt, Từ Oánh Oánh lại phá thiên hoang cho người nào xin lỗi? Khương Vũ ngăn người một chút cũng biết là chuyện gì xảy ra, hỏi hấn Từ Oánh Oánh: "Trở về hỏi ngươi ba?"

Từ Oánh Oánh mới vừa mới xin lỗi bị mọi người thấy sắc mặt dâng lên một mảnh đỏ ửng, bất quá còn như cũ một bộ ngang ngược biểu tình, đạo: "Nói nhảm"

Từ Oánh Oánh giờ phút này ngang ngược bộ dáng ngược lại nhìn thật đẹp mắt, Khương Vũ cười nói: "Trẻ nhỏ dễ dạy, ta tha thứ ngươi."

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ lại đối với chính mình cười bị ối, lạnh rên một tiếng trở về chỗ ngồi, Khương Vũ lại thâm nói này Từ Oánh Oánh ngày hôm qua hấn là thật không biết đoàn đội cuộc so tài ý nghĩa, nếu không hôm nay căn bản không khả năng ngay trước nhiều người như vậy mặt cho mình nói xin lỗi, bất quá như đã nói qua nha đầu này vẫn đủ khả ái.

Khương Vũ đang suy nghĩ chợt nghe bên cạnh Vương Phong họ lấy chính mình một tiếng, hấn quay đầu nhìn về phía Vương Phong, chỉ thấy Vương Phong thẳng đứng hai ngón tay cái bội phục nói: "Khương Vũ thật là có người, liền Từ Oánh Oánh đều giải quyết, lợi hại lợi hại."

Khương Vũ nghe được Vương Phong tán dương rất là bất đắc dĩ, chỉ sợ Từ Oánh Oánh nhất định là "Nhớ" bên trên chính mình, bất quá hấn cũng không lo lắng, Từ Oánh Oánh bây giờ cũng không đánh lại chính mình, mà qua một tháng nữa khảo hạch hoàn hấn đến tuổi tác cũng sẽ không dùng để Quận Phủ.

"Khương Vũ, ngươi chính là Vũ Tu?" Vương Phong lại hỏi.

Khương Vũ suy nghĩ một chút vẫn là nói: "Luyện qua một trận."

Vương Phong nha một tiếng nói: "Khó trách ngươi nửa năm trước mới đến Pháp Đồ viện, ta đã nói rồi ngươi thế nào cũng tuổi đã cao mới đến Quận Phủ, vậy ngươi đạt tới Vũ Phu cấp bậc chứ ?"

Ngày hôm qua một chiêu đánh ngã Trương Húc Thần, muốn nói mình chỉ là một Vũ Giả cấp bậc Vương Phong khẳng định không tin, Khương Vũ đạo: "Là đến Vũ Phu cấp bậc."

"Oa, ngươi lợi hại như vậy a, còn trẻ như vậy thì đến được Vũ Phu cấp bậc, vậy ngươi tại sao còn muốn tới học pháp tu? Lúc trước thế nào chưa thấy qua ngươi?" Vương Phong sùng bái bên trong mang theo nghi ngờ hỏi.

Khương Vũ lần này như thế, sớm biết ngày hôm qua sẽ không xung động, hẳn biên cái lý do nói: "Cũng không phải là cũng chỉ có Sơn Nam Học Phủ có thể Vũ Tu, ta đặt tới Vũ Đồ liền vào Châu Phủ, người cũng biết Châu Phủ khảo hạch càng nghiêm khắc, không cần thận gấp phải đối thủ quá mạnh bị người cắt đứt hai cái tay, nhà ta theo ta một cây độc miêu, cha ta sợ ta sau này sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn sẽ để cho ta trở về Quận Phủ tới học pháp tu."

Vương Phong nghe một chút gât gât đầu nói: "Đây cũng là, ta cũng giống vậy mới bị cha ta đưa tới pháp tu, kết quả ta thiên phú này vô cùng thâm hiểm cùng cha ta đề cập tới nhiều lần để cho ta đi Vũ Tu, nhưng là cha ta chính là không để cho, ai."

Nghe Vương Phong tin tưởng chính mình lời nói, Khương Vũ cuối cùng thở phào, nào biết Vương Phong lại hỏi: "Vậy người đặt tới Vũ Phủ cấp bậc, có phải hay không học vũ kỹ à?"

Khương Vũ rất là bất đắc dĩ đối phó đạo: "Học một cái."

"Cấp bậc gì?" Vương Phong hiếu kỳ liền vội vàng truy hỏi.

"Hạ đẳng cấp bậc nhập môn." Khương Vũ biên đạo.

Vương Phong nghe một chút gât gât đầu nói: "Cũng vậy, ta nghe cha ta nói, Châu Phủ cũng chỉ có cấp bậc nhập môn vũ kỹ, vậy người tại sao không học trung đẳng cùng thượng đẳng cấp bậc nhập môn vũ kỹ à?"

Khương Vũ hít sâu một cái, chế trụ đánh cho một trận Vương Phong ý tưởng, đạo: "Trung đẳng nhập môn cùng thượng đẳng cấp bậc nhập môn vũ kỹ so với hạ đẳng cấp bậc nhập môn vũ kỹ càng khó hơn năm gấp không nói, còn phải ở Châu Phủ khảo hạch lấy được thành tích nhất định hoặc là đối với (đúng) Châu Phủ có cống hiến mới có thể học được, người cho rằng là là nghĩ học là có thể học? Nghĩ (muốn) có thể luyện thành tựu có thể luyện được không?"

"Ồ." Vương Phong một bộ thì ra là như vậy dáng vẻ gât gât đầu nói: "Ai, người tốt như vậy thiên phú không đi Vũ Tu thật là đáng tiếc, qua năm nay Quận Phủ sẽ không thu chúng ta, người dự định làm gì?"

Khương Vũ nghe Vương Phong không hỏi hẳn lúc trước chuyện, trong lòng của hắn cuối cùng thở phào, đáp: "Về nhà tự mình tu luyện chứ, đặt tới Pháp Đồ đi Châu Phủ khảo hạch, ngược lại hai mươi lăm tuổi trước đều được."

"Đây cũng là, Khương Vũ người cảm thấy ta hẳn đi đâu cái Châu." Vương Phong lại hỏi.

Khương Vũ liếc mắt nhìn Vương Phong, người này hôm nay là không phải là ăn máu gà? Bình thường cùng mình một ngày cũng bật không ra một cái thí đến, hôm nay như thế nào cùng cái sủng máy như thế, nhưng là Khương Vũ thấy Vương Phong đối với chính mình rất là tin tưởng, lại là một bộ khát vọng thần sắc, Khương Vũ vẫn là nói: "Pháp tu tốt nhất Châu Phủ đương nhiên là Quốc Đồ Kinh Châu Học Phủ tốt nhất, thứ yếu chính là Yến Châu Học Phủ, hàng năm từ Yến Châu Học Phủ nhập ngũ pháp tu cũng là nhiều nhất, thứ ba chính là Dao Châu Học Phủ, Dao Châu Học Phủ cũng là sản xuất nhiều nữ nữ địa phương, cơ hồ hàng năm đều là âm thịnh dương suy, còn có chúng ta Tấn Châu Học Phủ mặc dù không bằng Châu Phủ khác, nhưng là gần nhà a."

Vương Phong nghe Khương Vũ nói chỉ có điều, bội phục nói: "Oa, Khương Vũ người quả nhiên kiến thức rộng a."

Khương Vũ thâm nghĩ chờ người nếu là vào Châu Phủ những thứ này Tự Nhiên mà nói cũng đã biết, bất quá hẳn ngoài miệng vẫn cười đến đạo: "Không có gì, không có gì."

"ừ, ta quyết định." Vương Phong bỗng nhiên mặt đầy chính khí nói, làm Khương Vũ mặt đầy buồn rầu, hỏi "Người quyết định cái gì?"

"Ta quyết định Thanh Vũ cuộc so tài xong sau phải đi Dao Châu Học Phủ khảo hạch." Vương Phong lời thề son sắt nói.

Khương Vũ nghe hắn nói là như vậy chuyện này, âm thầm khinh bỉ Vương Phong nguyên lai cũng là một cảm thú, nào biết Vương Phong bỗng nhiên lại thở dài nói: "Ai, nếu là ta Thanh Vũ cuộc so tài tiến vào Châu cuộc so tài lời nói nhất định phải Hòa Châu Phủ khảo hạch thời gian mâu thuẫn, ta nên làm cái gì bây giờ?"

Khương Vũ hoàn toàn không nói gì liếc mắt nhìn Vương Phong, đạo: "Người muốn vào Châu cuộc so tài liền có thể miễn thi Hạch tiến vào Châu Phủ."

"Đúng ha, ta thế nào quên này tra." Vương Phong vui vẻ nói.

Khương Vũ bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nằm xuống đi ngủ đi, hẳn nhìn Vương Phong vui mừng như vậy, quả thực không muốn đã kích hắn lòng tự tin.

Chương 8: Luyện Dược Sư Công Hội

Buổi chiều Pháp Đồ viện mọi người an bài ở trên loi đài đúc luyện chú ngữ ngâm xướng cùng làm phép thủ thế, có không ít người lại phá thiên hoang đến tìm Khương Vũ thỉnh giáo, cũng may Khương Vũ mặc dù pháp tu tài nghệ không lớn trích (dạng), nhưng là đối với Pháp Đồ trong tu luyện một ít nhận xét cũng miễn cưỡng đối phó đến, chẳng qua là Khương Vũ đối phó xong một lớp lại tới một lớp, chẳng lẽ đây chính là học bá hiệu ứng? Bất đắc dĩ Khương Vũ không thể làm gì khác hơn là lần nữa thi triển đau bụng chạy trốn xa * thoát đi Học Phủ loi đài.

Tìm một không người xó xỉnh Khương Vũ chờ đến tan học đã đến giờ thứ nhất chạy ra Sơn Nam Học Phủ, nếu không bị người đây đưa tới hẳn dự định đi Sơn Nam Luyện Dược Sư Công Hội kế hoạch lại phao thang.

Đi Sơn Nam Luyện Dược Sư Công Hội đường Khương Vũ là quen việc dễ làm, từ Khương Vũ bị đưa vào Sơn Nam Học Phủ sau khi, này mỗi tuần lễ tới Sơn Nam Luyện Dược Sư Công Hội mua thuốc cũng trở thành chuyện hần.

Đi vào Luyện Dược Sư Công Hội, lâu một đại sảnh vẫn là đầy áp cả người, nhất là Luyện Dược Sư khảo sát một bên tụ mần nam nam nữ nữ người tuổi trẻ, Khương Vũ mỗi lần tới đều là nhiều người như vậy đã chuyện thường ngày ở huyện, toàn bộ Sơn Nam Quận cũng là một cái như vậy Luyện Dược Sư Công Hội nhiều người cũng không kì lạ, mà Luyện Kim Sư Công Hội khắp nơi Tân Châu chỉ có Tân Châu Luyện Kim Sư Công Hội một nơi, về phần Triệu Hoán Sư Công Hội Tân Châu cũng không có Công Hội muốn đi khảo sát tự có không có Triệu Hoán Sư thiên phú còn phải đi những châu khác khảo sát, đáng về này Vũ Tu Công Hội cùng pháp tu Công Hội cơ hồ mỗi một thành đô có, liền Định Tương Thành trừ Sơn Nam Vũ Tu Công Hội ra còn có còn lại hai cái tư nhân thành lập Vũ Tu Công Hội, nếu so sánh lại dĩ nhiên mỗi người tuổi trẻ cũng muốn đi Luyện Dược Sư loại Công Hội thử vận khí một chút, bất quá phần lớn người đều là mang theo hy vọng đi, thất vọng mà về.

Liếc mắt nhìn khảo sát đám người, Khương Vũ xoay người hướng bên kia bước đi, bên này người cũng không ít nhưng phần lớn đều là ông già hoặc là thân thể có thương tích người, mặc dù người cũng rất nhiều nhưng là Khương Vũ so sánh kiếp trước bệnh viện mà nói, đơn giản là cữu ngư nhất mao, phải biết toàn bộ Sơn Nam Quận cũng chỉ có một cái như vậy Luyện Dược Sư Công Hội, kiếp trước bệnh viện cùng phòng khám bệnh lại nhiều vô số kể, Khương Vũ trước kia cũng than thở qua cái thế giới này thân thể con người chất mạnh, ít ỏi tồn tại có thể trí mạng đột phát tính tật bệnh, ngay cả bị bệnh cũng đều rất ít, đại đa số tới nơi này người đều là đánh nhau đưa đến thương thế, chỉ có thể nói rõ hai cái thế giới văn minh kinh ngạc tạo thành hai cái thế giới cuộc sống bất đồng phương thức.

Ngay tại Khương Vũ dự định hướng một vị Luyện Dược Sư mua thuốc thời điểm, bỗng nhiên hần thấy một cái hai mươi hai hai mươi ba tuổi nam tử đi ra ngoài, trong đầu trí nhớ trong nháy mắt cuộn cuộn, Khương Vũ ở trong đám người yên lặng nhìn hần rồi đi.

Người này tên là Hạng Đông Đình, là Kinh Châu Học Phủ năm gần đây đệ nhất thiên tài, đã từng cùng một cái khác Khương Vũ đoàn đội là tranh đoạt đi Thiên Khải học viện học bổng vị trí song phương giao chiến, chỉ tiếc vận khí thiếu chút nữa bại bởi Khương Vũ đoàn đội vô duyên đi Thiên Khải học viện.

"Hần làm sao sẽ tới Sơn Nam Quận loại địa phương nhỏ này?" Khương Vũ ở trong lòng nghi ngờ tự hỏi, hần từ trong trí nhớ còn phải biết này Hạng Đông Đình có thể nói là hậu nhân của danh môn, chính mình thiên phú cũng rất tốt càng là ở bốn năm trước tranh đoạt Thiên Khải học viện học bổng lúc cũng đã đạt tới Pháp Cuồng cảnh giới, có thể nói là một thân hào quang, chẳng lẽ hần biết rõ mình nhà ở chỗ này? Khương Vũ nghĩ đến đây đánh liên tiêu cái ý nghĩ này, ban đầu hần thiên phú hiện ra liền bị quốc gia bí mật mang đi dùng cũng là tên giả, thân phận chân thật càng là không có mấy người biết, huống chỉ mình và Hạng Đông Đình cũng không có bao sâu giao tình, Khương Vũ không nghĩ ra cũng sẽ không nghĩ, chẳng qua là trong đầu theo Hạng Đông Đình trí nhớ hiện lên, lần đó song phương đoàn đội chiến đấu đầu cùng là một lần nữa hiện lên trước mắt, Khương Vũ càng ước mơ chính mình kinh mạch khôi phục một ngày, có thể cùng Hạng Đông Đình lại đại chiến một phen.

Khương Vũ mang theo thỏn thức đi dược liệu nơi lấy thuốc, lại được cho biết Sơn Nam Luyện Dược Sư Công Hội thay mới hội trưởng, trước tiên cần phải trải qua mới hội trưởng đồng ý mới có thể cầm cha Khương Hải Thịnh thuốc, Khương Vũ chỉ đành chịu đi lần hai đi tìm vị này mới hội trưởng, chỉ hy vọng này mới tới hội trưởng không muốn khẩu trừ cha lượng thuốc, nếu không nhà bọn họ thì càng thêm tuyệt thượng gia sủng.

Tìm tới hội trưởng phòng Khương Vũ thấy cửa mở ra trực tiếp đi vào, không nghĩ tới vào cửa liền thấy một người đẹp đang ngồi ở trên ghế hai tay chơi đùa lên hỏa diễm, hơn nữa còn là chơi lấy Kim Sắc Hỏa Diễm, lấy Khương Vũ kiến thức Tự Nhiên liếc mắt là có thể nhìn ra ngọn lửa màu vàng óng này là ngọn lửa biến dị, đơn giản là toàn bộ Luyện Kim Sư cùng Luyện Dược Sư tha thiết ước mơ ngọn lửa, không có thể chất đặc thù cùng siêu phẩm thiên phú là không có cách nào sinh ra loại này ngọn lửa biến dị, Khương Vũ nhìn kia ngồi mỹ nữ trong đầu xuất hiện ngăn ngừa chạm điện, mỹ nữ này thấy thế nào cũng liền hơn hai mươi tuổi chứ ? Chẳng lẽ ngọn lửa biến dị bây giờ không bao nhiêu tiền?

Khương Vũ tiếng bước chân cũng là làm trên ghế mỹ nữ nghe vậy xem ra, thấy Khương Vũ lẳng lẳng nhìn mình, mỹ nữ hai tay vung lên thu hồi Kim Sắc Hỏa Diễm, mang theo mỉm cười hỏi: "Vị tiểu đệ đệ này, người tìm ai?"

Tiểu đệ đệ. Khương Vũ nghe sau trong lòng có chút không thích ứng, bất quá đối diện mỹ nữ nói nghiêm trang, hơn nữa chính mình đúng là không người nào nhà đại, Khương Vũ không được tự nhiên cười nói: "Ta tìm mới tới hội trưởng, đồng ý ta lấy thuốc trở về."

"Ta chính là mới tới hội trưởng, Tiêu Cầm, không biết tiểu đệ đệ ngươi muốn lấy cái gì thuốc trở về đây?" Tiêu Cầm rất là phóng khoáng vừa nói.

"Cái gì? Ngươi chính là mới tới hội trưởng?" Khương Vũ nghe một chút không tưởng tượng nổi hỏi ngược lại, phải biết này Luyện Kim Sư Công Hội hội trưởng cũng không phải là ai ngờ làm là có thể làm, coi như lấy Khương Vũ kiến thức hần cũng chưa từng thấy bốn mươi tuổi dưới đây tuổi tác đảm

nhệm Công Hội hội trưởng, hiện tại ở nhô ra một còn trẻ như vậy hẳn làm sao có thể không kinh ngạc.

Tiêu Cẩm nghe vậy nhìn lâu Khương Vũ liếc mắt, từ trên ghế đứng lên cười đi về phía Khương Vũ đạo: "Đúng, ta chính là mới tới hội trưởng, tiểu đệ đệ ngươi có ý kiến gì không?"

Khương Vũ nghe xong có chút lúng túng, ai nói người nhà tuổi trẻ không thể làm hội trưởng, Khương Vũ chận lại nói: "Không ý kiến, không ý kiến, ta chỉ là nhìn tỷ tỷ ngươi thật xinh đẹp, trước người hội trưởng kia cũng không tỷ tỷ ngươi xinh đẹp như vậy." Khương Vũ cười xòa, tâm lý lại cầu nguyện cái này Tiêu Cẩm cũng đừng hẹp hòi keo kiệt, không muốn cho mình lấy thuốc sử bán từ.

"Miệng còn rất ngọt." Tiêu Cẩm cười nói, đứng ở Khương Vũ trước mặt hỏi "Nói đi, lấy cái gì thuốc còn phải trải qua ta đồng ý?"

Hai người cách một chừng khoảng cách, Khương Vũ cũng có thể ngồi được Tiêu Cẩm trên người khí tức, hơn nữa này Tiêu Cẩm dài mỹ không nói, thân cao cũng chỉ kém Khương Vũ nửa cái đầu, một đôi chân cẳng là thon dài, cộng thêm Tiêu Cẩm lúc này trên mặt mặc dù tràn đầy mỉm cười, nhưng trong đó nhưng không mất nghiêm cẩn, này cường đại khí tràng để cho Khương Vũ đều có chút không thích ứng, cũng may Khương Vũ cũng không phải bình thường thiếu niên, cũng không lui lại cũng không có đỏ mặt, ngu ngơ cười nói: "Hội trưởng tỷ tỷ, ta gọi là Khương Vũ tới thay Cha ta Khương Hải Thịnh lấy thuốc, Cha ta thương là bởi vì tiền tuyến kháng chiến Gary Quốc tạo thành, cho nên được (phải) trải qua hội trưởng tỷ tỷ phê chuẩn."

Tiêu Cẩm thấy Khương Vũ cái này ngu ngơ bộ dáng trong lòng có mấy phần hảo cảm, cộng thêm Khương Vũ miệng ngọt lại nghe vậy Khương Vũ phụ thân là vì quốc gia kháng chiến bị thương cũng không có cho thêm Khương Vũ áp lực, xoay người hướng bên cạnh tài liệu trong quầy đi tới, một lần nữa xác định nói: "Khương Hải Thịnh?"

"Ừ." Khương Vũ vội vàng đáp.

Tiêu Cẩm mở ra tủ một bên tìm tài liệu vừa hướng Khương Vũ đạo: "Tiểu đệ đệ đi vào ngồi đi, ta thăm tra tin tức yêu cầu một ít thời gian."

"Tạ Tạ hội trưởng tỷ tỷ." Khương Vũ tiếp tục miệng ngọt đạo, đời trước cô nhi mười sáu năm này nói tốt hẳn chính là lành nghề.

"Ha ha, ngồi đi." Tiêu Cẩm cười đáp một tiếng tiếp tục tìm dãy tài liệu.

Khương Vũ ngồi ở trên ghế đánh giá Tiêu Cẩm sau lưng, phát hiện mỹ nữ này quả nhiên đáng vẻ dài đủ, bây giờ là có thể ngồi vào vị trí này sợ rằng gia thế không rẻ, đối đãi người làm việc cũng không giống tân thủ, Khương Vũ tìm khắp trí nhớ cũng không tìm ra người như vậy đến, chỉ biết là Luyện Dược Sư Công Hội cao tăng có không ít họ Tiêu, Khương Vũ đánh giá cái này họ Tiêu Cẩm rất có thể tự ra thân Tiêu gia.

Khương Vũ các loại (chờ) vài chục phút, cuối cùng thấy Tiêu Cẩm nắm một chồng văn kiện đi tới, Khương Vũ rất thức thời đứng lên, lại thấy Tiêu Cẩm cười nói: "Không việc gì ngồi đi, ta cũng sẽ không ăn ngươi."

Khương Vũ nghe vậy ngồi xuống, nhưng là trong lòng lại lắm bầm: "Nên đứng còn phải đứng một chút, nếu không ngươi cười thế nào vui vẻ như vậy."

Tiêu Cẩm nắm tài liệu ngồi ở Khương Vũ đối diện nhìn một hồi ngắc đầu hỏi Khương Vũ: "Phụ thân ngươi nguyên tới vẫn là Sơn Nam Vũ Tu Công Hội Phó Hội Trưởng, nói như vậy ngươi thiên phú cũng không tệ chứ? Đến cảnh giới gì? Ở đâu cái Châu Phủ học bổ túc đây?"

Khương Vũ xấu hổ kêu: "Ta là trong nhà một cây độc miêu, cha để cho ta lựa chọn pháp tu, kết quả bây giờ cũng vẫn còn ở Sơn Nam Học Phủ học tập."

Tiêu Cẩm nghe vậy lại ngắc đầu nhìn liếc mắt Khương Vũ, cười nhạt nói: "Phụ thân ngươi cũng là vì ngươi hay, hay tốt tu luyện, không nên cô phụ phụ thân ngươi kỳ vọng."

"Ừ." Khương Vũ đáp, tâm lý lại xem thường, cái này thì cùng kiếp trước người ta biết ba của ngươi là tiến sĩ sau khi hỏi ngươi bây giờ là học hành gì trải qua, kết quả ngươi lại nói ngươi mới chuyên khoa văn hóa còn lên là tam lưu trường học, người ta biết ngươi không có tiền đồ gì nhiệt tình lãnh đạo cũng liền cùng ngươi khách sáo đôi câu, cái thế giới này cũng là như vậy, thậm chí chỉ có hơn chớ không kém, Tiêu Cẩm nghe một chút Khương Vũ lớn tuổi như vậy vẫn còn ở bắt nhập lưu cảnh giới quanh quẩn, sau này có kỳ ngộ cũng chẳng mạnh đến đâu, huống chi phụ thân hẳn Khương Hải Thịnh cũng chỉ là đã từng Phó Hội Trưởng mà thôi, mặc dù Tiêu Cẩm không có xem thường Khương Vũ ý tứ, nhưng là cũng không lại tiếp tục trao đổi đi ý tứ.

Tiêu Cẩm chắc chắn Khương Hải Thịnh tin tức sau, liền phê chuẩn sau này Khương Hải Thịnh được liệu nhận quyền lợi, đi cùng Khương Vũ đồng thời xuống đến lầu một cho phép dưới lầu Luyện Dược Sư cho Khương Vũ lấy thuốc sau liền lại lên lầu, Khương Vũ nhìn Tiêu Cẩm bóng lưng nhún nhún vai, phản chính tự mình ở trong mắt người ta chính là một tiểu đệ đệ mà thôi.

Khương Vũ báo cáo cha Khương Hải Thịnh yêu cầu thuốc sau, liền tìm dãy chế biến Sinh Mệnh Dược Thủy cần dược liệu, dược liệu ngược lại đều có, nhưng là trong đó có mấy vị đất vượt quá bình thường. Khương Vũ do dự hồi lâu vẫn là quyết định mua, phản chính tự mình có Sinh Mệnh Dược Thủy cũng sẽ không dùng uống bây giờ bảo vệ kinh mạch thuốc, đưa cái này tiền tiết kiệm được hẳn đủ mua, chẳng qua là một tuần này thuốc biến thành một viên thuốc, ứng làm như thế nào hướng Lý Mai giao phó?

Khó nào một hồi Khương Vũ bỗng nhiên lộ ra mỉm cười, mình tại sao liền dần như vậy chứ? Mua mấy vị tiện nghi thuốc chính mình nấu đi ra làm bộ làm tịch có thể ứng phó vượt qua kiểm tra không phải mà, ngược lại Lý Mai thỉnh thoảng không làm được gì không có ở đây chính là Khương Vũ tới nấu thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tín hiệu cầu cứu

Khương Vũ hài lòng nắm thuốc về nhà, với mẹ Lý Mai nói sau này chính mình nấu thuốc sau khi liền vợ và trở về nhà trong, đóng cửa lại nhìn lấy trong tay có thể chế biến Sinh Mệnh Dược Thủy được liệu Khương Vũ không khỏi buồn rầu, được liệu này là có thể là làm như thế nào khiến chúng nó biến thành Sinh Mệnh Dược Thủy?

Đang lúc này Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống một lần nữa trống rỗng xuất hiện ở Khương Vũ trước mắt, đồng thời liên quan tới như thế nào chế tác Sinh Mệnh Dược Thủy tin tức cũng xuất hiện ở Khương Vũ trong đầu, cảm tình chỉ cần đem Sinh Mệnh Dược Thủy yêu cầu phối trí được liệu thu nhập trong túi đeo lưng liền có thể hợp thành.

Đem được liệu thu nhập trong túi đeo lưng, Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống vật tiêu hao bỗng nhiên chớp lên một cái, Khương Vũ sau khi mở ra thấy Sinh Mệnh Dược Thủy phía sau có thể hợp thành số lượng "1", lập tức Khương Vũ liền trong đầu hạ lệnh hợp thành Sinh Mệnh Dược Thủy, chỉ thấy những thứ kia trong túi đeo lưng được liệu như thể như thể toàn bộ bay về phía vật tiêu hao trong, sau đó Sinh Mệnh Dược Thủy phát ra một tia sáng lại biến hóa làm sinh mệnh Dược Hoàn bay vào trong túi đeo lưng, quá trình này bất quá trong nháy mắt, Khương Vũ nhìn lại vật tiêu hao trong Sinh Mệnh Dược Thủy đồ án lúc, phía sau có thể hợp thành số lượng dòng chữ đã biến mất.

Khương Vũ mang theo hưng phấn mở túi đeo lưng ra một viên sinh mệnh Dược Hoàn cùng một viên pháp lực Dược Hoàn đang nằm ở bên trong, Khương Vũ kích động hô to: "yes!"

"Tiểu Vũ, nhanh chóng đi nấu nguoi thuốc, uống xong tới dùng cơm." Lúc này bên ngoài truyền tới Lý Mai thanh âm.

Khương Vũ bị Lý Mai hù dọa một cái vội vàng thu hồi Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống, cao giọng đáp lại: "Biết, ta đây phải đi." Sau khi nói xong Khương Vũ mới nhớ người khác căn bản không thấy được Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống, một lần nữa triệu hoán đi ra Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống mở túi đeo lưng ra liếc mắt nhìn sinh mệnh Dược Hoàn, Khương Vũ nghĩ tư đi phòng bếp tiền được đi, vừa đi còn một bên lẩm bẩm: "Ngày hôm qua là buổi tối ăn, hôm nay cũng không thể ăn sớm, nếu không lãng phí không Dược Lực."

Cơm tối đang lúc, Khương Vũ trong tay lay đến thức ăn, tâm lý lại đang cảm thụ đến trong cơ thể mình kinh mạch khép lại trình độ, tính toán còn được (phải) cần bao nhiêu viên sinh mệnh Dược Hoàn mới có thể trị tốt thân thể.

Khương Hải Thịnh thấy Khương Vũ ăn cơm lòng không bình tĩnh, không khỏi cau mày một cái, đối với (đúng) Khương Vũ đạo: "Tiểu Vũ, có phải hay không cảm giác qua mấy ngày Pháp Đồ khảo hạch qua không?"

Khương Vũ nghe Khương Hải Thịnh hỏi theo bản năng mình "A" một tiếng, sau đó chận lại nói: "Tạm được đi, ta tận lực."

Khương Hải Thịnh nghe được Khương Vũ nói như vậy cũng không có hỏi lại hần, cúi đầu lại ăn phần cơm nuốt xuống sau khi mới lên tiếng: "Thì bất quá cũng không liên quan, thân thể có khỏe không?"

Đang dùng cơm Khương Vũ nghe đến đó, trong lòng không khỏi sinh ra ảm áp, thật giống như có cái gì đẩy đến cổ họng đang lúc một dạng ngừng mấy giây Khương Vũ mới đề xuống này cổ không khỏi cảm giác, "Ừ" một tiếng, tiếp tục ăn đến trong miệng thức ăn, Khương Vũ biết Khương Hải Thịnh thương bản thân, nhưng là bình thường lại không thể nào sẽ biểu lộ, không giống mẹ Lý Mai như vậy trực tiếp, nhất là ở Pháp Đồ khảo hạch trong chuyện này, Khương Vũ thế nào cũng không nghĩ tới Khương Hải Thịnh quan tâm nhất còn là thân thể của mình, cái này làm cho Khương Vũ tâm lý rất là làm rung động, có lẽ cái này cùng hần kiếp trước là cô nhi cũng có nhất định nguyên nhân, hần rất hưởng thụ loại này cha thương.

"Ho khan! Ho khan!" Khương Hải Thịnh ho khan mấy tiếng để chén cơm xuống miệng to thở hào hển, Lý Mai thấy vậy cũng để chén cơm xuống vỗ vào dậy Khương Hải Thịnh sau lưng.

Khương Vũ thấy vậy thâm than trong lòng một tiếng, nhìn Khương Hải Thịnh thờ hỏn hển bộ dáng, tâm lý do dự có muốn hay không đem sinh mệnh Dược Hoàn sự tình nói cho Khương Hải Thịnh, nhưng là trải qua một phen suy tư Khương Vũ vẫn là có ý định đem chính mình nắm giữ Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống điều bí mật này bảo thủ, phản chính tự mình chỉ cần có đủ được liệu là có thể chế biến ra Sinh Mệnh Dược Thủy, đến lúc đó tìm cái lý do để cho Khương Hải Thịnh ăn sống mệnh Dược Hoàn khôi phục cũng chính là.

"Oành!" Bên ngoài không trung bỗng nhiên truyền ra một tiếng vang thật lớn, Khương Vũ người một nhà tất cả đều hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, chỉ thấy một đạo Lam Hỏa trên bầu trời thiêu đốt, tiêu tan phi thường chậm chạp.

Thấy không trung ngon lửa màu xanh lam, Khương Hải Thịnh biến sắc, đạo: "Ma Pháp Sư Công Hội tín hiệu cầu cứu."

Lý Mai cũng lo âu nhìn ngoài cửa sổ, đạo: "Nhìn dáng đáp liền ở ngoài thành không xa, đã rất nhiều năm không có xảy ra chuyện như vậy."

Khương Vũ nhìn cha mẹ liếc mắt, đứng lên nói: "Ta đi bên ngoài nhìn một chút."

"Không được." Khương Hải Thịnh một cái bác bỏ Khương Vũ, hẳn không muốn lại nhìn thấy Khương Vũ bị một điểm thương tổn.

Khương Vũ há mồm còn muốn nói gì, Lý Mai lại giành nói: "Nghe người ba lời nói, người bây giờ đều là nửa người phế nhân cũng đừng đi tham hợp."

Khương Vũ biết cha mẹ đều là muốn tốt cho mình cũng sẽ không nhắc lại nữa đi ra ngoài, nhưng là hẳn bữa cơm này nhưng là ăn càng là ăn thì không ngon, mỗi một Công Hội đều có Đặc Chế tín hiệu cầu cứu, mà toàn bộ Viêm Hoàng Cổ Quốc Pháp Sư Công Hội tín hiệu cầu cứu chính là màu xanh da trời, chỉ cần đạt tới Pháp Đồ cấp bậc gia nhập quốc gia Công Lập Pháp Sư Công Hội cũng sẽ đạt được như vậy tín hiệu cầu cứu đàn; phát ra tín hiệu cầu cứu nói rõ người trong cuộc gặp phải nguy hiểm yêu cầu phụ cận cường giả cứu trợ, mà Định Tương Thành là Sơn Nam Quận Quận thủ, lại lân cận đến Tân Châu Châu sẽ vạn đương Quận, thể hệ này trị an cùng dân sinh cũng tốt vô cùng, đã rất nhiều năm chưa từng thấy qua người dùng qua tín hiệu cầu cứu.

Ngọn lửa màu xanh lam ở trên trời thiêu đốt gần mười phút mới tiêu tan không thấy, mà không ít Định Tương Thành cường giả đã ra khỏi cửa thành hướng cầu cứu phương hướng đi, Khương Vũ ở nhà cũng có thể nghe được trên đường không dứt tiếng bước chân, không khỏi cảm khái cái thế giới này mọi người đoàn kết, cái này hoặc giả cũng là cái thế giới này mọi người từ nhỏ dưỡng thành thói quen, mọi người đã không đơn thuần quan tâm cá nhân cường đại, quan tâm hơn đoàn kết cùng đoàn đội.

"Yên tâm đi, Thành Chủ là Vũ Vương cấp bậc cường giả, có thể ứng phó phải đến." Khương Hải Thịnh an ủi Lý Mai, nhưng hẳn giữa hai lòng mảy lại vo thành một nắm, hiển nhiên tâm tình cũng không tốt.

Ăn cơm Khương Vũ trở về hậu viện, nằm ở trên giường tâm lý suy nghĩ miên man, một hồi suy nghĩ một chút mua thuốc tiền nên từ đâu đến, một hồi lại ngẫm lại chính mình được (phải) ăn bao nhiêu sinh mệnh Dược Hoàn mới có thể khỏi hẳn, một hồi lại suy nghĩ một chút tối hôm nay rốt cuộc là người nào dùng tín hiệu cầu cứu, suy nghĩ một chút hẳn lại mơ mơ màng màng ngủ.

..

Ngày thứ hai Khương Vũ thật sớm liền tỉnh lại, thức dậy mắt nhìn sắc trời đã sáng choang, cũng là không dám len lén tu luyện, ngày hôm qua ngủ quá sớm, Khương Vũ cũng không có ăn sống mệnh Dược Hoàn, hẳn mở túi đeo lưng ra đem sinh mệnh Dược Hoàn lấy ra đang định ăn thời điểm, chợt nhớ tới ngày hôm qua cái tín hiệu cầu cứu, mắt nhìn trong tay sinh mệnh Dược Hoàn Khương Vũ lại thả lại trong túi đeo lưng, sinh mạng này Dược Hoàn cũng không chỉ có thể khép lại Khương Vũ kinh mạch, còn có thể cầm máu đi đau nói không chừng lúc máu chốt liền có thể cứu mạng, hơn nữa này thân thương thể cũng không phải một viên hai khóa sinh mệnh Dược Hoàn là có thể trị thật tốt, hay là chờ có tiền mua đủ dược liệu lại hợp thành một viên sinh mệnh Dược Hoàn ăn nữa đi.

Khương Vũ ở hậu viện hoạt động một chút thân thể, hẳn nữa cảm thụ một chút kinh mạch thương thể, đánh giá không có một ba chục năm chục viên sinh mệnh Dược Hoàn hẳn này thân thương thể sợ là không có cách nào khỏi hẳn, vừa nghĩ tới tiền Khương Vũ liền nhưc đầu, dứt khoát liền không nghĩ, ngược lại có hi vọng dù sao cũng hơn không hy vọng tốt hơn phải không ?

Đi ăn cơm Sơn Nam Học Phủ trên đường, Khương Vũ vừa vận dụng phải Tổng Hiểu Thiên, người này vừa nhìn thấy Khương Vũ liền chạy tới Khương Vũ bên cạnh hỏi: "Khương Vũ, ngày hôm qua có người ở bên ngoài thành phát tín hiệu cầu cứu người biết không?"

Khương Vũ liếc một cái, tức giận nói: "Nói nhảm, lớn tiếng như vậy vang ai không nghe được, đừng nói trên trời Lam Hỏa phát sáng thời gian dài như vậy."

Tổng Hiểu Thiên cười hắc hắc, thần bí hỏi "Vậy người biết ngày hôm qua là ai thả tín hiệu cầu cứu sao?"

Khương Vũ thật là có điểm hiếu kỳ, đạo: "À?"

"Pháp Sư Công Hội người." Tổng Hiểu Thiên đạo.

"Biến, nói tất cả đều là nói nhảm." Khương Vũ buột miệng mắng, chỉ sợ cái thế giới này liên đưa trẻ ba tuổi đều biết những thứ này.

"Chỉ đùa một chút, chỉ đùa một chút." Tổng Hiểu Thiên cười xòa nói, sau đó nhìn chung quanh một chút tiến tới Khương Vũ tai vừa nói: "Phát tín hiệu cầu cứu người kia họ Hạng Đông Đình."

Khương Vũ nghe một chút kinh ngạc nói: "Hạng Đông Đình? Người chắc chắn chứ?"

"Ày. Ta cũng vậy nghe ta ba nói, hình như là họ Hạng Đông Đình tới." Tổng Hiểu Thiên nghe Khương Vũ hỏi như vậy sức lực chưa đủ nói.

Khương Vũ cau mày một cái lại hỏi Tổng Hiểu Thiên: "Ba của người ngày hôm qua ra khỏi thành?"

Tổng Hiểu Thiên đạo: "Cái đó ngược lại không có, cha ta kia chút tu vi ra khỏi thành tìm được người phòng chừng rau củ vàng cũng lạnh, đây là hẳn sau đó nghe hàng xóm đại thúc nói."

Khương Vũ lại hỏi: "Ba của người còn nghe được cái gì?"

Tổng Hiểu Thiên đạo: "Cha ta nói hình như là cái này họ Hạng Đông Đình đắc tội người nào, hẳn ở ngoài thành bị người để mắt tới liền đánh, nếu không

phải chúng ta Thành Chủ kịp thời cứu viện cái này họ Hạng Đông Đình sẽ chết định."

Khương Vũ nghe được cái này chính đang suy đoán là ai để mất tới Hạng Đông Đình lúc, Tổng Hiểu Thiên rồi nói tiếp: "Cha ta nói này Hạng Đông Đình chính là một trộm cắp người, đặc tội với người cũng bình thường, thứ người như vậy bị người để mất tới đánh chết cũng là đáng đời. . Người làm gì vậy nhìn ta như vậy?"

Khương Vũ quay đầu trở lại bất đắc dĩ lắc lắc đầu, hiển nhiên Tổng Hiểu Thiên người một nhà căn bản không biết tình huống cụ thể, Hạng Đông Đình lại thành trộm cắp người? Lời này để cho Hạng Đông Đình nghe được, tên kia thế nào cũng phải khí cùng Tổng Hiểu Thiên quyết đấu, nhân văn diệc văn lời đồn đãi quả nhiên ở hai cái thế giới cũng truyền bá rất nhanh.

Cái thế giới này danh nhân hiệu ứng còn lâu mới có được Khương Vũ kiếp trước phát đạt như vậy, lấy Hạng Đông Đình danh tiếng khả năng toàn bộ Kinh Châu, bao gồm các đại Châu Phủ, cảng hoặc là Thiên Khải Thánh Thành đều biết hắn, nhưng là ở Tân Châu Sơn Nam Quận chỗ này, biết hắn cũng không có nhiều người, cái này thì giống như Khương Vũ trong trí nhớ cái đó "Lăng" thân phận, đặt ở Thiên Khải học viện người người đều biết Lăng, nhưng là muốn ở Viêm Hoàng Cô Quốc Quận Thành trong nhắc tới "Lăng" danh tự này sợ là cũng không có mấy người biết, nếu không Khương Vũ bị phế, chỉ là gương mặt này vấn đề quốc gia thì không khỏi không xử lý, mà sẽ không chọn lựa chẳng quan tâm thái độ, ở nơi này không có Internet cùng TV thế giới, chân thực truyền bá tính rất là thiếu thốn, có lúc người sùng bái một cái cường giả, nhưng là có một ngày người cường giả kia thật cùng người gặp thoáng qua lúc, người sẽ không biết nguyên lai người này chính là người thật sự sùng bái người.

Khương Vũ cùng Tổng Hiểu Thiên hai người đi vào Học Phủ, liền nghe được sau lưng Vương Phong tiếng kêu: "Khương Vũ, Tổng Hiểu Thiên chờ ta một chút."

Vương Phong chạy cắm vào giữa hai người hỏi "Các người biết ngày hôm qua bên ngoài thành có người phát tín hiệu cầu cứu sự tình sao?"

Khương Vũ nghe một chút Vương Phong khẩu khí này cũng biết người này chắc có "Tin tức", chính là không biết Vương Phong "Tin tức" là thật hay giả.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Có thể nói cho ta biết sao?

Vương Phong nghe Tổng Hiểu Thiên nói như vậy, hồ nghi nhìn hỏi hắn: "Ài?"

"Hạng Đông Đình chứ sao." Tổng Hiểu Thiên đáp.

"Làm sao người biết?" Vương Phong trừng mắt to nhìn Tổng Hiểu Thiên đạo.

Tổng Hiểu Thiên một bộ đắc ý nói: "Đây là ba ta ngày hôm qua từ cách vách đại thúc kia nhận được tin tức."

"Nguyên lai các người đều biết a." Vương Phong làm bầm một tiếng, lại nói: "Nói như vậy ngày hôm qua xảy ra chuyện gì các người đều biết?"

"Đó là đương nhiên." Tổng Hiểu Thiên đạo.

Khương Vũ nhưng ở phân tích trong miệng hai người tin tức, xem ra ngày hôm qua phát tín hiệu cầu cứu người chắc là Hạng Đông Đình sẽ không sai, vừa vặn ngày hôm qua mình cũng ở Luyện Dược Sư công sẽ thấy qua hắn, thời gian cũng đứng bên trên, nhưng là rốt cuộc là người nào nghĩ (muốn) phải đối phó hắn? Nghĩ tới đây, Khương Vũ liếc mắt nhìn Vương Phong, hỏi "Người đem người biết tình huống nói một chút."

Vương Phong nghe một chút Khương Vũ hỏi mình, đầu đầu tinh thần đạo: "Vậy người có thể vấn đối người, ngày hôm qua cha ta cũng ra khỏi thành, thấy một đám người quần áo đen đang cùng Thành Chủ còn có các đại hội trưởng đấu chung một chỗ, trong đó cũng có cái đó họ Hạng Đông Đình, sau đó đánh đánh đám người áo đen kia không đánh lại cũng liền chạy, bất quá nghe nói cái này Hạng Đông Đình trên người một quyền cấp độ sử thi vũ kỹ, này mới bị người mai phục."

Nghe đến đó Khương Vũ âm thầm lắc đầu, cấp độ sử thi vũ kỹ chỉ sợ Hoàng Cấp cường giả cũng sẽ xuất động, còn có thể cho Hạng Đông Đình thả tín hiệu cầu cứu cơ hội?

Vương Phong bên kia Tổng Hiểu Thiên nhưng là phản bác: "Người tin tức này là giả, kia Hạng Đông Đình rõ ràng chính là một trộm cắp tiểu nhân."

Vương Phong nhìn về phía Tổng Hiểu Thiên hỏi ngược lại: "Người tin tức từ đâu đến, làm sao sẽ biết không phải là giả?"

Tổng Hiệu Thiên đạo: "Đây là ba ta cáo ta."

Vương Phong nói tiếp: "Đây là cha ta cáo ta đây."

Khương Vũ ở một bên nghe hai người cãi và lại không gia nhập, mới vừa nghe được Vương Phong nói là một đám người quần áo đen tập kích Hạng Đông Đình, cái này làm cho Khương Vũ rất nhạy cảm, trong trí nhớ một cái khác Khương Vũ chính là bị một đám người quần áo đen phí tu vi, mà Hạng Đông Đình thiên phú mặc dù lớn với Khương Vũ, nhưng là ở Viêm Hoàng Cổ Quốc thế hệ trẻ cũng là xếp hàng đầu, Khương Vũ đồng tử có chút thu co rúm người lại, nhẹ nhàng thì thầm: "Người quần áo đen."

Đi vào Pháp Đồ trong viện, Khương Vũ liền nghe được không ít người toàn bộ cũng đang thảo luận ngày hôm qua tín hiệu cầu cứu sự tình, Lưu Thanh càng là thấy Vương Phong ba người vừa đi vào tới liền lại gần, Khương Vũ lại đưa mắt tăng tại Từ Oánh Oánh trên người, đi thẳng qua đi.

Từ Oánh Oánh tính tình nóng nảy cộng thêm năng một thân tu vi và thân phận, coi như là bây giờ cũng không ai dám cùng năng đồng thời thảo luận chuyện hôm qua, Khương Vũ thẳng hướng năng đi tới, năng cũng là rất nhanh thì phát hiện Khương Vũ, ngừng đầu lên vừa vận tiến lên đón Khương Vũ ánh mắt, bốn mắt nhìn nhau cũng không có sinh ra ái tình tia lửa, Từ Oánh Oánh lóe lên từ ánh mắt khó chịu về mặt.

Thấy Khương Vũ đến gần, Từ Oánh Oánh đạo: "Thế nào, tìm ta có việc?"

Khương Vũ nghe Từ Oánh Oánh lại học từ mình ngày hôm qua giọng không khỏi bật cười, nói: "Quả thật tìm ngươi có chút việc, chúng ta là đi ra ngoài nói hay lại là ở nơi này nói?"

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ cười càng khó chịu, đạo: "Có cái gì tốt cười, có lời nói mau, có rắm mau thả."

Khương Vũ chính chính thần sắc, hỏi "Ngươi có biết hay không ngày hôm qua có người phát tín hiệu cầu cứu chuyện?"

Từ Oánh Oánh nghe Khương Vũ nguyên lai là tìm chính mình hỏi cái này chuyện, năng trên dưới quan sát Khương Vũ một cái nói: "Ngươi còn rất sẽ tìm người, bắt quá ta biết lại tại sao phải nói cho ngươi biết?"

Khương Vũ nghe một chút không khỏi cau mày một cái, cảm giác này Từ Oánh Oánh giống như là bị làm hư trẻ nít, thật đúng là đủ tự do phóng khoáng, hỏi hân: "Vậy sao ngươi dạng mới có thể nói cho ta biết?"

"Ta chính là không vui nói cho ngươi biết, ngươi có thể làm gì ta?" Từ Oánh Oánh vừa nói, hoàn toàn là một bộ ngươi có bản lĩnh cần ta biểu tình.

Khương Vũ hít hơi, về mặt thay đổi thêm thành khẩn hỏi "Từ Oánh Oánh nữ thân, ngươi có thể nói cho ta ngày hôm qua rốt cuộc xảy ra chuyện gì sao?"

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ bộ dáng này rất có lợi, năng hai tay ôm ngực cười nói: "Biểu hiện không tệ, bắt quá ta vẫn là không muốn nói cho ngươi biết."

Từ Oánh Oánh nói như vậy, Khương Vũ tâm lý đánh giá Từ Oánh Oánh xem ra là từ bỏ ý định không nghĩ tự nói với mình, nhưng là phát sinh ngày hôm qua cái gì, những người áo đen kia thân phận hẳn là nhất định phải biết, đi tìm các đại hội trưởng Thành Chủ thám thính tin tức hiển nhiên là không có khả năng, chỉ có thể từ trên người Từ Oánh Oánh hạ thủ; lại liếc mắt nhìn được nước Từ Oánh Oánh, Khương Vũ một lần nữa trịnh trọng hỏi "Ngươi thật không nói cho ta?"

Từ Oánh Oánh hướng về phía Khương Vũ nhe răng cười một tiếng nói: "Đúng."

Đang lúc này, Khương Vũ bỗng nhiên đem Từ Oánh Oánh ôm đè vào trước mặt năng trên bàn, không để ý tới Từ Oánh Oánh tiếng thét chói tai, Khương Vũ một tay trở tay đem Từ Oánh Oánh hai cái cổ tay bấu vào, hai chân đem Từ Oánh Oánh hai chân kẹp một cái, đem Từ Oánh Oánh cả người cô định ở trên bàn, một lần nữa hỏi "Bây giờ có thể nói cho ta biết không?"

Bởi vì là lưng hướng về phía Khương Vũ, Từ Oánh Oánh quay đầu thời điểm bị chính mình tóc dài che kín nửa bên mặt, lộ ra càng là xinh đẹp, nhìn Khương Vũ đều có điểm tâm động, chỉ nghe Từ Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Khương Vũ ngươi là tên khốn kiếp, ta liền không nói cho ngươi, mau buông ta xuống, nhanh lên một chút thả ta xuống."

Khương Vũ nghe Từ Oánh Oánh bây giờ giọng vẫn như thế cứng rắn, gật gật đầu nói: "Không nói có đúng không? Kia cho ngươi chút lợi hại ném thử một chút."

Vừa nói Khương Vũ liền đem nhân rồi cái tay kia đưa đến Từ Oánh Oánh nách bên trên gãi dấy năng ngứa, Từ Oánh Oánh nhất thời cười lên ha ha, năng vừa gãi ngứa, một bên cười lớn nói: "Khương Vũ, ha ha ha, ngươi là tên khốn kiếp, ha. Ha ha, mau buông ta xuống, ha ha ha ha, nếu không, cấp, nếu không. Ha ha ha ha, ha ha ha ha."

Khương Vũ vào lúc này gia tăng gãi ngứa cường độ, cười Từ Oánh Oánh trong lúc nhất thời cũng không nói ra lời, Từ Oánh Oánh gãi ngứa đối với (đúng) Khương Vũ mà nói hoàn toàn không có áp lực, coi như Khương Vũ không dùng vũ khí cũng có thể đem Từ Oánh Oánh áp chế gắt gao, Khương Vũ đạo: "Nếu không cái gì? Há?"

"Ha ha ha, nếu không, ha ha ha, nếu không, nếu không ngươi liền, ha ha, xong, ha ha ha ha." Từ Oánh Oánh thật vất vả mới nói hết lời.

Khương Vũ lại cười một tiếng đạo: "Bây giờ là ai hoàn?" Đang khi nói chuyện gãi ngứa tốc độ tăng nhanh không ít, cười Từ Oánh Oánh nước mắt cũng chảy ra.

Lại gãi ngứa một hồi Từ Oánh Oánh, Khương Vũ cảm thấy không sai biệt lắm dừng lại gãi ngứa tay, lại hỏi: "Bây giờ có thể nói cho ta biết?"

Từ Oánh Oánh thở hào hển, thân thể còn bắt chợt phản xạ có điều kiện co rút một cái, nói: "Liên, liên không nói cho người, người tên hỗn đản này."

Khương Vũ đảo là bội phục dậy Từ Oánh Oánh nghị lực đến, không nghĩ tới Từ Oánh Oánh bây giờ còn như vậy mạnh mẽ, Khương Vũ con mắt vòng vo một chút, vung mạnh dậy tay một cái tát chụp tới Từ Oánh Oánh trên mũi, phát ra một tiếng "Ba" âm thanh, Từ Oánh Oánh cũng phát ra một tiếng điếc tai nhức óc tiếng thét chói tai.

Toàn bộ Pháp Đồ viện học sinh cũng đều phát ra một tiếng "A!" Thanh âm, Khương Vũ quay đầu nhìn lại, không biết lúc nào Pháp Đồ viện tất cả mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía hắn và Từ Oánh Oánh nơi này, Khương Vũ nhìn của bọn hắn lông mày chau một chút, những Pháp Đồ đó viện học sinh tất cả đều một bộ ta cái gì cũng không biết biểu tình nên để làm chi đi.

"Thình thoảng búng nổ một ít thực lực hiệu quả vẫn không tệ chứ sao." Khương Vũ ở trong lòng suy nghĩ, lại nghe được Từ Oánh Oánh một lần nữa mắng: "Người là tên khốn kiếp, ta phải nói cho ba của ta, nói người vô lễ ta. "

Khương Vũ bĩu môi một cái, không đợi Từ Oánh Oánh nói xong lại một cái tát vỗ lên, Từ Oánh Oánh ngay sau đó phát ra một tiếng bị đau tiếng hô, Khương Vũ mặc dù kiếp trước không chạm qua nữ nhân, nhưng là một cái khác Khương Vũ bên người mỹ nữ cũng không ít, đối với mấy cái này chuyện chỉ cần người tình ta nguyện, quốc gia cũng sẽ không nhiều quan, cho nên bên trên một cái Khương Vũ mặc dù không tính là đối với phương diện này có nhiều lão đạo, nhưng cũng không tính được sơ ca, nếu không Khương Vũ còn thật không dám hạ thủ đi đánh Từ Oánh Oánh cái mũi.

Khương Vũ lại đánh một cái tát, hồi lần nữa: "Có thể nói cho ta biết không?"

Từ Oánh Oánh, đạo: "Người một cái. "

Khương Vũ nghe một chút Từ Oánh Oánh mở miệng chính là một cái tát vỗ xuống, Từ Oánh Oánh lại phát ra một cái bị đau kêu lên, Khương Vũ một lần nữa hỏi "Có thể nói cho ta biết không?"

Từ Oánh Oánh lần này lại cắn hàm răng, một chữ không lên tiếng, Khương Vũ chờ một lát lại một cái tát đánh lên đi, cũng sẽ không hỏi Từ Oánh Oánh, chẳng qua là đánh một cái tát chờ Từ Oánh Oánh mình mở miệng, không mở miệng cứ tiếp tục đánh một cái tát, như thế lặp đi lặp lại mấy cái, Từ Oánh Oánh lại cũng được không thân thể và tâm lý đồng thời áp lực, lại khóc lên, nói: "Ta cho người biết, người là tên khốn kiếp, mau buông ta xuống."

Từ Oánh Oánh chẳng qua là khóc thút thít hai tiếng liền ngừng tiếng khóc, Khương Vũ đối với lần này cũng chỉ có thể ở trong lòng đọc âm thanh "A đi đã phạt", ngoài miệng lại nói: "Người nói cho ta biết không phải hoàn ấy ư, cần gì phải được phần này tội."

Từ Oánh Oánh quay đầu khắp khuôn mặt mặt tóc dài cùng nước mắt, hận hận mắt nhìn Khương Vũ mắng: "Khốn kiếp."

Khương Vũ thấy vậy sùng sốt một chút không nghĩ tới Từ Oánh Oánh lại nhưng mặt đã nước mắt, hiển nhiên một mực ở áp chế chính mình tiếng khóc, để cho người nhìn thêm đậm đáng yêu, bất quá vẫn là chính sự quan trọng hơn, Khương Vũ giờ tay lên liền muốn lần nữa vung xuống đi thời điểm, Từ Oánh Oánh chặn lại nói: "Ngày hôm qua phát tín hiệu cầu cứu người họ Hạng Đông Đình, vậy công hấn là một đám người quần áo đen, Thành Chủ cùng Cha ta chạy tới sau, những người áo đen kia ta đánh không lại bọn hắn, lưu lại mấy cổ thi thể liền cũng chạy."

Khương Vũ nghe vậy nghiêm túc nói: "Cũng chạy? Không có người sống sao?"

Từ Oánh Oánh đạo: "Cha ta nói bọn họ bắt hai cái tát cả đều đánh gãy Tâm Mạch tự vận."

Khương Vũ hỏi "Những người đó thân phận tra được sao?"

"Không biết, ta không hỏi ba ta." Từ Oánh Oánh nói xong, lại nói: "Lão sư mau đến, người nhanh buông ta xuống."

Khương Vũ vốn còn muốn hỏi Từ Oánh Oánh những Nhân Thi đó thể ở đâu, nhưng là suy nghĩ một chút Từ Oánh Oánh cũng sẽ không hỏi phụ thân hắn loại vấn đề này, cũng không có hỏi lại, lúc này mới buông ra Từ Oánh Oánh.

Từ Oánh Oánh hai chân vừa rơi xuống đất liền thật nhanh chạy về phía Pháp Đồ ngoài cửa viện, trong miệng còn vừa mắng: "Người là tên khốn kiếp Khương Vũ, chờ đó cho ta."

Khương Vũ không có vấn đề nhìn Từ Oánh Oánh chạy ra Pháp Đồ viện, ngược lại qua mấy ngày Pháp Đồ khảo hạch hoàn liền hai không gặp gỡ, chính nghĩ như vậy bỗng nhiên Từ Oánh Oánh lại vọt vào Pháp Đồ viện, lớn tiếng nói: "Các người nếu là ai dám đem hôm nay sự tình nói ra, ta Từ Oánh Oánh cùng các người không xong." Nói xong lại chạy ra ngoài.

Khương Vũ tâm lý than thầm đến Từ Oánh Oánh còn rất thích thể diện, một bên hướng chỗ ngồi đi tới, chỉ thấy Pháp Đồ viện tất cả mọi người giống như nhìn quái vật ánh mắt nhìn mình, Khương Vũ cũng không tiện giải bày cái gì, những người khác thích nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đó đi, ngược lại Khương Vũ biết rõ mình muốn biết.

Ngay tại Khương Vũ ngồi về chỗ ngồi thời điểm, Vương Phong kéo lại tay hắn, nặng nề ngưng mắt nhìn hắn, đem Khương Vũ nhìn truyền hình trực tiếp lông, hỏi "Thế nào?"

Vương Phong trầm trọng nói: "Vũ ca, thu ta làm đồ đệ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Ta muốn khiêu chiến người

Khương Vũ đối với (đúng) Vương Phong cử động hoàn toàn không nói gì, khuyên can đủ đường mới bỏ đi Vương Phong bá sự ý nghĩ, Vương Phong tâm tư Khương Vũ cũng có thể hiểu được, hấn kiếp trước thật ra thì cũng cùng Vương Phong đám người như thế, mơ ước * Điều Ti nghị tập có thể đuổi kịp một người đẹp bạn gái, có lẽ ở Vương Phong các loại (chờ) trong mắt người chính mình mới vừa rồi kia lần cử động ** bạo nổ, nhưng là thật ra thì nói không chừng hấn đã đem Từ Oánh Oánh đắc tội xuyên thấu qua, lấy Từ Oánh Oánh tính khí, Khương Vũ cảm giác Từ Oánh Oánh khẳng định hận chết chính mình.

Từ Oánh Oánh buổi sáng rời đi Pháp Đồ viện sau, thẳng đến xế chiều tan học Khương Vũ cũng không thấy Từ Oánh Oánh trở lại, tan học trên đường Khương Vũ nghe được Pháp Đồ viện học sinh trừ thảo luận ngày hôm qua phát tin hiệu cầu cứu chuyện, chính là trong tối lắm bắt buổi sáng hấn đem Từ Oánh Oánh bỏ lên trên bàn bên trên "Dày xéo" sự tình, đối với lần này Khương Vũ chẳng qua là cười trừ, không nói Từ Oánh Oánh xuống phong khẩu lệnh, coi như không có, chuyện này truyền không mấy ngày liền đi qua, lại không phải là cái gì đại sự, qua mấy ngày mọi người cũng liền quên lãng.

Đi tới học cửa phủ, Khương Vũ cùng Vương Phong mấy người nói lời từ biệt, đi một hồi chuyển ra Sơn Nam Học Phủ đường phố sau, Khương Vũ thấy một đôi mắt chính đang nhìn mình, đôi mắt này chủ nhân không là người khác, chính là Từ Oánh Oánh.

Khương Vũ biết ở nơi này gặp phải Từ Oánh Oánh, Từ Oánh Oánh nhất định đến có chuẩn bị, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, Khương Vũ sáng khoái nghênh đón, đi tới Từ Oánh Oánh cách đó không xa hỏi nàng: "Chờ rất lâu?"

Từ Oánh Oánh rên một tiếng đạo: "Khương Vũ, đừng nói nhảm, ta là tới tìm ngươi khiêu chiến."

"Khiêu chiến?" Khương Vũ nhìn Từ Oánh Oánh sững sờ, khiêu chiến rất ý tứ thẳng thừng chính là một mình đấu ý tứ, bất quá khiêu chiến bên trong xuất hiện bị thương tàn phế quốc gia sẽ không truy cứu trách nhiệm.

Từ Oánh Oánh oán hận nói: "Chính là khiêu chiến, ngươi có dám tiếp hay không?"

Khương Vũ giống như liếc si như thế nhìn Từ Oánh Oánh đạo: "Đại tiểu thư, ngươi không bệnh chứ ? Khiêu chiến cũng không phải là đùa giỡn, gặp người chết."

Từ Oánh Oánh đạo: "Ta biết, ta liền hỏi ngươi có dám hay không!"

Khương Vũ không nghĩ tới này Từ Oánh Oánh tính khí hay là thật đủ liệt, không phải buổi sáng để cho nàng mất mặt một chút, đánh một chút nàng cái mộng nàng liền muốn khiêu chiến chính mình? Khương Vũ cảm giác mình cũng không bệnh, quá quyết cự tuyệt nói: "Ta cũng không muốn cùng ngươi đánh, về nhà trước." Vừa nói vượt qua Từ Oánh Oánh hướng nhà đi tới.

"Ba." Nhưng là Từ Oánh Oánh kéo lại Khương Vũ cánh tay, đạo: "Ngươi nếu là không tiếp nhận, kia ở nơi này đánh."

Khương Vũ nhúc nhích lấy tay vỗ vỗ trán mình, nếu là thật cùng Từ Oánh Oánh ở trên đường đánh, bị những Thành Thủ đó phát hiện, chính xác đi Thành Chủ Phủ ghi danh một phen, những thứ này cũng chẳng có gì, chỉ sợ hấn động võ tin tức sẽ truyền tới cha mẹ trong lỗ tai, Khương Vũ cũng không muốn bọn họ vì chính mình lo lắng, nhất là Khương Hải Thịnh thân thể, giận một cái liền ăn không ngon, Khương Vũ bất đắc dĩ quay đầu lại nói: "Ngươi thật muốn khiêu chiến ta?"

"Ừ." Từ Oánh Oánh kiên định gật đầu một cái.

Khương Vũ nhìn Từ Oánh Oánh trong ánh mắt kiên nghị, khuyên lời nói cũng không có lại nói ra khỏi miệng, hỏi nàng: "Cho ta cái tiếp nhận ngươi khiêu chiến lý do."

Từ Oánh Oánh lại mày liễu dựng lên, cả giận nói: "Buổi sáng ai cho ngươi khi dễ ta lý do?"

Khương Vũ không nói gì nhìn nàng, đạo: "Ta chỉ là muốn biết mà thôi, ngươi không nói cho ta, cho nên ta chỉ có thể như vậy."

Từ Oánh Oánh nhìn Khương Vũ một bộ chuyện đương nhiên dáng vẻ, tức giận nói: "Ta chính là muốn khiêu chiến ngươi mà thôi, ngươi không chấp

nhận, ta đây chỉ có thể như vậy."

Khương Vũ hoàn toàn không nói gì, đạo: "Ngươi có thể hay không chớ học ta nói chuyện?"

Từ Oánh Oánh đạo: "Ta kia học ngươi? Ngươi lại muốn vết mực, kia gọi ngay bây giờ."

Khương Vũ vẫn thật là sợ Từ Oánh Oánh hiện tại tại động thủ, chận lại nói: "Ta đáp ứng, ta đáp ứng, bất quá ngươi tìm tới người chứng kiến?"

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ đáp ứng, đạo: "Tìm tới."

"Ai?" Khương Vũ hỏi.

"Cha ta, Từ Nguyên." Từ Oánh Oánh đáp.

Khương Vũ nghe một chút cuối cùng minh bạch Từ Oánh Oánh ý đồ, hấn dờ khóc dờ cười nói: "Ta nói ngươi chính là suy nghĩ pháp nghĩ tại trên người của ta hà giận đúng không? Ngươi này tính là gì khiêu chiến? Ba của ngươi ở ta có thể thương ngươi?"

Từ Oánh Oánh nghe Khương Vũ nói toạc nòng ý tưởng, trên mặt xuất hiện lúng túng thần sắc, nhưng là kéo Khương Vũ cái cánh tay kia tay chính là gắt gao siết, nói: "Ta bất kê, ngược lại ngươi đáp ứng, ngươi nếu là trở quẻ, ta ở nơi này cùng ngươi đánh, tổn thương ngươi cũng có ngươi phần."

Khương Vũ cuối cùng thấy nữ nhân "Vô lại *", hấn không dám ở trên đường động võ chỉ phải đáp ứng đạo: "Được, tốt, được, ở đâu đánh?"

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ đáp ứng, trong nháy mắt mặt đầy nụ cười, đạo: "Đi thôi, Học Phủ lời đãi." Nói xong kéo Khương Vũ liền đi.

Khương Vũ bị Từ Oánh Oánh kéo, lòng tốt nhắc nhở: "Đi trở về nói không chừng đừng phải Học Phủ học sinh, ngươi không sợ bọn họ thấy?"

Từ Oánh Oánh, đạo: "Nhìn thấy đã nhìn thấy đi, ngược lại ta đã quyết định qua hai tháng đi Châu Phủ khảo hạch."

Khương Vũ càng là không nói gì, xem ra Từ Oánh Oánh đây là thiết tâm muốn thu thập mình, một chút chạy trốn cơ hội không lưu cho mình; bị mỹ nữ kéo đi trước, Khương Vũ thấy không ít Học Phủ học sinh thấy Từ Oánh Oánh kéo chính mình sau khi, cũng là một bộ kinh ngạc đến ngây người bộ dáng, Khương Vũ liếc mắt một cái Từ Oánh Oánh, chỉ thấy Từ Oánh Oánh trên mặt cũng dâng lên tia (to) tia đỏ ửng, rất là đẹp mắt, nhận ra được Khương Vũ ánh mắt, Từ Oánh Oánh quay đầu đối với hấn rên một tiếng, kéo Khương Vũ cánh tay tay chặt hơn, rất sợ Khương Vũ trốn thoát.

Khương Vũ quay đầu trở lại mặt đầy khổ ý, nhưng là nhưng trong lòng vui nở hoa, âm thầm nói: "Thật ra thì ngươi có thể không cần kéo chặt như vậy, ngươi bây giờ đuổi ta đi, ta cũng sẽ không đi."

Vào học Phủ, đi tới Học Phủ lời đãi phụ cận, Từ Oánh Oánh lúc này mới buông ra kéo Khương Vũ tay, nói với hấn: "Ngươi đi trước, đừng nghĩ được (phải) chạy trốn."

Khương Vũ quay đầu liếc mắt nhìn Từ Oánh Oánh, quả thực không muốn đả kích nòng lòng tự tin, nếu là Khương Vũ thật muốn chạy, hai người một mực cách gần như vậy, hấn hoàn toàn có thể khiêng Từ Oánh Oánh chạy trốn.

Hai người một trước một sau đi tới Học Phủ lời đãi, Khương Vũ dõi mắt thấy chỉ thấy trên lời đãi đứng một cái hơn 40 tuổi nam nhân, nam nhân tướng mạo ôn văn nho nhã tuần tú lịch sự, mặc dù là trung niên, nhưng vẫn như cũ có phái nam mị lực, người đàn ông này chính là Sơn Nam Học Phủ phủ chủ, cũng là Từ Oánh Oánh cha Từ Nguyên.

Khương Vũ cùng Từ Oánh Oánh lên lời đãi đến gần Từ Nguyên, Từ Oánh Oánh chạy đi qua kéo lại Từ Nguyên tay liền chỉ Khương Vũ nói: "Ba, chính là người này khi dễ ta."

Từ Nguyên đã sớm đang quan sát Khương Vũ, nghe được Từ Oánh Oánh mở miệng, hấn mới hỏi: "Ngươi chính là Khương Vũ?"

Khương Vũ cũng là ở một mực quan sát Từ Nguyên, hấn tới Học Phủ chỉ bất quá hơn nửa năm, Từ Nguyên lại thường thường không có ở đây Học Phủ xuất hiện, Khương Vũ lúc trước cũng chỉ là xa xa gặp qua Từ Nguyên, hiện tại ở khoảng cách gần như vậy quan sát, Khương Vũ mới phát hiện Từ Nguyên dài quả nhiên xuất chúng, khó trách Từ Oánh Oánh dài đẹp thế, này cha ghen tốt như vậy, di truyền lại xác suất tự nhiên muốn phần lớn.

Nghe được Từ Nguyên hỏi mình, Khương Vũ không lên tiếng không Ti trả lời: "Vâng, Từ Phủ Chủ."

Từ Nguyên cười cười, nói: "Oánh oánh nha đầu này bị ta làm hư, hôm nay chạy về nhà cùng ta nói nòng bị ngươi khi dễ, Học Phủ học sinh cãi nhau âm ỉ cũng là bình thường, vốn là ta không cai, nhưng là nha đầu này nhất định phải tìm ta làm người chứng kiến, không có biện pháp ta cũng chỉ đành phải đến."

Từ Oánh Oánh nghe được cái này, lắc Từ Nguyên tay làm nũng nói: "Ba."

Từ Nguyên sững ái mắt nhìn Từ Oánh Oánh, nói với nòng: "Được, tốt, vậy các ngươi liền điểm đến thi ngưng, ta ở một bên nhìn." Vừa nói lui xuống lời đãi.

Khương Vũ nhìn Từ Nguyên rời đi, thầm nghĩ đến: "Này Từ Nguyên quả nhiên như Định Tương Thành truyền lại, dài tuần tú lịch sự, tính khí khiêm tốn, coi như đời chính mình như vậy một tiểu nhân vật cũng không có tự kiểm chế thân phận."

Bất quá hôm nay Khương Vũ mặc dù chứng thật Định Tương Thành Từ Nguyên lời đồn đãi không giả, nhưng là lại cũng phát hiện này Từ Nguyên bụng dạ cực sâu, Từ Oánh Oánh tìm hấn tố cáo, Từ Nguyên nhất định là biết nguyên nhân, tại sao mình như vậy cấp bách muốn biết rõ ngày hôm qua chân tướng hấn lại không nói chữ nào, bây giờ lui qua một bên làm người chứng kiến, Khương Vũ đánh giá là nghĩ mượn Từ Oánh Oánh tới thăm dò một chút chính mình đây.

Từ Oánh Oánh nhìn Khương Vũ chỉ nhìn chăm chăm cha Từ Nguyên nhìn, bất mãn nói: "Này, ngươi chuẩn bị xong chưa có?"

Khương Vũ nghe vậy quay đầu trở lại đến, nhìn Từ Oánh Oánh cười một tiếng nói: "Được, đến đây đi." Đáy lòng lại âm thầm đối với Từ Nguyên nói: "Đáng tiếc ngươi dự định, không dùng võ khí cũng đủ đối phó một đóa phòng âm trong lớn lên hoa."

Từ Oánh Oánh nghe được Khương Vũ trả lời, không nói hai lời trực tiếp niệm lên Hóa Cầu thuật chú ngữ, ngưng tụ thành hóa cầu liên hướng Khương Vũ đập tới, Khương Vũ không nghĩ tới Từ Oánh Oánh nói đánh là đánh, cũng còn khá hấn phản ứng nhanh, né người né tránh hóa cầu này, hóa cầu từ lướt qua bên người nhiệt độ khiến cho Khương Vũ cảm nhận được da thịt nóng bỏng, hấn lăm bầm một tiếng nói: "Cái này cần có nhiều hận ta."

Từ Oánh Oánh biết Khương Vũ thực lực ở Vũ Giả trên, cũng không có ý định đến một chút liền có thể thành công, liền Khương Vũ né tránh, lại là một quả hóa cầu hướng Khương Vũ đập tới, nhưng lại bị Khương Vũ né tránh, hai lần cũng không đánh đến, Từ Oánh Oánh than thầm Khương Vũ vận khí tốt, nhìn từ từ ép tới gần Khương Vũ, nàng hô to một tiếng: "Quang thuần thuật", chỉ thấy một đạo trong suốt Đại Thuần gắn ở trước người của nàng.

Khương Vũ tránh thoát Từ Oánh Oánh viên thứ hai hóa cầu đã hướng Từ Oánh Oánh ép tới gần, thấy Từ Oánh Oánh ngưng tụ ra quang thuần, cái này làm cho Khương Vũ đối với (đúng) Từ Oánh Oánh đánh giá lại thấp mấy phần, muốn biết rõ mình cách Từ Oánh Oánh vẫn có khoảng cách nhất định, hoàn toàn đủ nàng tiến hành hai lần Hóa Cầu thuật tấn công, Khương Vũ biết Từ Oánh Oánh cẩn thận, nhưng là này cũng có chút quá cẩn thận chứ ?

Từ Oánh Oánh cũng không biết Khương Vũ đang suy nghĩ gì, một cái tay giờ quang thuần, một cái tay khác lại bắt đầu ngưng tụ Hóa Cầu thuật chuẩn bị tấn công, phán đoán Khương Vũ thân vị, mãnh tướng hóa cầu ném ra, nào biết ngay tại Từ Oánh Oánh nhìn hóa cầu mau đập đến Khương Vũ trên người thời điểm, Khương Vũ đột nhiên đứng tại chỗ, hóa cầu "Oánh" một tiếng đập phải Khương Vũ trước mặt bên trên, Từ Oánh Oánh không tưởng tượng nổi nhìn Khương Vũ, không hiểu hấn rốt cuộc là thế nào phán đoán, chẳng lẽ hấn có thể thấy rõ chính mình Hóa Cầu thuật thả ra quỹ đạo cùng tốc độ? Này ít nhất phải cần cao hơn hấn hai cái cấp bậc mới làm, Từ Oánh Oánh không tin Khương Vũ sẽ đạt tới Vũ Linh cấp bậc, bởi vì Từ Nguyên đã từng nói với nàng qua, lấy nàng pháp tu thiên tư, bạn cùng lứa tuổi có thể vượt qua nàng toàn bộ Tân Châu cũng không có mấy người, mà chỉ nàng biết chỉ nàng cái tuổi này có thể đạt tới làm cấp cấp bậc, sợ rằng Thiên Khải học viện cũng sẽ không có mấy cái, đánh giá Khương Vũ hay lại là vận khí quá tốt tránh thoát đi.

Từ Oánh Oánh nhìn Khương Vũ ép càng ngày càng gần sau khi, chợt lui về phía sau nhảy định kéo ra giữa hai người khoảng cách, nhưng là cũng đang lúc này, ở nàng đi cách đó không xa Khương Vũ cũng đột nhiên tăng thêm tốc độ, tốc độ nhanh, chỉ trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước người của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Các Hoài Tâm Tư

Khương Vũ mặc dù không có thể hoàn toàn phán đoán Từ Oánh Oánh Hóa Cầu thuật chỗ rơi, nhưng là hấn nắm giữ Vũ Linh thân thể, ngũ quan cảm giác tự nhiên muốn mạnh hơn, mặc dù không có thể động dụng Võ khí tới cường hóa thị lực cùng thính lực, nhưng là căn cứ trong đầu hấn kinh nghiệm, chỉ cần hấn cẩn thận một chút Từ Oánh Oánh muốn đánh đến hấn cũng là chuyện không có khả năng.

Hấn thấy Từ Oánh Oánh lại muốn Hậu Khiêu gia tăng giữa hai người khoảng cách, ánh mắt sáng lên trong nháy mắt mức độ chuyển động thân thể tất cả lực lượng xông về Từ Oánh Oánh, pháp tu cùng Vũ Tu một mình đấu, lui về phía sau còn hai chân bay lên không, đây không phải là thuần túy cho Vũ Tu gần người cơ hội ấy ư, coi như Từ Oánh Oánh có thể trên không trung ngưng tụ ra Hóa Cầu thuật, nhưng là trên không trung thân thể sẽ dễ cho nàng dự trữ càng thêm gian nan, bất quá đúng như Khương Vũ suy nghĩ trong lòng, Từ Oánh Oánh hoàn toàn không có phản ứng kịp chính mình tốc độ.

Nhìn gần trong gang tấc Từ Oánh Oánh, Khương Vũ tự nhận là lúc này mới chiến đấu đã không có huyền niệm, lập tức liền đưa tay đẩy ra Từ Oánh Oánh trên người quang thuần, dự định đem Từ Oánh Oánh trực tiếp xô ra khỏi đài đi, nhưng là ngay tại Khương Vũ đẩy ra Từ Oánh Oánh trước mặt quang thuần thời điểm, Từ Oánh Oánh một cái tay khác hướng Khương Vũ trên mặt vung tới, Khương Vũ rõ ràng Từ Oánh Oánh thực lực, cũng nhanh chóng đưa ra một cái tay chặn lại, nhưng là ngay tại hai người một tay giáp nhau thời điểm, Khương Vũ bỗng nhiên cảm giác Từ Oánh Oánh lòng bàn tay toát ra một cỗ nước sạch, xuyên thấu qua kẽ ngón tay vọt thẳng đến trên mặt hấn, trọng yếu là chảy tới ánh mắt hấn trong.

Coi như tầm mắt có một giây đồng hồ biến mất, đang chiến đấu cũng là cực kỳ nguy hiểm tàn sát, Khương Vũ trong trí nhớ kinh nghiệm không ngừng nhắc đến tình Khương Vũ, mà Khương Vũ cũng trong nháy mắt buông tha tiếp tục công kích Từ Oánh Oánh, quả quyết rút lui, ngay tại hấn rút lui đồng

thời, Khương Vũ có thể cảm giác được một luồng kinh phong từ gò má thổi qua, nhanh chóng dùng tay áo chùi chùi trong mắt nước đọng, Khương Vũ tầm mắt khôi phục thấy Từ Oánh Oánh quang thuẫn cách đầu mình bất quá một móng tay nắp khoảng cách, nếu là mới vừa rồi còn phải tiếp tục đụng Từ Oánh Oánh lời nói, lần này liền đủ đem mình đánh ngu dốt.

Hết thấy các thứ này chỉ phát sinh ở trong nháy mắt, sau một khắc, hai người tách ra đối mặt với nhau, Khương Vũ nhìn Từ Oánh Oánh trong mắt tiết lộ ra chút kinh ngạc, bởi vì mới vừa rồi Từ Oánh Oánh trong tay về này nước sạch, chính là Pháp Giả đặc định pháp thuật "Thanh Tuyền thuật", Thanh Tuyền thuật một loại chẳng qua là dùng cho sinh hoạt nguồn nước tiếp tế bên trong, càng nhiều xuất hiện ở cao cấp pháp tu là quân đội ở nguồn nước thừa thốt địa phương cung cấp nguồn nước, mà Từ Oánh Oánh không qua một cái Pháp Tông cấp bậc pháp tu, Khương Vũ là tuyệt đối không ngờ rằng nàng vào lúc đó còn có thể dùng ra Thanh Tuyền thuật tới ngăn che chính mình tầm mắt, từ trước chiến đấu đến xem, Từ Oánh Oánh ý thức chiến đấu kém cỏi rất, duy nhất có thể giải thích thông chính là "Thanh Tuyền thuật" đúng thời cơ là Từ Nguyên nói cho nàng biết.

Mà Từ Oánh Oánh nhìn Khương Vũ ánh mắt liền càng không tưởng tượng nổi, mặc dù Từ Oánh Oánh kinh nghiệm chiến đấu không phong phú, nhưng là Khương Vũ trong nháy mắt lực bộc phát năng có thể đoán được Khương Vũ tuyệt đối không chỉ là Vũ Phu cấp bậc thực lực, rất có thể có Vũ Cuồng cấp bậc thực lực, có phán đoán sơ khởi, Từ Oánh Oánh trong lòng này sinh thói ý, mặc dù Pháp Tông không thấy được có thể bại bởi Vũ Cuồng, nhưng là nàng biết rõ mình kinh nghiệm chiến đấu thiếu thốn, mới vừa rồi có thể từ Khương Vũ trong tay thoát hiểm cũng bất quá là đánh Khương Vũ một trở tay không kịp, bây giờ Khương Vũ có chuẩn bị, tự mình nghĩ thắng hẳn thật là có chút không thiết thực.

Nhìn Khương Vũ làm xong đánh vào tư thái, Từ Oánh Oánh ôm may mắn trong lòng, lần nữa ngưng tụ một cái Hòa Cầu thuật đập về phía Khương Vũ, mà nàng là trong nháy mắt lần nữa nhanh chóng ngưng tụ ra một viên hòa cầu, chỉ cần Khương Vũ tránh né chớp mắt liền dự trừ ra Khương Vũ sau một khắc chạy chỗ đuổi ra khỏi Khương Vũ.

Khương Vũ khi nhìn đến Từ Oánh Oánh hướng chính mình ném về Hòa Cầu thuật trong nháy mắt liền lại bắt đầu ngưng tụ hòa cầu, trong lòng đã minh bạch Từ Oánh Oánh ý tưởng, lắc mình tránh thoát bay tới hòa cầu trong nháy mắt Khương Vũ thân thể lần nữa đổi hướng né tránh lại một một dạng bay tới hòa cầu, đang lúc này Từ Oánh Oánh cao giọng nói: "Không đánh, ta nhận thua."

Khương Vũ nghe được Từ Oánh Oánh kêu nhận thua, quay đầu nhìn nàng, chỉ thấy Từ Oánh Oánh đã thu hồi quang thuẫn nguyệt hấn một cái, sau đó mặt đầy buồn rầu hướng dưới đài Từ Nguyên đi tới.

Tràng thắng lợi này cũng là Khương Vũ như đã đoán trước, hẳn thấy Từ Oánh Oánh hướng Từ Nguyên đi tới, cũng đem ánh mắt nhìn về phía Từ Nguyên, mà hẳn hôm nay đáp ứng tiếp nhận Từ Oánh Oánh khiêu chiến, hoàn toàn là hướng về phía Từ Nguyên tới.

Từ Nguyên cũng thấy Khương Vũ nhìn mình ánh mắt, hướng về phía Khương Vũ khẽ mỉm cười, biểu thị hữu hảo, mà theo Khương Vũ lại thăm mắng Từ Nguyên trầm trù khí.

Từ Oánh Oánh nhưng không biết hai người ý tưởng, nàng chỉ thấy Từ Nguyên tầm mắt vượt qua nàng hướng về phía Khương Vũ mỉm cười, trong lòng không khỏi có chút bất mãn, nói lầm bầm: "Vũ Tu thực lực mạnh như vậy còn tới Quận Phủ học pháp tu, bệnh thần kinh." Trong giọng nói đã không có trước hận ý.

Làm Từ Oánh Oánh biết Khương Vũ "Thực lực" sau khi, trong lòng rất nhiều oán khí cũng liền tiêu tan, bởi vì lúc trước Khương Vũ một mực để cho nàng bêu xấu, cũng không có cho thấy cường đại cho nàng lực lượng, cho nên hẳn tâm lý liền sẽ cảm thấy phi thường không được tự nhiên, rất mất mặt, cho nên hẳn cũng rất muốn dạy dỗ Khương Vũ một hồi, tìm về mặt mũi, như vậy cũng tốt so với Khương Vũ kiếp trước bên trong, một cái Triệu Phú bị người giáo huấn chính mình không biết làm mua bán, Triệu Phú dĩ nhiên cảm thấy người này nói chuyện liền là đánh rắm, cảm thấy người này rất không vừa mắt, nhưng là khi hẳn biết giáo huấn chính mình người kia là mười triệu phú ông sau khi, hẳn ngoài mặt mặc dù như cũ rất khó chịu, nhưng là trong đáy lòng lại thấy đến người ta nói chưa chắc không đúng, càng điềm trực bạch mà nói, một cái xã hội đen lão đại bị người đánh, hẳn nhất định phải trả thù, nhưng khi hẳn biết đánh chính mình người kia là trưởng cục công an sau khi, hẳn liền kinh sợ, bị đánh cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn, nhiều lắm là chính là ngoài miệng âm i âm i mà thôi.

Khương Vũ kiếp trước cũng là như thế, hiện tại ở người cường giả này vì tôn thể giới liền càng phải như vậy, chỉ cần người ủng có thực lực nhất định, những thứ kia xem thường người nhân quang cũng sẽ từ từ thay đổi, thậm chí biến thành ngẩng mặt.

Từ Oánh Oánh đi tới Từ Nguyên bên người, bữu môi nói: "Ba, ta thua."

Từ Nguyên lại cười lấy tay sờ một cái Từ Oánh Oánh đầu nói: "Cái này cũng không trách ngươi, đều là ba quá nuông chiều ngươi, nếu là ở ngươi đạt tới Pháp Đồ thời điểm liền đem ngươi đưa về Châu Phủ, hôm nay ngươi cũng sẽ không thua nhanh như vậy."

Từ Oánh Oánh hôm nay quả thật thua ở Khương Vũ thủ hạ, cũng biết rõ mình chưa đủ, cũng không có giống như ngày xưa như vậy ngang ngược tự do phóng khoáng, ngẩng đầu nhìn Từ Nguyên đạo: "Ba, ta đi Châu Phủ nhất định sẽ không tự do phóng khoáng đi nữa."

Nghe được Từ Oánh Oánh nói như vậy, Từ Nguyên rất là vui vẻ yên tâm, nhìn về phía Khương Vũ ánh mắt cũng đầy là nụ cười, bất luận như thế nào, ít nhất là Khương Vũ để cho Từ Oánh Oánh biết Thiên Ngoại Hữu Thiên, Nhân Ngoại Hữu Nhân đạo lý, trước hẳn còn lo lắng Từ Oánh Oánh đến Châu Phủ sẽ không thích ứng, bây giờ Hữu Khương vũ trạm này quá độ, hẳn tin tưởng Từ Oánh Oánh ở Châu Phủ có thể tốt hơn học bỏ tức đi xuống.

Trên lời đài Khương Vũ ngược lại không nghĩ tới Từ Oánh Oánh giác ngộ cao như vậy, bất quá Khương Vũ cẩn thận hồi tưởng một chút, dường như Từ Oánh Oánh trừ điều ngoa tự do phóng khoáng tật xấu này bên ngoài, còn lại phẩm chất vẫn không tệ, ít nhất Từ Oánh Oánh nói phải trái, sẽ nhận sai, nhất là biết sai có thể thay đổi, đây mới là tu luyện trên đường chủ yếu nhất một chút, không sợ phạm sai lầm chỉ sợ không nhận sai, không nên sai.

Từ Oánh Oánh lại cùng Từ Nguyên trò chuyện một hồi, nhìn sắc trời không đã sớm dự định cùng Từ Nguyên cùng nhau về nhà, không nghĩ tới nàng vừa quay đầu lại thấy Khương Vũ còn ở trên lời đài, nàng không hiểu nhìn về Khương Vũ hỏi "Người tại sao còn chưa đi? Chẳng lẽ ngươi muốn khiêu chiến

cha ta?"

Khương Vũ nghe một chút đôi với Từ Oánh Oánh trong nháy mắt dâng lên hảo cảm lại toàn bộ không, quả nhiên vẫn là điều ngoa tự do phóng khoáng, này thuần túy là khích bác Từ Nguyên đánh chính mình tiết tấu, đừng nói hiện tại tại chính mình là nửa người phế nhân, coi như mình kinh mạch hoàn hảo cũng không phải Từ Nguyên đối thủ, có thể đảm nhiệm Quận Phủ phủ chủ ít nhất cũng có Vương Cấp tu vi, Khương Vũ tự nhận cùng Từ Nguyên căn (cái) vốn liền không phải là một cấp bậc, ở nơi này tu luyện phi thường hoàn bị trong thế giới, đến sư cấp sau khi mỗi một cấp cũng phi thường khó khăn đột phá, mà muốn vượt cấp chiến thắng đối thủ càng là khó lại càng khó hơn.

Từ Nguyên nghe Từ Oánh Oánh lời nói cũng không khỏi bật cười, hắn thấy Khương Vũ bây giờ còn không đi nhất định là nguyên nhân, cười đối với Khương Vũ đạo: "Tiểu tử, là cần ta giúp một tay sao?"

Khương Vũ mới vừa rồi vẫn muốn cùng Từ Nguyên làm quen, nhưng là lại không biết mở miệng thế nào, bây giờ Từ Nguyên mở miệng, đối diện Khương Vũ khẩu vị, hắn xuống lời dài đến gần Từ Nguyên hai cha con đối với Từ Nguyên đạo: "Quả nhiên cái gì cũng không gạt được Từ Phủ Chủ, tiểu tử quả thật có sự kiện nghĩ (muốn) làm phiền ngươi."

Từ Nguyên hơi mỉm cười nói: "Nói đi, chuyện gì."

Khương Vũ nhìn về mặt nụ cười Từ Nguyên, tâm lý thầm mắng Từ Nguyên lão hồ ly, lấy hắn khôn khéo đại khái cũng có thể đoán ra bản thân tìm hắn là chuyện gì, hắn lại ra về cái gì cũng không biết.

Ngoài mặt Khương Vũ lại cười ha hả nói: "Ta nghe Từ Oánh Oánh nói, Từ Phủ Chủ ngày hôm qua thấy tín hiệu cầu cứu cũng ra khỏi thành, chính là muốn biết mấy người áo đen kia thân phận."

Từ Nguyên nghe vậy thật sâu liếc mắt nhìn Khương Vũ, thâm ý sâu sắc đạo: "Này hắn không phải là các ngươi người tuổi trẻ sẽ quan tâm chứ?"

Khương Vũ tâm lý tiếp tục mắng Từ Nguyên lão hồ ly, ngoài miệng lại cười nói: "Ta chính là muốn biết, nếu là Từ Phủ Chủ không có phương tiện cho nhau biết vậy cho dù."

"Ồ? Ngươi thật không muốn biết?" Từ Nguyên vòng vo nói.

Khương Vũ tâm lý dĩ nhiên muốn biết, ngoài mặt lại chỉ được (phải) ha ha cười nói: "Đều xem Từ Phủ Chủ ý tứ."

Từ Nguyên thấy Khương Vũ còn trầm trù khí, tâm lý đối với Khương Vũ lại xem trọng mấy phần, đạo: "Đây cũng không phải là bí mật gì, chẳng qua là những người đó tất cả đều là một ít mặt lạ hoặc, thân phận còn đang điều tra chính giữa, ta cũng không phải rất rõ những người đó lai lịch."

Khương Vũ nghe xong có chút thất vọng, hắn đối với Từ Nguyên đạo: "Đa tạ Từ Phủ Chủ cho nhau biết, tiểu tử kia liền cáo từ."

Từ Nguyên lại nhìn hắn đạo: "Thật ra thì ta đối với ngươi cũng thật tò mò."

"Hừ?" Khương Vũ không hiểu Từ Nguyên tại sao nói như vậy.

Từ Nguyên nói tiếp: "Những người áo đen kia thi thể đều đặt ở Luyện Dược Sư trong công hội, ta dự định sau buổi cơm tối đi nơi đó nhìn một chút, ngươi có muốn đi chung hay không?"

Khương Vũ nghe xong Từ Nguyên lời nói sau cẩn thận nhìn hắn, hiển nhiên Từ Nguyên sớm liền biết mình hôm nay tới ý đồ, bất quá hắn ở không biết Từ Nguyên ý đồ trước, vẫn là có ý định cẩn thận là hơn, ngay tại hắn chuẩn bị mở miệng cự tuyệt thời điểm, lại nghe được Từ Nguyên nói: "Yên tâm, ta không có ác ý, chẳng qua là đôi với ngươi có chút hiếu kỳ, nếu không hôm nay ngươi là không đi ra lot Sơn Nam Học Phủ."

Nghe được Từ Nguyên nói để ý tới, Khương Vũ cũng không ở làm bộ, phóng khoáng đáp ứng, cùng Từ Nguyên định xong sau bữa cơm chiều ở Luyện Dược Sư Công Hội cửa gặp nhau, liền cáo từ xoay người rồi đi, lại nghe được sau lưng Từ Oánh Oánh hỏi "Khương Vũ, ngươi có phải hay không biết Cha ta ở nơi này mới tiếp nhận ta khiêu chiến?"

Khương Vũ bước chân dừng một cái, cũng không quay đầu lại đạo: "Ngươi đoán."

Nói xong mang theo nụ cười hướng Sơn Nam Học Phủ đi ra ngoài, chỉ nghe sau lưng truyền tới Từ Oánh Oánh tức giận tiếng dậm chân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Khương Vũ bí mật

Tối nay có Từ Nguyên cái cơ này, Khương Vũ ở cha mẹ bên kia cũng là ung dung vượt qua, com nước xong tiếp tục lấy đi tìm Từ Nguyên thỉnh giáo pháp tu bên trên vấn đề liền ra khỏi nhà.

Đi tới Luyện Dược Sư Công Hội cửa, Khương Vũ không nghĩ tới Từ Nguyên đã chờ ở nơi đó, bên cạnh hắn còn đứng một lão già đang cùng Từ Nguyên cười nói, thời gian này điểm Định Tương Thành phần lớn người đều đã về nhà, cho nên Khương Vũ ở Luyện Dược Sư Công Hội bóng người cũng đặc biệt nổi bật, hắn thấy Từ Nguyên thời điểm, Từ Nguyên cũng thấy hắn, vẫy tay đối với hắn tỏ ý để cho hắn tới.

Khương Vũ mỉm cười gật đầu tiến lên, đứng dịp thấy cùng Từ Nguyên nói chuyện phiếm tên lão già kia cũng quay đầu nhìn tới, thấy hắn đi tới, lão già kia cười cùng Từ Nguyên nói: "Đây sẽ không là người xem bên trên sắp là con rể chứ?"

Từ Nguyên cười ha ha một tiếng, đạo: "Muốn làm ta sắp là con rể thế nào cũng phải đạt tới sư cấp cấp bậc mới được."

Lão già tiếp tục cười nói: "Vậy sao ngươi sẽ để cho như vậy tên tiểu tử tới."

Từ Nguyên liếc mắt nhìn Khương Vũ, đối với lão già nói: "Còn nhớ trước ta đi ngươi kia lật xem một tài liệu cá nhân sao?"

Nghe được Từ Nguyên lời nói, lão già sắc mặt nộ cười biến mất, quay đầu mắt nhìn Khương Vũ, hỏi "Ngươi là Khương Hải Thịnh gia tiểu tử Khương Vũ?"

"Ừ." Khương Vũ lễ phép đáp lại, lại hỏi: "Ngài là?"

"Lộ Thắng Đức." Lão già nói.

Khương Vũ nghe vậy trong lòng cả kinh, này Lộ Thắng Đức không là người khác chính là Định Tương Thành Thành Chủ, cũng là Sơn Nam Quận người đứng đầu, cứ nghe Lộ Thắng Đức là hơn 20 năm trước tiếp nhận Định Tương Thành Thành Chủ, lúc ấy Lộ Thắng Đức cũng đã là hơn 70 tuổi lớn tuổi, bây giờ không sai biệt lắm cũng sắp gần trăm tuổi.

Kinh ngạc thuộc về kinh ngạc, Khương Vũ cũng không phải không từng va chạm xã hội người, lập tức liền khom người nói: "Nguyên lai là Lộ thành chủ, tiểu tử Khương Vũ có mắt như mù."

Lộ Thắng Đức thấy vậy khoát khoát tay tay, đạo: "Được, đừng dùng bài này, ta có thể không chịu nổi."

Khương Vũ nghe vậy đứng lên đối với hai người cười cười biểu đạt hữu hảo, đối với Lộ Thắng Đức lời nói cũng không có sinh ra kinh ngạc, bởi vì hắn thân phận bây giờ tài liệu là phải trải qua Thành Chủ xác nhận, Lộ Thắng Đức hẳn biết một ít tình huống mình.

Từ Nguyên nghe Lộ Thắng Đức cùng Khương Vũ nói như vậy, nhưng là kinh ngạc nói: "Lão Lộ ngươi và Khương Vũ nhận biết? Khó trách ta lần trước tới tìm ngươi nhìn Khương Vũ tài liệu ngươi sắc mặt là lạ."

"Hắc." Lộ Thắng Đức lại hắc một tiếng, mắt nhìn Từ Nguyên, đạo: "Ta cùng tiểu tử này là lần đầu tiên gặp mặt."

"Ế?" Từ Nguyên có chút sững sờ, nhìn một chút Lộ Thắng Đức lại nhìn một chút Khương Vũ, chỉ thấy hai người cũng không tính giải thích, hắn là như vậy có lòng dạ người, cười ha hả liền đối với hai người đạo: "Vậy chúng ta liền đi vào các loại (chờ) đi."

"Đi thôi." Lộ Thắng Đức vừa nói thứ nhất đi vào phía trong.

Khương Vũ cho Từ Nguyên làm một mời thủ thế, với sau lưng Từ Nguyên cũng đi vào Luyện Dược Sư Công Hội.

Viêm Hoàng Cổ Quốc là do hoàng tộc khổng chế quốc gia, chỉ có đạt tới sư cấp trở lên cấp bậc mới có thể sẽ bị hoàng thất tuyển dụng, mà sau khi được qua tầng tầng khảo hạch phân phối hướng các đại Châu Quận hiệp trợ hoàng tộc quản lý địa phương, Định Tương Thành coi như Quận thủ thành là cả Sơn Nam Quận sửa trị nòng cốt, bị quốc gia định là Nhị Cấp thành, Thành Chủ thấp nhất do Vương Cấp cường giả quản lý, mà giống như Sơn Nam Quận còn lại vài toà thành tức là Tam cấp thành, Thành Chủ thấp nhất do sư cấp cường giả quản lý, mà Châu biết, cũng chính là một cái Châu chính trị nòng cốt thành tức là Nhất cấp thành, Thành Chủ thấp nhất do Hoàng Cấp cường giả quản lý, mà mỗi một bên trên Nhâm thành chủ đều không được làm gốc Châu người, đây cũng là hoàng tộc để phòng dừng Thành Chủ thân bằng môn bối vì Thành Chủ thân phận mà ở Honshu kiêu căng, chủ yếu hơn là để phòng dừng một ít Thành Chủ nội tâm ý tưởng.

Trừ Thành Chủ là do hoàng tộc phân phối bên ngoài, Quận Phủ Hòa Châu Phủ phủ chủ cũng là do hoàng tộc một tay phân phối, Quận Phủ phủ chủ yêu cầu cùng Nhị Cấp thành Thành Chủ yêu cầu như thế, tu vi thấp nhất do Vương Cấp cường giả đảm nhiệm, Châu Phủ phủ chủ cùng Nhất cấp Thành Chủ như thế, tu vi thấp nhất do Hoàng Cấp cường giả đảm nhiệm, cùng Thành Chủ bất đồng là phủ chủ bởi vì không tham ngộ thêm bất kỳ Honshu chính trị quyết định, cho nên do Honshu người đảm nhiệm cũng là cho phép, phủ chủ trừ Quản Lý học bên ngoài phủ, trọng yếu nhất chính là giám sát Thành Chủ, phòng ngừa Thành Chủ lấy quyền mưu tư.

Học Phủ cùng Thành Chủ là do hoàng tộc trực tiếp thống lĩnh, mà giống như Vũ Tu cùng pháp tu loại này Công Hội mặc dù cũng đều treo Công Lập danh nghĩa, nhưng là nội bộ trừ hoàng tộc ra còn có đại gia tộc cùng cường giả tuyệt thế chung nhau quản lý, mà tại nhiệm chức bên trên cũng chưa có Thành Chủ cùng phủ chủ nghiêm khắc như vậy sàng lọc, bất quá các đại công hội chủ yếu chức năng là vì Viêm Hoàng Cổ Quốc bồi dưỡng càng ngày càng nhiều cường giả, mà hoàng tộc đối với các đại công hội yêu cầu cũng chỉ có một chút, chỉ cần ở quốc gia lúc cần sau khi phải ra nhất định cường giả

tiếp viện quốc gia liền có thể, về phần còn lại, các đại công hội cho tới nay đều hiểu ghi bàn thắng tấc, hoàng tộc cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt.

Khurong Vũ ba người đi vào Luyện Dược Sư Công Hội, liền hữu niên khinh Luyện Dược Sư chào đón là ba người dẫn đường lên lầu, Khurong Vũ quan sát một chút lầu một đại sảnh, thời gian này điểm thật đúng là không có người nào.

Đi theo tuổi trẻ Luyện Dược Sư bên trên lầu hai lúc, Khurong Vũ còn cố ý triều hội dài phòng buồn liếc mắt, giống nhau một chút Tiêu Cẩm kia đại mỹ nữ có phải hay không còn đang đùa với lửa; bên trên lầu ba Khurong Vũ tầm mắt thoáng cái trống trải, trên đất ngồi không thiếu niên nhẹ Luyện Dược Sư, Khurong Vũ trong lòng đánh giá tầng này là khu phục vụ, tầng 2 là khu làm việc, ba tầng là nhân viên nội bộ khu tu luyện, bốn tầng chắc là Luyện Dược Sư Công Hội cao tầng vị trí phùng.

Đúng như dự đoán, năm ấy cường Luyện Dược Sư đi tới lầu ba thang lầu chớp đỉnh tỏ ý Lộ Thắng Đức ba người đi lên, mà hắn là quay người xuống đến ba tầng; Khurong Vũ theo hai người leo lên bốn tầng, chỉ thấy bốn tầng sửa sang hoàn toàn không phải là phía dưới ba tầng có thể so sánh, hoàn toàn chính là xa xỉ, lúc này Khurong Vũ trước mặt Từ Nguyên xoay đầu lại hướng hắn nói: "Một hồi các đại hội trưởng đều phải đến, ngươi cũng đừng cho ta mất thể diện."

Khurong Vũ thấp giọng cười nói: "Yên tâm đi."

Khurong Vũ vẫn còn đang đánh đo Luyện Dược Sư Công Hội bốn tầng cách cục lúc, Lộ Thắng Đức đã quen việc dễ làm tìm một chỗ ngồi xuống, trong tay còn để nước trà, cũng không cần người chăm sóc, tự mình rót một ly uống.

Từ Nguyên thấy vậy cũng ngồi vào Lộ Thắng Đức bên người, rót ly trà nâng ly cùng Lộ Thắng Đức đụng xuống ly cũng nhâm nhi thưởng thức.

Thừa dịp khoảng thời gian này Khurong Vũ ở bốn tầng trong góc thấy một tầng vải trắng, nhìn kỳ lỗi lổm hình dáng rất có thể chính là mấy người áo đen kia thân thể, bất quá này bốn tầng cũng là nhìn một cái không sót gì, trừ ba người bọn hắn cũng không có người khác, Khurong Vũ sinh lòng nghi ngờ, còn lại các gặp gỡ dài đều đi thì sao? Này tối thiểu Luyện Dược Sư Công Hội hội trưởng Tiêu Cẩm có phải hay không nên xuất hiện một chút?

Từ Nguyên thấy Khurong Vũ đông nhìn tây nhìn cũng không để ý hắn, hắn đặt ly trà trong tay xuống, bỗng nhiên bắn ra ngón giữa, chỉ thấy một đạo pháp lực màu xanh lam nhạt Kết Giới bọc lại hắn và Lộ Thắng Đức, Từ Nguyên đem ngón giữa thu hồi, màu xanh nhạt Kết Giới từ từ ẩn núp ở trong không khí.

Cảm giác Từ Nguyên dùng pháp lực chế tạo cách âm Kết Giới, Lộ Thắng Đức cũng đặt ly trà xuống, quay đầu nhìn vẫn còn ở đánh giá chung quanh Khurong Vũ hỏi Từ Nguyên: "Ngươi có phải hay không muốn biết liên quan tới tiểu tử này tin tức."

Từ Nguyên cười cười nói: "Ta trước chỉ muốn biết, có thể ngươi lại nói ngươi cũng không phải rất rõ."

Lộ Thắng Đức quay đầu nhìn về phía hắn, hỏi "Ngươi thật muốn biết?"

Từ Nguyên lại hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ ngươi không muốn biết ta tại sao phải kiểm tra hắn tin(Thaksin) hơi thờ sao?"

Lộ Thắng Đức nhún nhún vai, đạo: "Được rồi, nói cho ngươi biết cũng được, nhưng là ngươi muôn ngàn lần không thể nói cho người thứ 3, nếu không truyền đi, cả nhà ngươi đều phải chết." Lộ đức thắng nói phía sau về mặt ngưng trọng dị thường.

Từ Nguyên nghe được Lộ Thắng Đức lời nói về mặt khê biến, yên lặng một chút sau đó cười nói: "Yên tâm, ra miệng ngươi, vào tới tai ta."

Lộ Thắng Đức gật đầu nói: "Có chuẩn bị tâm lý là được, cái này Khurong Vũ là con trai của Khurong Hải Thịnh, ngươi coi như Sơn Nam Quận địa phương người chắc đúng Khurong Hải Thịnh người này cũng biết, trước đã từng là Vũ Tu Công Hội kia Biên hội phó, ban đầu hắn tuổi còn trẻ là có thể ngồi lên Phó Hội Trưởng vị trí dựa vào tất cả đều là thực lực, cũng coi là một nhân tài, đáng tiếc sau đó hoàng tộc bên kia chiêu mộ các đại công hội phải người trước đến tiền tuyến ngăn trở Gary Quốc xâm phạm, này Khurong Hải Thịnh tự nguyện tuyền dụng, kết quả bị người đánh trọng thương cả đời chỉ có thể dựa vào thuốc treo sống, không có hậu đãi bối cảnh Sơn Nam Quận này còn có mấy người còn nhớ có Khurong Hải Thịnh người như vậy."

Từ Nguyên cùng Khurong Hải Thịnh tuổi tác không sai biệt lắm, Tự Nhiên cũng biết Khurong Hải Thịnh sự tình, bắt đắc dĩ cắt đứt Lộ Thắng Đức, đạo: "Ta nói lão Lộ, Khurong Hải Thịnh chuyện ta biết."

Lộ Thắng Đức tự giễu cười một tiếng, đạo: "Người này lão, cũng liền có chút thương cảm, yêu phát điểm kêu ca."

Nghe Lộ Thắng Đức nói tiêu cực, Từ Nguyên trong lòng thờ dài một tiếng, Lộ Thắng Đức đã sắp trăm tuổi, mặc dù đây đối với Vương Cấp cường giả cũng không phải là tuổi thọ điểm cuối, nhưng là cái tuổi này cũng nên đi xuống dốc, nói không chừng lúc nào hoàng tộc sẽ thay đổi Định Tương Thành Thành Chủ, để cho Lộ Thắng Đức trở về quê quán dưỡng lão đi.

Chỉ nghe Lộ Thắng Đức đạo: "Này Khurong Vũ thật ra thì lúc trước ta cũng vẫn không có chú ý, chỉ biết là tiểu tử này khi còn bé liền đi bà con xa bên kia ở, cái này cũng không chuyện gì ngạc nhiên, nhưng là ở hơn một năm trước, một cái Đế Cấp cường giả tìm tới ta, hỏi ta muốn lấy Khurong Vũ tài liệu, hắn đại khái nhìn một lần nói với ta: 'Này tài liệu cá nhân chính là như vậy, nhớ sao? '. Kia Đế Cấp cường giả ý tứ ta đương nhiên biết, cũng sẽ ở đó lúc ta đối với cái này Khurong Vũ sinh ra hiếu kỳ, nhưng là âm thầm phát hiện này Khurong Vũ cũng không có chỗ đặc biệt, chẳng qua là sau đó có một lần ta trong lúc vô tình phát hiện, Khurong Vũ tin tức bên trên ghi lại bà con xa ngay từ lúc Khurong Vũ sáu tuổi thời điểm liền đều chết, mà những người này tin tức nhưng vẫn ở Khurong Vũ trong tài liệu ghi lại đến mười sáu tuổi."

Từ Nguyên nghe xong nhìn Lộ Thắng Đức thật lâu không nói, hồi lâu mới phun ra hai chữ: "Đế Cấp."

"Đừng, Đê Cấp." Lộ Thắng Đức vừa nói, lại nói: "Đê Cấp cường giả chỉ mấy cái như vậy, về phần là ai người cũng đừng hỏi ta, ta sẽ không nói."

Từ Nguyên biết Lộ Thắng Đức ý tứ, truy hỏi: "Vậy sau đó thì sao?"

Lộ Thắng Đức nhìn hần cười một tiếng, đạo: "Không có sau đó." Vừa nói nâng chung trà lên uống miếng trà, hỏi ngược lại Từ Nguyên: "Đổi lại là người, người còn dám tra được sao?"

Từ Nguyên vẻ mặt ngưng trọng chậm rãi lắc đầu, hần đột nhiên cảm giác được Lộ Thắng Đức những tin tức này giống như một ngọn núi ép đến trên người hần, quay đầu hướng Khương Vũ nhìn, chỉ cảm thấy Khương Vũ bây giờ cả người cũng quấn vòng quanh khí tức thần bí, một cái có thể kinh động Đê Cấp cường giả hiện thân thiếu niên, hần ở Sơn Nam Quận biến mất mấy năm nay, ở trên người hần rốt cuộc phát sinh cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: hai chủ cùng tam trường

Từ Nguyên đạo: "Này Khương Vũ là nửa năm trước đưa tới Quận Phủ, mặc dù tuổi tác lớn một chút, nhưng cái này cũng không đưa tới ta chú ý, chẳng qua là mấy ngày trước nữ nhi của ta trở lại hỏi ta đoàn đội chiến đấu chính nghĩa ý nghĩa là cái gì sau khi, ta mới từ nữ nhi của ta trong miệng biết được ngày đó thật sự chuyện phát sinh."

"Ồ?" Lộ Thắng Đức lại cho mình rót đầy nước trà, hỏi "Ngày đó phát sinh cái gì?"

Từ Nguyên nhanh chóng đem ngày đó thật sự chuyện phát sinh miêu tả một lần, sau đó nhìn vẫn còn ở đi loanh quanh Khương Vũ uống miếng trà.

Lộ Thắng Đức nghe xong mang trên mặt nụ cười đạo: "Hần biết đoàn đội chiến đấu tồn tại ý nghĩa có lẽ là Khương Hải Thịnh nói cho hần biết cũng khó nói, nhưng là tiểu tử này một người không phí sức để cho đảo năm cái Vũ Tu, trong đó còn có một cái Vũ Giả, một cái Vũ Đồ, nói rõ tiểu tử này tôi thiếu đều có Vũ Phu thực lực, này thì cũng chẳng có gì, quan trọng hơn chính là người nói tiểu tử này có thể nhìn thấu con gái của người mưu kế, nói rõ tiểu tử này nhân lực tinh thần sức lực có thể không phải bình thường tốt."

Từ Nguyên tiếp lời nói: "Ta nghe nữ nhi của ta nói xong, cùng người ý tưởng là như thế, ngày thứ hai phải đi tìm người hỏi cái này Khương Vũ lai lịch, này hỏi một chút mới biết hần khi còn bé liền rời đi Sơn Nam Quận, cho đến hơn một năm trước mới trở về, cho nên ta liền đối với hần sinh ra hiếu kỳ, sau khi liền tới tìm người nhìn hần tin tức tài liệu, không nghĩ tới người phản ứng càng làm cho ta hiếu kỳ về hần."

Lộ Thắng Đức quay đầu nhìn về phía hần đạo: "Lấy người tính tình ngoài mặt mặc dù không nói, tâm lý khẳng định muốn sâu hơn biết biết tiểu tử này."

Từ Nguyên gật đầu nói: "Ta chính là nghĩ như vậy, vốn đang đang muốn tìm có gì không * phản đến gần Khương Vũ, không nghĩ tới hôm nay nữ nhi của ta chạy về nhà nói Khương Vũ ở trường học khi dễ nàng."

Lộ Thắng Đức nghe đến đó không khỏi cười lên ha ha, chỉ Từ Nguyên nói: "Người nữ nhi này bị người làm hư, đang học trong phủ nhiều như vậy học sinh nhìn tiểu tử này có thể đem người kia con gái bảo bối thể nào."

Từ Nguyên lúng túng cười cười, cũng không có ý định đem Khương Vũ "Khi dễ" Từ Oánh Oánh kia đoạn nói cho Lộ Thắng Đức, ngược lại cố làm thần bí đối với Lộ Thắng Đức đạo: "Người đoán Khương Vũ là bởi vì cái gì mới "Khi dễ" nữ nhi của ta?"

Lộ Thắng Đức không chút suy nghĩ liền nói: "Nhất định là người kia con gái bảo bối đùa bỡn tính khí đắc tội Khương Vũ."

Từ Nguyên nghe xong lắc đầu một cái, nghiêm túc nói: "Là Khương Vũ muốn biết ngày hôm qua vậy công Hạng Đông Đình kia hòa hắc y nhân thân phận."

"Hừ ?" Lộ Thắng Đức nghe vậy cau mày một cái, đạo: "Hần lại quan tâm cái này?"

Từ Nguyên gật đầu nói: "Này làm ta cũng rất tò mò, vừa vặn sẽ để cho nữ nhi của ta tan học đi khiêu chiến Khương Vũ. " Tiếp lấy Từ Nguyên lại đem buổi chiều phóng sinh chuyện cùng Lộ Thắng Đức nói một lần.

"Nhẹ nhàng thoát mái liền chiến thắng con gái của người, nói như vậy người ngay cả tiểu tử này đầy đều không lộ ra tới?" Lộ Thắng Đức sau khi nghe xong hỏi Từ Nguyên.

Từ Nguyên bắt đầu nói: "Cũng không thể ta sẽ tự bỏ ra tay chứ?"

Lộ Thắng Đức mắt nhìn Từ Nguyên, đem ly trà trong tay bỏ lên bàn, yên lặng hồi lâu bỗng nhiên nói với Từ Nguyên: "Đừng trách lão ca không có nhắc nhở người, hôm nay đi qua người tốt nhất vẫn là cách tiêu từ này xa một chút, để tránh dẫn lửa thiêu thân."

Từ Nguyên nghe vậy muốn nói gì, nhưng là suy nghĩ một chút mới vừa rồi từ Lộ Thắng Đức kia được đến tin tức, Từ Nguyên hay lại là lựa chọn yên lặng.

Bên kia Khương Vũ lại làm bộ còn đang quan sát Luyện Dược Sư Công Hội bốn tầng bố trí, kì thực lại lặng lẽ đến gần tường kia bên vải trắng, ngay tại hán muốn len lén nhìn một chút bên dưới là vật gì thời điểm, bỗng nhiên một vệt sáng xanh sau lưng Khương Vũ sáng lên, Khương Vũ cả kinh, quay đầu nhìn lại đứng dịp thấy trần nhà chính giữa tản ra mảnh liệt ánh sáng màu lam, trong nháy mắt chiếu sáng cả Luyện Dược Sư Công Hội bốn tầng.

"Ta đi, nguyên lai còn có Đệ Ngũ Tầng, ta nói thế nào mới vừa rồi không thấy được người." Làm bầm một tiếng, Khương Vũ bất động thanh sắc dựa vào hướng Từ Nguyên hai người ngồi nơi, loại này Kết Giới vách tường Khương Vũ thấy Tự Nhiên không lý kỳ, Châu Phủ một ít trọng yếu địa phương tất cả đều do loại này Kết Giới vách tường coi là đại môn, Thiên Khải học viện dùng thì càng nhiều.

Từ Nguyên ở Lam Quang xuất hiện trong nháy mắt liền lặng lẽ xua tan bọc bọn họ cách âm Kết Giới, quay đầu mắt nhìn Khương Vũ đang ở đi về phía bên này, liền dẫn mỉm cười đứng dậy đi về phía Lam Quang phát ra chỗ.

Lam Quang chậm rãi biến mất, hiện ra ba bóng người, Từ Nguyên ngênh đón cười nói: "Ba người các người gia hòa biết chúng ta tới còn ở phía trên không xuống, có phải hay không đã biết những người áo đen kia thân phận?"

Nghe Từ Nguyên nói như vậy, trong ba người một người đáng đáp ngăm đen trắng hán tiếng hừ đáp lại: "Không kém bao nhiêu đâu, mới vừa rồi chính ở phía trên phân tích bọn họ tại sao phải tập kích Hạng Đông Đình."

Lúc này chạy tới Lộ Thắng Đức bên người Khương Vũ nghe không khỏi bủi mủi một cái, Định Tương Thành Thành Chủ cùng phủ chủ quan hệ tốt, tam đại gặp gỡ dài đến gần cái này ở Sơn Nam Quận không ít người đều biết, hiển nhiên mới vừa rồi ba người hán đang thương lượng một ít chuyện mà không muốn để cho Từ Nguyên cùng Lộ Thắng Đức biết; nói chuyện tráng hán Khương Vũ từng thấy, là Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội hội trưởng, tên là Lôi Dĩ Nhân, năm nay hán hơn năm mươi tuổi, Khương Hải Thịnh gánh Nhâm hội phó lúc đó Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội hội trưởng còn chưa phải là Lôi Dĩ Nhân, nghe nói cũng có cấp bậc võ sư thực lực.

Này Lôi Dĩ Nhân bên cạnh gầy lão đầu là Sơn Nam Quận pháp tu Công Hội hội trưởng, tên là Lý Chấn, cũng có hơn 70 tuổi, mười mấy năm trước thì có Pháp Sư cấp bậc tu vi, bây giờ cũng không biết có đột phá hay không đến Pháp Vương cảnh giới; Lý Chấn đứng bên người Tiêu Cẩm Khương Vũ trước kia cũng từng thấy, trong lòng hán cho Tiêu Cẩm đánh lên "Đơn vị liên quan" báng hiệu.

Lộ Thắng Đức có thể Từ Nguyên hảo tâm như vậy thái độ chọc bọn họ, đứng dậy hỏi "Hạng Đông Đình đây?"

Lý Chấn trả lời: "Buổi sáng đã phái người đưa về Kinh Châu, hã? Tiểu tử này là các người mang đến?" Nhưng là phát hiện Lộ Thắng Đức bên người Khương Vũ.

Từ Nguyên đạo: "Ta Học Phủ học sinh, tới tìm ta thỉnh giáo một vài vấn đề liên thuận tiện mang đến."

"Ha, người người phủ chủ này cũng làm lên lão sư sống?" Lôi Dĩ Nhân châm chọc đến Từ Nguyên, mới vừa rồi Từ Nguyên vừa nhìn thấy bọn họ liền sặc ba người một cái, này Lôi Dĩ Nhân không giấu được lòng dạ, gánh đâm liền phản kích trở về.

Từ Nguyên lại cười nói: "Phủ chủ trách nhiệm trong có dạy dỗ học sinh một con như vậy."

"Cát." Lôi Dĩ Nhân xen một tiếng, rõ ràng không tin, ngược lại Tiêu Cẩm nhìn lâu Khương Vũ hai mắt, bất quá cũng liền nhìn lâu hán hai mắt mà thôi, Khương Vũ có thể đi theo Từ Nguyên xuất hiện ở nơi này có lẽ sẽ để cho rất nhiều người kinh ngạc, bất quá bọn hán những thứ này Công Hội hội trưởng như cũ sẽ không để hán vào trong mắt.

Tiêu Cẩm phản ứng Khương Vũ cũng nhìn ở trong mắt, cái này cũng nằm trong dự liệu, chẳng qua là Khương Vũ không nghĩ tới này Lôi Dĩ Nhân đối với Từ Nguyên như vậy hướng, đều không mang một chút che giấu, rõ ràng ba hội trưởng cùng hai Chúa kẻ hở so với ngoại giới truyền còn phải hung.

"Nếu chúng ta năm cái đều tại, hay lại là thảo luận một chút nên xử lý như thế nào lần này Hạng Đông Đình ở Định Tương Thành bên ngoài bị tập kích sự tình." Tiêu Cẩm đứng lúc mở miệng hóa giải bầu không khí, đem mọi người sự chú ý cũng dẫn tới trong chuyện này tới.

Lộ Thắng Đức đầu tiên mở miệng đạo: "Nói một chút này mấy người quần áo đen thân phận đi."

Tiêu Cẩm liếc mắt nhìn góc tường vải trắng, đạo: "Buổi trưa chúng ta lấy được báo cáo, nói mấy người này đều là ở Tấn Châu bên trong làm nhỏ bản sinh ý Thương gia, lại đều không phải là sinh trưởng ở địa phương Tấn Châu người, có là rất sớm đã đi tới Tấn Châu làm ăn, có là một hai năm mới đến, hơn nữa những người này tin tức ghi danh thực lực cùng ngày hôm qua bọn họ bày ra thực lực hoàn toàn bất đồng."

Từ Nguyên cau mày nói: "Còn tra được cái gì?"

Tiêu Cẩm lắc đầu một cái, đạo: "Chỉ có nhiều như vậy ghi chép, những người này từ đâu tới nhưng là không tra được."

"Không tra được?" Từ Nguyên liếc mắt nhìn Lộ Thắng Đức, chỉ thấy Lộ Thắng Đức trong mắt cũng đầy là ngưng trọng.

"Đừng, không tra được, chúng ta hoài nghi những người này không phải là Viêm Hoàng Cổ Quốc người." Tiêu Cầm nói.

Tiêu Cầm nói xong, mấy người cũng lâm vào yên lặng, trong lòng các có nghĩ, mà Khương Vũ cũng trong lòng phân tích những tin tức này, nhưng là lại phát hiện căn bản không cách nào cùng những thứ kia phẩy bỏ một cái khác Khương Vũ người tương đối, bởi vì những người áo đen kia tin tức Khương Vũ hoàn toàn không biết, chẳng qua là nhớ người dẫn đầu kia thanh âm, chỉ bằng vào những thứ này căn bản là phát hiện không cái gì, Khương Vũ nhìn về phía Tiêu Cầm, hy vọng nàng còn có thể nói nhiều chút có chừng ra tới.

"Lộ thành chủ, ở Định Tương Thành bên ngoài phát sinh chuyện này người định xử lý như thế nào?" Lý Chấn Nhân đánh vỡ yên tĩnh tức giận.

Lộ Thắng Đức hoành liếc mắt Lý Chấn, chậm rãi nói: "Chuyện này chúng ta năm cái hay lại là thống nhất một chút tư tưởng được, nếu không ai cũng đẩy không mở trách nhiệm."

"Hạng Đông Đình bị tập kích, này cùng chúng ta Vũ Tu Công Hội lại không can hệ." Lôi Dĩ Nhân đại đại liệt liệt nói.

Lôi Dĩ Nhân lời này vừa nói ra Lộ Thắng Đức cùng Từ Nguyên đều là mang theo cổ quái cười nhìn đến hắn, Tiêu Cầm cùng Lý Chấn cũng là không khỏi nhú mày, Lôi Dĩ Nhân thấy bốn người biểu tình cũng cảm giác tự mình nói sai, lấy tay gãi gãi đầu thấp giọng hỏi một bên Lý Chấn: "Chẳng lẽ ta nói sai sao?"

Lý Chấn bắt đắc dĩ lắc đầu nói: "Uổng người làm vài năm Vũ Tu hội trưởng, chuyện này không chỉ có hoàng tộc sẽ coi trọng, Hạng gia càng sẽ coi trọng, người cho là người nhà họ Hạng sẽ cùng người nói phải trái?"

Trải qua Lý Chấn nhắc nhở, Lôi Dĩ Nhân cuối cùng tỉnh ngộ lại, chỉ đành phải lúng túng nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Tiêu Cầm nhìn Lôi Dĩ Nhân bắt đắc dĩ lắc đầu một cái, đạo: "Cũng còn khá Hạng Đông Đình cũng không có gì tổn thương, phỏng chừng sẽ không làm khó chúng ta." Vừa nói nhìn về phía Lộ Thắng Đức, đạo: "Lộ thành chủ, chuyện này cũng là người quyết định đi, như thế nào đây?"

Lộ Thắng Đức liếc mắt nhìn Tiêu Cầm, đạo: "Kia sẽ đem sự kiện nguyên ủy đúng sự thật bẩm báo cho Hạng gia cùng hoàng tộc đi, mặc dù lần này Hạng Đông Đình ở Định Tương Thành bên ngoài bị tập kích đối với chúng ta mấy người mà nói là một chuyện xấu, nhưng là cuối cùng Hạng Đông Đình cũng không có bị tổn thương, còn bại lộ những người quần áo đen này thân phận, nghĩ đến chỉ một điểm này hoàng tộc liền sẽ không làm khó chúng ta, về phần Hạng gia mà, hắn như Tiêu hội trưởng nói, sẽ không thái quá truy cứu." Một câu cuối cùng Lộ Thắng Đức thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Tiêu Cầm.

Tiêu Cầm minh bạch Lộ Thắng Đức ý tứ, cười đối với Lộ Thắng Đức đạo: "Vậy thì lấy Lộ thành chủ nói, hoàng gia báo cáo liền giao cho Lộ thành chủ, Hạng gia bên kia ta sẽ phái người đi giao phó."

"Được." Lộ Thắng Đức nói: "Vậy cứ như vậy đi, sắc trời cũng không sớm, ta liền về sớm một chút, người này tuổi lớn tinh thần cũng sẽ không tốt."

Nghe Lộ Thắng Đức chuẩn bị đi, Từ Nguyên cũng đứng ba người khách sáo nói: "Vậy tại hạ cũng liền cáo từ."

Tiêu Cầm nghe vậy cười nói: "Kia Lộ thành chủ cùng Từ Phủ Chủ đi thông thả, sẽ không tiến."

Khương Vũ nghe được cái này mà, cũng biết hôm nay thu hoạch cũng chỉ những thứ này, trong lòng hơi có chút thất vọng, bắt đắc dĩ đi theo Từ Nguyên cùng Lộ Thắng Đức xuống lầu.

Tiêu Cầm nhìn Khương Vũ ba người sau khi xuống lầu, trên mặt nụ cười trong nháy mắt toàn bộ không, xoay người mặt vô biểu tình nhìn Lôi Dĩ Nhân, nói: "Người là heo sao? Những người này xuất hiện ở Định Tương Thành bên ngoài tập kích Hạng Đông Đình, người coi như Vũ Tu Công Hội hội trưởng sẽ không có trách nhiệm? Chẳng lẽ người quên trên danh nghĩa toàn bộ Công Hội cũng đều thuộc về hoàng tộc quản lý? Người sau này tốt nhất đa dụng dùng đầu óc người, bớt nói nhảm, nếu không nếu là tiết lộ tin tức, sẽ chờ nhặt xác đi."

Lôi Dĩ Nhân nghe được Tiêu Cầm lời nói, hù dọa không dám phản bác, chẳng qua là vâng dạ ứng thừa.

Chờ Tiêu Cầm đi, Lôi Dĩ Nhân mới nhỏ giọng hỏi Lý Chấn: "Người mới vừa rồi tại sao không như vậy nhắc nhở ta, ta còn thực sự cho là Hạng gia sẽ tìm ta tính sổ đây."

Lý Chấn nhìn Lôi Dĩ Nhân hoàn toàn không nói gì, lắc đầu nói: "Thật là con heo."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nhã miệt điệp

Khương Vũ ra Luyện Dược Sư Công Hội, với Từ Nguyên cùng Lộ Thắng Đức chào hỏi liền về nhà, không nghĩ tới một vào trong nhà liền thấy Lý Mai ở phía trước viện trên cái băng đá ngồi nhìn cửa, Khương Vũ trong lòng không từ đâu tới xông lên một trận âm áp.

Lý Mai thấy Khương Vũ trở lại, đứng dậy quan tâm hỏi "Trở về? Không trêu chọc phủ chủ mất hứng chứ?"

Khương Vũ cười nói: "Me, người cứ yên tâm đi, ta làm sao dám chọc phủ chủ mất hứng."

Lý Mai nghe xong cười nói: "Cũng không biết phủ chủ làm sao lại sẽ dạy dỗ người, ta ở lại đây nhiều năm như vậy, cũng không nghe nói con nhà ai có thể được phủ chủ tự mình dạy dỗ."

Khương Vũ được nước "Này" âm thanh, đạo: "Cũng không nhìn một chút con của người là ai, đúng phủ chủ để cho ta chuyển cáo các người ta đi tìm hần thính giáo chuyển các người cũng chớ nói lung tung, nếu không ai cũng đi tìm phủ chủ thính giáo, chính xác đem hần phiền chết."

"Biết." Lý Mai gật đầu, đạo: "Mau đi ngủ đi, mấy ngày nay nghỉ ngơi cho khỏe, qua mấy ngày Pháp Đồ khảo hạch người được thêm cố gắng lên, coi như qua không cũng có tiến bộ."

Khương Vũ nghe một chút cái này bất đắc dĩ gật đầu một cái, hỏi "Cha ta đã ngủ?"

"Cũng là mới vừa rồi mới nằm xuống, dự đoán bây giờ còn chưa ngủ." Lý Mai đạo.

Khương Vũ có chút hiếu kỳ, bình thường Khương Hải Thịnh ăn cơm tối nghỉ ngơi một chút cũng liền ngủ, không khỏi hỏi Lý Mai: "Hôm nay thế nào trở như vậy?"

Lý Mai nói: "Còn không phải là vì chờ người, lo lắng người đang ở đây phủ chủ kia gây chuyện."

Khương Vũ nghe vậy mắt nhìn cha mẹ căn phòng đối với Lý Mai đạo: "Ta đây trở về ngủ."

"Đi đi." Lý Mai đạo.

Trở lại chính mình hậu viện trong căn phòng, nằm ở trên giường Khương Vũ đầy đầu đều là cha mẹ ân cần ánh mắt cùng vô kỳ hạn đợi, chỉ cảm thấy tâm lý thật giống như nhiều một vài thứ, loại cảm giác này là hần ở kiếp trước chưa từng có, hần ở kiếp trước cũng không có ai như vậy quan tâm tới hần, cũng không có ai đối với hần như vậy ôm qua lớn như vậy hy vọng.

Trách nhiệm đối với kiếp trước Khương Vũ mà nói, chính mình chỉ cần có thể đối với chính mình phụ trách đã đủ, nhưng là đời này hần cảm nhận được trách nhiệm đã không đơn thuần là chính hần, còn có cái gia đình này.

Chợt từ trên giường ngồi dậy, Khương Vũ cho gọi ra Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống, mở ra vật tiêu hao nhìn Pháp Lực Dược Thủy, trong đầu lại một lần nữa xuất hiện Pháp Lực Dược Thủy chú giải: Pháp Lực Dược Thủy có thể đề cao pháp lực khôi phục, phục hồi từ từ tinh thần bị thương cải thiện tư chất, trong hai mươi bốn giờ liên tục dùng không thể chồng hiệu quả. Lấy ra vật tiêu hao tiến vào ba lô sẽ tự động biến thành Pháp Lực Dược Hoàn, phòng ngừa chế biến thành phân chạy mất.

"Có thể phục hồi từ từ tinh thần bị thương, cải thiện tư chất." Khương Vũ lại nhẹ nhàng lặp lại một lần.

Trước Khương Vũ ăn rồi một viên Sinh Mệnh Dược Hoàn, cũng không có cảm giác ra hần thể chất có biến hóa quá lớn, bởi vì kinh mạch không có khôi hần nguyên nhân, cũng không thể thông qua tu luyện để phán đoán Vô khí tốc độ vận hành có hay không so với lúc trước tăng nhanh, bất quá Sinh Mệnh Dược Hoàn có thể phục hồi từ từ hần kinh mạch thương thể đúng là sự thật, nghĩ đến này cải thiện thể chất hiệu quả cũng có.

Khương Vũ biết rõ mình thể chất vốn là rất cường hần, coi như cải thiện thể chất cũng chưa chắc có thể cải thiện bao nhiêu, mà phương pháp sửa tư chất bình thường, mới có thể cải thiện không ít, chẳng qua là hần lúc trước không có ý định ở pháp tu trên con đường này phát triển, đối với Minh suy nghĩ chuyện này cũng sẽ không để ý, ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới, trừ phi có thể một chút đem hần tư chất tăng lên tới giống như hần thể chất cái loại này thiên phú, nếu không mấy ngày muốn từ pháp trước cấp hai đột phá đến Pháp Đồ cấp bậc cũng căn bản là không thể nào chuyện.

Khương Vũ từ trong túi đeo lưng xuất ra Pháp Lực Dược Hoàn, cau mày do dự nửa ngày bỗng nhiên đem Pháp Lực Dược Hoàn thu vào trong túi đeo lưng lặng lẽ ra khỏi phòng, liếc mắt nhìn tiền viện cha mẹ đã tắt đèn căn phòng, Khương Vũ đi tới bên tường tung người một cái nhảy ra ngoài.

Ngay mới vừa rồi Khương Vũ phiền não có muốn ăn hay không thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến có thể nhanh chóng tăng cao tu vi Anh Hoa Đan, loại đan dược này có thể khiến người ta trong vòng thời gian ngắn tăng cao tu vi, nhưng là tác dụng phụ cũng cực lớn, liền cùng kiếp trước ma túy như thế, cho nên hần trước tiên cũng không nghĩ tới loại đan dược này, ngay tại hần mới vừa rồi do dự thời điểm lại đến Pháp Lực Dược Hoàn có thể khôi phục tinh thần bị thương tác dụng, đầu hần linh quang chợt lóe nghĩ đến loại đan dược này.

Cái thể giới này đan dược luyện chế rườm rà hơn nữa phức tạp, trọng yếu là trong quá trình luyện chế hòa hần không thể có một tia sai lệch, nếu không đan dược sẽ báo hỏng, công dã tràng, cho nên đây chính là Luyện Dược Sư nếu so với Vũ Tu pháp tu thừa thốt nguyên nhân, không chỉ cần muốn đặc biệt thể chế, còn phải cần Khổng Hóa thiên phú, quan trọng hơn là có khả năng chịu được Luyện Dược trong quá trình tịch mịch.

Đan dược chia làm Thập Phẩm phân biệt đối ứng Thập Đại Cảnh Giới, có thể đối pháp Đồ cấp bậc sinh ra hiệu quả đan dược chính là thuốc viên nhất

phẩm, mà có thể luyện chế thuốc viên nhất phẩm Luyện Dược Sư chính là nhất phẩm Luyện Dược Sư, cũng gọi là Dược Đồ.

Anh Hoa Đan nói cho đúng cũng không tính bất kỳ thuốc viên nhất phẩm, chỉ có thể coi là bán thành phẩm, bởi vì Anh Hoa Đan có thể đối với các cấp Tu Luyện Giả sinh ra tác dụng, hơn nữa có thể trong vòng thời gian ngắn nhanh chóng tăng lên người uống thuốc tu vi (thẳng đến đột phá đến một chút cảnh giới mới có thể mất đi hiệu lực), nhưng là tác dụng phụ lại càng khiến người ta kinh khủng, ăn Anh Hoa Đan pháp tu bình thường sẽ xuất hiện Tinh Thần Phân Liệt, sinh ra ảo giác các loại (chờ) triệu chứng, nhẹ thì nhức đầu sắp nứt phải cần được vật duy trì, nặng thì trực tiếp tinh thần tan vỡ mà chết; mà Vũ Tu bình thường sẽ xuất hiện kinh mạch bế tắc, bắp thịt héo rút một ít hiện trạng, nhẹ thì thân thể đau đớn dựa vào được vật duy trì, nặng thì trực tiếp Bạo Thể bỏ mình.

Càng là cường giả dùng này Anh Hoa Đan, tác dụng phụ thì sẽ càng mạnh, cơ hồ mười phần * cũng sẽ trực tiếp Từ Vong, ngược lại là người yếu dùng, tác dụng phụ cũng sẽ tương đối khá mạnh, bất quá những người yếu kia phần lớn đều là người tuổi trẻ, dùng Anh Hoa Đan đột phá một cảnh giới khiến cho tác dụng phụ thường bạn trong cơ thể, sẽ đưa đến sau này đột phá chập vọt, cho nên này Anh Hoa Đan ở cái thế giới này giống như ma túy như thế, từ một ít người điên cuồng không cách nào nữa tăng cao tu vi người sẽ mạo hiểm dùng bên ngoài, người bình thường cũng sẽ không đi đụng chạm này Anh Hoa Đan.

Từ Nguyên nhà toàn bộ Định Tương Thành người đều biết, Khương Vũ một đường chạy chậm đến Từ Nguyên nhà bên ngoài, chính muốn đi vào lại bị ngoài cửa lính gác cản đi ra, thủ vệ kia nói: "Thời gian không còn sớm, phủ chủ đã nghỉ ngơi không gặp người ngoài, ngày mai trở lại đi."

"Ta có việc gấp tìm Từ Phủ Chủ." Khương Vũ nói.

Thủ vệ kia lại khịt mũi coi thường, xem thường nói: "Đến tìm phủ chủ cái nào không phải nói tự có việc gấp."

Khương Vũ nghĩ cũng phải đạo lý này, đề xuống tính tình cùng thủ vệ này nói: "Kia làm phiền đại ca đi bẩm báo một chút Từ Phủ Chủ, liền nói Khương Vũ có chuyện quan trọng cầu kiến."

Lính gác nghe một chút cổ làm khổ sở nói: "Cũng cái điểm này, phủ chủ đã hạ lệnh không gặp người ngoài, ta cũng không tiện loạn quy củ a."

Khương Vũ kia không hiểu người này liền là muốn tiền, nhưng vấn đề là chính mình còn thiếu tiền làm sao có thể cho hắn, không khỏi nhíu mày; thủ vệ kia thấy Khương Vũ bộ dáng này còn tưởng rằng Khương Vũ là không hiểu ý hắn, rên một tiếng lại đứng về đi thủ môn.

Bây giờ cửa chính không vào được, Khương Vũ cũng không khả năng làm ra xông môn sự tình, bởi như vậy chỉ sợ ngày thứ hai khắp thành đều biết hắn xông Phủ chủ môn hộ chuyện, coi như Từ Nguyên cùng hắn bây giờ có chút quan hệ cũng sẽ không cho hắn sắc mặt tốt.

Thối lui đến trên đường, Khương Vũ quan sát một chút Từ Nguyên nhà có chừng năm sáu vào sân lớn nhỏ, hắn đi tới một nơi không bức tường người gác đem lỗ tai áp vào trên tường nghe một chút bên trong không có động tĩnh nghiêng người liền nhảy vào đi, nào biết hắn chân trước mới rơi xuống đất, hắn quanh người tự ra hiện tại mấy chục cái Thủy Xà hướng hắn nhào tới, Khương Vũ còn không làm ra phản ứng gì, thân thể đã bị mấy chục cái Thủy Xà dây dưa cái bền chắc, "Phốc thông" một tiếng thẳng tắp té xuống đất.

Khương Vũ bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, cũng là kịp phản ứng Từ Nguyên là Pháp Vương cường giả, sân bốn phía bày pháp thuật cấm bầy cũng là chuyện đương nhiên, chẳng qua là Khương Vũ trong đầu đối với trộm lặt cường giả nhà tường kinh nghiệm chưa đủ, bây giờ cũng chỉ có thể hậu tri hậu giác.

Kinh nghiệm còn không có tổng kết xong, Khương Vũ liền nghe được cách đó không xa truyền tới tiếng bước chân, bởi vì trời tối hơn nữa tầm mắt không được, Khương Vũ căn bản là không thấy được là ai đi tới, các loại (chờ) tiếng bước chân cách hắn càng ngày càng gần lúc, Khương Vũ nghe được Từ Oánh Oánh một chút bối rối: "Nguyên lai là người, người lật nhà ta tường làm gì? Có phải hay không muốn trộm ta liền nhà đồ vật?"

Hoàn hảo là Từ Oánh Oánh, Khương Vũ trong lòng thở phào, chuyện quan trọng mang đến không nhận biết người, Khương Vũ chính là có hai cái miệng cũng không nói được, hắn vội vàng nói: "Ta là tới tìm người ba, không phải là trộm đồ, mau buông ta ra."

"Ai ư? Tìm ta ba người sẽ không đi đại môn, nghĩ tới ta thả người ra, nằm mơ đi." Từ Oánh Oánh là một chút không tin.

"Vậy người buông ta ra lại nói được không?" Khương Vũ chặt vật quay đầu nhìn Từ Oánh Oánh nói.

Từ Oánh Oánh nhìn đem cổ cũng sẽ xoay thành ma hoa Khương Vũ bỗng nhiên xấu cười lên, nói với hắn: "Tràng cảnh này chuyện tốt giống như đã từng quen biết a."

"Cô đông", Khương Vũ bị Từ Oánh Oánh nhìn tâm lý rất là sợ hãi, không khỏi nuốt ngụm nước bọt, thấy Từ Oánh Oánh bỗng nhiên cúi người xuống, hắn vội vàng nói: "Ta nói có chuyện dễ thương lượng, người đừng tẩy máy tay chân là được."

"Hắc hắc." Từ Oánh Oánh đối với hắn lộ ra một cái mê chết người mỉm cười, sau đó đưa hai tay ra liền chép được Khương Vũ trong nách, hung hăng gài đứng lên, Khương Vũ là nắm giữ Vũ Linh cấp bậc thân thể, nhưng là này không có nghĩa là hắn nửa giây thịt không sợ ngứa, trong nháy mắt liền cười lên ha ha, một bên cười còn một bên cầu xin tha thứ: "Nữ thần. Ha ha ha. Người thả. Ha ha. Ta, ha ha ha ha. Ta thật là tới. Ha. Tìm người ba."

"Thật tới tìm ta ba?" Từ Oánh Oánh ngừng lại trong tay sống hỏi.

Khương Vũ thờ hào hèn cực nhanh nhận lời nói: "Thật, thật, thật như vàng 9999."

"Ồ." Từ Oánh Oánh vô tội nha một tiếng, hai tay lại động, nhìn lần nữa cười to Khương Vũ nói: "Muốn gặp cha ta, người được trước qua ta đây đóng."

Từ Oánh Oánh một mực gãi đến Khương Vũ nước mắt nước miếng lưu đầy đất, lúc này mới hài lòng thu tay lại, nhìn Khương Vũ cả người thỉnh thoảng co quắp, trong miệng còn kèm theo co rúc phát ra "Hừ hừ. Hừ hừ hừ. Hừ hừ." Thanh âm, Từ Oánh Oánh vui vẻ cười, đối với Khương Vũ đạo: "Ta nói rồi, để cho ngươi chờ ta."

Từ Oánh Oánh cúi người đứng hơi mệt, dứt khoát trực tiếp ngồi chồm hồm xuống, nhìn Khương Vũ cái mông một cái tát liền quất lên đi, kết quả trên đất Khương Vũ không phản ứng gì, ngược lại là Từ Oánh Oánh hút hơi lạnh bỏ rơi tay nói: "Đây là cái mông sao? Tỳ thí thể nào đá còn cứng rắn?"

"Ta còn cũng không tin." Từ Oánh Oánh vừa nói đứng lên một cước liền đạp đi, kết quả cùng mới vừa rồi kết quả hoàn toàn tương tự, Khương Vũ như cũ không phản ứng gì, Từ Oánh Oánh lại lấy tay ôm chân đẩy đất nhảy loạn.

Chậm rãi trên chân đau đớn, Từ Oánh Oánh mặt đầy khó chịu nhìn Khương Vũ cái mông, sau đó đưa ra một cái tay cao giọng nói: "Quang thuần!"

Vốn đang trên đất nửa chết nửa sống hừ hừ Khương Vũ nghe được Từ Oánh Oánh lại ngưng tụ ra quang thuần, một đôi mắt trong nháy mắt trừng thẳng nhìn Từ Oánh Oánh, sau đó cái ót ý vị lắc, trong miệng còn khản cầu đạo: "Không muốn, không muốn a."

Từ Oánh Oánh nhưng căn bản cũng không thấy Khương Vũ đáng thương biểu tình, trực tiếp một lá chắn đập phải Khương Vũ trên mông, Khương Vũ trong nháy mắt phát ra một tiếng high-decibel kêu thảm thiết: "A! Nhả miết điệp ~~~ "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Cấp Vũ Đồ

Mới mê độc đáo từ từ Khương Vũ trong miệng nhô ra, Từ Oánh Oánh nghi ngờ hỏi "Nhả miết điệp là ý gì?"

Nghe Từ Oánh Oánh hỏi như vậy, Khương Vũ đầu hướng trên đất mở ra, cả người lại trở nên uể oải, loại vấn đề này hẳn trực tiếp xem nhẹ, dù sao thì là hẳn theo bản năng gọi ra, cái thể giới này từ hẳn lại không biết đến.

"Lại già chết?" Từ Oánh Oánh nhìn Khương Vũ không để ý tới nàng, mảy liễu dựng lên giọng lên quang thuần liền định lần nữa đập xuống thời điểm, sau lưng truyền tới Từ Nguyên thanh âm: "Oánh Oánh ngươi đang làm gì? Người nọ là ai?"

Từ Oánh Oánh nghe được Từ Nguyên đến, đem quang thuần vừa thu lại đối với Khương Vũ thấp giọng nói: "Coi như số ngươi gặp may, hừ." Sau đó vừa quay đầu cao giọng nói: "Ba, là Khương Vũ."

"Khương Vũ?" Từ Nguyên nghe vậy như một cái, hướng Khương Vũ này vừa đi tới.

Chỉ thấy Khương Vũ nước miếng nước mắt lưu đầy đất, thân thể còn bất chợt trều động, Từ Nguyên quay đầu trừng liếc mắt Từ Oánh Oánh đạo: "Ngươi mới vừa rồi làm gì?"

Từ Oánh Oánh ủy khuất nói: "Ta cái gì cũng không liên quan (khô) a, khi đi tới sau khi hẳn đã như vậy."

"Nói bậy." Từ Nguyên sầm mặt lại, đạo: "Ta để cho ngươi xem một chút là ai leo tường, ngươi đi lâu như vậy đều không trở về, khoảng thời gian này ngươi rốt cuộc làm gì?"

Thấy Từ Nguyên thật tức giận, Từ Oánh Oánh chỉ có thể cúi đầu xuống áp a áp ứng đem mới vừa rồi "Ngược đãi" Khương Vũ quá trình nói một lần, Từ Nguyên nghe thật là dở khóc dở cười, nhìn lại Khương Vũ đáng vẻ mặc dù thâm, nhưng là thực tế căn bản không tổn thương gì, hẳn đối với Từ Oánh Oánh đạo: "Ngươi trở về đi ngủ đi, nơi này ta tới xử lý."

"Ồ." Từ Oánh Oánh mở mắt ra đến xem mắt Từ Nguyên như cũ sắc mặt âm trầm, không dám nói nhiều nữa cái gì, cuối cùng phớt liếc mắt trên đất Khương Vũ xoay người một đường chạy chậm trở về nhà.

Từ Nguyên thấy Từ Oánh Oánh rời đi bóng người, bắt đầu dĩ lắc đầu một cái, vung tay lên bỏ chạy Khương Vũ trên người Thủy Xà, nói với hẳn: "Ta biết ngươi không việc gì, đứng lên đi."

Khương Vũ nghe một chút đứng lên lấy tay chùi chùi miệng bên nước miếng, đạo: "Từ Phủ Chủ, ngươi muốn không tới nữa ta liền thật già chết, Từ Oánh Oánh đây cũng quá có thể ghay vò người."

Từ Nguyên hơi cười cợt, đạo: "Người là gan cũng không nhỏ, lại dám lật phủ chủ nhà tường viện."

"Không có biện pháp a, lính gác cửa không để cho ta vào chứ sao." Khương Vũ về mặt đau khổ nói.

"Nói đi, tìm ta có chuyện gì?" Từ Nguyên cũng không có lại quán quít còn lại việc vất vưởng sự tình.

Khương Vũ nhìn trái phải một chút, thần tình nghiêm túc đạo: "Từ Phủ Chủ, có thể mượn một bước nói chuyện sao?"

Từ Nguyên gật đầu một cái, hần đoán được Khương Vũ trở như vậy leo tường tìm chính mình nhất định là có chuyện trọng yếu, cũng không nói nhảm, xoay người dẫn đầu đi tới.

Từ Nguyên thấy leo tường người là Khương Vũ sau, tâm lý cũng rất quán quít, bởi vì lúc trước từng có Lộ Thắng Đức cảnh cáo, hần từ Luyện Dược Sư công sẽ ra sau liền chuẩn bị sau này ít cùng Khương Vũ tiếp xúc, không nghĩ tới Khương Vũ lập tức lại đưa tới cửa, hết lần này tới lần khác trong lòng của hần đối với Khương Vũ hiểu kỳ muốn chết, hay lại là nghĩ (muốn) trước nghe một chút Khương Vũ ý đồ lại tính toán sau.

Với sau lưng Từ Nguyên, Khương Vũ lấy tay xoa xoa cái mũi, mới vừa rồi Từ Oánh Oánh dùng hết lá chắn đánh hần kia một chút hay lại là rất đau, nói thế nào Từ Oánh Oánh cũng là Pháp Tông cấp bậc, Khương Vũ lại không thể vận dụng Võ khí bảo vệ, hần cái mũi hoàn toàn hấp thu một kích kia tổn thương, không đau thì trách.

Từ Nguyên mang Khương Vũ đi tới thư phòng, tỏ ý Khương Vũ sau khi đóng cửa hỏi hần: "Bây giờ có thể nói đi?"

Khương Vũ lắc đầu một cái, nghiêm túc nói: "Hay là mời Từ Phủ Chủ chế tạo một cái Cách Âm Kết Giới đi, chuyện này cũng không cần để cho người thứ 3 biết tốt."

"Nghiêm trọng như thế?" Từ Nguyên cau mày hỏi.

"Ừ, rất nghiêm trọng." Khương Vũ gật đầu.

Từ Nguyên nghe vậy, đạn chỉ đang lúc chế tạo một cái Cách Âm Kết Giới, Khương Vũ thấy vậy lúc này mới lên tiếng đạo: "Không biết Từ Phủ Chủ có hay không Anh Hoa Đan!"

"Cái gì? ! ! !" Từ Nguyên nghe một chút kinh ngạc nhìn Khương Vũ, lấy hần thân phận hôm nay, có thể để cho hần kinh ngạc đồ vật không nhiều, mà Anh Hoa Đan chính là một cái trong số đó; hần vạn vạn không nghĩ tới Khương Vũ tìm hần tới là là Anh Hoa Đan mà tới.

Từ Nguyên sau khi kinh ngạc cũng mình bạch Khương Vũ là cần gì phải cẩn thận như vậy, Anh Hoa Đan bị các nước liệt vào thuốc cấm, bởi vì Anh Hoa Đan tác dụng phụ qua là kinh khủng, đưa đến không ít người trực tiếp Từ Vong hoặc là gián tiếp Từ Vong, cho nên bị các nước cấm chỉ luyện chế, hơn nữa không cho phép cá nhân cất giấu Anh Hoa Đan, phạm là phát hiện luyện chế hoặc cất giấu Anh Hoa Đan người cũng sẽ phải chịu các nước cường giả chế tài, nhưng này Anh Hoa Đan cường đại đúng như nó tác dụng phụ như thế, coi như các nước cấm chỉ, Anh Hoa Đan cũng vẫn ở chỗ cũ thâm trong lưu thông đến, giống như một ít có thực lực mạnh người cũng sẽ cho mình lưu một hai viên để phòng bất cứ tình huống nào.

"Người hỏi cái này để làm gì?" Từ Nguyên cũng rất cẩn thận.

Khương Vũ Tự Nhiên biết Từ Nguyên lo lắng cái gì, hần trực tiếp nói: "Từ Phủ Chủ, ta nghĩ rằng dùng Anh Hoa Đan đột phá tu vi."

"Người điên? Người mới bấy lớn tuổi tác?" Từ Nguyên hoàn toàn không thể hiểu được Khương Vũ ý tưởng.

Khương Vũ đạo: "Qua mấy ngày chính là Pháp Đồ khảo hạch, mà ta mới bắt quá pháp trước Nhị Cấp tài nghệ, cho nên muốn dùng Anh Hoa Đan đột phá."

Nghe Khương Vũ lời nói, Từ Nguyên càng cảm giác hơn Khương Vũ điên, hần khuyên nhủ Khương Vũ: "Người thời gian có là, cần gì phải để ý lần này khảo hạch?"

"Bởi vì đây là phụ mẫu ta mong đợi sự tình, ta không muốn để cho bọn họ thất vọng, người cũng là làm cha, bởi vì mình bạch phụ mẫu ta tâm tình, nhất là Cha ta Khương Hải Thịnh tâm tình." Khương Vũ nói rất là thành khẩn.

Từ Nguyên nghe Khương Vũ nói thành khẩn, cũng mình bạch Khương Vũ ý tứ, nhưng là hần còn chưa hiểu đạo: "Người rõ ràng thể chất tốt như vậy? Lại tại sao phải cố chấp với pháp tu?"

Khương Vũ nhìn hần khổ sở cười một tiếng nói: "Từ Phủ Chủ, ta lại không phải người ngu, phụ mẫu ta cũng không phải người ngu, nếu là ta còn có thể tiếp tục Vũ Tu lời nói, cần gì phải trở lại Sơn Nam Học Phủ học tập pháp tu?"

"Người. ." Từ Nguyên không tưởng tượng nổi nhìn Khương Vũ, trước hần trong lòng có đoán suy nghĩ khốn khó ở Khương Vũ tin tức trong tài liệu, chỉ cho là Khương Vũ là có nguyên nhân gì cho nên mới lựa chọn pháp tu, cho nên cho tới bây giờ không nghĩ tới Khương Vũ là bị động lựa chọn pháp tu.

Cười khổ gật đầu một cái, Khương Vũ đạo: "Đúng như người suy nghĩ, ta lúc trước kinh mạch toàn thân bị cắt đứt qua, coi như ta thể chất khá hơn nữa cũng không cách nào vận hành Võ khí, làm sao còn có thể tiến hành Vũ Tu."

"Người kinh mạch toàn thân cũng đứt đoạn!" Từ Nguyên giật mình nhìn Khương Vũ, trong đầu nhanh chóng lưu chuyển toàn bộ Khương Vũ tin tức, nếu

như là lời như vậy, Khương Vũ thể chất là khủng bố cỡ nào, mà Khương Vũ phía sau cố sự lại nên có kinh người dường nào, thiếu niên này trên người có phải hay không còn giấu cái gì kinh thiên động địa bí mật? Từ Nguyên bỗng nhiên cảm giác sau lưng truyền tới từng trận lạnh như băng, lại là mồ hôi lạnh làm ướt hần vạt áo, giờ khắc này trong lòng của hắn đối với Khương Vũ hiểu kỳ đã hoàn toàn biến mất, cướp lấy là sợ hãi và đồng tình.

Khương Vũ lại Tĩnh Tĩnh nhìn Từ Nguyên, hình như là cho Từ Nguyên thời gian tiêu hóa hắn nghe được cái này hết thảy, hai người chỉ giữ trầm mặc, thật lâu không nói, cuối cùng vẫn là Từ Nguyên chậm rãi mở miệng nói: "Anh Hoa Đan ta có, cũng có thể cho ngươi."

Từ Nguyên nói đến đây dừng một cái, Khương Vũ chính phải cảm tạ lúc, chỉ nghe Từ Nguyên lại nói: "Nhưng là ta hy vọng ngươi sau này không muốn rồi hãy tới tìm ta."

Khương Vũ nghe Từ Nguyên nói như vậy, nhượng mảy một cái, hỏi Từ Nguyên: "Xem ra Từ Phủ Chủ là tìm qua Lộ thành chủ."

Từ Nguyên cũng không phủ nhận, gật gật đầu nói: "Ta biết ngươi một ít chuyện."

Khương Vũ nghe vậy nhìn Từ Nguyên chậm rãi gật đầu một cái, Từ Nguyên thấy Khương Vũ đồng ý, giữa ngón tay Không Gian Giới Chỉ ánh sáng có chút chột lóe đi qua, trong tay đã nắm một viên màu trắng Dược Hoàn, còn tản ra nồng nặc mùi thơm.

Từ Nguyên đưa tay ra đem Anh Hoa Đan đưa tới Khương Vũ trước người, Khương Vũ mắt nhìn Từ Nguyên đưa tay đem Anh Hoa Đan cầm vào tay, chỉ nghe Từ Nguyên đạo: "Nhờ cậy."

Lấy thuốc tay một hồi, Khương Vũ bỗng nhiên bật cười, một cái Vương Cấp cường giả lại cùng mình nói nhờ cậy? Đây là buồn cười biết bao một chuyện, bất quá Khương Vũ lại càng cảm giác mình đáng thương, một cái Vương Cấp cường giả cũng không dám đến gần chính mình, đây cũng là một món biết bao bi ai sự tình.

Dừng phức tạp cười, Khương Vũ xoay người rồi đi, chỉ nghe sau lưng truyền tới Từ Nguyên thanh âm: "Tuần viện bên pháp thuật cạm bẫy ta đã cũng thu hồi."

Từ Nguyên lời nói xong, Khương Vũ đã đi ra thư phòng, cả phòng chỉ còn lại Từ Nguyên một người, Từ Nguyên bỗng nhiên thoáng cái than té xuống đất, trong miệng lầm bầm nói: "Không dùng tới Vô khí là có thể như vậy mà đơn giản đánh bại Oánh Oánh, hơn một năm trước liền sợ động Đế Cấp cường giả, kinh mạch toàn thân đứt đoạn, sẽ không, cũng sẽ không, người kia ở một năm trước cũng đã chết."

..

Nhìn thấy bàn tay bên trên Anh Hoa Đan, Khương Vũ khô sở cười cười, sau đó chụp tới trong miệng một cái nuốt xuống, sau đó xếp chân Minh nhớ tới, bắt đầu chia biết Anh Hoa Đan Dược Lực; coi như quốc gia vứt bỏ hắn, coi như Từ Nguyên xa lánh hắn, coi như toàn thể giới cũng quên hắn, nhưng là hắn biết cha mẹ của hắn sẽ không, hắn trong trí nhớ tỷ tỷ kia sẽ không, cái này thì đủ, ít nhất đời này hắn không phải là chỉ vì chính mình mà sống.

Hít sâu một hơi, Khương Vũ chỉ cảm thấy trong đầu pháp lực nhanh chóng tăng lên, lấy cái tốc độ này hắn chỉ cần một ngày là hắn có thể đột phá đến Pháp Đồ cấp bậc, đem tâm tư trầm xuống, Khương Vũ an tĩnh ngồi ở trên giường mình tưởng, ánh trăng chiếu vào bên cửa, đem Khương Vũ bóng người ánh đến mép giường trên tường, rút ra thon dài mà thâm thúy.

Ngày thứ hai Khương Vũ ra ngoài cũng không có đi Sơn Nam Học Phủ, mà là tìm một hẻo lánh địa phương an tĩnh tiếp tục tan rã Anh Hoa Đan Dược Lực, cho đến nhanh trời tối mới đột phá đến Pháp Đồ cấp bậc, từ mình tưởng bên trong lui ra ngoài Khương Vũ chỉ cảm giác mình như đầu sắp nứt, biết là Anh Hoa Đan tác dụng phụ sinh ra, vội vàng từ trong túi đeo lưng xuất ra Pháp Lực Dược Hoàn ăn vào, trong đầu đau đớn mới hơi chút giảm nhẹ một chút, Khương Vũ như cũ đau cau mày, nhưng là cũng biết này Pháp Lực Dược Hoàn là chậm chạp chữa trị tinh thần bị thương, chỉ hy vọng 24h sau có thể hoàn toàn chữa khỏi nhức đầu đau, nếu không hắn lại được tiêu tiền đi mua thuốc.

Cũng may Khương Vũ chẳng qua là dùng Anh Hoa Đan đột phá đến Pháp Đồ tu vi, đầu hắn đau ở sau mười mấy tiếng từ từ biến mất, nhưng là điều này cũng làm cho Khương Vũ sợ hãi, chẳng qua là đột phá đến Pháp Đồ cấp bậc tác dụng phụ liền lợi hại như vậy, vậy nếu là đột phá sư cấp, Vương Cấp hậu quả thật là không dám tưởng tượng, khó trách Anh Hoa Đan bị các nước vi phạm lệnh cấm.

Sau khi mấy ngày Khương Vũ đi học trong phủ học lại cũng không có thấy Từ Oánh Oánh, mà tất cả mọi người đang rầu rĩ Pháp Đồ khảo hạch sự tình, cũng cũng sẽ không tiếp tục bắt quái Khương Vũ cùng Từ Oánh Oánh quan hệ, bất quá Vương Phong vẫn như cũ muốn kéo bên trên Khương Vũ đồng thời tham gia năm nay Thanh Vũ cuộc so tài, đáng tiếc Khương Vũ một mực mặc xác hắn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Oanh động Pháp Đồ Viện

Mấy ngày thoáng qua rồi biến mất, buổi sáng Vũ Đồ viện mọi người khảo hạch xong sau khi, buổi chiều liền đến phiên Pháp Đồ Viện người.

Đi theo khảo hạch lão sư đi tới Học Phủ lôi đài, Pháp Đồ Viện học sinh từng bước từng bước xếp hàng chuẩn bị tiến hành khảo sát, Khương Vũ cùng Vương Phong mấy người xếp hàng ở trong đám người đoạn, luân đại khái hơn một tiếng đến lượt trong mấy người phía trước nhất Lư Thanh bên trên.

"Lư Thanh cố gắng lên, ngươi không thành vấn đề." Vương Phong ở phía sau hấn cho Lư Thanh kích động.

Lư Thanh thấp thòm liếc hấn một cái, đi lên lôi đài tiếp nhận khảo sát đi, Pháp Đồ khảo hạch chia làm pháp tiền tam cấp, pháp tiền tứ cấp, pháp Top 5 cấp, còn có Pháp Đồ khảo hạch, pháp trước khảo hạch phân biệt có ba viên khảo sát dùng pháp lực Ma Châu, chỉ cần trong cơ thể đạt tới nên cấp pháp lực yêu cầu pháp lực Ma Châu sẽ sáng lên, Pháp Đồ khảo hạch thì cần muốn thành công thi triển Quang Thuần Thuật, năm trước không có khảo hạch qua học sinh đều phải muốn từ pháp tiền tam cấp bắt đầu thi đặt.

Trên lôi đài khảo hạch lão sư nhìn Lư Thanh đi tới, hỏi hấn: "Ghi chép trên có người thông qua pháp Top 5 cấp ghi chép, có hay không muốn tiến hành Pháp Đồ khảo hạch?"

Lư Thanh gật đầu một cái, khảo hạch lão sư liền tỏ ý Lư Thanh bắt đầu thi triển Quang Thuần Thuật, Lư Thanh hít sâu một cái đưa tay trái ra, dùng tay phải hấn nâng hấn tay phải cùi chỏ nơi, nhắm mắt lại bắt đầu mặc niệm đầy chú ngữ, hơn nửa ngày Lư Thanh bỗng nhiên mở mắt chợt quát lên: "Quang Thuần Thuật!"

Chỉ thấy Lư Thanh tay phải nơi ngưng tụ một mặt chỉ có to bằng đầu người hơn nữa phi thường mỏng manh quang thuần, giữ vững đại khái năm giây bên cạnh (trái phải) liên tục động tiêu tan.

"Khảo hạch thông qua." Khảo hạch lão sư nói với Lư Thanh, cũng ở Lư Thanh trong tài liệu làm ghi chép.

"Ồ! Ta qua, nha!" Lư Thanh rất là kích động, hấn nhìn về phía Vương Phong, chỉ thấy Vương Phong cũng thật cao hứng vì hấn vỗ tay.

Khảo hạch lão sư sớm đã nhìn quen loại tràng diện này, trực tiếp hô đến Vương Phong tên, Vương Phong đối với sau lưng Khương Vũ nói tiếng: "Ta đi lên trước." Sau đó một đường chạy chậm lên lôi đài.

Lấy Vương Phong thực lực dĩ nhiên là dễ như trở bàn tay thông qua khảo hạch, hấn ngược lại không có kích động như vậy, đi tới lôi đài một chỗ khác cùng Lư Thanh sẽ cùng, hai người chúc phúc cho nhau một chút, đưa mắt đồng loạt nhìn về phía đối diện Khương Vũ.

"Người kế tiếp, Khương Vũ." Khảo hạch lão sư gọi tới Khương Vũ tên.

Khương Vũ nghe vậy đi lên lôi đài, đưa tới toàn bộ Pháp Đồ Viện ánh mắt, chủ yếu là gần đây hấn ở Sơn Nam Học Phủ danh tiếng quá tình thần sức lực, bây giờ muốn không gây cho người chú ý cũng không được, bởi vì nửa năm trước có qua một lần khảo sát, có người muốn nhìn hấn làm trò cười cho thiên hạ, có người là đang nghị luận Khương Vũ có thể hay không thông qua pháp tiền tam cấp, còn có mấy cái lại cảm cái này gọi lên đánh cược.

Khảo hạch lão sư nhìn Khương Vũ nói: "Trước người không có bất kỳ khảo hạch ghi chép, có hay không từ pháp tiền tam cấp bắt đầu khảo hạch?"

Khương Vũ gật đầu một cái, trực tiếp đi tới pháp tiền tam cấp viên kia pháp lực Ma Châu trước mặt đưa tay đề lên, sau đó vận chuyển pháp lực, chỉ thấy Khương Vũ trong tay pháp lực Ma Châu tản mát ra ánh sáng sáng ngời, rất rõ ràng Khương Vũ là thông qua.

"Có hay không tiếp tục khảo hạch?" Khảo hạch lão sư hỏi.

"Ừ." Khương Vũ vừa nói đi tới pháp tiền tứ cấp pháp lực Ma Châu trước mặt đưa tay đề lên, pháp lực vận chuyển, viên này pháp lực Ma Châu tản mát ra ánh sáng cũng không so với trước mặt viên kia kém bao nhiêu, lần này, phía dưới không ít Pháp Đồ Viện học sinh liền bắt đầu nghị luận, có nói Khương Vũ một mực chính là ở ẩn giấu thực lực, cũng có người nói Khương Vũ vận khí tốt, còn có mấy cái pháp Top 5 cấp đối với lần này chẳng thêm ngó tới.

Khảo hạch lão sư làm ghi chép, hỏi hấn: "Tiếp tục sao?"

"Ừ." Khương Vũ kêu đi về phía pháp Top 5 cấp pháp lực Ma Châu trước mặt, đưa tay đề lên, dưới lôi đài bên kia Lư Thanh lại hỏi Vương Phong: "Người nói Khương Vũ có thể hay không qua?"

Vương Phong đạo: "Cũng không kém bao nhiêu đâu, mới vừa rồi Tứ Giai pháp lực Ma Châu sáng như vậy."

Lư Thanh đạo: "Mau nhìn, phát sáng, con bà nó, tại sao lại là như vậy phát sáng, hấn không thể nào đạt tới Pháp Đồ chứ?"

Vương Phong đầu cũng có chút chậm điện, đạo: "Này qua có phải hay không cũng quá dễ dàng?"

Khương Vũ thông qua pháp Top 5 cấp khảo hạch, phía dưới lôi đài không ít người cũng hét lên kinh ngạc âm thanh, trong mắt rất nhiều người cũng biến chuyển thành hâm mộ và ghen ghét, nhiều người hơn tin tưởng Khương Vũ là ẩn giấu thực lực đi lên Sơn Nam học viện, bất quá vẫn có một ít nhân đại rống pháp lực Ma Châu xấu, hoàn toàn quên bọn họ liền là mới vừa trải qua khảo sát người.

Thông qua pháp Top 5 cấp khảo hạch, khảo hạch lão sư cũng nhiều nhìn Khương Vũ hai mắt, nói với hắn: "Tiếp tục?"

"Dĩ nhiên." Khương Vũ cười nói, hắn phảng phất đã thấy cha mẹ mặt mày vui vẻ.

Khảo hạch lão sư gật đầu một cái, đạo: "Vậy liền bắt đầu đi."

Khương Vũ nghe xong lại không nóng nảy, hắn hướng dưới đài bốn phía liếc mắt nhìn, chỉ thấy tất cả mọi người đều tròn mắt to nhìn hắn, Khương Vũ nhìn của bọn hắn chậm rãi đưa tay trái ra, trong lòng nói thầm chú ngữ, sau đó mở miệng lớn tiếng nói: "Quang Thuần Thuật!"

Chỉ thấy theo Khương Vũ một chữ cuối cùng cách đọc, hắn trên tay trái một mặt trong suốt quang thuần ngưng tụ ra, kia độ dày cùng quang thuần diện tích đuôi sát Vương Phong, ánh sáng mặt trời chiếu ở Khương Vũ trong tay ngưng tụ quang thuần bên trên, phản xạ hướng dưới đài bốn phía chúng mắt người.

"A!" Mọi người dưới đài vào giờ khắc này phát ra đồng loạt kêu lên, có người là không thể tin được Khương Vũ thật ngưng kết ra quang thuần đến, mà có người là là bởi vì quang thuần phản bắn ra ánh sáng cảm giác trên đài Khương Vũ quá tuần tú.

Dưới đài Vương Phong thấy như vậy một màn mặt đầy si ngốc lẫn nhau nói: "Khó trách hắn mỗi ngày đi ngủ, nguyên lai sớm thì đến được Pháp Đồ."

Lưu Thanh lại trừng hai mắt nhìn chăm chăm Khương Vũ trên tay Phong Độn ngay ngốc nói: "Lớn hơn ta rất nhiều a."

Bên kia còn đang chờ đợi khảo sát trong đám người, từng tại Học Phủ ngăn lại Khương Vũ muốn cùng hắn làm bạn một cô gái hai tay bụng ở trước ngực, hai mắt hiện lên Tâm Quang, mặt đầy si mê nói: "Thật là đẹp trai a, nếu có thể làm bạn trai ta liền có thể."

Trên đài Khương Vũ đám đông biểu tình đều thấy ở trong mắt, trong lòng rất là hài lòng, không khỏi có chút lảng lảng, nhưng là nhớ tới Vũ Tu thành tựu, lại cảm thấy không có gì hay đặc ý, vừa vận nghe được khảo hạch đạo sư nói với hắn: "Thông qua. Người kế tiếp. "

Đi xuống đài, Vương Phong cùng Lưu Thanh một chút liền tràn lên, một người kéo Khương Vũ một cái cánh tay, Lưu Thanh hỏi "Khương Vũ, ngươi quang thuần thế nào lớn như vậy, dày như vậy à?"

Khương Vũ nghe rất là buồn rầu, nói: "Cái này cùng pháp lực thành có quan hệ trực tiếp, ngươi sẽ không liên cái này cũng quên chứ?"

Lưu Thanh "Ồ" một tiếng, đạo: "Nhưng là trước ngươi khảo sát không phải là tài pháp tiền cấp hai sao?"

Cái này Khương Vũ thật đúng là không thể trả lời hắn, chỉ có thể đối với hắn cười cười, phải nói Khương Vũ mấy ngày trước cũng không nghĩ tới pháp lực mình đạt tới Pháp Đồ sau còn có thể lại tiếp tục tăng lên, chủ yếu vẫn là Pháp Lực Dược Hoàn công lao, giải trừ Anh Hoa Đan mạng cho hắn tác dụng phụ, hơn nữa đem biến chuyển thành chút ít Anh Hoa Đan Dược Lực, sau khi Khương Vũ phát hiện mình mình tăng tốc độ quả thật cũng có tăng lên, lúc này mới vào hôm nay có thể ngưng tụ ra như vậy bền chắc quang thuần.

"Khẳng định Khương Vũ đã sớm là Pháp Đồ cấp bậc, ngươi cũng đừng quên hắn Vũ Tu cảnh giới cao như vậy, nói không chừng lúc trước không việc gì pháp tu qua." Vương Phong nói với Lưu Thanh đến, ngược lại là Khương Vũ làm trả lời.

Lưu Thanh gật gật đầu nói: "Cũng phải a." Sau đó thờ dãi nói: "Thật là người so với người làm người ta tức chết, chênh lệch sao thì lớn như vậy."

Vương Phong nghe cũng có nhiều chút như đưa đám, bất quá hắn sau đó cao hứng hỏi Lưu Thanh: "Ngươi cũng đạt tới Pháp Đồ cảnh giới, có phải hay không nên đáp ứng ta và ngươi nói chuyện?"

"Chuyện gì?" Lưu Thanh nghi ngờ nói.

"Năm nay Thanh Vũ cuộc so tài a." Vương Phong đạo.

Lưu Thanh nghe một chút liền chuyện này, nói thẳng: "Không thành vấn đề, năm nay cuối cùng khảo hạch qua, cha ta khẳng định cao hứng chết, tham gia Thanh Vũ cuộc so tài hoàn toàn là chuyện nhỏ."

Vương Phong kích động ôm Lưu Thanh bả vai nói: "Hảo huynh đệ."

Lưu Thanh đắc ý cười nói: "Đó là đương nhiên."

Khương Vũ nhìn của bọn hắn cười một tiếng, lại thấy Vương Phong nhìn mình, lại kéo lại hắn cánh tay, mặt đầy hy vọng nhìn hắn, đạo: "Khương Vũ, ngươi cũng tham gia đi, ngươi lợi hại như vậy, có người đang ở đây vào Châu cuộc so tài nhất định không thành vấn đề."

Khương Vũ cười kéo ra Vương Phong tay, lắc đầu nói: "Ta có việc, liền không tham gia."

"Khương Vũ ~~~" nhưng là Lưu Thanh lại kéo lại hắn, đầy mặt hàm tình mạch mạch đạo.

Khương Vũ cả người giật mình một cái, mặt đầy mất tự nhiên kéo ra Lưu Thanh tay, nói: "Không việc gì ta liền đi trước." Nói xong cũng không đợi Vương Phong cùng Lưu Thanh phản ứng gì, xòe ra nha tử chạy đường, hắn yêu thích vẫn là rất bình thường, cũng không muốn cùng Lưu Thanh từng bước phát triển.

Hôm nay về nhà còn sớm, Lý Mai làm cho người ta không làm được gì còn chưa có trở lại, chỉ có Khương Hải Thịnh một người ở phía trước viện trên ghế nằm, thấy Khương Vũ vào cửa, họ khan ngồi dậy hỏi hân: "Thì như thế nào đây? Đến pháp tiền tam cấp chưa?"

Khương Vũ thấy Khương Hải Thịnh như vậy, vội vàng đi tới Khương Hải Thịnh bên người lấy tay vỗ Khương Hải Thịnh sau lưng để cho hân nằm xuống, đối với Khương Hải Thịnh đạo: "Ba, người đoán."

Khương Hải Thịnh thấy Khương Vũ nhẹ nhàng như vậy bộ dáng, cười nói: "Thông qua pháp tiền tam cấp khảo hạch?"

Khương Vũ lắc đầu một cái.

Khương Hải Thịnh sắc mặt nụ cười nồng hơn, lại muốn ngồi dậy lại bị Khương Vũ theo như trở về, hỏi hân: "Chẳng lẽ thông qua pháp tiền tứ cấp?"

Khương Vũ như cũ lắc đầu.

Khương Hải Thịnh mặt đầy không dám tin nhìn Khương Vũ, đạo: "Không phải là thông qua pháp Năm vị trí đầu cấp chứ?"

Khương Vũ vẫn lắc đầu.

Khương Hải Thịnh thấy Khương Vũ vẫn lắc đầu, sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống, sau đó lại thở dài nói: "Tiểu Vũ, không có tiến bộ ba cũng sẽ không trách người, trước ba liền nói, thân thể người trọng yếu nhất "

Khương Vũ bỗng nhiên cắt đứt Khương Hải Thịnh cười nói: "Ba, ta có thông qua khảo hạch."

"Người thông qua khảo hạch?" Khương Hải Thịnh hỏi Khương Vũ, trong mắt tràn đầy không tưởng tượng nổi.

Khương Vũ cười gật đầu, Khương Hải Thịnh bỗng nhiên cười ha ha đứng lên, không cười hai tiếng nhưng bởi vì quá mức kích động, ngược lại thành ho khan kịch liệt, Khương Vũ vội vàng đem Khương Hải Thịnh đỡ dậy vì đó đánh phía trước sau lưng, vừa vận lúc này Lý Mai vừa vận vào cửa, thấy như vậy một màn chạy mau đi vào, lo lắng nói: "Lão Hải, người không sao chứ?"

Khương Hải Thịnh đưa ra một cái tay đối với Lý Mai khoát khoát tay, vẫn ho khan kịch liệt đến, Lý Mai thấy vậy thấy đang ở đang vì Khương Hải Thịnh chụp vác Khương Vũ, không từ đâu tới nổi giận đạo: "Ba của người thế nào họ khan lợi hại như vậy, có phải là người hay không khí?"

Khương Vũ cái đó oan a, cũng còn khá lúc này Khương Hải Thịnh họ khan nhẹ một tí, thở hào hển đối với Lý Mai đạo: "A Mai, không trách Tiểu Vũ, là chính ta quá kích động, người thu thập một chút, chúng ta cùng đi Sơn Hải lâu ăn cơm."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Cha con mặt đàm

"Cái gì? Sơn Hải lâu!" Lý Mai không hiểu nhìn Khương Hải Thịnh, Sơn Hải lâu đây chính là người có tiền đi địa phương, liền nhà bọn họ hiện tại ở loại tình huống này chỉ sợ đi một lần được (phải) ăn một tháng làm.

Khương Hải Thịnh lại ngẩng đầu lên, nói với Lý Mai: "Đúng, khái khái, chính là Sơn Hải lâu, Tiểu Vũ hôm nay khảo sát thông qua Pháp Đồ khảo hạch, khái khái."

Lý Mai nhìn về phía Khương Vũ ánh mắt trong nháy mắt biến hóa nhu hòa rất nhiều, sắc mặt cũng dâng lên nụ cười, đồng ý nói: "Được, chúng ta phải đi Sơn Hải lâu."

Khương Vũ nghe được cha mẹ đối thoại cảm thấy rất là bất đắc dĩ, thật giống như hân hôm nay mới là chính chủ, làm sao lại không người hỏi một chút ý hân thấy? Hân vỗ Khương Hải Thịnh vác, nói: "Cha, mẹ, đi Sơn Hải lâu coi như, kia làm thức ăn thật ra thì mùi vị cũng chính là như vậy, đi không là xài uổng tiền chứ sao."

"Không được." Khương Hải Thịnh trực tiếp cự tuyệt nói: "Ba không nghĩ tới người pháp tu tư chất cũng như vậy được, nếu là sớm biết là như vậy còn không bằng thật sớm đem người đưa đi pháp tu, đây đều là ta sai."

"Lão Hải, ban đầu bọn họ mang đi Tiểu Vũ ta cũng đồng ý, cái này không chỉ trách người." Lý Mai vừa nói nhìn về phía Khương Vũ trong ánh mắt tràn đầy áy náy.

Khương Vũ lại biết cha mẹ ban đầu cũng là xuất từ lòng tốt, bởi vì bọn họ luôn cảm thấy ở quốc gia giáo dục bên dưới chính mình sẽ đi được (phải) xa hơn, bọn họ đoán được mở đầu lại không đoán được kết cục này, cũng là lần đầu kích này để cho Khương Hải Thịnh cùng Lý Mai đối với quốc gia sinh ra ý căm ghét hòa diện đối với Khương Vũ thật sâu tự trách.

Khương Hải Thịnh lại ho khan một trận, mượn Khương Vũ cánh tay lực lượng đứng lên, nhìn hẩn đạo: "Tiểu Vũ, người lớn lên, ban đầu đúng là chúng ta sai, chúng ta bây giờ cũng không cách nào đền bù, nhưng là sau này, ba không hy vọng cho người lại được một phần ủy khuất, bây giờ người pháp tu tư chất cũng như vậy được, chúng ta một nhà nhần nhất định phải đi Sơn Hải lâu ăn mừng một phen, để cho bọn họ biết người là Pháp Đồ Khương Vũ, không phải là cái gì khác thân phận."

Nghe cha Khương Hải Thịnh lời nói, Khương Vũ cũng hoàn toàn minh bạch Khương Hải Thịnh mưu đồ, Khương Hải Thịnh là muốn Định Tương Thành tất cả mọi người biết chính mình đạt tới Pháp Đồ cấp bậc, cũng chính là muốn ở Định Tương Thành tuyên dương chính mình danh tiếng, nhưng là Khương Vũ có thể thông qua Pháp Đồ khảo hạch, hẩn trong lòng mình minh bạch hẩn dựa vào là cái gì, đưa tay vỗ vỗ Khương Hải Thịnh bả vai, Khương Vũ đạo: "Ba, người tâm ý ta minh bạch, bất quá người mới vừa rồi đều nói ta lớn lên, lần này ăn cơm sự tình có thể hay không để cho ta làm chủ?"

Khương Hải Thịnh nghe vậy nhìn chằm chằm Khương Vũ nhìn một hồi, bỗng nhiên nói: "Được, là ba lão, sau này người sự tình người làm chủ, ta và mẹ của người nhất định sẽ toàn lực ủng hộ người."

"Tốt lắm." Khương Vũ cười đối với Lý Mai đạo: "Mẹ, người tùy tiện mua nhiều chút thức ăn trở lại ăn mừng một chút liền có thể, ta có chút chuyện muốn cùng cha ta nói."

Nhìn Khương Vũ nghiêm túc thái độ, Lý Mai "Ài" một tiếng tự ra môn, Khương Vũ nhìn Lý Mai trở tay đóng cửa lại lúc này mới đỡ Khương Hải Thịnh đi vào nhà.

Hai cha con ngồi đối diện nhau, Khương Vũ nghiêm trang nói: "Ba, thật ra thì chuyện này ta vốn không muốn đề cho người biết. "

Khương Hải Thịnh lại cắt đứt Khương Vũ lời nói, nói: "Người đem mẹ của người đẩy ra, ta cũng biết người nhất định có cái gì chuyện trọng yếu phải nói cho ta biết, nói đi, bất luận cái gì sự tình ba cũng sẽ không nói cho người thứ 3 biết."

Nghe Khương Hải Thịnh đem lời đến nước này, Khương Vũ cũng sẽ không lại chơi liêu, trực tiếp hỏi Khương Hải Thịnh: "Ba, nếu như ta nhớ không nói bảy người năm đó đi quốc gia tiền tuyến đạt tới cấp bậc võ sư chứ ?"

Khương Hải Thịnh gật đầu nói: "Vừa mới đột phá cấp bậc võ sư, người hỏi cái này đề làm gì?"

Khương Vũ không trả lời mà hỏi lại đạo: "Khi đó người là 27 hay lại là hai mươi tám?"

Khương Hải Thịnh đạo: "27 tuổi, còn nhớ khi đó người cũng mới bắt quá ba tuổi." Nhắc lên năm đó chuyện cũ, Khương Hải Thịnh sắc mặt lộ ra mỉm cười.

"Xem ra cha người này Vũ Tu thể chất cũng không thấp a, khó trách tuổi còn trẻ tự làm lên Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội Phó Hội Trưởng." Khương Vũ không khỏi cảm thán đạo.

Khương Hải Thịnh lại tự cười nhạo nói: "Vậy cũng so ra kém người thiên phú, lại nói bây giờ nói những thứ này cũng vô dụng."

Khương Vũ đánh giá một cái sờ Khương Hải Thịnh thiên phú không tính là nghịch thiên, cũng coi như Nhân Thượng Nhân, bỗng nhiên hạ thấp giọng hỏi Khương Hải Thịnh: "Ba, thương thể của người tất cả đều thương ở bên trong bản chỉ là không thể một nhọc cùng kích động, hẩn không ảnh hưởng Võ khí ở kinh mạch đang lúc vận hành chứ ?"

Khương Hải Thịnh không hiểu Khương Vũ hỏi thể nào dậy cái này, nhưng nhìn Khương Vũ hỏi cẩn thận, hẩn cũng hạ thấp thanh âm đáp: "Vận hành ngược lại không thành vấn đề, bất quá lại không thể thời gian dài tu luyện."

Khương Vũ nghe vậy nói: "Nói như vậy, cha người mười mấy năm qua cũng có tu luyện rồi?"

Khương Hải Thịnh cười khổ nói: "Đó là đương nhiên, bất quá một mực không cách nào đột phá Vương Cấp ngưỡng cửa."

Khương Vũ gật đầu một cái, hẩn biết Khương Hải Thịnh nội tạng thương thể nghiêm trọng, nhiều năm như vậy chỉ có thể dựa vào ôn hòa tính được vật duy trì, mà sư cấp đột phá Vương Cấp lúc Võ khí trong nháy mắt đối với cường hóa thân thể nhưng là Khương Hải Thịnh không thể chịu đựng, nếu như Khương Hải Thịnh thân thể có thể tiếp nhận được đột phá Vương Cấp lúc Võ khí đối với thân thể đánh vào, như vậy Khương Hải Thịnh thương thể trong cơ thể sẽ theo Khương Hải Thịnh tu vi tăng lên mà khôi phục, điều này cũng làm cho tạo thành Khương Hải Thịnh không cách nào đột phá cùng Trì Dữ nút chết.

Nhìn Khương Hải Thịnh, Khương Vũ bỗng nhiên nhẹ giọng nói: "Ba, nếu như nói thương thể của người chữa khỏi sau khi người muốn làm gì?"

Khương Hải Thịnh tự giễu nói: "Chữa khỏi? Ban đầu Hoàng Cấp cường giả cũng không nắm chắc chữa khỏi ta, lại kia có thể chữa khỏi."

Thấy cha Khương Hải Thịnh cái này tiêu cực thái độ, Khương Vũ tâm lý âm thầm lắc đầu, không nói lúc ấy Viêm Hoàng Cổ Quốc có hay không nghiêm túc cứu chữa cha Khương Hải Thịnh, chỉ riêng Hoàng Cấp cường giả không nắm chắc chữa người cha tốt Khương Hải Thịnh lời này, Khương Vũ cũng không tin, coi như cha Khương Hải Thịnh nội tạng bị thương nghiêm trọng, nhưng là Hoàng Cấp cường giả toàn lực cứu làm sao có thể không trị hết,

còn không phải là bởi vì cứu chữa cha Khương Hải Thịnh cần phải hao phí Hoàng Cáp cường giả quá nhiều tinh lực, hơn nữa Khương gia không hậu trường không bối cảnh nguyên nhân quốc gia mới sẽ nói như vậy, Khương Vũ đánh giá Khương Hải Thịnh cũng biết những thứ này, chẳng qua là hắn không muốn nhắc tới đây.

"Ba, ta là hỏi nếu như chữa khỏi, ngươi muốn làm gì?" Khương Vũ hỏi lần nữa Khương Hải Thịnh.

Khương Hải Thịnh thấy Khương Vũ như vậy cố chấp cái vấn đề này, thờ dài nói: "Nếu như ta thương thật tốt, ta chỉ muốn cùng ngươi còn ngươi nữa mẫu thân đồng thời hưởng thụ sinh hoạt, người một nhà chung một chỗ thật vui vẻ."

"Nếu như quốc gia yêu cầu ngươi thì sao?" Khương Vũ chết nhìn chòng chọc Khương Hải Thịnh biểu tình.

Nào biết Khương Hải Thịnh bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, nhìn Khương Vũ đạo: "Quốc gia thì sẽ không yêu cầu một tên phế nhân, Khương Hải Thịnh ở mười mấy năm trước cũng đã là người phế nhân, bây giờ là vậy, sau này cũng vậy."

Nghe được Khương Hải Thịnh nói như vậy, Khương Vũ bỗng nhiên nhếch môi cười nhỏ giọng nói: "Ba, một hồi ngươi thấy cái gì, ta đều hy vọng ngươi không nên kinh ngạc."

Khương Hải Thịnh cau mày ngưng trọng gật đầu một cái.

Nhìn Khương Hải Thịnh, Khương Vũ chậm rãi duỗi ra bàn tay trái, chỉ thấy Khương Vũ tay trái chậm rãi xò ra một tầng trong suốt chất khí năng lượng, hiện ra trong suốt chất khí năng lượng cũng không có tiêu tan ở trên không khí, mà là thật chặt bọc ở Khương Vũ trên tay, Khương Hải Thịnh thấy như vậy một màn không khỏi từ trên ghế đứng lên, há to mồm tròn to hai mắt đưa ra một cái tay run rẩy chỉ Khương Vũ, trong mắt lộ ra không tưởng tượng nổi thần sắc.

"Võ, Võ khí, ngươi làm sao có thể" Khương Hải Thịnh không thể tin được vừa nói.

Khương Vũ đem tay trái nắm chặt thu hồi lại, đối với Khương Hải Thịnh cười nói: "Ba, ngươi đáp ứng ta sẽ không kinh ngạc."

"Này, này" Khương Hải Thịnh hay lại là nhất thời bán hội không phản ứng kịp, Khương Vũ chỉ đành chịu đi tới đem Khương Hải Thịnh đỡ ngồi xuống, nói với hắn: "Ba, hôm nay chuyện không cần nói cho bất luận kẻ nào, bao gồm mẹ ta, một ngày nào đó ngươi cha con ta sẽ còn đứng ở Vũ Tu trên con đường."

"Hay, hay! Ha ha ha ha, khải khải" Khương Hải Thịnh nhìn Khương Vũ một bên cười một bên ho khan, cười ho khan suy nghĩ trong bỗng nhiên chảy xuống nước mắt, Mạnh đem Khương Vũ ôm vào trong ngực, một tay ôm chặt Khương Vũ, một cái tay khác dùng sức vuốt Khương Vũ tóc, nức nở nói: "Đứa bé ngoan"

Khương Vũ cảm thụ bây giờ Khương Hải Thịnh tâm tình, trong mắt cũng không khỏi ướt át, hắn vẫn luôn biết cha Khương Hải Thịnh thừa nhận cái nhà này áp lực, lại không nghĩ rằng Khương Hải Thịnh trong lòng áp lực sẽ như thế thâm, nặng như vậy.

Khương Hải Thịnh khơi thông chừng hơn nửa canh giờ mới dần dần ngừng tâm tình, lỏng ra ôm Khương Vũ, thấy Khương Vũ tóc đã bị hắn nhào nặn thành ổ chim, Khương Hải Thịnh mang theo xin lỗi nói: "Tiểu Vũ, là ba quá kích động"

Khương Vũ lại cắt đứt Khương Hải Thịnh đạo: "Ba, ngươi chịu đựng quá nhiều, sau này chúng ta hai cha con cùng đi gánh vác được không?"

Khương Hải Thịnh vui mừng nói: "Được !"

Lúc này bên ngoài vang lên tiếng đẩy cửa, Khương Hải Thịnh bỗng nhiên đẩy ra Khương Vũ vội vàng thu thập trên mặt hắn chặt vật, làm Khương Vũ là đỡ khóc đỡ cười, hắn biết Khương Hải Thịnh thì không muốn để cho mẹ Lý Mai thấy hắn xui xẻo dạng, liền đối với Khương Hải Thịnh đạo: "Ta cùng mẹ ta đi làm cơm"

Khương Hải Thịnh đối với hắn khoát tay nói: "Khải khải, cũng đừng làm cho mẹ của ngươi đi vào."

Khương Vũ hiểu ý cười một tiếng, đạo: "Biết."

Nhìn Khương Vũ ra khỏi cửa phòng, Khương Hải Thịnh quay đầu nhìn cửa phòng phương hướng, bỗng nhiên đem hai tay dùng sức nắm chặt thành quả đấm, giống như là Khương Hải Thịnh không tiếng động một loại khơi thông, ở khơi thông hắn tâm tình.

Khương Vũ vừa ra khỏi cửa thấy Lý Mai lại mua một nhóm thức ăn không nói, còn mua một con gà cùng nửa phần thịt heo, cũng biết này được hai người làm việc một hồi, cũng không cần lo lắng mẹ Lý Mai sẽ vào xem đến cha Khương Hải Thịnh xui xẻo dạng.

Mẹ con hai người ước chừng làm hai cái tới giờ, lúc này mới đem bữa cơm này làm xong, kêu Khương Hải Thịnh một nhà ba người chính thức là Khương Vũ tân thăng Pháp Đồ ăn mừng, ăn cơm đang lúc Lý Mai liền phát hiện Khương Hải Thịnh hôm nay tâm tình cùng khẩu vị cực kỳ tốt, không chỉ có trên mặt một mực treo cười, ngay cả cơm cũng so với bình thường muốn ăn nhiều, lại hỏi Khương Hải Thịnh: "Lão Hải, có phải hay không còn có cái gì chuyện vui, thế nào thấy ngươi một mực đang cười?"

Khương Hải Thịnh lại nhìn Lý Mai đạo: "Ngươi nhất định là nhìn lầm." Nói xong trả lại cho Lý Mai kẹp một đĩa thức ăn.

"Ồ kia!" Lý Mai lại bị Khương Hải Thịnh cử động dọa cho giật mình, quay đầu đối với Khương Vũ đạo: "Tiểu Vũ, ba của ngươi lại kẹp cho ta thức ăn,

ngươi không cảm thấy ba của ngươi hôm nay có chút không bình thường sao?"

Khương Vũ cười cũng cho Lý Mai kẹp một đũa thức ăn, đạo: "Mẹ, ta xem cha ta thật bình thường, là ngươi có chút không bình thường chứ ?"

Nghe Khương Vũ cũng nói như vậy, Lý Mai cũng hơi nghi hoặc một chút, ăn miếng thức ăn lắm bản: "Ta làm sao lại không bình thường?"

Hai cha con lúc này nhìn nhau cười một tiếng, toàn bộ đều không nói cái gì bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chúng ta là bằng hữu

Ngày thứ hai, là Sơn Nam Học Phủ là ngày hôm qua thông qua Pháp Đồ cùng Vũ Đồ khảo hạch học sinh ban phát Ấn Chương cùng Y Bảo thời gian.

Pháp Đồ cầm ban phát Pháp Đồ Ấn Chương cùng Pháp Đồ Ma Bảo, Vũ Đồ cầm ban phát Vũ Đồ Ấn Chương cùng Vũ Đồ Chiến Bảo, áo khoác này chính là đẹp mắt thật ra thì không có gì lớn dùng, trọng yếu hay lại là Ấn Chương, điều này đại biểu thực lực ngươi là bị Viêm Hoàng Cổ Quốc công nhận.

Ban phát Ấn Chương cùng Y Bảo là Sơn Nam Học Phủ phủ chủ Từ Nguyên, tự cấp Khương Vũ ban phát Ấn Chương cùng Y Bảo thời điểm, Từ Nguyên liền cùng lần đầu tiên thấy Khương Vũ như thế, nhiệt tình khích lệ Khương Vũ một phen lúc này mới đi về phía người kế tiếp, Khương Vũ nhìn Từ Nguyên né người lại nhớ tới Từ Oánh Oánh, kết quả hấn quan sát chung quanh một phen lại căn bản không có tìm tới Từ Oánh Oánh bóng người.

Là Khương Vũ bọn họ ban phát Ấn Chương cùng Y Bảo, Từ Nguyên trọng trung làm diễn giảng, cùng kiếp trước buổi lễ tốt nghiệp cũng kém không nhiều lắm, sau khi chính là học sinh dài đến hơn hai tháng kỳ nghỉ.

Tan học trên đường, Vương Phong cùng Lưu Thanh lại dây dưa tới Khương Vũ, nói với hấn: "Khương Vũ, qua mấy ngày liền bắt đầu Thanh Vũ cuộc so tài ghi danh, ngươi thật không cần nhắc một chút sao?"

Khương Vũ nghe một chút hai người lại nói cái này, trực tiếp cự tuyệt nói: "Các ngươi sẽ không cảm thấy các ngươi thật có thể đi vào Châu cuộc so tài chứ ?"

Vương Phong đạo: "Không thử một chút làm sao biết? Nghe nói năm nay Thanh Vũ cuộc so tài hạng nhất đoàn đội có thể được một quyền hạ đẳng loại bình thường vũ kỹ hoặc là pháp thuật."

Khương Vũ liếc một cái nhìn hấn đạo: "Vậy thì thế nào? Ngươi cảm thấy ngươi có thể được?"

"Hắc hắc." Vương Phong da mặt dày cười nói: "Kia vạn không cần thận lấy đệ nhất đây?"

Khương Vũ hoàn toàn bị Vương Phong đánh bại, hỏi hấn: "Năm trước Thanh Vũ cuộc so tài tuyển thủ thực lực gì các ngươi không biết à?"

Vương Phong gật đầu nói: "Biết a, hàng năm giống như ta thực lực tuyển thủ rất nhiều a."

Khương Vũ đạo: "Bọn họ Liên Thành cuộc so tài cũng ra không."

Lưu Thanh chen lời nói: "Nhưng là hàng năm vào vòng kế cũng có rất nhiều."

"Vào vòng kế nhiều đó là bọn họ bên trong có mấy cái lợi hại, cái này các ngươi chung quy biết chưa?" Khương Vũ đạo.

Lưu Thanh đạo: "Biết a, thật sự bằng vào chúng ta tới tìm ngươi."

Khương Vũ há hốc mồm, cuối cùng vẫn lắc đầu nói: "Coi là, ta có thể không có hứng thú." Hấn cũng không thể nói các tuổi trẻ cao thủ đều là dùng tiền mời tới chứ ? Các tuổi trẻ cao thủ căn bản cũng không hiếm Thanh Vũ cuộc so tài hạng cùng khen thưởng.

Vương Phong nhìn Khương Vũ thái độ này, cuống cuống nói: "Đừng a Khương Vũ, ngươi gần đây lại không có chuyện gì, tới tham gia một chút trận đấu không phải là rất tốt chứ sao."

Khương Vũ nghe một chút cảm giác cùng Vương Phong nói không thông, cũng không có ý định cùng bọn họ hai nói, nhắc chân muốn đi lại nghe được

sau lưng truyền tới Trương Húc Thần thanh âm: "Nghe nói các ngươi muốn tham gia năm nay Thanh Vũ cuộc so tài?"

Vương Phong xoay người thấy Trương Húc Thần đi tới còn tưởng rằng Trương Húc Thần là tới tìm bọn họ để gây sự, mặt đầy khó chịu nói: "Chẳng lẽ không đi?"

Trương Húc Thần lại cười ha hả đối với Vương Phong đạo: "Được a, thế nào không được, ta hiện năm cũng dự định tham gia Thanh Vũ cuộc so tài, không biết các ngươi đội viên là ai?"

Mặc dù Pháp Đồ Viện cùng Vũ Đồ viện giữa mâu thuẫn rất sâu, nhưng là hai viện thật ra thì cũng không có thâm cừ đại hận gì, bây giờ Vương Phong cũng coi như rời đi Sơn Nam Học Phủ, cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Vương Phong thần sắc cũng hòa hoãn không ít, đạo: "Trước mắt theo ta, Lưu Thanh còn có Tổng Hiệu Thiên."

"Tổng Hiệu Thiên?" Trương Húc Thần nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ liền ba người các ngươi?"

"Đúng vậy, liền ba người chúng ta." Lưu Thanh đạo.

Nghe được Lưu Thanh xác nhận, Trương Húc Thần trên mặt cười thì trở nên lãnh đạm, đối với bọn họ lưỡng đạo: "Kia không việc gì."

Vương Phong không biết Trương Húc Thần đây là ý gì, hỏi hẩn: "Trương Húc Thần ngươi đây là ý gì?"

Trương Húc Thần cũng không để ý đến hẩn, đi tới Khương Vũ bên người đối với hẩn cười nói: "Khương Vũ, không biết ngươi năm nay có không có tính toán tham gia Thanh Vũ cuộc so tài?"

Khương Vũ lắc đầu nói: "Ta mới vừa rồi mới vừa cự tuyệt Vương Phong bọn họ mời, xin lỗi."

Vương Phong cùng Lưu Thanh thấy Trương Húc Thần là tới kéo Khương Vũ, Vương Phong sắc mặt khó coi nói: "Khương Vũ gần đây có chuyện, ta xem ngươi sẽ chết cái ý niệm này đi, hừ."

"Đi sang một bên." Trương Húc Thần cau mày nói với Vương Phong đến, lại quay đầu cười hỏi Khương Vũ: "Không biết ngươi gần đây dự định làm gì, có ta hay không có thể giúp được một tay?"

Khương Vũ cũng không có gì hay giấu giếm, nói thẳng: "Ta gần đây thiếu tiền, muốn đánh công phu kiếm tiền."

Trương Húc Thần nghe một chút ánh mắt sáng lên nói: "Khương Vũ ta cũng không phải bạch cho ngươi thêm ta đoàn đội, ta bỏ tiền mướn ngươi như thế nào đây?"

"Hừ?" Khương Vũ không nghĩ tới Trương Húc Thần lại hiểu công việc tình, không khỏi trong lòng sinh ra một ít do dự, bên kia Vương Phong cùng Lưu Thanh thấy Khương Vũ bộ dáng kia, Lưu Thanh chặn lại nói: "Khương Vũ ngươi thiếu tiền nói sớm a, cần bao nhiêu?"

Vương Phong cũng tiếp lời nói: "Hẩn không đủ chỗ này của ta còn có."

Khương Vũ nghe vậy tâm lý rất là làm rung động, có lẽ đây là bởi vì thực lực của hẩn duyên cớ, nhưng là loại cảm giác này hẩn ở kiếp trước cũng là cho tới bây giờ chưa từng cảm thụ, trong lòng trong nháy mắt có quyết định đối với Trương Húc Thần đạo: "Xin lỗi, ta không thể đáp ứng ngươi, Vương Phong bọn họ trước liền mời ta thật nhiều lần."

Trương Húc Thần nghe một chút lộ ra thần sắc thất vọng, Vương Phong lại cao hứng nói: "Vậy là ngươi định tới chúng ta này sao?"

Khương Vũ cười lắc đầu một cái, vay tiền cũng không phải là Khương Vũ phong cách, lại nói hẩn biết Vương Phong cùng Lưu Thanh điều kiện gia đình cũng rất bình thường, hẩn cũng không muốn để cho bọn họ làm khó.

Trương Húc Thần thấy Khương Vũ cũng không có đáp ứng Vương Phong cùng Lưu Thanh, khê cần rằng bỗng nhiên làm ra quyết định đối với Khương Vũ đạo: "Khương Vũ, ta có thể để cho Vương Phong cùng Lưu Thanh còn có Tổng Hiệu Thiên gia nhập ta đoàn đội, không biết ngươi còn có nguyện ý hay không gia nhập?"

"Này." Khương Vũ có chút do dự, lại nghe Trương Húc Thần vội vàng bổ sung nói: "Ta còn là sẽ trả tiền."

Khương Vũ nghe một chút lộ ra nụ cười hỏi Vương Phong cùng Lưu Thanh: "Các ngươi nghĩ như thế nào?"

Lưu Thanh cùng Vương Phong hai mắt nhìn nhau một cái, đồng nói: "Chúng ta không có ý kiến."

Khương Vũ lần nữa nhìn về phía Trương Húc Thần, đạo: "Đồng ý, bất quá ta nghĩ chúng ta hay lại là tìm một chỗ cẩn thận nói một chút."

"Được." Trương Húc Thần thấy Khương Vũ đồng ý, rất là cao hứng, ba hẩn là Định Tương Thành tư nhân Vũ Tu Công Hội "Đào mưa Công Hội" chủ quản một trong, mà trước hẩn cũng từng tham gia mấy lần Thanh Vũ cuộc so tài, cho nên đối với Thanh Vũ cuộc so tài một ít quy củ cùng quy tắc ngầm cũng tương đối rõ ràng, hàng năm tiêu tiền mướn người đoàn đội rất nhiều, phần lớn đều là là tranh đoạt Châu cuộc so tài vị trí, bất quá các tuổi trẻ cao thủ phần lớn không thiếu tiền hoặc là không bỏ được mặt mũi tới tham gia Thanh Vũ cuộc so tài, cho nên có thể tốn tiền mướn đến cao thủ trẻ tuổi cũng không phải chuyện dễ dàng.

Ra Sơn Nam Học Phủ tìm một địa phương an tĩnh, Khương Vũ dẫn đầu hỏi Trương Húc Thần: "Người đã có Vũ Giả tu vi, thi được Châu Phủ hẳn không phải là vấn đề chứ? Làm sao còn phải tham gia này Thanh Vũ cuộc so tài?"

Trương Húc Thần cũng không dỗi gặt hấn, đạo: "Ta nghĩ rằng đi Hình Châu Châu Phủ, nếu không sớm cũng có thể đi Châu Phủ khác tiến hành khảo hạch."

Khương Vũ nghe một chút cũng liền thư thái, Hình Châu là Cửu Châu trung vị với bắc nhất bộ địa phương, khí hậu phi thường giá rét nghiêm khắc, sinh hoạt điều kiện cũng phi thường kém, bất quá nhưng là tối rèn luyện Vũ Tu địa phương, Hình Châu Châu Phủ bởi vì tài nguyên cùng điều kiện hạn chế hàng năm thu nhận học viên đều có hạn chế số lượng, này liền khiến cho ngưỡng cửa rút ra cao hơn nhiều, mặc dù Hình Châu Học Phủ học viên số lượng ít, nhưng là chất lượng cũng rất cao, hàng năm cũng có thể đi vào Cửu Châu Châu Phủ cuộc so tài Tứ Cường nhóm.

Khương Vũ lại hỏi: "Giá tiền tính thế nào?"

Trương Húc Thần đạo: "Nhìn một cái người cũng là hiểu công việc tỉnh, ngày đó người một cước đánh ngã ta chỉ sợ cũng không chỉ Vũ Phu thực lực, ta ra Vũ Cuồng giá cả mướn người, người thấy có được hay không?"

Khương Vũ cười nói: "Đồng ý, bất quá ta không thể bảo đảm có thể hay không đánh vào Châu Phủ, cái này còn phải xem người trong đội cũng là cấp bậc gì."

Trương Húc Thần nghe vậy cũng rất là rầu rĩ, nói: "Sơn Nam Quận bên này cao thủ trẻ tuổi khó tìm a, ta bây giờ cũng liền mướn đến một mình người, thật là có điểm treo, người nếu có thể lại tìm một cao thủ đến, ta sẽ cho người tìm người khác tiền."

Khương Vũ nhún nhún vai nói: "Cái này ta liền không có năng lực làm, trước tiên nói một chút về người bây giờ trong đội đều là những người nào đi."

Trương Húc Thần, đạo: "Ta, Vũ Giả cấp bậc, Vương Lâm, Vũ Đồ cấp bậc, cộng thêm người còn có này hai hàng, tổng cộng năm người."

"Cái gì gọi là này hai hàng?" Vương Phong bắt mẫn nói.

Trương Húc Thần cũng là Vô Tâm chi thất, bây giờ bọn họ cũng coi như đồng đội, chủ động nói xin lỗi: "Xin lỗi, ta đây miệng liền yêu đắc tội với người, hai người đừng để trong lòng, chúng ta sau khi còn phải đồng thời cố gắng, cũng đừng so đo những thứ này."

Nghe Trương Húc Thần nói như vậy, Vương Phong cũng sẽ không tốt nói gì nữa, chỉ có thể nhắc nhở: "Còn lại một cái Tổng Hiệu Thiên."

"Đứng, đứng, đứng còn có một cái Tổng Hiệu Thiên." Trương Húc Thần vỗ đầu một cái nói, ngược lại một đoàn đội do năm đến tám người tạo thành, nhiều Tổng Hiệu Thiên cũng không có vấn đề coi như chân chạy chuyển nước.

Trương Húc Thần hành vi lại để cho Khương Vũ đối với hắn có nhận thức mới, ít nhất Trương Húc Thần cái nhìn đại cục nếu so với Vương Phong cùng Lưu Thanh mạnh hơn nhiều, ở Thanh Vũ cuộc so tài trong chuyện này cũng không có xử trí theo cảm tính, nếu không nếu là đem Vũ Đồ viện mấy cái Lý Kiến Đông đám người kéo quá lại nhân cân nhắc cũng liền tràn đầy.

"Vậy chúng ta mấy cái phải phái ai ra sân?" Lưu Thanh lúc này hỏi.

Trương Húc Thần mắt nhìn Khương Vũ, đạo: "Người tới an bài một chút?"

Khương Vũ kia không biết Trương Húc Thần ý tứ, hắn liền là muốn cho chính mình nói cho Lưu Thanh, hắn và Tổng Hiệu Thiên rất có thể chính là ăn không ngồi chờ, lấy tiền tài người, làm cho người ta tiêu tài, Khương Vũ nhìn Vương Phong cùng Lưu Thanh đạo: "Đương nhiên là thực lực càng cao càng tốt, thứ yếu là Pháp Võ phối hợp, Pháp Đồ cùng Pháp Giả thủ đoạn công kích có hạn, tốt nhất là không xuất chiến, cho nên Lưu Thanh người và Tổng Hiệu Thiên không thể xuất chiến."

"Tại sao?" Lưu Thanh kích động nói, tham gia trận đấu cái nào không nghĩ đi lên Lộ Lộ mặt.

Khương Vũ tỉnh táo nói: "Bởi vì người sẽ ở đoàn đội chiến đấu bên trong sẽ cản trở, ít nhất không có Vũ Đồ tác dụng đại."

Khương Vũ lời nói giống như một chậu nước lạnh tưới đến Lưu Thanh trên đầu, nghe Lưu Thanh sắc mặt đỏ lúc thì xanh một trận, ngay cả một bên Vương Phong cũng sắc mặt khó coi, hắn bắt mẫn hỏi Khương Vũ: "Coi như người, Trương Húc Thần cùng Vương Lâm cũng xuất chiến, không phải là còn thiếu hai chỗ sao? Tại sao lại không thể để cho Lưu Thanh xuất chiến?"

Khương Vũ biết Vương Phong không có tham gia qua chính thức đoàn đội chiến đấu kinh nghiệm, biết cùng hắn giải thích phí sức, nói thẳng: "Bây giờ đoàn đội còn thiếu hai chỗ, hoàn toàn có thể tìm được hai gã Vũ Đồ thậm chí Vũ Giả cấp bậc đồng đội."

"Ta đây thối lui ra đi." Lưu Thanh bỗng nhiên nói, vẻ mặt rất là cô đơn.

"Ta đây cũng thối lui ra!" Vương Phong tức giận kêu to.

Khương Vũ lại cau mày, cảm giác này Vương Phong cùng Lưu Thanh thật là một chút đoàn đội ý thức cũng không có, làm sao lại không hiểu dương trường thị đoàn đạo lý, hắn nghiêm túc nói: "Các người tham gia Thanh Vũ cuộc so tài không phải là muốn vào Châu cuộc so tài, cảm hạnh nhất? Các người coi như ăn không ngồi chờ cùng chúng ta cũng vẫn là đồng đội, có lúc nguyện ý ăn không ngồi chờ cũng chưa chắc thì không phải là đối với đoàn đội một loại cống hiến."

Nói tới chỗ này Khương Vũ ngừng lại, ánh mắt nhu hòa nói: "Chúng ta là bằng hữu, xin các người tin tưởng ta, nếu như các người nhất định phải thối lui ra lời nói, ta trước lời nói hữu hiệu như cũ, ta cũng lựa chọn thối lui ra."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Từ Oánh Oánh gia nhập

nghe được Khương Vũ lời nói, không chỉ Lưu Thanh cùng Vương Phong ngây tại chỗ, ngay cả Trương Húc Thần cũng ngơ ngác nhìn Khương Vũ.

Khương Vũ thấy bọn họ như vậy đưa tay vỗ vỗ Vương Phong cùng Lưu Thanh bả vai, lại quay đầu đối với Trương Húc Thần đạo: "Người dành thời gian tìm người đi, mặc dù mọi người tu vi đều không cao, nhưng vẫn là tập luyện một chút trận hình tốt."

Trương Húc Thần đáp ứng nói: "Ta mau sớm tìm người."

Khương Vũ vừa hướng Vương Phong cùng Lưu Thanh cười cười, đạo: "Mọi người sau này một đoạn thời gian chính là đồng đội, phải tin tưởng với nhau mới được."

"ừ !" Lưu Thanh trọng trọng gật đầu.

Vương Phong lại đưa tay gỡ đầu ngón ngừng nói: "Khương Vũ, ta phát hiện chúng ta có lúc quá ích kỷ, lại nghĩ ra danh tiếng, lại muốn cảm tốt thứ tự."

Khương Vũ lại nói: "Đừng nói như vậy, các người chỉ là không có kinh nghiệm, Thanh Vũ cuộc so tài bên trên muốn là đối thủ yếu lời nói, Lưu Thanh người liền thể cho Trương Húc Thần bên trên đi thử một chút, nói không chừng xuống cuộc tranh tài cho người bên trên người cũng sẽ không bên trên."

Lưu Thanh cười một tiếng, hỏi Trương Húc Thần: "Trương Húc Thần, có thể không?"

Trương Húc Thần nhún nhún vai, đạo: "Dĩ nhiên không thành vấn đề, chúng ta bây giờ nhưng là đồng đội."

Vương Phong lúc này đạo: "Một hồi cơm tối đi Sơn Hải lâu, ta mời khách."

Trương Húc Thần lại ngăn cản nói Vương Phong: "Hay là ta mời khách đi, nói thể nào ta cũng vậy đoàn đội người phát khởi."

mọi người đều biết Trương Húc Thần so với bọn hắn có tiền cũng sẽ không đẩy nữa cỏi, bốn người cười cười nói nói đi Sơn Hải lâu đi.

Thiếu niên cho dễ kích động, nhưng cũng càng thêm cảm tính, nếu như mới vừa rồi là Trương Húc Thần nói lên đề cho Lưu Thanh ăn không ngồi chờ lời nói nói không chừng mấy người giữa mới tạo thành đoàn đội liền nào bằng, chính diện bên trên có thể nói là bởi vì Khương Vũ thực lực, cùng hắn cùng với Lưu Thanh, Vương Phong quan hệ hòa hoãn lần này câu thông vấn đề, nhưng là mặt bên lại có thể nhìn ra Khương Vũ kinh nghiệm phong phú, đối với người thiếu niên trong lòng hoạt động nắm chặt đều là rất đúng chỗ.

Trương Húc Thần mấy người không thân phận gì, cũng chỉ có thể ở Sơn Hải lâu lâu một ăn cơm, nhưng này có thể không ảnh hưởng mấy tình cảm ý nghĩ, ngược lại ở nơi này một bữa cơm đang lúc bốn người cảm tình cấp tốc ấm lên, Khương Vũ đảo thói quen loại tràng diện này không có gì quá mức cử động, Trương Húc Thần ba người lại đã bắt đầu gọi nhau huynh đệ, đồng thời tâm sự đối với Thanh Vũ cuộc so tài xông vào Châu cuộc so tài thậm chí trận chung kết ước mơ, Khương Vũ âm thầm lắc đầu cũng không tiện dả kích bọn họ tích cực tính, cảm giác ăn không sai biệt lắm liền nói lên về nhà trước, nhưng là trò chuyện đang ở hưng phấn trên đầu Vương Phong ba người cũng không để cho hắn đi, Bất đắc dĩ Khương Vũ chỉ đành phải lại theo ba người một hồi, lại thấy ba người càng trò chuyện càng đầu cơ, lại muốn tới rượu trắng, Khương Vũ vừa thấy trận thể này liền đầu nhức đầu, hắn cũng không muốn cùng ba người này làm trò cười cho thiên hạ, nhưng nếu là cứ như vậy đi chỉ sợ lại sẽ thương ba người tâm, đang lúc buồn rầu, chợt thấy Từ Nguyên dẫn Từ Oánh Oánh vào núi biển lâu, Khương Vũ ánh mắt sáng lên, hạ thấp giọng đối với Trương Húc Thần ba người đạo: "Ta bỗng nhiên nhớ đến một người có thể tăng lên chúng ta đoàn đội thực lực."

"Ai?" Ba người cũng nghi ngờ nhìn về phía Khương Vũ.

Khương Vũ đưa tay chỉ hướng Từ Oánh Oánh, ba người quay đầu nhìn lại Khương Vũ lời muốn nói người là Từ Oánh Oánh vốn là nở hoa mặt, tất cả đều héo tàn, Trương Húc Thần vẻ mặt đau khổ nhỏ giọng nói: "Từ Oánh Oánh lợi hại là lợi hại nhưng là ta sợ không mời nổi a, nàng không thiếu tiền tính khí còn dữ như vậy, ta lại không muốn đi tìm mắng."

Vương Phong cùng Lưu Thanh gật đầu phù hợp, Khương Vũ xem bọn hắn như vậy biết cơ hội tới, liền đối với bọn họ nhỏ giọng nói: "Ta đi hỏi một chút

nàng ý tứ, các người ăn trước, ta đi một chút sẽ trở lại."

Nhìn Khương Vũ hướng Từ Nguyên cùng Từ Oánh Oánh đi tới, Trương Húc Thần ba đầu người đứng vào nhau, Lưu Thanh lẩm bẩm: "Khương Vũ gan thật là lớn, không thấy Từ Phủ Chủ cũng có ở đây không?"

Vương Phong lại nói: "Từ Phủ Chủ cũng sẽ không ăn Khương Vũ, bắt quá nếu là Khương Vũ trận Từ Oánh Oánh kéo tới, vậy chúng ta khẳng định là có thể vào Châu cuộc so tài."

Trương Húc Thần cũng hưng phấn nói: "Nếu là Từ Oánh Oánh có thể tới, vậy thật liền không sai biệt lắm."

Lúc này Từ Oánh Oánh tầm mắt xuyên qua Khương Vũ nhìn về phía Lưu Thanh ba người, bị dọa sợ đến ba người vội vàng quay đầu nhắc tới chuyện khác tình, cũng không biết người ta Từ Oánh Oánh nghe không nghe thấy bọn họ đang nói chuyện gì liền sợ đến như vậy, có thể thấy Từ Oánh Oánh mấy năm nay ở Sơn Nam Học Phủ uy danh cường thịnh.

Khương Vũ hướng đi tới bên này, Từ Oánh Oánh liền phát hiện Khương Vũ, nàng không nghĩ tới Khương Vũ lại cùng Trương Húc Thần ba người lại ở chỗ này, thấy Khương Vũ đến gần hỏi hán: "Người như thế nào cùng Trương Húc Thần chung một chỗ?"

Khương Vũ hỏi ngược lại: "Làm sao lại không thể chung một chỗ?"

Từ Oánh Oánh đạo: "Hắn chính là Vũ Đồ viện, lúc trước không ít khi để chúng ta Pháp Đồ Viện người."

Khương Vũ không nghĩ tới Từ Oánh Oánh vẫn như thế ngây thơ, bất đắc dĩ nói: "Ta tìm người có chuyện, người và ta đi ra ngoài một chút."

Từ Oánh Oánh có thể mua Khương Vũ trưởng, rên một tiếng đạo: "Dựa vào cái gì người để cho ta đi ra ngoài ta tự ra đi? Ta liền không đi ra."

Thấy Từ Oánh Oánh lại phát tính tiểu thư, Khương Vũ quay đầu nhìn về phía Từ Nguyên tăng háng một cái đạo: "Từ Phủ Chủ, ta muốn thỉnh giáo Từ Oánh Oánh mấy cái pháp tu bên trên vấn đề, không biết có thể hay không chiếm dùng Từ Phủ Chủ hai người một hồi giờ ăn cơm?"

Nghe được Khương Vũ ho khan, Từ Đình một nhãn xuống lông mi, chẳng qua là nhiều người ở đây nhãn tạp, chỉ đành phải đối với Từ Oánh Oánh đạo: "Nếu Khương Vũ có vấn đề thỉnh giáo người, người hãy đi đi, ta ở phía trên chờ người." Nói xong xoay người một mình bên trên lầu hai.

Cái này làm cho Từ Oánh Oánh rất là không hiểu, nàng nhìn chằm chằm Khương Vũ đạo: "Người và ta ba rốt cuộc quan hệ thế nào?"

Khương Vũ không lời nói: "Ta có thể cùng người ba quan hệ thế nào, chẳng lẽ còn có thể thành con rể hán?"

"Con rể?" Từ Oánh Oánh đọc một tiếng kịp phản ứng, giận dữ nói: "Biến, người dám chiếm ta tiện nghi?"

Từ Oánh Oánh này một giọng để cho Sơn Hải lầu một tầng ăn cơm người đều nhìn lại, Khương Vũ sợ Từ Oánh Oánh một hồi khả năng nổi dóa động thủ, chặn lại nói: "Nơi này nhiều người nhìn như vậy đầu rồi, chẳng lẽ người muốn cho ba của người mất thể diện?"

Từ Oánh Oánh quay đầu thấy tất cả mọi người đều nhìn nơi này, rên một tiếng không lên tiếng, xoay người liền muốn bên trên lầu hai, lại bị Khương Vũ bắt lại, chỉ nghe Khương Vũ đạo: "Coi như ta nói sai lời nói được không? Ta tìm người là thực sự có chuyện muốn cùng người nói."

Từ Oánh Oánh quay đầu nhìn Khương Vũ nghiêm túc biểu tình không giống nói dối, hỏi "Thật?"

Khương Vũ gật đầu nói: "Thật, thuận tiện nói cho người biết ta tại sao cùng Trương Húc Thần chung một chỗ."

Từ Oánh Oánh mắt nhìn Trương Húc Thần ba người, đạo: "Vậy cũng tốt."

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh đồng ý, kéo Từ Oánh Oánh tay liền hướng Sơn Hải lầu đi ra bên ngoài, cho đến hai người thân ảnh rời núi biển lầu bên ngoài, Vương Phong đầu chạm điện đến hỏi Lưu Thanh: "Mới vừa rồi là không phải là Khương Vũ kéo Từ Oánh Oánh đi ra ngoài?"

Lưu Thanh cũng ngây ngốc đạo: "Hình như là."

Trương Húc Thần bất khả tư nghị nói: "Nhưng là Từ Oánh Oánh lại không có động thủ, ngược lại rất thuận theo đi theo Khương Vũ đi ra ngoài." Hắn sau khi nói xong chính mình cũng không tin mình nói, quay đầu nhìn về phía Lưu Thanh cùng Vương Phong, chỉ thấy hai người cũng sắp đầu chuyển hướng hán, ba người trở mặt nhìn nhau không biết nên như thế nào hình dung giờ phút này tâm tình.

Bị Khương Vũ kéo ra Sơn Hải lầu, Từ Oánh Oánh một cái hất ra Khương Vũ kéo tay, cả giận nói: "Người dùng lớn như vậy tính thần sức lực làm gì? Ta cũng sẽ không chạy."

"Này chưa chắc đã nói được." Khương Vũ đạo.

"Người! " Từ Oánh Oánh mày liễu dựng lên, Khương Vũ cũng không biết này đại tiểu thư tính khí sao lại lớn như vậy, chỉ đành phải giành nói trước: "Ta tìm người tới là muốn hỏi người năm nay có không có tính toán tham gia Thanh Vũ cuộc so tài."

"Thanh Vũ cuộc so tài, không có hứng thú." Từ Oánh Oánh tức giận nói.

Khương Vũ cũng không nghĩ (muốn) Từ Oánh Oánh một chút là có thể đáp ứng chính mình, hắn nói: "Ta đã đáp ứng Trương Húc Thần mời, năm nay cũng khác tổ đội tham gia Thanh Vũ cuộc so tài."

"Người muốn tham gia Thanh Vũ cuộc so tài?" Từ Oánh Oánh mặt đầy kỳ quái.

Khương Vũ biết Từ Oánh Oánh tại sao kỳ quái, thực lực của chính mình theo Từ Oánh Oánh hoàn toàn có năng lực thông qua Châu Phủ khảo hạch, căn bản cũng không cần phải tham gia Thanh Vũ cuộc so tài, hắn giải thích: "Bởi vì Trương Húc Thần muốn đi vào Hình Châu Châu Phủ, cho nên hắn mời ta đồng thời tham gia Thanh Vũ cuộc so tài."

Từ Oánh Oánh hiển nhiên cũng biết Hình Châu Châu Phủ khảo hạch yêu cầu, nhìn Khương Vũ đạo: "Vậy thì thế nào? Lại không khóa chuyện ta."

Khương Vũ đạo: "Nhưng là Vương Phong cùng Lưu Thanh còn có Tống Hiểu Thiên cũng ở đây chúng ta đồng thời, chẳng lẽ ngươi không nghĩ giúp bọn hắn một chút?"

Từ Oánh Oánh lại nhìn Khương Vũ hỏi ngược lại: "Ngươi không phải không biết liền bọn họ tư chất coi như miễn thi Hạch tiến vào Châu Phủ cũng đợi không lâu chứ?"

Khương Vũ lấy tay sờ mũi một cái đạo: "Ày. Ngươi nói cũng đúng, bất quá ngươi nếu là thật không muốn gia nhập cũng không tính, ta còn có việc, đi trước."

Khương Vũ vốn chính là muốn mượn Từ Oánh Oánh thoát thân, mới vừa rồi hắn cũng nói phục qua Từ Oánh Oánh, đáng tiếc Từ Oánh Oánh không công nhận, nếu nói không thông hắn cũng không có ý định lãng phí thời gian, xoay người đi về nhà.

Thấy Khương Vũ nói đi là đi, Từ Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Khương Vũ ngươi có ý gì?"

Khương Vũ quay đầu nhìn nàng: "Không có ý gì a, ngươi không muốn chẳng lẽ ta còn muốn buộc ngươi hay sao?"

Từ Oánh Oánh lại nói: "Ta là nói ngươi này là muốn đi đâu? Chẳng lẽ không cùng Trương Húc Thần bọn họ ăn cơm?"

Khương Vũ đạo: "Sớm ăn rồi, chỉ là bọn hắn ba cái một mực không đi, ta lại ngưng ngừng đi trước, cho nên "

Từ Oánh Oánh nghe Khương Vũ nói như vậy, minh bạch Khương Vũ là dùng nàng thoát thân, sắc mặt "Bá" liền đen xuống, thanh âm trầm giọng nói: "Khương ~~~ vũ ~~~ "

Thấy Từ Oánh Oánh đã ở vào bùng nổ bên bờ, Khương Vũ đối với Từ Oánh Oánh khoát khoát tay, "Vèo" chạy về phía phương xa, sau lưng còn có thể nghe được Từ Oánh Oánh tiếng gào: "Khương Vũ! Ngươi là tên khốn kiếp!"

Khương Vũ lại hoàn toàn miễn dịch, trong miệng còn lầm bầm: "Mắng chửi người kỹ thuật cũng quá nát, không phải là khốn kiếp chính là Vương Bát Đan, hoàn toàn không có kỹ thuật hàm lượng."

Từ Oánh Oánh nhìn như một làn khói liền biến mất không thấy gì nữa Khương Vũ, phổi đều sắp tức giận nổ, thở hào hển hừ lạnh nói: "Chạy? Ta xem ngày mai chạy thế nào."

"Hừ." Làn nữa lạnh rên một tiếng, Từ Oánh Oánh giậm chân một cái xoay người vào núi biển lâu, vốn là đang nhìn cửa Trương Húc Thần ba người thấy Từ Oánh Oánh vừa vào cửa "Thứ lưu" một chút vội vàng đem đầu lại trở thành chính thức, nào biết Từ Oánh Oánh lại thẳng đi về phía bọn họ, một cái tát chụp tới bọn họ trên bàn, trận ba người bị dọa sợ đến cả người giật mình một cái.

Chỉ nghe Từ Oánh Oánh, đạo: "Ta Từ Oánh Oánh gia nhập các ngươi đoàn đội, đồng thời tham gia Thanh Vũ cuộc so tài."

Vốn cho là bị kịch ba người, không nghĩ tới hạnh phúc tới đột nhiên như vậy, cũng ngốc ngơ ngác nhìn Từ Oánh Oánh, Từ Oánh Oánh thấy ba người đáng vẻ đạo đức như thế, tâm lý rất là hài lòng, tức giận mới thoáng bình phục một chút, sau đó nói với bọn họ: "Ngày mai buổi sáng liền đem đoàn đội tất cả mọi người đều tìm đến, địa điểm ngay tại Học Phủ lôi đài, các ngươi nếu là ai không dám đến, hừ hừ."

Ba người nghe một chút Từ Oánh Oánh lời này, đầu liền cùng con gà con ăn gạo như thế điếm, thấy Từ Oánh Oánh xoay người, ba người lúc này mới thở phào một cái, nào biết Từ Oánh Oánh lại quay đầu trở lại tới hung thần ác sát đạo: "Nhớ nhất định phải trận Khương Vũ mang đến, nếu không các ngươi như thế cho hết trứng."

"ừ, ừ, ừ." Ba người tiếp tục con gà con ăn gạo như thế gật đầu.

Từ Oánh Oánh thấy vậy lúc này mới rên một tiếng xoay người lên lầu đi.

Chương 21: Mỹ nữ chơi xỏ lá

"Hắn tìm người làm gì?" Từ Nguyên nhìn trở lại Từ Oánh Oánh hỏi.

Từ Oánh Oánh vừa nghĩ tới Khương Vũ liền cảm tức, tức giận nói: "Hắn lại là dùng ta thoát thân."

"Ồ? Bên kia ăn vừa nói đi." Từ Nguyên ăn miếng thức ăn nói.

"Ừ." Từ Oánh Oánh ngồi xuống bắt đầu nói đến Khương Vũ tìm nàng trải qua, sau đó nhai trong miệng thức ăn hỏi Từ Nguyên: "Ba, mới vừa rồi ta cảm giác người và Khương Vũ là lạ, các người có phải là có chuyện gì hay không lừa gạt đến ta à?"

Từ Nguyên nghe vậy gấp thức ăn tay dừng một cái, sau đó lại bắt động thanh sắc để đưa xuống, đạo: "Lần trước người và Khương Vũ tỷ thí, ta có thể cảm giác được này Khương Vũ bản tính không xấu, lại nói, người và người đồng học chuyện, ta một cái đại nhân có cái gì tốt tham dự."

Từ Oánh Oánh nghe xong nhai thức ăn gạt đầu một cái, nàng vốn là không để ở trong lòng, chẳng qua là lúc đó có chút hiếu kỳ.

Nói người nói vô tâm, người nghe hữu ý, Từ Nguyên lại không thấy ngon miệng. Từ Oánh Oánh nếu lần đầu tiên có thể cảm nhận được hắn và Khương Vũ giữa vì diệu bầu không khí, liền có thể cảm nhận được lần thứ hai, mà Từ Nguyên cũng không yên tâm đối với trận Khương Vũ sự tình nói cho Từ Oánh Oánh, trong lòng đã quyết định, sau này nhất định cách xa Khương Vũ; mắt nhìn đang ở miệng đầy ăn nhiều Từ Oánh Oánh, Từ Nguyên vốn muốn cho nàng cũng cách xa Khương Vũ, nhưng lại sợ Từ Oánh Oánh hỏi nhiều, lại suy nghĩ một chút sau đó không lâu Từ Oánh Oánh cũng liền đi Châu Phủ, hai người nói không chừng cũng không sẽ lại có qua lại gì, cũng liền ngầm thừa nhận Từ Oánh Oánh tham gia Thanh Vũ cuộc so tài quyết định, ít nhất trải qua lần này Thanh Vũ cuộc so tài kinh nghiệm, Từ Oánh Oánh ít nhiều gì cũng có thể được lớn lên.

Khương Vũ về nhà lại thấy cha mẹ căn phòng đèn đã tắt, cái này làm cho Khương Vũ có chút kinh ngạc, bởi vì lúc trước lời nói hắn trẻ như vậy về nhà, cha mẹ nhất định sẽ chờ đến hắn trở lại, bất quá nhớ tới ngày hôm qua hắn và cha mật đàm cũng liền thư thái, cái này hoặc giả chắc là cha cho mình không gian bắt đầu, nói chuyện cũng tốt, ít nhất chính mình Vũ Tu cũng không cần quá mức che che giấu giấu, coi như mẹ Lý Mai phát hiện, tin tưởng cha Khương Hải Thịnh bên kia cũng sẽ giúp vội vàng giải thích.

Đi tới hậu viện, Khương Vũ chưa có trở về căn phòng mà là trực tiếp bắt đầu thân thể đúc luyện, bởi vì kinh mạch có một ít khôi phục, Khương Vũ cũng là có thể vận dụng chút ít Vô khí tới thả ra vũ kỹ, mặc dù uy lực có hạn, nhưng là này lại có thể để cho Khương Vũ quen thuộc này ba cái vũ kỹ vận dụng cùng phát lực.

Luyện đến nửa đêm Khương Vũ lúc này mới trở về nhà, nằm ở trên giường một bên nghỉ ngơi, một bên cho gọi ra Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống, mở túi đeo lưng ra chỉ có một Sinh Mệnh Dược Hoàn cô linh linh ở bên trong nằm, nhìn "Trang bị" "Anh hùng" "Kỹ năng" tất cả đều là màu xám, Khương Vũ cũng không khỏi ảo tưởng bọn họ mở ra thời điểm sẽ mang lại cho chính mình cái dạng gì kinh hi.

Ngáp một cái Khương Vũ không lâu liền ngủ mất, hoàn toàn không biết rõ ngày chờ đợi hắn là cái gì.

Mặc dù không dùng đi học, nhưng là bởi vì sinh vật chung nguyên nhân, Khương Vũ cũng là đuổi điểm tâm giờ cơm liền đứng lên, ăn xong điểm tâm luyện một chút Quang Thuần Thuật làm phép tốc độ, liền nghe được ngoài cửa Vương Phong tới gọi mình, với cha mẹ nói tiếng tự ra môn.

Khương Vũ ra ngoài nhìn thấy liền Vương Phong một người, không khỏi hỏi hắn: "Hôm nay thế nào chỉ một mình người? Những người khác đâu?"

Vương Phong nói: "Ta trước tới tìm người, chúng ta cùng đi tìm người khác."

"À?" Khương Vũ không hiểu nhìn Vương Phong hỏi "Ta nhớ được Lưu Thanh cùng Tống Hiểu Thiên nhà cũng cách nhà người tương đối gần đi, người lại trước chạy đến tìm ta?"

"Ây." Vương Phong mắt tự nhiên đạo: "Ta đánh giá bọn họ khả năng ngủ nướng đầu rồi, cho nên trước hết tới tìm người."

Cái giải thích này cũng còn gượng gạo, Khương Vũ cũng liền không truy hỏi nữa Vương Phong, bất quá lại hỏi "Thế nào sớm như vậy liền tới tìm ta? Là dự định hôm nay mở luyện sao?"

Vương Phong nói: "Đúng vậy, dự định sáng hôm nay liền mở luyện."

"Người tìm đủ?" Khương Vũ hỏi.

Vương Phong suy nghĩ một chút vẫn là không có nói ra Từ Oánh Oánh gia nhập tin tức, trả lời: "Trương Húc Thần để cho chúng ta trước luyện, người đến lại bổ."

Khương Vũ không có vấn đề nói: "Cũng được."

Vương Phong nghe Khương Vũ không đem lòng sinh nghi thờ phào, liền nói: "Nhà ngươi ta xem rất khí phái a, trà thế nào sẽ cần đòi tiền chứ?"

Trước Vương Phong cùng Khương Vũ thực sau, Khương Vũ cũng là nói với mấy người nhà mình chỗ ở, bất quá đây là Vương Phong lần đầu tiên thấy nhà mình; Khương Vũ nghe Vương Phong hỏi tới cũng liền nói với hân cha Khương Hải Thịnh sự tình, ngược lại Định Tương Thành thế hệ trước rất nhiều người đều biết cha Khương Hải Thịnh sự tình, nói cho Vương Phong cũng không có gì.

Vương Phong nghe rất kinh ngạc lại rất đồng tình đối với Khương Vũ đạo: "Khó trách ngươi Vũ Tu thiên phú tốt như vậy còn bị ba của ngươi đưa tới pháp tu."

Khương Vũ nhưng không ngờ cùng hân trò chuyện nhiều cái này, hỏi "Ngày hôm qua ba người các ngươi nhiều sẽ trở về? Không uống nhiều ở Sơn Hải lâu gây chuyện chứ?"

Vương Phong nghe một chút cười ha hả đạo: "Không có không có, chúng ta biết phân tặc, làm sao có thể uống nhiều đây."

Này lại để cho Khương Vũ nhìn lâu Vương Phong liếc mắt, âm thầm cô ba tên này lực tự chế có tốt như vậy? Nếu để cho hân là Từ Oánh Oánh duyên có hân cũng sẽ không ly kỳ.

Hai người vừa trò chuyện một bên trước sau tìm tới Lưu Thanh cùng Tống Hiểu Thiên, tìm Tống Hiểu Thiên thời điểm người này còn đang ngủ, khi biết Khương Vũ đám người tới tìm hân là thành đoàn tham gia Thanh Vũ cuộc so tài thời điểm, kia mặc quần áo tốc độ liên Khương Vũ cũng nhìn tròn mắt hốc mồm, bất quá suy nghĩ một chút cũng phải, Tống Hiểu Thiên mới bất quá pháp Top 5 cấp, đừng nói cùng Khương Vũ đồng thời, coi như cùng Trương Húc Thần đồng thời hân đều coi là ôm bắp đùi.

Làm cho đều người, Khương Vũ hỏi Vương Phong: "Ngày hôm qua Trương Húc Thần nói ở đâu tập hợp không có?"

Vương Phong đạo: "Nói, hân để cho đi học Phù loi đài."

"Học Phù loi đài?" Khương Vũ nghi ngờ nói: "Đại môn cũng đóng, các ngươi đi vào đi?"

Vương Phong nghe một chút lúng túng nói: "Cái này, ta cũng không biết, có thể là ngày hôm qua Trương Húc Thần chính là chỗ này nói gì."

Khương Vũ có chút hoài nghi đem đầu chuyển hướng Lưu Thanh, chỉ thấy Lưu Thanh vội vàng phù hợp đạo: "Trương Húc Thần thật là nói như vậy."

"Được rồi." Khương Vũ nói, không nữa quần quít cái vấn đề này, ngược lại chỉ cần Trương Húc Thần cho mình tiền là được.

Đi tới Sơn Nam Học Phù, quả nhiên cửa mở ra, bốn người cùng đi đi vào, lại cảm giác Học Phù tĩnh lặng, Tống Hiểu Thiên đạo: "Này muốn đổi buổi tối, đánh chết ta cũng không dám tới."

"Nhìn ngươi kia tiền đồ." Vương Phong khi dễ Tống Hiểu Thiên, trên thực tế hân ở trong nội tâm cũng có đồng cảm.

Đến chỗ loi đài, Trương Húc Thần cùng Vương Lâm cảm giác liên nguyền tới, Trương Húc Thần về mặt đau khổ nói: "Các ngươi cuối cùng đến, ta cùng Vương Lâm đã đợi các ngươi một trận."

Khương Vũ cười nói: "Chúng ta đây không phải là tới mà, đúng ngươi là thế nào thương lượng với Từ Phù Chủ?"

"À?" Trương Húc Thần không hiểu Khương Vũ ý tứ.

Vương Phong vội vàng cho Trương Húc Thần nháy mắt đạo: "Ngươi ngày hôm qua không phải nói chúng ta hôm nay ở nơi này tập hợp mà, ta cùng Lưu Thanh hỏi ngươi ngươi còn nói đây là bí mật, nói chúng ta hôm nay tới cũng biết, bây giờ có thể nói cho chúng ta biết chứ?"

"À?" Trương Húc Thần lần này họ tiếng lớn hơn, Khương Vũ ý tứ hân hiểu được, Vương Phong ý tứ hân cũng minh bạch, đây là giải thích Khương Vũ bây giờ còn không biết Từ Oánh Oánh gia nhập tin tức, cảm tình Vương Phong rõ ràng trận vấn đề này giao cho hân, Trương Húc Thần không có giận chân coi như tốt.

Trùng Vương Phong cùng Lưu Thanh liếc mắt, Trương Húc Thần cười hắc hắc nói: "Khương Vũ, thật ra thì đi, ngươi một hồi cũng biết."

"Một hồi? Có ý gì?" Lần này đến phiên Khương Vũ phát mông, đánh chết hân cũng sẽ không nghĩ tới Từ Oánh Oánh sẽ gia nhập bọn họ tham gia đoàn đội chiến đấu, dù sao tối ngày hôm qua Từ Oánh Oánh thái độ vẫn là rất rõ ràng.

Trương Húc Thần lại không muốn nói thêm cái này, kéo Khương Vũ cùng Vương Phong tay một bên hướng chính giữa võ đài đi, vừa nói: "Tất cả mọi người tới đây một chút."

Chờ tất cả mọi người vây lại, Trương Húc Thần đạo: "Chúng ta lúc trước có thể có chút mâu thuẫn, nhưng là sau này trong vòng mấy tháng chúng ta chính là đồng đội, nếu là đồng đội vậy thì nên từ bỏ hiềm khích lúc trước, lẫn nhau tín nhiệm, ta tin tưởng chúng ta lần này nhất định có thể vọt vào Châu cuộc so tài."

Lời nói này Trương Húc Thần chủ yếu vẫn là nói cho Vương Lâm cùng Tống Hiểu Thiên nghe, dĩ nhiên cũng có khích lệ tâm ý người nghe, thấy mọi người cũng không có dị nghị, Trương Húc Thần nhìn Khương Vũ đạo: "Mặc dù ta là đoàn đội người phát khởi, nhưng là Khương Vũ mới là chúng ta bên trong mạnh nhất, ta hy vọng sau này đoàn đội quyền chỉ huy giao cho Khương Vũ, các ngươi ý như thế nào?"

Mọi người đối với Khương Vũ làm tổng chỉ huy toàn bộ cũng không có ý kiến, rồi rút biểu đạt đối với Khương Vũ ủng hộ, Trương Húc Thần liền quay đầu nhìn về phía Khương Vũ, Khương Vũ minh bạch Trương Húc Thần ý tứ, ngay tại hân muốn phát biểu mấy câu cảm nghĩ thời điểm, thấy một cái bóng người xinh đẹp từ đằng xa đi tới.

Khương Vũ trong nháy mắt liền biết sáng sớm hôm nay bên trên Vương Phong đám người có chút mất tự nhiên về mặt, hân không lời nói: "Các người là thế nào để cho nàng gia nhập."

Trương Húc Thần so với hân càng không lời nói: "Nàng liền là hướng về phía người tới."

"Ta đi, coi như nàng ác." Khương Vũ buồn rầu vừa nói, nhìn Từ Oánh Oánh từng bước một hướng chính mình đi tới.

Từ Oánh Oánh lên lời đài đi tới mọi người cách đó không xa, chớp mắt đạo: "Thế nào đều không khí? Chẳng lẽ mấy người các người không hoan nghênh ta?"

Trương Húc Thần mấy người nghe một chút chận lại nói: "Hoan nghênh, hoan nghênh, hoan nghênh nhiệt liệt."

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ không lên tiếng, tiếng hừ nói với hân: "Người ngày hôm qua chạy nhanh như vậy có phải hay không cảm thấy ta không đuổi kịp người?"

Khương Vũ nhìn nàng bắt đầu dĩ nói: "Ta bây giờ đang ở đây, có thể chạy đi đâu đi?"

"Hừ, coi như người thức thời." Thấy Khương Vũ bộ kia không nói gì bộ dáng, Từ Oánh Oánh liền thật cao hứng, phảng phất gần đây nhìn Khương Vũ cật biết đều được nàng chuyện vui một trong, hồn nhiên không cảm giác Khương Vũ đã tại bất tri bất giác dung nhập vào nàng cảm tình bên trong.

Trương Húc Thần nhìn một chút Từ Oánh Oánh, lại nhìn một chút Khương Vũ, thử thăm dò Từ Oánh Oánh: "Chúng ta trước đã thương lượng xong đem chỉ huy quyền giao cho Khương Vũ, không biết người có hay không cái gì khác ý kiến."

Từ Oánh Oánh nghe một chút, lại không có lại tìm Khương Vũ phiền toái, rất sáng khoái đạo: "Vậy thì giao một hân rồi, ngược lại ta cũng không hiểu."

"Hô." Mọi người vừa nghe cũng ở đáy lòng thờ phào, nếu là đổi thành Từ Oánh Oánh chỉ huy, không nói Từ Oánh Oánh chỉ huy có được hay không, chỉ riêng cô ấy là hung hân khí tràng một đám nam sinh cũng được không.

"Bất quá." Từ Oánh Oánh thoải phong nhất chuyển, một đám nam sinh lại được giờ lên lòng mừng, chỉ thấy nàng đưa tay chỉ Khương Vũ, đạo: "Người được đề cho ta trước đánh người một trận cho hả giận, nếu không ta liền cho các người làm loạn, người tự xem làm đi."

"Két?" Một đám nam sinh đầu chạm điện nhìn Từ Oánh Oánh, lúc nào hột tiêu nữ biến thành vô lại nữ?

Khương Vũ càng là gò má ý vị co quắp, hân chợt phát hiện ngày hôm qua tìm Từ Oánh Oánh thoát thân thật là sai lầm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Song Hạch Tâm 4-1 Chiến Thuật

Son Nam Học Phủ lời đài.

Trương Húc Thần mấy người nhìn Từ Oánh Oánh "Sửa chữa" Khương Vũ cũng là một bộ buồn cười lại không dám cười đáng vẻ, nghe Khương Vũ thỉnh thoảng phát ra "Ái chà, ái chà" tiếng kêu, bọn họ mặt cũng biệt hồng, Vương Phong càng là nước mắt cũng biệt xuất tới.

Từ Oánh Oánh "Sửa chữa" Khương Vũ vài chục phút, cuối cùng vỗ vỗ tay, đạo: "Ta thoải mái, có thể làm chính sự."

Khương Vũ xử lý đầu ỏ gà, mang theo hai cái vành mắt đen nhìn một chút Từ Oánh Oánh, lại thấy Trương Húc Thần đám người nén cười bộ dáng, hân toét miệng nói: "Muốn cười thì cứ việc cười đi, các người chịu đựng không khổ cực sao?"

"Ha ha ha ha." Mấy người nghe Khương Vũ nói như vậy, tất cả đều cất tiếng cười to, có mấy cái khen cũng lẫn lộn đầy đất.

Khương Vũ nhìn thấy một màn này, khóe miệng co giật đạo: "Mẹ nhà nó, cho các người cười thật đúng là cười, thật là một chút mặt mũi cũng không cho

ta."

Trải qua Từ Oánh Oánh như vậy nháo trò, tất cả mọi người cảm giác cùng Từ Oánh Oánh khoảng cách gần hơn một ít; sửa sang lại kiểu tóc, Khương Vũ nhìn của bọn hắn đạo: "Đã có Từ Oánh Oánh gia nhập, chúng ta bảy người cũng liền đủ."

Thấy Trương Húc Thần nghi ngờ ánh mắt, Khương Vũ đạo: "Ngươi có thể ở trong vòng hai ngày tìm tới Vũ Giả cấp bậc sao?"

"Cái này có chút khó khăn." Trương Húc Thần mặt lộ vẻ khó xử nói.

Khương Vũ giải thích: "Nếu là không có Từ Oánh Oánh gia nhập lời nói, ta nhất định sẽ làm cho ngươi tận lực tìm tới hai gã Vũ Giả lại bắt đầu luyện tập phối hợp, nhưng là bây giờ mà, chúng ta bảy người vừa vặn, coi như ngươi tìm thượng vũ giả ta đều không nhất định biết dùng."

Nghe Khương Vũ nói như vậy, không chỉ có Trương Húc Thần bọn họ nghi ngờ, ngay cả Từ Oánh Oánh cũng không hiểu nhìn Khương Vũ, Khương Vũ lại tự tin nói: "Chỉ cần không có ở đây đoàn đội một người chiến đấu bên trong đảo thái, lấy chúng ta bây giờ đội hình, ở đoàn đội trong hỗn chiến Pháp Đồ tác dụng nếu so với Vũ Giả còn tới cường."

Thấy Khương Vũ tự tin như vậy, những người khác mặc dù còn chưa hiểu, nhưng là lại lựa chọn tin tưởng Khương Vũ.

Khương Vũ lại nói: "Thanh Vũ cuộc so tài thật ra thì cũng bất quá là chân chính đoàn đội chiến đấu hình thức ban đầu cuộc so tài, mặc dù là hình thức ban đầu cuộc so tài, nhưng là một ít đoàn đội chiến thuật đã tương đối thành thực, mà chúng ta ở trong mấy ngày nay chính là muốn hoàn toàn biết những thứ này chiến thuật, hơn nữa phải nắm giữ trong đó mấy loại."

"Thanh Vũ cuộc so tài mới là hình thức ban đầu cuộc so tài? Đây là từ đâu truyền tới?" Từ Oánh Oánh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi.

Khương Vũ cũng không biết làm như thế nào cùng hắn giải thích, như vậy cũng tốt so với một người sinh viên đại học tham gia học sinh tiểu học trận đấu, ở đó sinh viên trong mắt dĩ nhiên tính là tiểu nhi khoa đồ vật, nhưng là học sinh tiểu học môn cũng không cảm thấy như vậy.

"Ách" Khương Vũ nghĩ một hồi, đạo: "Các ngươi tiến vào Châu Phủ hoặc là đạt tới sư cấp sẽ biết."

Trương Húc Thần cau mày nói: "Tại sao là sư cấp?"

Khương Vũ cười nói: "Bởi vì sư cấp chính là tu luyện trên đường ranh giới, trừ thiên phú còn cần vận khí cùng suy nghĩ, hơn nữa đột phá sư cấp, pháp tu cùng Vũ Tu cũng sẽ sinh ra chất biến."

"Chất biến?" Từ Oánh Oánh truy hỏi.

Khương Vũ suy nghĩ một chút nói: "Coi là, ta không giải thích được, bất quá" Khương Vũ nhìn Từ Oánh Oánh đạo: "Ngươi hẳn biết Từ Phủ Chủ thiện khiến cho phép thuật hệ "nước"."

Từ Oánh Oánh nghe cau mày không biết đang suy nghĩ gì, Vương Phong mấy người cũng đưa mắt nhìn sang nàng, nhưng là Khương Vũ lại không có cho bọn hắn qua nhiều thời gian tiêu hóa những thứ này, hắn thấy cùng bọn họ nói những thứ này hoàn toàn không có tác dụng gì, căn bản là ở lãng phí thời gian.

"Ba ba ba!" Khương Vũ vỗ vỗ tay đám đông sự chú ý chuyển tới hắn nơi này, hắn đầu tiên nhìn Tống Hiểu Thiên đạo: "Hiểu Thiên, nói nhiều ta liền không nói nhiều, một đoàn đội hậu cần cũng là rất trọng yếu, không biết ngươi có thể hay không đảm nhiệm?"

"Không thành vấn đề." Tống Hiểu Thiên rất sáng khoái đáp ứng, chính hắn kia chút tu vi chính hắn cũng ngưng ngừng ra sân, nghe Khương Vũ nói uyển chuyển, chủ động nhận lãnh hậu cần sống.

Khương Vũ thấy Tống Hiểu Thiên đáp ứng, mới nhìn hướng Lưu Thanh liền nghe Lưu Thanh cười đưa tay ôm Tống Hiểu Thiên đạo: "Hậu cần áp lực cũng rất lớn, liền để cho ta tới trợ giúp Hiểu Thiên đi."

Thấy Lưu Thanh như vậy tự giác, Khương Vũ cũng không có nói gì nữa, chẳng qua là nói với hắn: "Một có cơ hội, ta sẽ nhường cho ngươi bên trên." Nói xong Khương Vũ đối với bốn người khác đạo: "Đến đây đi, ta và các ngươi bốn cái nói một chút chúng ta trước mắt đội hình nên lấy cái gì chiến thuật."

Khương Vũ trận Từ Oánh Oánh bốn người họ qua một bên, Lưu Thanh cùng Tống Hiểu Thiên thấy không hai người bọn họ chuyện gì xung phong nhận việc mua nước đi.

"Vũ Giả? Vũ Đồ? Pháp Đồ? Pháp Tông?" Khương Vũ lại lần nữa chắc chắn một lần bốn người tu vi, thấy mọi người đều gật đầu xác nhận, sau đó hỏi Trương Húc Thần: "Ngươi có hay không vũ kỹ?"

Trương Húc Thần gật đầu nói: "Biết thì biết, nhưng là vận dụng không thuần thực."

Khương Vũ nghe xong trong lòng đã có đại khái phương án, đạo: "Tốt lắm, chúng ta bộ thứ nhất chiến thuật chính là Song Hạch Tâm 4-1 Chiến Thuật."

"Song Hạch Tâm ta biết, cái gì là bốn một phần chiến đấu?" Trương Húc Thần nghe hỏi.

Khương Vũ giải thích: "Song Hạch Tâm chính là ta cùng Từ Oánh Oánh, bốn một phần chiến đấu chính là các người ba cái lấy Từ Oánh Oánh làm trụ cột chiến đấu, mà ta một thân một mình chiến đấu."

Khương Vũ nghe được Trương Húc Thần không thể vận dụng thuần thực võ kỹ liền buông tha đưa hắn coi như cầu thủ chủ công vị trí, mà là đưa hắn xác định vị trí đến phó công thủ vị đưa, trong đầu trong nháy mắt thì có bộ này Song Hạch Tâm 4-1 Chiến Thuật; tiếp lấy hắn rồi hướng bốn người giảng giải cái này chiến thuật mấu chốt, hắn chủ yếu đảm nhiệm nhiệm vụ chính là rong ruổi tìm cơ hội, cắt vào đối phương chủ lực hoặc trực tiếp miêu sát đối phương yếu nhất đội viên, có thể nói cái này chiến thuật là biến thành chèn ép đối thủ thế cục hay lại là biến thành bị đối thủ chèn ép thế cục, hắn là mấu chốt nhất một chút, cũng có thể nói là cái này chiến thuật tiết tấu đội viên, linh hồn một trong.

Từ Oánh Oánh là cái này chiến thuật thứ 2 nòng cốt, đảm nhiệm cầu thủ chủ công vị trí, nhiệm vụ chủ yếu chính là ở Khương Vũ kèm chế đối phương chủ lực hoặc là miêu sát đối phương người yếu thời điểm phối hợp Khương Vũ trực tiếp bắt lại thắng lợi.

Trương Húc Thần xác định vị trí phó công thủ vị đưa, nhiệm vụ thứ nhất liền là bảo vệ Từ Oánh Oánh không bị công kích, đời thứ hai vụ mới là phối hợp Từ Oánh Oánh tấn công thu thập tàn cuộc.

Vương Phong vị trí rất rõ ràng chính là mở ra Lá Chấn bảo vệ Từ Oánh Oánh một tác cũng không rời, mặc dù Pháp Đồ lực công kích rất yếu, nhưng là Lá Chấn diện tích năng lực bảo vệ lại mạnh hơn tay không bảo vệ Vũ Tu, ở hỗn chiến bảo vệ vị trí tỷ võ người cũng tới hữu hiệu.

Về phần Vương Lâm, Khương Vũ cho hắn nhiệm vụ thứ nhất cũng là bảo vệ Từ Oánh Oánh, đời thứ hai vụ chính là để cho hắn hấp dẫn đối thủ hỏa lực, cũng chính là con chốt thí tác dụng.

Khi mọi người hoàn toàn biết này Song Hạch Tâm 4-1 Chiến Thuật sau, cũng đối với Khương Vũ sùng bái không phải, nhưng là Khương Vũ lại có chút bận tâm Từ Oánh Oánh chỉ huy, dù sao Từ Oánh Oánh đoàn đội chiến đấu kinh nghiệm chưa đủ rất có thể đưa đến toàn bộ đội bị diệt kết quả, nhưng là Khương Vũ bây giờ cũng không tiện cho Từ Oánh Oánh áp lực, chỉ có thể trông đợi giai đoạn trước vào vòng kế cuộc so tài không nên gặp phải quá mạnh mẽ đối thủ, cho mọi người một cái ma hợp cơ hội.

Nhưng mà biết thuộc về biết, nhưng là chiến thuật vận dụng lại để cho Khương Vũ nhìn tâm cũng bề, mới biết ý thức vật này ở Trương Húc Thần những người này trên người là biết bao hiếm hoi; Vương Phong là nhanh nhất dung nhập vào vị trí một cái, dù sao hắn thật sự gánh vác nhiệm vụ là đơn giản nhất, nhưng là trừ Vương Phong ra, Khương Vũ ở mô nghĩ chiến đấu tình cảnh thời điểm, nếu không phải Từ Oánh Oánh theo không kịp hắn tiết tấu, nếu không phải là không đội hắn mở một dạng Từ Oánh Oánh liền mang theo ba người khác lên trước, Trương Húc Thần khoa trương hơn, hoàn toàn làm lên bảo vệ Từ Oánh Oánh nhiệm vụ, muốn không luôn chỉ có một mình xông lên căn bản không quản Từ Oánh Oánh sống chết, về phần Vương Lâm Khương Vũ đã không muốn nói hắn, nghe một chút Khương Vũ để cho hắn đi lên bán, người này liền ma ma tức tức, tóm lại cho đến trời tối cũng còn không thành hình, nhìn Khương Vũ rất là trứng đau, đáng tiếc hắn chỉ có thể bắt chước cảnh tượng, nếu không nếu là có bồi luyện lời nói hiệu quả liền sẽ không như thế kém.

Mọi người ra Sơn Nam Học Phủ ước định sáng ngày thứ hai tiếp tục huấn luyện liền ai về nhà nấy, chỉ có Trương Húc Thần cùng Khương Vũ lưu lại.

Thấy những người khác đi, Trương Húc Thần từ trong không gian giới chỉ xuất ra một cái tiền đưa cho Khương Vũ, đạo: "Đây là ta tiền thuê, người đếm xem."

Khương Vũ đưa tay nhận lấy cũng biết sẽ nhiều chớ không ít, nghi ngờ nói: "Thật giống như này nhiều một chút."

Trương Húc Thần lại cười nói: "Nhiều về điểm kia là người tìm đến Từ Oánh Oánh tìm người phí."

Khương Vũ há hốc mồm vừa muốn nói tìm Từ Oánh Oánh chính mình không ra đại lực lúc, chỉ thấy Trương Húc Thần giành nói trước: "Người cái gì cũng không phải nói, tiền kia ta ra tâm phục khẩu phục, liền hôm nay người nói bộ này chiến thuật ta liền bội phục người, không nói gạt người, ba ta là Đào Vũ Công Hội chủ quản, ta trước cũng từng tham gia mấy lần Thanh Vũ cuộc so tài, nhưng là chưa từng thấy người nói loại chiến thuật này, cho nên tiền chính là như vậy nhiều, nhiều hơn nữa cũng không có, hôm nay luyện một ngày ta cũng mệt mỏi, liền về nhà trước, chúng ta ngày mai tiếp tục."

Nhìn Trương Húc Thần đi xa bóng lưng, Khương Vũ nhún nhún vai cảm tiền bỏ vào trong túi đeo lưng, này đôi Hạch bốn một phần run rẩy thuật thật ra thì cũng không có như vậy kỳ, Châu Phủ trong rất nhiều đoàn đội đều biết cái này chiến thuật, chẳng qua là khi hai cái đoàn đội thực lực kém không lâu lắm, cái này thì đối với tiết tấu người yêu cầu điều kiện quá cao, người bình thường căn bản là không có cách đảm nhiệm, và lại chỉ cần tiết tấu người nắm bắt thời cơ không được, liền rất có thể đem chính mình lâm vào năm người bao bọc bên trong sa sút, đối mặt tứ đại năm cục diện, thắng bại cũng rất rõ ràng, cho nên loại này tại Cửu Châu Châu Phủ cuộc so tài đều không thường gặp chiến thuật, tại loại này Thanh Vũ cuộc so tài trong liền càng hiếm thấy, không phải nói ở chỗ này tiết tấu người yêu cầu cao hơn, mà là yêu cầu đoàn đội năm người ý thức cũng có thể chính xác đúng chỗ, nhưng ý thức loại vật này ở Thanh Vũ cuộc so tài trong hoàn toàn chính là ngành thương.

Về nhà ăn cơm, Khương Vũ chui vào trong nhà xuất ra Trương Húc Thần đưa tiền, cẩn thận đếm xem đánh giá đủ mua tứ phần có thể chế biến Sinh Mệnh Dược Thủy dược liệu, cộng thêm hắn tuần lễ này mua thuốc tiền, cũng liền đủ mua được năm phần dược liệu tiền, Khương Vũ không khỏi mừng rỡ không kìm lại đếm một khắp trong tay tiền, lúc này mới hải lòng ra ngoài rửa mặt đi.

Thật ra thì thuê một cái Vũ Cuồng cấp bậc cao thủ trẻ tuổi tham gia Thanh Vũ cuộc so tài chi phí vẫn còn rất cao, chỉ bất quá Khương Vũ cần dược liệu trong đó mấy vị giá cả quá cao, lúc này mới chi đủ hắn mua tứ phần, bất quá cẩn thận tính một lần cũng rất bình thường, Khương Hải Thịnh ban đầu là Vũ Tu Công Hội Phó Hội Trưởng mỗi tháng phát tiền ở Định Tương Thành cũng có thể đứng hàng số hiệu, có thể chỉ những thứ này tiền cũng mới có thể mua chế biến tứ phần Sinh Mệnh Dược Thủy dược liệu, có thể thấy những dược liệu này đắt tiền.

Ban ngày luyện cả ngày, rửa sạch sẽ thân thể Khương Vũ cũng không có lại tiếp tục Vũ Tu, mà là ở trên giường Minh nghĩ một lát đi nằm ngủ, cái thể giới này Thiên cũng không thể thay thế ngủ, liền cùng Khương Vũ kiếp trước nhắm mắt dưỡng thần không thể đại biểu ngủ là một cái đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đêm trước Thanh Vũ so tài

Ngày thứ hai Khương Vũ nằm người vẫn ở chỗ cũ Sơn Nam Học Phủ luyện tập chiến thuật, tương đối ngày hôm qua, hôm nay mấy người phối hợp muốn tốt không ít, không sai biệt lắm buổi chiều thời điểm Khương Vũ nói mình có chuyện liền đi trước, ngược lại cái này chiến thuật bây giờ yêu cầu luyện tập là bốn người bọn họ, tự mình ở không có ở đây cũng không có gì ảnh hưởng quá lớn.

Buổi sáng đi vội vàng, Khương Vũ cũng là chưa kịp hỏi Lý Mai cảm tuần này mua thuốc tiền, về đến nhà tìm tới Lý Mai, Khương Vũ liền thấy Lý Mai đang ở khâu vá sửa lại một món buột miệng quần áo, hần về mặt phức tạp nhìn Lý Mai ở đó khâu vá sửa lại quần áo, làm thế nào cũng không mở miệng hỏi Lý Mai đòi tiền.

"Thế nào? Đứng này không rên một tiếng?" Cảm giác Khương Vũ đứng nửa ngày cũng không nói chuyện, Lý Mai quay đầu nghi ngờ hỏi hần.

Nghe được Lý Mai hỏi mình, Khương Vũ nhếch môi cười nói: "Mẹ, không việc gì, ta nhất định người làm gì vậy đâu rồi, ba của ta đâu?"

"Ồ trong phòng nằm đây." Lý Mai nói.

"Há, ta đây đi tìm cha ta." Khương Vũ nói xong cũng chạy về phía cha mẹ ở trong phòng.

Lý Mai nhìn chạy động Khương Vũ, không hiểu lắc đầu nói: "Đứa nhò này, chạy thế nào nhanh như vậy?"

Khương Vũ hướng vào trong nhà, xoay người một chút liền đóng cửa lại, sau dựa lưng vào trên cửa nhớ tới Lý Mai cặp kia đã tràn đầy vết thương tay, Khương Vũ tâm liền không khỏi đau một chút, hần nhớ mới đến cái thế giới này thời điểm, mặc dù Lý Mai cũng bởi vì cha Khương Hải Thịnh bệnh thường xuyên cau mày, nhưng là ở đời sống vật chất bên trên lại không có như bây giờ vậy hà khắc, ít nhất cặp kia tay tại đã hơn một năm trước căn bản cũng không phải là cái bộ dáng này, còn có mẹ Lý Mai bây giờ trong tóc đã sinh ra mấy sợi tóc bạc, cũng để cho Khương Vũ trong lòng không biết là cần gì phải mùi vị.

"Ta đây là thế nào?" Khương Vũ ở đáy lòng tự hỏi, trước hần cũng cho tới bây giờ không có như vậy thương tiếc qua Lý Mai.

Có lẽ này chính là thời gian uy lực, có thể cải biến hết thảy, có thể hủy diệt hết thảy, cũng có thể sáng tạo hết thảy.

"Tiểu Vũ? Người thế nào?" Lúc này cha Khương Hải Thịnh thanh âm truyền tới Khương Vũ trong tai, cắt đứt Khương Vũ nội tâm xốc xếch cảm giác.

Khương Vũ ngẩng đầu nhìn đến Khương Hải Thịnh chính nằm ở trên giường nhìn mình, trong mắt tất cả đều là ân cần, hần bỗng nhiên mình bạch tại sao mình đau lòng như vậy Lý Mai, bởi vì hần hiện tại đang gọi bọn hần cha và mẹ, không nữa giống như mới đi tới cái thế giới này như vậy họ như vậy qua loa lấy lệ, hần bây giờ dùng là tâm.

Nghĩ thông suốt những thứ này, Khương Vũ cười đi về phía Khương Hải Thịnh, nói với hần: "Ba, ta cảm thấy cho ta mẫu thân quá đáng, không muốn để cho mẹ ta lại đi ra không làm được gì."

Khương Hải Thịnh nghe một chút thật sâu thở dài nói: "Ai, là ta vô dụng, có lỗi với người mẫu thân."

Khương Vũ nhưng không nghĩ Khương Hải Thịnh quá nhiều tự trách, vội vàng nói: "Ba, mỗi tháng Công Hội cho người phát tiền cũng không cần mua cho ta thuốc, bù đồ xài trong nhà đi, người những tiền kia đủ nhà chúng ta được sống cuộc sống tốt."

"Không được, chẳng lẽ người không muốn sống?" Khương Hải Thịnh trong nháy mắt nổi giận đạo.

Khương Vũ lại cười ha hả nhỏ giọng nói: "Ba, người quên mình trước cùng người nói chuyện? Ta bây giờ đã không cần phải nữa dùng thuốc, chỉ cần không dùng tới quá lượng Vô khí ở trong kinh mạch vận hành, trong cơ thể ta kinh mạch cũng sẽ không giống như kiểu trước đây sinh ra xé đau đớn."

Khương Hải Thịnh nghe trong mắt tất cả đều là khát vọng, hỏi Khương Vũ: "Đây là thuốc gì lại thần kỳ như vậy? Người là từ nơi nào được?"

Khương Vũ nghe xong khẽ mỉm cười nói: "Ba, người cũng đừng quản những thứ này, tin tưởng ta."

Khương Hải Thịnh nghe Khương Vũ nói như vậy, chỉ có thể nói đạo: "Tốt lắm, ba không hỏi người, nhưng là ba nhắc nhở người một câu, có thể ngàn vạn lần không nên dính dáng tới cái gì chúng ta không chọc nổi người."

Khương Vũ đạo: "Yên tâm đi, con của người có chừng mực, ta còn có việc trước đi ra ngoài một chút, trở về tới cho người niềm vui bất ngờ."

"Kính hi?" Khương Viễn còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy Khương Vũ đã đi ra khỏi phòng.

Khương Vũ ra khỏi nhà chạy thẳng tới Luyện Dược Sư Công Hội đi, cứ theo lẽ thường dẫn Khương Hải Thịnh thuốc sau, Khương Vũ liền bắt đầu mua nôi hợp thành Sinh Mệnh Dược Thủy cần dược liệu, kết quả lại phát hiện trong đó mấy vị thuốc cầm máu tài lại tăng giá, cái này làm cho Khương Vũ cảm thấy hiếu kỳ, bởi vì Sơn Nam Quận Luyện Dược Sư trong công hội mặt thuốc giới đã đến mấy năm không có biến động, hỏi một chút bên dưới mới biết này mấy vị thuốc cầm máu tài gần đây bị Luyện Dược Sư Công Hội nội bộ số lớn luyện chế thành đan dược, cho nên dự trữ thiếu liền tăng giá tiền, đối với người ta Luyện Dược Sư nội bộ chuyện Khương Vũ sẽ không hiếu kỳ như vậy, cũng may này mấy vị thuốc tăng giá cũng không phồng quá nhiều, cũng không ảnh hưởng Khương Vũ mua dược tề đo.

Mua đủ dược liệu, Khương Vũ về nhà trực tiếp vào hậu viện trong phòng, cho gọi ra Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống hợp thành tứ phần Sinh Mệnh Dược Thủy, sau đó lấy ra đến ba lô chuyển hóa thành bốn viên Sinh Mệnh Dược Hoàn, nhìn Tinh Tinh nằm trong túi đeo lưng năm viên Sinh Mệnh Dược Hoàn, Khương Vũ nhếch môi cười, sau đó ra ngoài lại tìm Khương Hải Thịnh đi.

Đi tới cửa phòng bên ngoài, Khương Vũ liền nghe được bên trong truyền tới Lý Mai tiếng chất vấn: "Cái gì? Không cần bỏ ra tiền cho Tiểu Vũ mua thuốc? Lão Hải người cũng không phải không biết Tiểu Vũ thương thể nghiêm trọng đến mức nào, người là muốn cho Tiểu Vũ chết sao?"

Tiếp lấy lại truyền ra Khương Hải Thịnh bất đắc dĩ thanh âm nói: "A Mai, ta không phải mới vừa nói ấy ư, Tiểu Vũ kinh mạch thương thể gần đây ổn định, hẳn mới vừa mới tiến vào chính là chỗ này sao cáo ta, bằng không ta và người nói cái này làm gì."

"Thật?" Lý Mai không tin hỏi.

"Thật." Khương Hải Thịnh đạo.

"Vậy ta phải đi hỏi một chút Tiểu Vũ đi." Lý Mai nói xong, Khương Vũ liền nghe được từ trong phòng truyền tới tiếng bước chân.

Biết chắc là mẫu thân Lý Mai phải ra đến, Khương Vũ đẩy ra môn, đứng dịp thấy Lý Mai dự định mở cửa đáng vẻ; mà để cho chuẩn bị mở môn Lý Mai sững sờ, sau đó không nói hai lời lại một cái vịn chặt Khương Vũ lỗ tai liền đem Khương Vũ xách vào phòng trong, đau Khương Vũ thẳng kêu đau, Lý Mai cũng không để ý hẳn đau, hỏi hấn: "người kinh mạch thương ổn định lại?"

"Ổn định, ổn định, mẫu thân, người trước buông ra không được sao?" Khương Vũ cảm giác bị vịn lỗ tai đau phải chết, nhưng là mặt đối với mẫu thân Lý Mai, hẳn là có lực cũng không dám khiến cho a.

Lý Mai Lại lạnh rên một tiếng đạo: "người còn biết đau? Trong mắt người có ta cái này mẫu thân không có? chuyện lớn như vậy nói cho người biết ba, Không nói cho mẹ của người?"

Khương Vũ lại giậm chân đạo: "Mẹ, không phải như vậy, ta là sợ ngài không cẩn thận nói ra. "

Lý Mai nghe một chút lông mày nhướn lên, trên tay cường độ lại một vòng to, cả giận nói: "Người bị quốc gia mang đi chuyện, mẫu thân nói lộ ra miệng?"

"A! Đau a! Mẫu thân, người buông ta ra trước a! Lỗ tai đều phải xuống." Khương Vũ đau đều không rảnh trả lời Lý Mai lời nói.

Lý Mai thấy Khương Vũ là thực sự đau, lúc này mới buông tay ra, nhìn Khương Vũ hai tay bịt lấy lỗ tai mặt đầy thống khổ nhìn mình, Lý Mai rên một tiếng, giống như thâm phạm nhân như thể nhìn Khương Vũ.

Khương Vũ vượt lỗ tai ủy khuất nói: "Mới vừa rồi ta chỉ muốn nói cho người biết, nhưng là thấy người đang ở bỏ quần áo không rảnh, ta mới trước cùng cha ta nói chứ sao."

Lý Mai nghĩ đến quả thật có chuyện như thế, lại nhìn thấy Khương Vũ thống khổ vượt lỗ tai, khí cuối cùng tiêu một nửa, rồi hãy nói chuyện này đối với bọn họ nhà cũng là chuyện tốt, Lý Mai sẽ không lại vì khó khăn Khương Vũ, nói với hấn: "Tới cùng ta làm cơm tối." Vừa nói liền ra cửa trước.

"Ai!" Thấy Lý Mai bỏ qua cho chính mình, Khương Vũ cao giọng đáp lại, thấy Lý Mai đi, Khương Vũ trên mặt thống khổ biểu tình trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi mất tăm, đi nhanh lên đến cha Khương Hải Thịnh bên người móc ra ba viên Sinh Mệnh Dược Hoàn liền len lén thả vào Khương Hải Thịnh trong tay, nhỏ giọng nói: "Ba, mỗi ngày một viên, ngày thứ hai nhất định phải cách 24h dùng mới có thể đạt tới lớn nhất dược liệu."

Khương Hải Thịnh thấy Khương Vũ bộ dáng này, phảng phất ý thức được đây là cái gì, mặt đầy hưng phấn nhìn lấy trong tay Sinh Mệnh Dược Hoàn đạo: "Đây chính là người nói kính hi?"

"Hừ." Khương Vũ oán giận nói: "Ba, người nhỏ tiếng một chút, nhớ ngang, nhất định phải chấn 24h dùng, mười triệu muốn chinh viên ăn."

Khương Hải Thịnh vội vàng thấp giọng nói: "Nhớ."

Lúc này bên ngoài truyền tới Lý Mai thanh âm: "Tiểu Vũ, người làm gì chậm như vậy, nhanh lên một chút tới rửa rau."

"Há, tới." Khương Vũ cao giọng đáp lại, lại quay đầu đối với Khương Hải Thịnh đạo: "Ba, đây chính là hai chúng ta bí mật, ở người tốt trước có thể đừng nói cho mẹ ta, vật này càng ít người biết càng tốt."

Khương Hải Thịnh trịnh trọng gật đầu nói: "Ba biết phân tặc, mau đi đi, nếu không mẹ của người lại thức giấc người."

"Ta đây đi." Khương Vũ nói xong, chạy ra cha mẹ căn phòng, mẹ Lý Mai mặc dù là hiền thê lương mẫu, nhưng là có lúc nổi nóng lên cũng là đủ dọa người, ít nhất Khương Vũ không dám chọc trong sinh khí Lý Mai, ai bảo hắn là con trai của Lý Mai đâu rồi, về phần Sinh Mệnh Dược Hoàn chuyện, dù sao thì coi là Lý Mai biết Sinh Mệnh Dược Hoàn chuyện này cũng không thể đối với nàng sinh ra chỗ tốt, cũng không cần để cho nàng biết tốt.

Ở cho cha Khương Hải Thịnh Sinh Mệnh Dược Hoàn ngày thứ ba Khương Vũ cũng là theo phụ hôn Khương Hải Thịnh kia biết được, này Sinh Mệnh Dược Hoàn quả thật cũng đúng Khương Hải Thịnh thương thế tạo tác dụng, theo như Khương Hải Thịnh tính toán, chỉ sợ không có mười mấy 20 viên Sinh Mệnh Dược Hoàn khôi phục, thân thể của hắn là không thể chịu đựng Vũ Vương đột phá trong nháy mắt đánh vào.

Khương Vũ nắm chắc trong lòng, quyết định hay là trước vì phụ thân Khương Hải Thịnh cung cấp Sinh Mệnh Dược Hoàn, một là hắn yêu cầu đo quá lớn, hai là hắn bây giờ ít nhất có thể đi có thể nhảy, không giống cha như vậy chỉ có thể ở nhà tĩnh dưỡng, ba là hắn cũng định ở Châu Phủ sau khi tựu trường đi Châu Phủ học bổ túc, cha có thể com sáng khôi phục là có thể com sáng chia sẻ mẹ trên vai cái thùng.

Sau khi mấy ngày, Khương Vũ một mực cùng Từ Oánh Oánh bốn người ở Sơn Nam Học Phủ không ngừng bồi dưỡng ăn ý, quen thuộc chiến thuật; mấy ngày kế tiếp bốn người tiến bộ cũng phi thường nhanh chóng, nhất là Từ Oánh Oánh tiến bộ nhanh nhất, cái này ngược lại có chút làm Khương Vũ kinh ngạc, bởi vì thiên phú tu luyện tốt không có nghĩa là ý thức thiên phú tốt, Từ Oánh Oánh tiến bộ nhanh như vậy cũng là để cho Khương Vũ không nữa vì nàng lo lắng, chỉ cần cho bọn hắn trước mấy trận ma hợp cơ hội, Từ Oánh Oánh nhất định có thể nhanh chóng dung nhập vào vị trí này.

Trong mấy ngày nay Khương Vũ cũng là dành thời gian dạy bọn họ trong đó tương đối dễ dàng không chế mấy bộ chiến thuật, là vì ứng đối đột phát tình huống, tỷ như đối diện chiến thuật khắc chế bọn họ bốn một phần run rẩy thuật hoặc là đối diện không có quá dễ dàng điểm vào.

Ở Thanh Vũ cuộc so tài chính thức mở cuộc tranh tài một ngày trước, trước mọi người hướng Đào Vũ Công Hội làm Thanh Vũ cuộc so tài ghi danh ghi danh, bởi vì có Trương Húc Thần cha nguyên nhân, cho nên không bao lâu sẽ làm được, mọi người lãnh được đội tên gọi là "Định Tương một trăm tám mươi sáu đội".

Bởi vì Thanh Vũ cuộc so tài hàng năm tham gia người tuổi trẻ quá nhiều, cho nên bất luận cái nào pháp tu Công Hội cùng Vũ Tu Công Hội toàn bộ đều có thể tiến hành ghi danh, sau đó căn cứ trước mặt trong thành ghi danh thứ tự nhận đội tên gọi, Định Tương Thành bên trong trận đấu, lại gọi ra đường cuộc so tài, vào vòng kế cuộc so tài số trận chiến đấu nhiều nhất, nhưng là mỗi một đội tài nghệ lại cao thấp không đồng nhất, mà đây chính là Khương Vũ bọn họ đội cần rèn luyện thạch.

Chỉ cần có thể đoạt được vào vòng kế cuộc so tài hạng nhất liền có thể đi vào đến thành cuộc so tài, đội tên gọi cũng sẽ thay đổi là "Định Tương đội.", tiến vào Quận cuộc so tài chính là "Sơn Nam đội.", tiến vào Châu cuộc so tài chính là "Tân Châu đội."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Số tám lòi đài

Thanh Vũ cuộc so tài ngày đó, Khương Vũ bảy người vẫn ở chỗ cũ Sơn Nam Học Phủ cửa tập hợp, Khương Vũ tới đến lúc đó chỉ thấy Từ Oánh Oánh sáu người đã đến, thấy Khương Vũ đến như vậy buổi tối, Từ Oánh Oánh giờ lên lòng mảy mào: "Người thế nào tới như vậy mới đến? Trễ nãi trận đấu làm sao bây giờ?"

Khương Vũ không nói gì nhìn sáu người đạo: "Trận đấu ở trên cao trưa mới bắt đầu, này sáng sớm các người cũng tới quá sớm đi "

Vương Phong lại ngập nói: "Ngày hôm qua một đêm quá kích động, ta đều không thể nào ngủ, trời còn chưa sáng sẽ tới."

Cùng Vương Phong trạng thái như thế còn có mấy cái, Khương Vũ cũng hiểu bọn họ đầu vòng loại tâm tình, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện hôm nay gặp phải nhược điểm đối thủ, nếu không liên Vương Phong mấy người loại này ngủ gà ngủ gật trạng thái, không chừng lúc nào sẽ như Xe bị tuột xích.

"Phân chia đến đâu cái Công Hội thiết lập lòi đài khu?" Khương Vũ hỏi Trương Húc Thần, người này tinh thần vẫn không tệ.

Trương Húc Thần đạo: "Là đang ở Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội thiết lập lòi đài khu, đối thủ là Định Tương năm mươi bảy đội."

Khương Vũ gật đầu một cái lại hỏi: "Năm nay Định Tương Thành tổng cộng có bao nhiêu đội?"

Trương Húc Thần đạo: "Hơn một trăm chín mươi, không tới 200, bốn cái Công Hội thiết lập lòi đài cuộc so tài khu mỗi một cuộc so tài khu đại khái là

hơn bốn mươi đội."

Khương Vũ nhìn Vương Phong lại đánh mấy cái ngáp, lắc đầu nói: "Đi thôi, đi trước chúng ta lôi đài khu kia chờ đi, thuận tiện để cho mấy người các người ngủ một lát."

Bởi vì tham gia Thanh Vũ thi đấu ngũ quá nhiều, cho nên Định Tương trong do Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội, Sơn Nam Quận pháp tu Công Hội, Định Tương Thành đảo mưa Vũ Tu Công Hội, Định Tương Thành lưỡi đao Vũ Tu Công Hội bốn đại công hội đồng thời mở lôi đài khu đồng thời tiến hành trận đấu, ở Thanh Vũ cuộc so tài một ngày trước buổi tối ghi danh hết hạn sau khi sẽ ngẫu nhiên cầm hơn một trăm chín mươi chi đội ngũ đánh loạn phân đến bốn cái lôi đài khu, tiến hành tranh thủ bốn cái lôi đài khu hạng nhất, sau đó sẽ tiến hành vào vòng kế quyền tranh đoạt.

Khương Vũ bảy người đi tới Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội lúc, chỉ thấy đường phố phụ cận toàn bộ đều đã giá thiết tốt lôi đài, tổng cộng có mười ngọn, những lôi đài này phụ cận đã vây tràn đầy nam nữ trẻ tuổi, nghĩ (muốn) tìm một chỗ chen vào cũng không dễ dàng.

Thấy này người ta tấp nập, Vương Phong sừng sờ đạo: "Này một hồi nếu là họ chúng ta chúng ta không nghe được có thể làm sao bây giờ?"

Trương Húc Thần cười nói: "Yên tâm đi, trọng tài yêu cầu thấp nhất đều phải là cuồng cấp trở lên, dùng sức gọi ra coi như chúng ta ở chỗ này cũng đủ nghe được."

"Cuồng cấp là có thể làm trọng tài?" Từ Oánh Oánh vừa nói như có như không liếc mắt nhìn Khương Vũ.

Trương Húc Thần thấy Từ Oánh Oánh nhìn Khương Vũ cũng biết nàng ý tứ, không lời nói: "Người cho rằng là giống như chúng ta lớn như vậy cuồng cấp cao thủ có rất nhiều sao? Loại thiên phú này coi như ở Châu Phủ trong cũng tuyệt đối tính ra chúng." Nói xong còn cổ quái nhìn Khương Vũ hai mắt, mặc dù hẳn từ Vương Phong nơi đó biết Khương Vũ tới pháp tu nguyên nhân, nhưng là hẳn luôn có điểm không tin, bất quá Khương Vũ không nói hẳn cũng không có biện pháp.

Trương Húc Thần rồi nói tiếp: "Nếu là cuồng cấp trọng tài lời nói, một loại sẽ có ba cái trọng tài, Linh Cấp sẽ có hai cái trọng tài, về phần sư cấp, vậy cũng là Công Hội cao tầng một loại bọn họ sẽ không tới làm trọng tài."

"Ba cái trọng tài? Sẽ có hay không có điểm nhiều a?" Vương Phong nghi ngờ hỏi.

Trương Húc Thần đáp: "Không có chút nào nhiều, Thanh Vũ cuộc so tài hàng năm cũng gặp người chết, bị thương tàn phế càng ít hơn không, nếu là ít hơn chút nữa chết thì càng nhiều."

Tổng Hiếu Thiên lăng lăng đạo: "Khủng bố như vậy?"

Khương Vũ chen lời nói: "Người tuổi trẻ tốt xung động, chết nhiều cũng bình thường."

Từ Oánh Oánh nhìn hẳn nói mình thật giống như rất thành thực tự đắc, xen một tiếng đạo: "Người còn không phải giống như chúng ta, giả trang cái gì già dặn."

Khương Vũ bữu môi nói: "Một người thành thực không phải là dùng tuổi tác tới phán xét, mà là việc trải qua."

Từ Oánh Oánh nghe một chút hừ một tiếng nói: "Ta cũng không nhìn ra người có cái gì việc trải qua."

Khương Vũ há hốc mồm, cuối cùng vẫn là không cùng Từ Oánh Oánh làm ồn đi xuống, quay đầu đối với Vương Phong mấy người đạo: "Mấy người các người dựa vào tường ngủ một lát, một hồi nhanh bắt đầu gọi các người."

Vương Phong nghe một chút, lập tức liền tuân theo ngũ đi, Khương Vũ cảm ánh mắt nhìn về phía chỗ lôi đài các tuổi trẻ nam nam nữ nữ môn, trong đầu hẳn trí nhớ lại lần nữa một chút xiu hiện lên, những thứ kia đồng thời chảy mờ hồi thời gian, đồng thời vui vẻ mặt mày vui vẻ, đáng giá cảm sau lưng phó thác bóng người, hẳn bây giờ không biết trong trí nhớ những người đó qua còn có được hay không, bây giờ lại thân ở phương nào, trong lòng chỉ có thật sâu áy náy, bất tri bất giác Khương Vũ đã nắm chặt hai quả đấm, sắc mặt lạnh lùng từ trong hàm răng văng ra ba cái: "Hắc! Y! Nhân!"

"Người nói cái gì?" Cách Khương Vũ cách đó không xa Từ Oánh Oánh không khỏi hỏi hẳn.

Khương Vũ Mộ Nhiên thức tỉnh, quay đầu nhìn Từ Oánh Oánh cười nói: "Không có gì, ta đang suy nghĩ năm nay Thanh Vũ cuộc so tài cường độ bao lớn, tính toán chúng ta có thể đi tới một bước nào."

Từ Oánh Oánh nghe hẳn nói như vậy cũng không nghi ngờ gì, hỏi "Vậy người phỏng chừng có thể đi bao xa?"

Khương Vũ trầm ngâm một chút nói: "Nếu là không ra ngoài dự liệu lời nói Quận cuộc so tài hẳn không có vấn đề."

"Chẳng lẽ vào không Châu cuộc so tài sao?" Từ Oánh Oánh nghi ngờ nói.

Khương Vũ đạo: "Bởi vì Định Tương Thành chính là Sơn Nam Quận Quận thủ, vào vòng kế cuộc so tài cường độ liền so với mấy cái khác thành muốn mạnh hơn nhiều, mà vạn dương Quận là Tấn Châu Châu biết, đội ngũ trung bình tài nghệ nhất định cao hơn, có thể đại biểu vạn dương Quận xuất chiến Quận thi đấu ngũ nhất định rất mạnh."

Từ Oánh Oánh nghe Khương Vũ nói có đạo lý, lại hỏi hẳn: "Hai chúng ta thêm Trương Húc Thần chẳng lẽ cũng không đánh lại sao?"

Khương Vũ lại kỳ cười quái dị hỏi ngược lại nàng: "Người cảm thấy lấy người cái tuổi này đạt tới Pháp Tòng, thiên phú liền có thể sao?"

Từ Oánh Oánh bị Khương Vũ hỏi sững sờ, nàng nói: "Nhưng là ba ba của ta nói, ở nơi này Châu ta lớn tuổi như vậy không có mấy người có thể đánh ta."

Khương Vũ sau khi nghe xong cười lạnh một tiếng, đạo: "Ba của người? Ba của người kiến thức là nhiều hơn người, nói cũng là sự thật, nhưng là người liền tin tưởng?"

Thấy Khương Vũ thái độ không giống nói dối, Từ Oánh Oánh không xác định nói: "Người không phải là đều nói sự thật sao?"

Khương Vũ trực tiếp đưa tay chỉ chỉ chính hắn, đạo: "Ít nhất trước mặt người đứng đến một cái người không đánh lại người, còn có người thường đi chỗ cao nước hướng chỗ thấp lưu, Tấn Châu Châu Phủ thực lực tại Cửu Châu Châu Phủ cuộc so tài bên trên hàng năm cũng treo ở cuối cùng hai ba vị đi loanh quanh, chân chính cao thủ trẻ tuổi tất cả đều tiến vào giống như Kinh Châu Châu Phủ cường đại như vậy Châu Phủ, một loại chỉ có thiên phú một dạng hoặc là không thông qua cường đại Châu Phủ khảo hạch người mới sẽ lựa chọn đi tới Tấn Châu Châu Phủ nơi này, mà những thứ kia ở cường đại Châu Phủ lớn lên học viên, bọn họ sẽ hướng cường đại hơn địa phương đi, chẳng lẽ tuổi còn trẻ trở về đến Tấn Châu?"

Từ Oánh Oánh nghe xong Khương Vũ lời nói cả người cũng phát động ngây ngô, rõ ràng bị đánh vào, hồi lâu sau nàng nhìn Khương Vũ đạo: "Nhưng là cha ta nói ta thiên phú rất tốt."

Khương Vũ xen một tiếng, đạo: "Ba của người chính là quá cưng chiều người, nếu là ở người đạt tới Vũ Đồ liền đem người đưa đến Châu Phủ đi học bổ túc nói không chừng người bây giờ đều đã Pháp Cường cấp bậc."

Nghe được Khương Vũ nói như vậy, Từ Oánh Oánh trong mắt khôi phục một tia thần thái, hỏi tới: "Nói như vậy ta thiên phú còn có thể sao?"

Khương Vũ suy nghĩ một chút nói: "Tạm đi, nói thật cái tuổi này ở Kinh Châu Châu Phủ trong cường cấp học viện không có mấy trăm cũng có mấy chục, Tấn Châu Châu Phủ đánh giá cũng có mấy cái đi."

Thật ra thì Khương Vũ nói có chút quá mức, chủ yếu hắn là lấy Thiên Khải học viện tiêu chuẩn hạ xuống suy đoán, cho nên hắn suy đoán hơi nhiều, Thiên Khải trong học viện tất cả đều là học viên ưu tú, nhưng là đây chính là Tam Quốc thiên tài học viên căn cứ, mà gần trăm năm nay Viêm Hoàng Cổ Quốc tuổi trẻ đệ nhất như cũ không có gì quật khởi, cho nên tình huống thực tế nếu so với Khương Vũ suy đoán ít hơn.

Từ Oánh Oánh nghe rất là chán chường đi tới một bên, hiển nhiên là không muốn sẽ cùng Khương Vũ thảo luận những thứ này, Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh đi trong lòng cũng thở phào, mới vừa rồi hắn thật đúng là sợ Từ Oánh Oánh nghe được hắn lời nói, lảng xuống suy nghĩ một chút, Khương Vũ phát hiện mình đối với đám người áo đen kia cừu hận lại bất tri bất giác đã đi sâu vào đến xương tủy, đã không nữa đơn thuần là vì một cái khác Khương Vũ báo thù tâm tình, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được hắn mới vừa rồi nội tâm đúng là tức giận

Mặt trời chiếu khắp nơi, Khương Vũ ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, với bên cạnh Trương Húc Thần đạo: "Đánh thức Vương Phong mấy cái đi, một hồi đến lượt bắt đầu."

"Được." Trương Húc Thần đáp một tiếng, đi góc tường đánh thức Vương Phong mấy người.

Đang lúc ấy thì Khương Vũ đập vào mắt mười Tòa lôi đài bên trên đã tụ năm tụ ba đi lên trọng tài, chỉ nghe từ lôi đài số một bắt đầu từng cái một tuyên bố: "Định Tương một trăm hai mươi ba đội đối trận Định Tương mười chín đội, Định Tương 73 đội đối trận Định Tương chín mươi bảy đội Định Tương năm mươi bảy đội đối trận Định Tương một trăm tám mươi sáu đội."

"Là số tám lôi đài." Trương Húc Thần vừa nói, đã mang theo Vương Phong mấy người đi tới Khương Vũ bên người.

Liếc mắt nhìn khôi phục không ít tinh thần Vương Phong đám người, Khương Vũ gật đầu nói: "Chúng ta đi thôi."

Khương Vũ dẫn bảy người một bên hướng trong đám người gạt ra, một bên lớn tiếng nói: "Chúng ta là đội dự thi ngũ, xin mọi người nhường một đạo."

Thật vất vả chen vào, vừa vặn nghe được trên lôi đài trọng tài lập lại lần nữa một lần hai đội đối chiến tin tức, Khương Vũ vội vàng lớn tiếng đáp lại: "Chúng ta là Định Tương một trăm tám mươi sáu đội."

Phía trên một người trong đó trọng tài thấy bọn họ, đối với bọn họ đạo: "Chuẩn bị sẵn sàng, trận đấu một sẽ bắt đầu."

Số tám trên lôi đài có hai gã Linh Cấp trọng tài, ở xác nhận Định Tương năm mươi bảy đội cũng tới đến sau khi, lớn tiếng đối với đám người chung quanh đạo: "Trận đấu lập tức bắt đầu, mọi người lui về phía sau vừa lui, cho người dự thi chừa chút không gian."

Mà kèm theo trọng tài thanh âm, không ít Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội nhân viên cũng là chen vào đám người bắt đầu để cho mọi người lui về phía sau, trải qua vài chục phút khai thông, lúc này mới cho số tám chung quanh lôi đài nhường ra một vòng địa phương, mà hai cái đội dự thi ngũ đứng ở trong đó cũng là một mực nhưng thấy rõ đối thủ dung mạo.

"Thế nào lại là bọn họ?" Trương Húc Thần cau mày nói.

Khương Vũ thấy Trương Húc Thần biết bọn hắn, không khỏi hỏi "Người biết?"

Từ Oánh Oánh lúc này cũng rên một tiếng đạo: "Mấy con chuột chạy qua đường mà thôi, đừng phải ta coi như bọn họ xui xẻo."

"Hừ ?" Khương Vũ nhìn Từ Oánh Oánh cũng biết bọn hắn hơi nghi hoặc một chút.

Bên cạnh Vương Phong lúc này giải thích: "Đối diện nhóm người kia trong đó bốn cái ban đầu là Sơn Nam Học Phủ học nghệ viện người, chỉ bất quá năm ngoái liền cũng đạt tới Vũ Đồ thi được Châu Phủ, thực lực phải cùng Trương Húc Thần không sai biệt lắm."

"Ồ." Khương Vũ nghe một chút liền biết, cảm tình là bạn học cũ a, bất quá suy nghĩ một chút cũng không kỳ quái, đều tại Định Tương Thành ở này đụng phải xác suất vẫn là rất đại.

Hiển nhiên ở Vương Phong cho Khương Vũ giới thiệu thời điểm, đội kia người cũng thấy Khương Vũ bọn họ, trên mặt bọn họ cũng có kinh ngạc, mấy người trao đổi mấy câu, liền thấy bọn họ trong đó đi ra một người hướng đi tới bên này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chênh lệch thật lớn

Nhìn đối diện Định Tương năm mươi bảy đội có một người hướng đi tới bên này, Trương Húc Thần lòng ra cau mày, mang theo cười cũng nghênh đón, trong miệng còn nói: "Lư Minh, tiểu tử ngươi cũng vào Châu Phủ còn tới tham họp này tranh vào võng nước đục, ngươi có suy nghĩ hay không qua chúng ta những người này cảm thụ."

Lúc này hai người tiến tới với nhau lẫn nhau ôm một chút, Sau khi tách ra Lư Minh nói: "Này, Châu Phủ cạnh tranh quá lớn, chỉ cung cấp hạ đẳng cấp độ nhập môn vũ kỹ, chúng ta là hướng về phía hạng nhất tới."

Trương Húc Thần nghe không tin đánh giá Lư Minh nói: "Ngươi chắc chắn các ngươi có thể làm?"

Lư Minh hắc hắc một tiếng nói: "Có được hay không thử một chút chứ, ngược lại lại không có tổn thất gì, ta lần này nhưng là đặc biệt từ Châu Phủ mời tới một vị cao thủ trẻ tuổi, bắt được vào vòng kế quyền tiến vào thành cuộc so tài hẳn không có vấn đề gì."

Trương Húc Thần nghe một chút nói: "Ồ? Cấp bậc gì? Ta lần này cũng mời cao thủ nha."

Lư Minh nghe xong lại cười nói: "Đừng cáo ta là Từ Oánh Oánh, nếu là nàng lời nói các ngươi có thể treo."

Trương Húc Thần nghe vậy cả kinh, nói: "Chẳng lẽ ngươi mời là cuồng cấp?"

Lư Minh lại lắc lắc đầu nói: "Kia cấp bậc ta có thể không mời nổi, bất quá ta nghe nói Từ Oánh Oánh nay năm hay là đội ở Quận Phủ, tầm ảnh hưởng chắc chắn không có bao nhiêu tiến bộ."

Bọn họ nói nơi này, chợt nghe sau lưng truyền tới Từ Oánh Oánh tiếng gào: "Lư Minh, tiểu tử ngươi ở đó nói ta cái gì chứ ? Một năm không thấy ngươi ngựa da ngựa chứ ?"

Lư Minh nghe Từ Oánh Oánh nói như vậy, hướng mọi người bên này liền đi tới, cười to nói: "Nữ thần một năm không thấy ngươi vẫn không thay đổi, ha ha."

Từ Oánh Oánh nhìn đi vào Lư Minh một chút không sợ chính mình, buồn bực nói: "Tiểu tử ngươi ngược lại thật giống như biến hóa rất nhiều."

Lư Minh nói: "Không có biện pháp Châu Phủ bên kia cạnh tranh quá nghiêm khắc, làm không cẩn thận liền bị Học Phủ khuyến lui, không cố gắng không được a."

Lúc này Trương Húc Thần cho Khương Vũ giới thiệu: "Đây là Lư Minh, cùng ta quan hệ cũng không tệ, hai năm trước Thanh Vũ cuộc so tài cũng là ta đồng đội, bây giờ đang ở Thông Châu Châu Phủ học bổ túc."

Khương Vũ nghe một chút này Lư Minh ở Thông Châu học bổ túc, Tâm lý cứ yên tâm rất nhiều, Thông Châu ở hàng năm Cửu Châu Châu Phủ cuộc so tài đều là vạn năm ở cuối xe, còn không bằng Tấn Châu, hiển nhiên này Lư Minh thiên phú cũng liền một dạng nghĩ đến cũng không mời được lợi hại đường nào cao thủ, dĩ nhiên này trong mắt hẳn không lợi hại đối mặt Trương Húc Thần đám người liền hoàn toàn là áp lực, bất quá Khương Vũ có lòng tin dẫn đội ngũ đi về phía thắng lợi.

giới thiệu xong Luru Minh, Trương Húc Thần lại hướng Luru Minh giới thiệu Khương Vũ: "Khương Vũ, năm nay mới tới pháp tu."

Nghe được Khương Vũ là mới tới, Luru Minh trong mắt lộ ra kinh ngạc thần sắc, cười đối với Trương Húc Thần nói: "Lớn tuổi như vậy mới đến Quận Phủ, như vậy người cũng dám đem ra tham gia Thanh Vũ cuộc so tài."

Luru Minh này vừa nói Khương Vũ bên này sắc mặt người rất khó coi, Khương Vũ cũng là cau mày một cái, ngoài mặt mặc dù không biểu hiện gì, tâm lý lại dự định một hồi trận đấu trực tiếp miếu sát hàng này.

Trương Húc Thần cũng không nghĩ tới Luru Minh sẽ nói như vậy, để cho hắn có chút khó chịu, nhưng đối mặt xưa bằng hữu hắn cũng không thể nào tốt mở miệng, đang vì khó khăn đang lúc chỉ thấy Từ Oánh Oánh đi tới tới đem Trương Húc Thần đẩy tới trong đội ngũ, mặt đầy khó chịu nói: "Luru Minh, người có ý gì? Nghĩ một lát bị ta ngược đúng không?"

Luru Thanh nhưng bây giờ không ăn Từ Oánh Oánh bộ này, cao ngạo nói: "Nói thật, muốn động thủ ta bây giờ còn thật không sợ người, một hồi trên đài thấy đi." Nói xong xoay người trở về chính mình đội ngũ bên kia.

Từ Oánh Oánh thấy Luru Minh thái độ này, trong lúc nhất thời có chút không thể nào tiếp thu được, thế nào cũng không nghĩ tới lúc trước thấy mình cũng không dám ngăn đầu gia hỏa bây giờ lại mặc xác chính mình, giận đến nằng nặc to: "Luru Minh, người."

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh lại muốn phát tác, nhủ tiến lên còn không chờ Từ Oánh Oánh nằng ra đem hắn nắm chặt trở lại, khiển trách: "Người có thể hay không sửa đổi một chút người tính tiểu thư? Nơi này nhiều người nhìn như vậy, cũng không sợ cho người ba mặt thể diện?"

Nghe Khương Vũ nhắc nhở, Từ Oánh Oánh cũng biết rõ mình xung động, nhưng là nghĩ đến Luru Minh thái độ mới vừa rồi, liền giận đến nằng nặc thẳng giậm chân, lúc này Trương Húc Thần đi lên trước ôm ấp náy nói: "Thật xin lỗi, ta không nghĩ tới Luru Minh sẽ biến thành như vậy."

Khương Vũ lại cười nhạt nói: "Cái này cũng không trách người, nói không chừng người sau này cũng có thể như vậy, nhân sinh chỉ có việc trải qua mấy lần lên xuống mới có thể tâm bình khí hòa đối mặt hết thảy."

Khương Vũ lời nói này mọi người nghe rất có đạo lý, nhưng là vừa cái hiểu cái không, Vương Phong không suy nghĩ ra Khương Vũ ý tứ, dứt khoát cũng sẽ không nghĩ, lắc đầu một cái hỏi Khương Vũ: "Kia Luru Minh có phải hay không đột phá đến Vũ Phủ? Nếu không làm sao biết nói không sợ Từ Oánh Oánh, còn có tiến vào Châu Phủ liền thật đối với tu vi tăng lên nhanh như vậy sao?"

Đây cũng chính là mọi người muốn hỏi, cũng nhìn chăm chú Khương Vũ chờ đợi hắn trả lời, Khương Vũ xem bọn hắn cũng như vậy nghi ngờ, giải thích: "Châu Phủ cạnh tranh quả thật có thể để cho tu vi tăng lên nhanh hơn, nhưng tiến vào Châu Phủ lợi nhuận lớn nhất nhưng là đối với kinh nghiệm chiến đấu phong phú, vũ kỹ vận dụng cũng nắm giữ tăng lên, ở Châu Phủ tu vi cảnh giới chỉ có thể coi là làm mặt giấy tiêu chuẩn, thực tế sức chiến đấu phán định lại bao hàm kinh nghiệm chiến đấu cùng vũ kỹ vận dụng, cho nên coi như kia Luru Minh không có đột phá đến Vũ Phủ, vũ kỹ và kinh nghiệm chiến đấu đạt tới nhất định tích lũy coi như đánh không thắng Từ Oánh Oánh cũng sẽ không sa sút."

Mọi người nghe cũng bình tĩnh đại ngộ, Từ Oánh Oánh càng là nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ hắn chỉ ở Châu Phủ học bỏ tức một năm là có thể có thành tựu như thế này sao?"

Khương Vũ lại cười nhìn về phía nàng, nói: "Quên nói cho các người biết, Thông Châu Châu Phủ hàng năm tại Cửu Châu Châu Phủ cuộc so tài trên đều sẽ đội sổ."

"Đội sổ." Luru Thanh nghe xong không thể tin được nói, mà những người khác cũng đều bị Khương Vũ lời nói này đánh vào, mỗi một người đều có chút vẻ mặt không dao động, Khương Vũ nói như vậy cũng là không có cách nào bây giờ đánh dự phòng chậm dù sao cũng hơn sau khi gặp phải cường thế đội ngũ bị trực tiếp đánh bẽ mặt.

Lúc này một cái trọng tài đi tới bên đài, đưa cho Khương Vũ một trang giấy cùng bút, nói với hắn: "Đem bọn người đội xuất chiến năm người tên viết lên phía trên, phía dưới theo thứ tự viết lên đoàn đội một người chiến đấu thứ tự xuất trận, xuất chiến danh sách một khi chắc chắn bắt luận đoàn đội một người chiến đấu, hay lại là đoàn đội hỗn chiến đều không được thay đổi người."

Khương Vũ những thứ này đều biết, gật đầu một cái trực tiếp viết lên bọn họ năm cái Thủ Phát tên, ở một người chiến đấu thứ tự sắp xếp bên trên, Khương Vũ suy nghĩ một chút, cảm Vương Phong đội được tuyển đầu, Từ Oánh Oánh trận thứ hai, Vương Lâm xếp hàng thứ ba, Trương Húc Thần thứ tư, hắn áp trực, viết xong thứ tự liền đưa cho trọng tài.

Hắn như vậy viết tự nhiên là có đạo lý, nếu Luru Minh ở Châu Phủ đợi qua một năm, chắc minh bạch nói như vậy trọng yếu nhất chính là trận thứ nhất, mấu chốt nhất chính là thứ ba trận, cái gọi là năm trận kiếm tiền tam, thứ tư trận cùng thứ năm trận tranh đoạt ngược lại thành thứ yếu nhất.

Cầm thứ tự xuất trận nói cho Từ Oánh Oánh mấy người, Trương Húc Thần nghi ngờ nói: "Thế nào trận Vương Phong phải đến trận thứ nhất?"

Khương Vũ cũng không giải thích, lại cười nói: "Đoàn đội một người chiến đấu thứ tự sắp xếp cũng là một loại kỹ thuật làm việc, kia Luru Minh cũng bắt quá là học cái da lông, một hồi các người cũng biết ta thứ tự sắp xếp dụng ý."

Mọi người không nghi ngờ gì, đều bắt đầu điều chỉnh trạng thái chuẩn bị nghênh chiến.

Trên đài hai vị Linh Cấp trọng tài cầm song phương ra sân danh sách với ghi danh tài liệu kiểm tra sau khi, trực tiếp kêu bên trên song phương trận thứ nhất tuyên thủ, Luru Minh bên kia thấy Khương Vũ bên này lại phái ra Vương Phong, giận đến hắn chống lại đài chỉ người nói: "Vương Tích, đối diện tên kia tu vi tuyệt đối sẽ không vượt qua Pháp Giả."

"Ồ?" Trên đài Vương Tích nghe một chút khoe miệng lộ ra nụ cười, trước hân cũng từ Lưu Minh kia nghe nói đối diện toàn bộ đội cũng không có trải qua Châu Phủ học bổ túc, đã như vậy. .

"Bắt đầu." Trọng tài nhảy xuống đài hạ lệnh bắt đầu.

Vương Phong nhìn đối diện Vương Tích từ lên đài vẫn mang theo mỉm cười, cho hân tạo thành rất lớn tinh thần áp lực, nghe một chút trọng tài tuyên bố bắt đầu, liền đưa tay trái ra mặc niệm dấy Quang Thuần Thuật chú ngữ.

Đối diện Vương Tích thấy Vương Phong cử động, khoe miệng cười càng khinh miệt đứng lên, lại hai tay ôm ở trước ngực chờ Vương Phong thi triển Quang Thuần Thuật, Khương Vũ nhìn đến đây chân mày cũng không khỏi nhíu lại, tại loại này chính quy trong trận đấu có loại quy định bất thành văn, đó chính là bất luận song phương thực lực có bao nhiêu chênh lệch, tốt nhất cũng không muốn khinh thị, khinh bỉ cũng làm nhục đối thủ, như vậy sẽ đối với người yếu tạo thành bóng ma trong lòng, ảnh hưởng đối phương con đường tu luyện lớn lên, mà Vương Tích cử động hoàn toàn chính là xem thường Vương Phong, liền giả vờ giả vịt đều lười được (phải) giả bộ, đây hoàn toàn liền là một bộ hấp dẫn cửu hận tư thái, Khương Vũ đã tại đáy lòng âm thầm nhớ hân.

"Quang Thuần Thuật!" Ở Vương Phong tiếng hô to bên trong, một đạo trong suốt Lá Chấn ngưng tụ ở Vương Phong tay trước, hân thấy Vương Tích không có một chút muốn tấn công ý tứ, trong bụng thờ phào.

Vương Tích thấy Vương Phong thi triển ra Quang Thuần Thuật, khinh miệt cười hỏi: "Người chuẩn bị xong sao?"

Vương Phong gạt đầu, mới há miệng liền "Tốt" tự âm đều không phát ra ngoài chỉ thấy Vương Tích lại hai tay giẫy phát Hỏa Cầu thuật đập về phía hân, hai khóa hỏa cầu tốc độ để cho Vương Phong căn bản không phản ứng kịp, chỉ cảm thấy tay phải Lá Chấn bị hai cô đại lực vừa xông, cánh tay khẽ cong, trước người Lá Chấn trực tiếp đánh về phía Vương Phong ngực, Vương Phong hô hấp chặn một cái, cả người đã bay ra ngoài, hân còn không có tiêu hóa này cô lực trùng kích đồng thời, chỉ cảm thấy lại có hai cô đại lực lần nữa đụng tới, lực lượng xuyên thấu qua trước ngực Lá Chấn xông thẳng trong cơ thể, cảm giác cổ họng ngòn ngọt, Vương Phong phun ra một ngụm máu tươi tới trực tiếp rơi ra khỏi đài đã hôn mê.

Thấy Vương Phong bị đánh ra khỏi đài, một người trong đó trọng tài cao giọng tuyên bố: "Định Tương năm mươi bảy đội, đoàn đội một người chiến đấu trận thứ nhất. Thắng!"

Lưu Minh nghe được thắng trận thứ nhất, đối với còn ở trên đài Vương Tích cao hứng hết lớn: "Làm trông rất đẹp, tiền này thật đúng là không có phí công hoa!"

Vương Tích cao ngạo đối với Lưu Minh nói: "Đó là đương nhiên."

Ngay tại Vương Phong bị đánh xuống khỏi đài thời điểm, Khương Vũ cũng là vội vàng chạy tới bên cạnh hân, ngồi xuống tra nhìn một chút Vương Phong thương thế, cảm giác Vương Phong rơi không dưới bị thương tàn phế lúc này mới thờ phào, bất quá muốn tái chiến đấu lại thì không được, mấy người khác thấy Vương Phong bộ dáng, ngay cả Trương Húc Thần đều là nét mặt đầy vẻ giận dữ, Lưu Thanh ác mắng: "Lưu Minh đám này vương bát cao từ lại hạ thủ ác như vậy."

Khương Vũ xem bọn hân liếc mắt, mặt không chút thay đổi nói: "Yên tâm đi, Vương Phong không có gì đáng ngại, tu dưỡng một ngày liền có thể, bọn họ hạ thủ vẫn có phân tấc, chỉ bất quá đám bọn hân sẽ vì bọn họ thái độ trả giá thật lớn."

Nghe Khương Vũ nói như vậy, Từ Oánh Oánh cả giận nói: "Cái này còn kêu có chừng mực? Cũng đánh hôn mê bất tỉnh."

Khương Vũ quay đầu nhìn nàng một chút, nhàn nhạt nói: "Sợ chết sợ thương người thì không nên lựa chọn tu luyện con đường này, về nhà học một chút khâu vá sửa lại nấu cơm không phải là tốt hơn?"

"Người!" Từ Oánh Oánh bị Khương Vũ nói không có cách nào phản bác, nhưng là vừa cảm giác ở trước mặt nhiều người như vậy bị Khương Vũ khiển trách mặt mũi rất là không nể giận được, nàng tức giận nói sạo: "Ai nói ta sợ chết? Ta là nói vừa mới cái kia người quá kiêu ngạo, hạ thủ quá ác."

Khương Vũ không muốn nghe nàng tranh cãi, nói thẳng: "Có người nổi giận thời gian không bằng suy nghĩ một chút cái đó Vương Tích là như thế nào làm được hai tay giẫy phát Hỏa Cầu thuật, hân cũng giống như người cũng chỉ là Pháp Tông cấp bậc tu vi."

Nghe xong Khương Vũ lời nói, Từ Oánh Oánh ngây tại chỗ, ngờ ngác nói: "Pháp Tông cấp bậc? Điều này sao có thể."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tuyệt địa phản kích

Khương Vũ đề cho Lưu Thanh cùng Tống Hiểu Thiên cầm Vương Phong nhấc qua một bên, thấy Từ Oánh Oánh còn đang ngần ngừ, giọng hoà hoãn lại nói với nàng: "Nhìn một chút những thứ này vậy xem người, bọn họ chỉ vì người thắng hoan hô, không người sẽ thương hại người thất bại, người lừa gạt hẳn phát tiết ở người trên người đối thủ, mà không phải mình đồng bạn."

Nghe được Khương Vũ lời nói này, Từ Oánh Oánh trong mắt khôi phục sinh khí, nàng nhìn Khương Vũ bỗng nhiên nặng nề hít hơi, nghiêm túc nói: "Khương Vũ, cảm ơn người, ta biết nên làm như thế nào."

"Người biết liền có thể." Khương Vũ cười nói, trong lòng cũng thở phào, nếu là Từ Oánh Oánh liên loại này thông tục dễ hiểu đạo lý rất bất đồng, đó thật đúng là không cứu.

"Bất quá ta còn là rất hiếu kỳ hẳn tại sao có thể hai tay gây phát Hỏa Cầu thuật." Từ Oánh Oánh lại hỏi Khương Vũ.

Khương Vũ nghe Từ Oánh Oánh hỏi nàng nên hỏi, cười trả lời: "Thật ra thì cũng không có gì, chỉ phải không ngừng luyện tập liền có thể, người cũng là có thể một tay thuần phát, chỉ cần một mực luyện tiếp cũng có thể đạt thành miêu phát."

Từ Oánh Oánh nghe một chút, cau mày nói: "Kia phải cần bao lâu? Hẳn là thuần thực hỏa cầu này thuật lãng phí bao nhiêu thời gian tu luyện?"

Nghe xong Từ Oánh Oánh lời nói, Khương Vũ cũng biết Từ Oánh Oánh lại đi vào tu luyện lỗi lầm, hẳn nói: "Ai nói cho người biết thuần thực pháp thuật chiếm dùng thời gian tu luyện chính là lãng phí?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Từ Oánh Oánh không hiểu.

Khương Vũ nói: "Ở Châu Phủ, chỉ có thể chú trọng hiệu suất, cũng chính là thực tế sức chiến đấu tăng lên; cho người đánh bị phương, một người pháp tu tư chất là trời sinh, giả thiết hẳn dùng giống vậy thời gian Thiên hoặc quen thuộc pháp thuật, nếu như kết quả cuối cùng là Minh muốn tăng lên thực tế sức chiến đấu lớn hơn quen thuộc pháp thuật tăng lên thực tế sức chiến đấu, như vậy khoảng thời gian này đáng giá được tiến hành Thiên; nếu như kết quả cuối cùng là Minh muốn tăng lên thực tế sức chiến đấu ít hơn quen thuộc pháp thuật tăng lên thực tế sức chiến đấu, như vậy khoảng thời gian này đáng giá được quen thuộc pháp thuật."

Từ Oánh Oánh nghe xong như có sở ngộ gật đầu một cái, lúc này lại truyền tới trọng tài thanh âm: "Định Tương năm mươi bảy đội đối trận Định Tương một trăm tám mươi sáu đội, đoàn đội một người chiến đấu trận thứ hai người đối chiến Lưu Minh, Từ Oánh Oánh lên đài chuẩn bị."

Nghe được đối thủ mình là Lưu Minh, Từ Oánh Oánh bỗng nhiên cả giận nói: "Lại là Lưu Minh tên khốn kiếp này, nhìn lão nương một hồi không đem nàng thiêu chín."

Từ Oánh Oánh trong nháy mắt lại hóa thân hột tiêu nữ, Khương Vũ nhìn thác nước mồ hôi, quả nhiên là lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển nói thay đổi liền thay đổi ngay, cảm giác mình mới vừa rồi một phen khuyen can tất cả đều uống phí.

Nhìn Từ Oánh Oánh hùng hùng hổ hổ lên đài, Khương Vũ thật đúng là vì nàng lo lắng, trong chiến đấu kiêng kỵ nhất chính là xung động, cũng không nên lật thuyền trong mương.

Từ Oánh Oánh lên đài nổi giận dùng dùng nhìn Lưu Minh, Lưu Minh lại không một chút nào sợ hãi Từ Oánh Oánh ánh mắt, bất quá Khương Vũ lại phát hiện hẳn mặc dù giả bộ dễ dàng, nhưng là thân thể cũng đã âm thầm đề phòng.

"Bắt đầu!" Trọng tài một chút làm, Từ Oánh Oánh giơ tay lên liền hô to một tiếng "Hỏa Cầu thuật", trực tiếp thuần phát đập về phía đối diện Lưu Minh, mà Lưu Minh cũng là sớm có chuẩn bị, thấy Từ Oánh Oánh ngưng tụ Hỏa Cầu thuật đồng thời liền bắt đầu không ngừng dời chuyển động thân thể, cho nên tùy tiện liền tránh thoát đi.

Từ Oánh Oánh thấy không đánh trúng Lưu Minh, lần nữa cao giọng ngưng tụ Hỏa Cầu thuật thuần phát đập về phía Lưu Minh, nhìn Từ Oánh Oánh không có chương pháp gì công kích, Khương Vũ vì nàng lo lắng, như vậy ngốc nghếch phung phí Năng lượng chỉ sợ một hồi thì phải dùng xong, đến lúc đó nhất định là bị Lưu Minh tùy ý xé thịt, chỉ cần Từ Oánh Oánh một thua, nghĩ đến cũng chưa dùng tới hẳn ra sân.

Vậy công mọi người chỉ thấy trên đài từng viên hỏa cầu "Ào ào" đập về phía Lưu Minh, nhưng là lại không có một viên có thể đánh trúng Lưu Minh, Từ Oánh Oánh nhưng căn bản không quan tâm những chuyện đó, chẳng qua là liều mạng thuần thả Hỏa Cầu thuật, hơn nữa từng bước từng bước hướng Lưu Minh phương hướng di động qua đi.

Dưới đài Trương Húc Thần thấy như vậy một màn, kinh hãi nói: "Nàng rốt cuộc muốn làm gì? Muốn cùng Lưu Minh đánh sập lá cà sao?"

"Đúng vậy, coi như Lưu Minh là võ giả cấp bậc, nhưng là Từ Oánh Oánh cùng hẳn gần người đánh cũng là thua nhiều thắng ít a, huống chi nàng bây giờ còn như vậy không bình tĩnh phung phí Năng lượng." Vương Lâm cũng phụ họa nói.

Khương Vũ cũng rất lo âu, nhưng là lại muốn so với người khác trầm trọng khí, nói với bọn họ: "Đều an tĩnh nhìn, đây là chính nàng chiến đấu, chúng ta giúp không để cho."

Nghe Khương Vũ nói như vậy, Vương Lâm dùng hai tay hung hăng gỡ gỡ đầu, sau đó xoay người nhìn Vương Phong tình huống đi.

Trên đài tình cảnh vẫn như cũ là "Thiên về một bên" thế cục, Từ Oánh Oánh không ngừng thuận phát lửa cháy cầu từng bước từng bước hướng Lưu Minh đi vào, mà Lưu Minh chỉ không hề ngừng tránh né khí lực, nhưng là người sáng suốt cũng có thể phát hiện theo Từ Oánh Oánh cùng Lưu Minh khoảng cách rút ngắn, năng tình cảnh càng ngày càng không ổn.

Vậy xem số tám lòi đài tất cả mọi người cũng không chớp mắt nhìn trên lôi đài đối chiến, ngay tại Từ Oánh Oánh cùng Lưu Minh cách nhau bất quá chừng mười bước khoảng cách lúc, Lưu Minh bỗng nhiên động, chỉ thấy hần cả người trong nháy mắt trầm xuống, phúc độ lớn cũng ngồi xổm trên đất, sau đó pháp lực trong nháy mắt chỉ một cái từ lui chạy ra ngoài, tốc độ nhanh tuyệt đối không phải Vũ Giả có thể so sánh, chỉ trong chớp mắt liền xuất hiện ở Từ Oánh Oánh trước người.

"Không được, hần tại sao có thể có nhanh chóng như vậy độ." Bên dưới Trương Húc Thần thấy Lưu Minh trong nháy mắt ép tới gần Từ Oánh Oánh đại gọi ra.

Khương Vũ nắm đầm vào giờ khắc này cũng nắm chặt, hần trầm giọng nói: "Là phụ trợ tính vũ kỹ."

Vũ kỹ nhiều mặt, có lúc phụ trợ tính vũ kỹ càng có thể để cho địch nhân không ngờ, mà trảng thượng Từ Oánh Oánh trong mắt của mọi người cũng là xuất hiện chốc lát chậm lụt, mà đang chiến đấu chính là trí mạng.

Thấy Từ Oánh Oánh bị chính mình tốc độ khiếp sợ, Lưu Minh nắm chặt Từ Oánh Oánh ngăn ngừa thất thần, khoát tay đao hướng Từ Oánh Oánh cổ đang lúc động mạch chém tới, Lưu Minh khỏe miệng mang theo nụ cười, phóng phạt đã thấy thắng lợi Thụ Quang.

Thấy Lưu Minh sống bàn tay khoảng cách Từ Oánh Oánh cổ bất quá ba bàn tay khoảng cách, Trương Húc Thần chán chường ngồi dưới đất, lẩm bầm nói: "Xong."

Khương Vũ lại chết nhìn chòng chọc Từ Oánh Oánh, bức tranh này mặt giống như đã từng quen biết.

Đối với Từ Oánh Oánh mà nói, Lưu Minh tốc độ quá thật làm cho nàng có chút ứng phó không kịp, thấy gần trong gang tấc Lưu Minh, Từ Oánh Oánh đối với trảng cảnh này giống như đã từng quen biết, trước đây không lâu cũng có một người lấy giống vậy phương thức xuất hiện ở trước mắt nàng, thấy Lưu Minh sống bàn tay bỏ tới, Từ Oánh Oánh này mới tỉnh ngộ lại, khỏe miệng bỗng nhiên treo lên mỉm cười, nàng một tay nâng lên hướng Lưu Minh đầu vồ tới, một cái tay khác cũng không có đi ngăn cản Lưu Minh bỏ tới sống bàn tay, ngược lại giang hai cánh tay hùng hăng về phía sau vẩy đi, một màn này để cho vậy xem rất nhiều người đều đang suy đoán Từ Oánh Oánh là buông tha phòng thủ muốn cùng Lưu Minh liều cái lưỡng bại câu thương sao? Nhưng là cái tay kia tại sao phải mở rộng liều mạng về phía sau vẩy, ngay cả Khương Vũ cũng nhìn không hiểu cô ấy là chỉ liều mạng về phía sau vung tay là muốn làm gì.

Mọi người ở đây suy đoán thời điểm, Lưu Minh đã đưa ra một cái tay khác ngăn cản hướng Từ Oánh Oánh chụp hướng đầu mình tay, nhưng là ngay tại hần tiếp xúc được Từ Oánh Oánh bàn tay thời điểm, chỉ cảm thấy một dòng nước trong lao xuống, xông qua cánh tay trực tiếp tưới đẫm trên mặt hần, tầm mắt bị nước chảy ảnh hưởng, Lưu Minh trong nháy mắt này hoàn toàn mất thị lực, trong lòng của hần cả kinh nhưng là nghĩ đến tay mình đao cùng Từ Oánh Oánh cổ khoảng cách, Lưu Minh vẫn tiếp tục hướng phía trước chém tới, một con khác ngăn trở Từ Oánh Oánh thủ tắc là nhanh thu hồi, muốn xóa đi trong đôi mắt nước chảy.

Cũng chính là ở Lưu Minh con mắt bị Thanh Tuyền thuật nước chảy đánh vào chớp mắt, Từ Oánh Oánh nửa người trên theo cái kia liều mạng về phía sau vung tay hướng về sau ngưỡng đi, vừa vặn tránh thoát Lưu Minh bỏ tới sống bàn tay, thấy như vậy một màn mọi người vậy xem toàn bộ đều hiểu Từ Oánh Oánh cách làm, tất cả đều lớn tiếng vì nàng khen ngợi, ngay cả Khương Vũ vào lúc này cũng lộ ra vẻ mỉm cười.

Nhưng là hai người chiến đấu ở chỗ này vẫn chưa hết, Lưu Minh cảm giác không có đụng tới Từ Oánh Oánh trong lòng phi thường kinh ngạc, lúc này hần ngăn cản Từ Oánh Oánh cái kia vồ tay một cái đã thu hồi lại, vội vàng dùng mu bàn tay lau hướng mình con mắt, cũng đang lúc này, Từ Oánh Oánh chỉ dùng chính nàng có thể nghe được yếu ớt thanh âm ní non một câu: "Quang Thuận Thuật." Chỉ thấy Từ Oánh Oánh về phía sau vẩy cái tay kia trong nháy mắt ngưng tụ ra một mặt lại lớn lại đây Lá Chấn, sau đó Từ Oánh Oánh nửa người trên về phía trước một nghiêng, nâng cánh tay kia giống như kéo căng dây cung đột nhiên buông ra như thế, "Vèo" một tiếng bắn ngược trở về, mọi người thấy như vậy một màn phát ra đồng loạt phát ra thét một tiếng kinh hãi, ngay cả Khương Vũ cũng nhìn ngây ngốc.

Lưu Minh lấy sống bàn tay xóa đi trong mắt nước chảy, mở mắt ra trong nháy mắt cũng cảm giác được một luồng kinh phong ở vang lên bên tai, hần muốn quay đầu đi xem, kết quả đầu còn không có chuyển một nửa, nửa gương mặt liền cùng Từ Oánh Oánh ngưng tụ ra Lá Chấn mang đến số không khoảng cách hôn, "Đùng" một tiếng trực tiếp bị đánh ngã trên đất.

Phải biết Từ Oánh Oánh ngưng tụ Lá Chấn đánh Khương Vũ, Khương Vũ cũng sẽ cảm giác đau, đừng nói là Lưu Minh mới chỉ là võ giả cấp bậc, nếu không phải hần có Võ khí hộ thân, nói không chừng Từ Oánh Oánh lần này tuyệt địa phản kích liền trực tiếp đưa hần chụp choáng váng.

Lưu Minh té xuống đất chỉ cảm thấy trong lỗ mũi hăm nóng một chút, đầu cũng chóng mặt, nhưng là hần còn nhớ đây là trận đấu, dụng hết toàn lực muốn bò dậy, nhưng là cố gắng mở mắt ra trong nháy mắt, còn không thấy rõ ngoại giới sự vật, chỉ cảm thấy lại vừa là một đạo kinh phong hướng gò má thổi tới, sau đó nửa gương mặt gò má đau nhói, ngất đi.

Từ Oánh Oánh thấy Lưu Minh ngất đi, lại một chút không có cần dùng tay ý tứ, thấy Lưu Minh sưng mặt sưng mũi mặt đầy máu tươi nàng cũng không dám lại hướng Lưu Minh đầu chụp Lá Chấn, mà là một lá chấn hùng hăng chụp tới Lưu Minh trên bụng, hôn mê Lưu Minh không ý thức, cũng sẽ không thể chi phối Võ khí, lần này kết kết thật thật ăn Từ Oánh Oánh một lá chấn, trực tiếp một ngụm máu tươi từ trong miệng phun ra ngoài, trận toàn bộ cổ cũng nhuộm thành đỏ như màu máu, hôn mê khắp khuôn mặt là thống khổ vẻ mặt, giờ khắc này số tám lòi đài vậy xem tất cả mọi người cũng yên lặng như tờ, không nghĩ tới một cái dáng dấp xinh đẹp như vậy nữ hài, hay lại là một cái pháp tu, thật không ngờ bạo lực, không thiếu nam nhân đều cảm giác sau lưng lạnh suu suu.

May vào lúc này hai vị Linh Cấp trọng tài nhanh chóng nhảy lên lôi đài ngăn lại Từ Oánh Oánh hành vi, một người kiểm tra lại Luru Minh thương thế, một người khác quát lên: "Người không nhìn hấn mới vừa rồi đã hoàn toàn mất năng lực công kích sao? Làm sao còn phải công kích hấn?"

Từ Oánh Oánh thu Lá Chấn, đưa tay chỉ mặt đầy vẻ giận dữ Vương Tích nói: "Hấn mới vừa rồi còn không phải là hạ thủ ác như vậy, ta cũng không thấy các ngươi nói cái gì."

Hai cái trọng tài nghe không biết nói gì, Vương Tích đó là trong nháy mắt lực bộc phát đo cảm Vương Phong trọng thương, chỉ cần Vương Phong không chết hoặc là hạ xuống bị thương tàn phế, cũng là không thể phán định Vương Phong liền là cố ý; nhưng là Từ Oánh Oánh nhưng là gián đoạn tính công kích đã không có năng lực công kích Vương Phong, đây hoàn toàn chính là ác ý hành vi.

Chẳng qua là Từ Oánh Oánh là Sơn Nam Quận Phủ phủ chủ Từ Nguyên con gái, hai người bọn họ sao có thể không biết này Từ Oánh Oánh lớn như vậy cũng không rời đi Từ Nguyên bên người, nhìn Từ Oánh Oánh biểu tình kia cũng biết Từ Nguyên cũng không có nói cho nàng những thứ này, này để cho bọn họ nên làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tin tưởng ta

trải qua kiểm tra Luru Minh thương thế mặc dù coi như nghiêm trọng nhưng lại không có thương tổn đến căn bản, nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng cũng liền được, trọng tài tỏ ý Luru Minh một đội người cảm Luru Minh vội vàng nhắc hướng Luyện Dược Sư Công Hội, hai người trọng tài rồi hướng Từ Oánh Oánh mới vừa rồi cách làm thảo luận hồi lâu, một người trong đó lúc này mới cao giọng đối ngoại tuyên bố: "Trải qua hai chúng ta vị trọng tài kiểm chứng, Từ Oánh Oánh cũng không có đi Châu Phủ học bổ túc lịch trình, hấn không rõ ràng ác ý tổn thương người trừng phạt, cho nên phán định Từ Oánh Oánh lần này đối với đối thủ làm ra tổn thương không tiến hành xử phạt."

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh tuyệt địa đại phản kích rất là kinh ngạc, nhưng nhìn đến Từ Oánh Oánh lại còn dám công kích hôn mê Luru Minh, hấn liền kinh ngạc hơn, tốt lần này hai cái trọng tài mở một mặt lưới, nếu không thế nào cũng phải hủy bỏ Từ Oánh Oánh lần này Thanh Vũ cuộc so tài tư cách tranh tài.

thấy không chính mình chuyện gì, Từ Oánh Oánh lúc này mới xuống lôi đài, thấy Khương Vũ liền ngay thơ hỏi: "Chẳng lẽ ta mới vừa rồi cách làm có lỗi sao?"

Khương Vũ đang muốn trả lời, lại nghe được Vương Tích bên kia truyền tới một tiếng người thanh âm: "Hai vị trọng tài ta không phục các ngươi quyết định, Từ Oánh Oánh rõ ràng là ác ý tổn thương người, các ngươi cũng không đối với hấn tiến hành xử phạt, là không phải là bởi vì ba hấn là Sơn Nam Quận Phủ phủ chủ duyên cớ?"

Từ Oánh Oánh thấy có người còn kéo ra Từ Nguyên, giận đến đã sắp qua đi lý luận, lại bị Khương Vũ một tay nắm giữ trở lại, cau mày hỏi nàng: "Người nọ là ai?"

Từ Oánh Oánh cả giận: "Họ Triệu Bối Bằng, lúc trước cũng là Sơn Nam Học Phủ, cùng Luru Minh quan hệ tốt nhất." Vừa nói liền muốn kéo ra Khương Vũ đi hướng qua đi.

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh còn không thành thật, cả giận nói: "Ngươi bây giờ đừng thêm phiền được không? Nếu là gây rối nữa không chỉ có lần này ngươi tham gia Thanh Vũ cuộc so tài quyền lợi sẽ bị thủ tiêu, ngay cả ba của ngươi cũng sẽ bị ngươi dính líu."

Từ Oánh Oánh nghe một chút nghiêm trọng như thế, có chút không tin nói: "Có nghiêm trọng như vậy sao?"

Khương Vũ tức giận liếc nhìn nàng một cái: "Ngươi lại muốn không đứng đắn, hậu quả sẽ thành nghiêm trọng hơn."

Thấy Khương Vũ không phải là hù dọa chính mình, Từ Oánh Oánh cũng là nghe theo Khương Vũ ý kiến, ngây ngô tại chính mình đội ngũ bên này không có quá khứ.

Kia hai trọng tài vốn là muốn tuyên bố trận thứ hai kết quả, nào biết này Triệu Bối Bằng bỗng nhiên nhô ra, trong lòng hai người đối với Triệu Bối Bằng cử động bất mãn, nhưng là tại nhiều như vậy người dưới mí mắt cũng chỉ có thể về mặt ôn hòa nói: "Ghi danh trong tài liệu viết rất rõ, Từ Oánh Oánh chưa từng đi Châu Phủ học bổ túc, các ngươi muốn không tin có thể lên đến chính mình nhìn."

Triệu Bối Bằng lại cả giận nói: "Ba nàng là Sơn Nam Quận Phủ phủ chủ, ta cũng không tin ba hấn không có nói cho nàng những thứ này."

Nghe được Triệu Bối Bằng lại nhắc tới Từ Nguyên, hai cái này trọng tài sắc mặt đều không tốt nhìn, một người trong đó lạnh lùng nói: "Vậy người có chứng cứ gì để chứng minh Từ Oánh Oánh biết những thứ này? Nếu không người đem Từ Phủ Chủ gọi tới đối chất nhau đi."

"Ha ha ha ha." Nghe được trọng tài nói như vậy, bên dưới truyền tới một mảnh tiếng cười.

Triệu Bối Bằng nghe được mọi người cười nhạo, trên mặt rất là lúng túng, nhưng là hắn vẫn cãi: "Nhưng là coi như Từ Oánh Oánh không biết quy củ, nhưng là cũng nên cho nàng cảnh cáo, cấm chỉ nàng tràng này đoàn đội hỗn chiến ra sân, nếu không có Từ Oánh Oánh mở đầu, nếu là tiếp theo trận đấu tất cả mọi người không đi qua Châu Phủ, là có thể cố ý tổn thương người?"

"Này" hai cái trọng tài nghe Triệu Bối Bằng nói đề ý tới rất là làm khó, hết lần này tới lần khác lúc này không biết bên ngoài vậy xem ai lớn kêu một câu: "Cảnh cáo! Cảnh cáo!", sau đó vậy quanh người đều đi theo bắt đầu ồn ào lên hô to: "Cảnh cáo! Cảnh cáo!"

Hai cái trọng tài nhìn thấy một màn này, biết phải cho Từ Oánh Oánh cảnh cáo, nếu không không chỉ có bọn họ danh tiếng sẽ chịu ảnh hưởng, ngay cả Từ Nguyên danh tiếng cũng sẽ chịu ảnh hưởng, nghĩ đến Từ Nguyên ngày sau biết nguyên nhân cũng sẽ không trách bọn họ hôm nay quyết định.

Có quyết định một người trong đó trọng tài lớn tiếng nói: "Vậy thì tạm ảnh mọi người ý tứ, cấp cho Từ Oánh Oánh cảnh cáo xử phạt, cấm chỉ nàng ở sau đó đoàn đội hỗn chiến ra sân, nhưng là lúc sau trận đấu nếu là ai lại cố ý tổn thương người, sẽ trực tiếp hủy bỏ lần này kêu tham thiết Thanh Vũ cuộc so tài quyền lợi."

Nghe được trọng tài lời nói, ồn ào lên mọi người lúc này mới dừng lại, mà Triệu Bối Bằng mấy người chính là lộ ra vẻ đắc ý cười gian.

Thấy Triệu Bối Bằng sẽ không tìm phiền toái, một cái khác trọng tài tuyên bố: "Định Tương một trăm tám mươi sáu đội, đoàn đội một người chiến đấu trận thứ hai. Thắng!"

Bên dưới Từ Oánh Oánh nghe một chút lại cảm chỉ chính mình một sẽ xuất chiến đoàn đội hỗn chiến, vốn là bị Khương Vũ ổn định xuống đi tâm tình lại kích động, bởi vì này Thanh Vũ cuộc so tài mỗi một tràng đều là cuộc thi vòng loại, thua thì tương đương với cùng năm nay Thanh Vũ cuộc so tài vô duyên, lấy Từ Oánh Oánh tính khí nếu là nghe không kích động thì không đúng, cũng may Khương Vũ có chuẩn bị, thấy kéo không dừng được nàng, đem nàng gánh lên tới nói với nàng: "Yên tâm, còn có ta ở, ta nhất định sẽ dẫn hai người bọn họ bắt lại cuộc tranh tài này, tin tưởng ta."

Mãnh bị Khương Vũ gánh lên, Từ Oánh Oánh tâm liền "Đột" nhảy một chút, lại nghe được Khương Vũ trầm ổn thanh âm, Từ Oánh Oánh không biết tại sao tâm lý phiền não tất cả đều lắng xuống, trong đầu tất cả đều là Khương Vũ câu kia --- tin tưởng ta."

Thấy Từ Oánh Oánh không giẫy dụa nữa, Khương Vũ lúc này mới buông xuống Từ Oánh Oánh, lúc này trọng tài đã họ thứ ba trận tuyên thủ lên đài chuẩn bị, Khương Vũ thấy Vương Lâm chuẩn bị lên đài, gọi lại hắn, nói với hắn: "Tình huống không đúng liền trực tiếp bỏ quyền, bọn họ rất có thể tồn đang tra thù trong lòng."

Vốn là Vương Lâm còn lo lắng một hồi nếu là không đánh lại đối thủ, còn do dự có muốn tiếp tục hay không giữ vững chiến đấu, bây giờ nghe Khương Vũ lời nói giống như ăn một viên thuốc an thần như thế, đối với Khương Vũ gật đầu một cái, sai bước lên đài.

Cùng Vương Lâm đối chiến họ Chu Sơn Triệu, đáng đáp lại cao lại trắng nhìn một cái chính là một Vũ Tu, Vương Lâm cũng không nhận ra hắn, hiển nhiên chắc cũng là Lưu Minh từ Thông Châu Châu Phủ mời tới cao thủ trẻ tuổi, tâm lý nắm chắc, Vương Lâm đã làm tốt tùy thời chuẩn bị bỏ quyền chuẩn bị.

Làm trọng tài tuyên bố lúc bắt đầu sau khi, kia Chu Sơn Triệu liền đối với Vương Lâm lộ ra một cái kinh người cười, sau đó vừa phát lực liền thoát ra tại chỗ, Vương Lâm thấy Chu Sơn Triệu bùng nổ tốc độ cũng biết Chu Sơn Triệu thực lực tuyệt đối có Vũ Phu cấp bậc, quả quyết giờ hai tay lên hết lớn: "Ta bỏ quyền, ta bỏ quyền."

Khi hắn hô xong lúc, chỉ cảm thấy cổ đã bị một cái đại thủ cầm thật chặt, Chu Sơn Triệu cùng hắn cách bắt quá một cánh tay xa, Vương Lâm thầm khen chính mình may bỏ quyền sớm, nếu không một hồi phải đi theo Vương Phong ngủ trên sàn nhà.

Chu Sơn Triệu lại đã sớm nghẹn một cổ khí muốn phát tiết, không nghĩ tới Vương Lâm lại trong nháy mắt liền kêu bỏ quyền, làm cho hắn là có lực không sử dụng ra được, loại cảm giác này giống như một quyền đánh tới bông vải không chỗ tiết lực như thế.

Hai cái trọng tài thấy Vương Lâm bỏ quyền cũng lên đài, thấy Chu Sơn Triệu còn dùng tay nắm Vương Lâm cổ, mắng: "Người còn không buông ra? Nghĩ (muốn) bị xử là cảnh cáo sao?"

Nghe được trọng tài lời nói, Chu Sơn Triệu lúc này mới không cam lòng buông tay ra, đối với Vương Lâm hung tợn nói: "Hèn nhất." Lúc này mới xoay người xuống đài.

Vương Lâm nhưng căn bản không để ý Chu Sơn Triệu lời nói, vỗ ngực kinh hồn bạt vía cũng xuống đài, mới vừa rồi Chu Sơn Triệu cho hắn cảm giác, giống như muốn xé hắn, loại cảm giác đó thật đáng sợ.

Tiếp bên trong là song phương thứ tư trận đấu, cùng Trương Húc Thần đối chiến người kia ban đầu cũng là Sơn Nam Quận Phủ Vũ Tu, cho nên Trương Húc Thần đối với hắn vẫn tương đối biết, Khương Vũ cũng không có dặn dò Trương Húc Thần cái gì.

Thứ tư trận bắt đầu, Trương Húc Thần cùng đối thủ đánh liền khó bỏ khó phân, phơi bày lực lượng tương đương tình cảnh, Khương Vũ nhìn đáng đáp nhất thời bán hội hai người cũng không phân được thắng bại, liền cùng Từ Oánh Oánh giải thích cận kề nàng mới vừa rồi công kích Lưu Minh hành vi, vì sao lại bị xử phạt.

Hiểu rõ tại sao sau, Từ Oánh Oánh cũng rất là ảo não, nàng không khỏi lo lắng nói: "Vừa mới cái kia Chu Sơn Triệu cũng có Vũ Phu cấp bậc thực lực, cái đó Vương Tích là Pháp Tông tu vị, Triệu Bối Bằng hai người tất cả đều là Vũ Giả cấp bậc, một hồi đoàn đội hỗn chiến các người cũng chỉ có ba người, hơn nữa Vương Lâm vẫn chỉ là Vũ Đồ cấp bậc."

Khương Vũ cười cười an ủi nàng: "Yên tâm, tin tưởng ta, sẽ không thua."

Từ Oánh Oánh nghe xong Khương Vũ lời nói, bỗng nhiên lẳng lẳng nhìn Khương Vũ, nàng suy nghĩ hay lại là Khương Vũ ba chữ kia "Tin tưởng ta.", có lúc người chính là như vậy, ở nào đó đặc định dưới trạng thái nghe được một câu nói, hoặc là thấy một người, sẽ đối với những lời này hoặc là người này nhớ được đặc biệt Minh Mẫn, làm nghe được câu này lần nữa hoặc là thấy người này thời điểm liền sẽ phi thường nhạy cảm, khiến cho lúc ban đầu trí nhớ không tự chủ được xuất hiện ở trong trí nhớ, hồi tưởng lại lúc ấy cảnh tượng đó; Từ Oánh Oánh bây giờ chính là cái này trạng thái, nàng nhìn Khương Vũ, trong đầu lại suy nghĩ mới vừa rồi Khương Vũ đem nàng vác lên vai, trầm ổn nói với nàng đến: "Tin tưởng ta "

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh bỗng nhiên ngây ngốc nhìn mình, sau đó đẹp đẽ gương mặt lại xuất hiện một tia đỏ ửng, Khương Vũ tròn to hai mắt lấy tay ở Từ Oánh Oánh trước mắt thoáng qua hai cái.

Từ Oánh Oánh Mộ Nhiên thức tỉnh, một cái đẩy ra Khương Vũ tay, nói: "Người làm gì vậy."

Khương Vũ lại không tưởng tượng nổi hỏi "Người biết người mới vừa rồi hai con mắt đều không tiêu cự, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ sao?"

Từ Oánh Oánh nghe Khương Vũ nói như vậy giống như bị giẫm đạp cái đuôi mèo như thế, hai tay sờ gương mặt nói: "Ta mặt rất đỏ sao? Thật rất đỏ sao?"

Thấy Từ Oánh Oánh phản ứng lớn như vậy, Khương Vũ càng cảm thấy không thể tưởng tượng được, hỏi dò: "Người mới vừa rồi là không là đang suy nghĩ tư xuân?"

"Cút! , không có chuyện gì, chớ có nói bậy nói bạ." Từ Oánh Oánh khoát tay vừa nói.

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh không muốn thừa nhận cười hỏi lần nữa: "Thật không có?"

"Thật không có, người rất phiền a, mau nhìn trên lời đài, Trương Húc Thần bọn họ đánh thật là dữ." Từ Oánh Oánh bỗng nhiên đưa ngón tay hướng lời đài nói.

Khương Vũ nghe vậy nhìn, quả nhiên thấy Trương Húc Thần cùng đối thủ của hắn đánh khó phân thắng bại, nhưng là đánh lâu như vậy trên người hai người ít nhiều gì cũng có vài chỗ vết thương, Võ khí hiển nhiên cũng tiêu hao không ít, hai người cũng từng ngum từng ngum thở hào hển.

Từ Oánh Oánh liếc mắt một cái Khương Vũ, thấy hắn cảm sự chú ý thả vào trên lời đài, lúc này mới trong lòng lòng ra giọng, tâm lý oán trách mình mới vừa rồi thế nào đây đầu đều là người này khiêng chính mình bóng người, chẳng lẽ mình thích người này? Từ Oánh Oánh nghĩ tới đây không khỏi lần nữa liếc mắt một cái Khương Vũ, lại phát hiện mình căn bản là không có gì ý tưởng, cũng không tìm được mới vừa rồi cái loại này không biết rõ làm sao hình dung cảm giác, chẳng qua là nàng có thể chắc chắn nàng thật giống như không nữa ghét Khương Vũ.

Thật ra thì cảm tình loại vật này kỳ diệu nhất, một người đối với một cái ân huệ cảm giác thay đổi, có thể là nhật tích nguyệt lũy sau bắt đầu thay đổi, cũng có thể là trong nháy mắt sinh ra thay đổi, bất luận là điểm nào đều đưa quyết định một người đối với một người trước mặt tình cảm thái độ đi về phía; cũng tỷ như bây giờ Từ Oánh Oánh đối với Khương Vũ cảm giác, chỉ có thể coi là làm một tốt bắt đầu, phải nói Từ Oánh Oánh chỉ vì trong chớp nhoáng này cảm giác liền yêu Khương Vũ, vậy cũng là không có khả năng, nhưng là nếu như Khương Vũ cùng Từ Oánh Oánh sau khi sẽ phát sinh nữa một ít mỹ chuyện tốt, có lẽ hai người quan hệ tiếp theo sẽ thành là khác họ huynh muội, cũng có thể là tình nhân, cang hoặc là người yêu

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Nhất cước miểu sát

Trên đài Trương Húc Thần hai người đánh hồi lâu sau, rốt cục vẫn phải Trương Húc Thần bởi vì kinh nghiệm chưa đủ bị Đối thủ Tim tới không cản trở áp chế, cuối cùng bất đắc dĩ bị buộc ra lời đài sa sút.

Trương Húc Thần mặt đầy mệt mỏi bị Khương Vũ đỡ dậy, hắn áy náy nói: "thật xin lỗi, ta thua."

Khương Vũ lại an ủi hắn: "người đã hết sức, mặc dù người thua, nhưng là cùng người đánh tên kia cũng tiêu hao không nhẹ, một hồi đoàn đội hỗn chiến

hắn cũng không được tác dụng gì."

Trương Húc Thần nghe một chút, cười khổ nói: "Chỉ sợ bằng vào ta bây giờ trạng thái, trong thời gian ngắn thì không cách nào tái chiến đấu, một hồi đoàn đội hỗn chiến chỉ sợ"

Khương Vũ nghe vậy vỗ vỗ bả vai hắn nói: "Yên tâm đi, ngươi một hồi nghỉ ngơi cho khỏe, đoàn đội hỗn chiến cũng không cần xuất chiến."

"Cái gì? Cứ như vậy các ngươi không phải là 2 đánh 4?" Trương Húc Thần giật mình nói.

Khương Vũ lại cười cười, nói: "Chớ quên trong lòng ngươi thân thể trạng thái, là thời điểm nhượng bộ cũng là đối với đoàn đội một loại trợ giúp."

Trương Húc Thần nghe được Khương Vũ lời nói, chỉ có thể không cam lòng thở dài, đối với Khương Vũ nói: "Vậy một lát liền nhờ cả ngươi."

"Yên tâm, ta sẽ hết sức." Khương Vũ vừa nói, đỡ dậy Trương Húc Thần đem hắn đưa đến Lưu Thanh cùng Tống Hiểu Thiên bên người, đúng dịp thấy lúc này Vương Phong đã tỉnh lại, hỏi hắn: "Thân thể cảm giác thế nào?"

Vương Phong cố gắng lắc đầu một cái, nói: "Không có gì đáng ngại, bất quá hôm nay cũng không thể động thủ, ta, Trương Húc Thần, Từ Oánh Oánh cũng không thể xuất chiến đoàn đội hỗn chiến, ngươi phải cố gắng lên a."

Nghe Vương Phong lời nói, Khương Vũ cho hắn một cái yên tâm mỉm cười, thấy Lưu Thanh cùng Tống Hiểu Thiên lúc này cũng về mặt mê mê, khích lệ bọn họ mấy câu liền muốn xoay người đi về phía lối đi, lúc này Từ Oánh Oánh mặt đầy xin lỗi nói: "Đều là ta, quá xung động, bây giờ cũng chỉ còn lại có ngươi và Vương Lâm."

Vương Lâm nghe cũng chỉ có thể than thở, hắn biết rõ mình thực lực gì, một hồi đoàn đội hỗn chiến hắn tác dụng cực nhỏ, có thể nói có hay không hẳn đều giống nhau, hoàn toàn chính là Khương Vũ một chục bốn cục diện.

Cả nhánh đội ngũ tinh thần xuống đến đáy cốc, Khương Vũ vẫn như cũ mang theo ung dung cười, nói với Từ Oánh Oánh: "Ai cũng không phải từ ra đời chỉ biết hết thấy các thứ này, toàn bộ kinh nghiệm đều là từng điểm từng điểm tích lũy, hướng chỉ ngươi cách làm cũng không phải hoàn toàn không đúng, ném đi trận đấu trôi buột, nhân từ đối với địch nhân chính là tàn nhẫn đối với mình, một điểm này ngươi nhất định phải nhớ."

Khương Vũ nói xong nghe được trọng tài gọi mình lên đài chuẩn bị, không đợi Từ Oánh Oánh phản ứng, nhảy một cái thân thể đã lên lối đi.

Khương Vũ nói với Từ Oánh Oánh lời nói kia Vương Lâm cũng là nghe được, thấy Khương Vũ lên lối đi, hắn quay đầu nhìn Từ Oánh Oánh ánh mắt phức tạp nói: "Ta phát hiện Khương Vũ cường đại cũng không chỉ là thực lực của hắn, còn có thể làm cho người ta một loại tín nhiệm cùng yên tâm cảm giác, không biết ngươi có hay không loại cảm giác này?"

"Ừ." Từ Oánh Oánh gật đầu, nhưng là tầm mắt nhưng vẫn không có rời đi Khương Vũ bóng người.

Khương Vũ lên lối đi phát hiện cùng mình đối chiến thứ năm trận chính là Triệu Bối Bằng, không khỏi cười lạnh một tiếng, hỏi hắn: "Ngươi cho rằng là ngươi ép trọng tài cấm chỉ Từ Oánh Oánh đoàn đội hỗn chiến xuất chiến quyền lợi, các ngươi liền thắng định?"

Đối diện Triệu Bối Bằng nghe Khương Vũ nói như vậy, không khỏi âm dương quái khí nói: "Ai u? Cũng không thể nói như vậy, là nàng hạ thủ quá nặng mới bị trọng tài cấm chỉ đấu cũng không chuyện liên quan gì tới ta."

Vừa nói Triệu Bối Bằng thần tình trên mặt biến chuyển được không tiết, nhìn Khương Vũ nói: "Nghe Lưu Minh nói ngươi mới tiến Sơn Nam Quận học bổ túc nửa năm, cũng là không hiểu là đầu ngươi có vấn đề, cũng là ngươi cha mẹ đầu có vấn đề, lớn tuổi như vậy mới đưa đến Quận Phủ, chẳng lẽ nhà ngươi không có tiền, có muốn hay không ca ca đưa ngươi điểm học phí? Ha ha ha ha ha."

Đối mặt Triệu Bối Bằng giễu cợt, Khương Vũ trên mặt không mang theo một tia biểu tình, lạnh lùng nói: "Ngươi sẽ vì ngươi nói chuyện phụ trách."

"Ai u, ta rất sợ đó a." Triệu Bối Bằng làm bộ nói, ngược lại hướng dưới đất nhỏ một bãi nước miếng, khinh bỉ nói: "Cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem gương, nghĩ đến ngươi là Thiên Khải học viện học viên? Chỉ còn lại ngươi và Vương Lâm hai cái phế vật, còn muốn học người khác cứu thế giới, cắt."

Khương Vũ nghe lại nhắm mắt lại, trên mặt không có một tí tâm tình, hắn bên tai lọc chung quanh vô số tiếng huyền não, chỉ còn lại nhàn nhạt phong thanh cùng Triệu Bối Bằng tiếng hít thở.

Thấy Khương Vũ lại nhắm mắt lại, Triệu Bối Bằng càng là xem thường Khương Vũ, rên một tiếng liền thân thể phòng bị cũng buông tha, lười biếng nhìn Khương Vũ.

Vào lúc này, trọng tài lớn tiếng nói: "Bắt đầu."

Mà đang ở trọng tài nói "Bắt đầu" chữ đồng thời Khương Vũ thân thể trong nháy mắt tại chỗ biến mất, làm trọng tài "Mới" tự âm hạ thấp thời gian sau khi, chỉ nghe Triệu Bối Bằng hét thảm một tiếng lại nhưng đã bay ra lối đi, trong miệng còn phun số lớn máu tươi hướng ra phía ngoài phiêu sái, vừa mới trong nháy mắt tại chỗ biến mất Khương Vũ lại xuất hiện ở trước Triệu Bối Bằng đứng địa phương.

Một màn này sợ bạo nổ tất cả mọi người con mắt, rất nhiều người đều nhìn đạo kia đứng ở trên lối đi lạnh lùng bóng người tất cả đều theo bản năng không dám nói chuyện lớn tiếng, chẳng qua là suy đoán người này là từ chỗ nào nhô ra biến thái, lại trong nháy mắt có thể miểu sát Vũ Giả, thực lực của

hắn lại đến cùng là cấp bậc gì?

Mọi người vây xem phần lớn đều là tới Thanh Vũ cuộc so tài tuyển thủ tranh tài, lấy thực lực bọn hắn muốn thấy rõ Khương Vũ động tác quả thật rất khó khăn, nhưng là hai cái trọng tài lại rõ ràng thấy hết thấy các thứ này, thật ra thì cũng chỉ là một cuộc, trực tiếp nhất đơn giản nhất bạo lực nhất một cuộc, hoàn toàn chính là thực lực áp chế, ở tuyệt đối tốc độ cùng lực lượng trước mặt, dùng dư thừa kỹ xảo ngược lại là gánh nặng.

Hai cái trọng tài nếu so với vây xem đám người còn kinh hãi hơn, bọn họ phán đoán Khương Vũ ít nhất cũng là Vũ Cuồng cấp bậc, Vũ Cuồng cấp bậc cao thủ trẻ tuổi đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện ở nơi này Định Tương Thành Thanh Vũ cuộc so tài trận đấu trên lôi đài, hai người nhìn Khương Vũ ánh mắt cũng trở nên có chút không quá giống nhau, còn trẻ như vậy thì đến được Vũ Cuồng cấp, tương lai thành tựu nhất định sẽ không thấp, căn bản không phải bọn họ có thể so với.

Căn bản không cần đi phán định Triệu Bối Bằng thương thế, hai vị trọng tài cũng là trực tiếp tuyên bố Khương Vũ bên này chiến thắng, không nói Khương Vũ thuần phát tốc độ quá nhanh căn bản là không có cách phán định, coi như Triệu Bối Bằng chết thật, bọn họ cũng sẽ không quan, cùng một cái khả năng biến thành tương lai cường giả người làm quan hệ tốt so sánh, giữa hai người lựa chọn là rõ ràng.

Khương Vũ đi xuống lôi đài, chỉ thấy Từ Oánh Oánh sáu người ngẩng đầu nhìn mình, ngay cả phía sau những thứ kia vây xem đám người cũng ngẩng đầu nhìn hắn, Khương Vũ gật đầu một cái, hỏi Từ Oánh Oánh: "Bọn họ sử dụng tình hữu khả nguyên, người cũng không phải không biết, chẳng lẽ bị ta mị lực mê hoặc?"

Trải qua Khương Vũ như vậy một chực thú, Từ Oánh Oánh nguyền hán một cái nói: "Mị lực cái rắm, ta là đang suy nghĩ kia Triệu Bối Bằng có phải hay không bị người cho đánh chết."

Khương Vũ nhún nhún vai nói: "Ta thật ra thì thật muốn đánh chết hắn, nhưng là đây chính là trận đấu nhiều người nhìn như vậy thật đánh chết cũng không ít giao phó."

"Đó chính là không chết." Từ Oánh Oánh thờ phào nói.

Khương Vũ khoe miệng mang theo cười nói: "Chết là chết không, bất quá xương đoạn mười cái tám cái cũng đủ hắn tu đường mấy tháng."

Từ Oánh Oánh nghe phiên từ bạch nhãn nói: "Nằm hơn mấy tháng? Nói như vậy, hắn không liền trực tiếp bị Châu Phủ khuyên lui?"

"Ân hừ." Khương Vũ phát một giọng mũi.

Lúc này một người trong đó trọng tài lớn tiếng tuyên bố: "Định Tương năm mươi bảy đội đối chiến Định Tương một trăm tám mươi sáu đội, đoàn đội một người chiến đấu kết quả là 3: 2; song phương tuyên thủ nghỉ ngơi năm phút, chỉ huy tiến hành đoàn đội hỗn chiến."

Trải qua trọng tài này một giọng, Vương Lâm mấy người mới từ Khương Vũ miêu sát Triệu Bối Bằng trong kinh hãi khôi phục như cũ, đồng thời vì hắn hoan hô, Tổng Hiệu Thiên càng là nhào lên treo lên Khương Vũ trên người, Khương Vũ rất là bất đắc dĩ nói với hắn: "Uy uy uy, ta không thích làm chuyện gay a, người mau xuống, nhiều người nhìn như vậy đây"

Nhìn Khương Vũ nhất phương đều tại là Khương Vũ hoan hô, Vương Tích mấy sắc mặt người một mảnh xanh mét, Chu Sơn Triệu trầm thấp đối với Vương Tích nói: "Không nghĩ tới nhìn lầm, cũng không biết người này là cái nào Châu Phủ đi ra cao thủ, lại có Vũ Cuồng thực lực."

Vương Tích nhìn Khương Vũ con mắt co rút lại, nói: "Cái đó Vũ Đồ cấp bậc hoàn toàn chính là một phế vật, một sẽ trực tiếp giết hắn, chúng ta một chọi hai chỉ phải phối hợp không xảy ra vấn đề, thắng bại cũng có 5-5 mở."

Chu Sơn Triệu cau mày nói: "Cũng chỉ có thể như vậy, nếu là này cuộc so tài thứ nhất liền thua, Lưu Minh tiền kia chỉ sợ cũng không tiện cảm."

Năm phút thời gian chớp mắt liền qua, trọng tài tuyên bố song phương hỗn chiến nhân viên lên đài chuẩn bị, Khương Vũ thấy đối diện chỉ có Vương Tích cùng Chu Sơn Triệu hai người lên đài cũng biết bọn họ đã bỏ đi cái đó cùng Trương Húc Thần đối chiến tiêu hao không nhẹ đội viên.

Mất nhìn Vương Lâm, Khương Vũ tâm lý nhanh chóng định ra ra một cái kế hoạch, sau đó đem Vương Lâm gọi tới bên người, ghé vào lỗ tai hắn lầm bầm mấy câu, Vương Lâm nghe xong sáng khoái một chút điểm đầu, hai người lúc này mới cùng tiến lên lôi đài.

"Khương Vũ nói với Vương Lâm cái gì?" Lưu Thanh hỏi Từ Oánh Oánh.

Từ Oánh Oánh tức giận liếc hắn một cái, nói: "Hắn lại không cáo ta, ta làm sao biết."

Lưu Thanh nghe một chút cũng vậy, đối với Từ Oánh Oánh cười hắc hắc cười trận tâm mất tiếp tục chuyển hướng trên lôi đài.

Song phương vừa lên đài, Vương Tích lại hướng về phía Khương Vũ đưa ra ngón tay cái hướng dưới đất so tài một chút, hoàn toàn là một bộ khiêu khích tư thái, Khương Vũ lại hoàn toàn xem nhẹ hắn, dùng thấp kém như vậy khích tướng thủ pháp đối với hắn căn bản không dùng, chỉ có thể hấp thu hắn cừu hận.

Chung quanh xem cuộc chiến đám người lại bởi vì Vương Tích khiêu khích thủ thế mà sôi trào, mọi người thích xem nhất chính là loại tràng diện này, chỉ có như vậy đôi mới có thể đánh kịch liệt hơn, mang cho bọn hắn mạnh hơn đánh vào thị giác.

Trọng tài nhìn song phương đều đã chuẩn bị ổn thỏa, cao giọng nói: "Bắt đầu tranh tài."

Cùng đoàn đội một người chiến đấu mở đầu bất đồng, lần này song phương cũng không có lựa chọn trong nháy mắt phát động tấn công, mà là đều đang đợi cơ hội, Vương Tích nhất phương, Vương Tích hai tay giờ hóa cầu đứng sau lưng Chu Sơn Triệu tìm kiếm cơ hội muốn giết chết Vương Lâm, mà Chu Sơn Triệu chính là ngăn ở Vương Tích trước người con mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm Khương Vũ.

Bên kia Khương Vũ lại rất tùy ý đứng ở trên lối đi nhìn Vương Tích hai người, thực tế cũng là ở chờ cơ hội, Vương Lâm chính là dò đến Khương Vũ bên người, mặc dù là mặt đầy khăn trương, nhưng là Vương Lâm lại chết nhìn chòng chọc Chu Sơn Triệu cùng Vương Tích hai người, trong đầu thời khắc nhớ kỹ đến mới vừa rồi Khương Vũ nói cho lời nói.

Song phương giằng co ai cũng bất động tay, lần này vậy xem đám người không làm, bắt đầu hùng hùng hồ hồ đứng lên, sau đó trực tiếp tất cả mọi người cũng kháng nghị, Vương Lâm đã sớm không chịu nổi loại áp lực này, không phải là Khương Vũ như cũ vẫn đạm phong khinh đứng ở bên cạnh hắn, hắn đã sớm quay đầu chạy xuống lối đi.

Mà đối diện Vương Tích hai người bắt đầu cũng còn khá, nhưng là dần dần cũng nhận được vậy xem đám người tâm tình lây, biến hóa có chút nóng nảy, làm Vương Tích lại một lần nữa thấy Vương Lâm quay đầu nhìn Khương Vũ thời điểm, hóa cầu trong tay rốt cuộc ném ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Lấy một chọi hai

Vương Tích hóa cầu trong tay rồi tay trong nháy mắt, Khương Vũ cũng động, đưa tay bắt lại bên cạnh Vương Lâm tránh thoát bay tới hỏa cầu, sau đó lại trực tiếp đem Vương Lâm hướng Vương Tích đập tới, mà Vương Lâm cũng ở đây Khương Vũ ném ra hắn trong nháy mắt, không muốn sống thét lên âm ỉ: "Ta bỏ quyền, ta bỏ quyền, ta bỏ quyền!"

Này vừa ra trận Vương Tích cùng Chu Sơn Triệu cũng làm mộng, Vương Tích trong tay chuẩn bị đập ra phát cầu dĩ nhiên bị hắn thu hồi lại, bởi vì Vương Lâm kêu bỏ quyền sau khi bọn họ là không thể lại chủ động công kích Vương Lâm, bên dưới hai cái trọng tài thấy như vậy một màn tất cả đều ánh mắt sáng lên, này nhìn một cái chính là Khương Vũ nghĩ ra được chiến thuật, cái này làm cho Khương Vũ ở trong lòng bọn họ đánh giá càng, loại này bỏ quyền chiến thuật một loại cũng phát sinh ở cao cấp trong tranh tài, hai người không nghĩ tới ở nơi này cũng có thể thấy.

"Vương Tích, cẩn thận, hắn hãy cùng ở tiểu tử này phía sau." Chu Sơn Triệu vừa nói hộ đến Vương Tích trước người, Vương Tích nghe Chu Sơn Triệu nhắc nhở cũng thấy Khương Vũ hãy cùng đang bay đến Vương Lâm sau lưng, hắn muốn nhắm Khương Vũ ném Hỏa Cầu thuật công kích, nhưng là mỗi khi hắn chuẩn bị muốn ném ra Hỏa Cầu thuật thời điểm, Khương Vũ sẽ mượn Vương Lâm thân thể tránh né.

Này giao thủ một cái, Vương Tích cũng biết hắn và Khương Vũ căn (cái) vốn liền không phải là một cấp bậc, loại này bỏ quyền chiến thuật hắn ở Châu Phủ Tự Nhiên nghe qua, nhưng là lại căn bản không dùng được, bởi vì bỏ quyền chiến thuật rất có thể sẽ lộng khéo thành vụng, nếu như mới vừa rồi trong tay hắn Hỏa Cầu thuật ở Vương Lâm kêu bỏ quyền một khắc trước ném ra, coi như Vương Lâm kêu bỏ quyền đánh tới Vương Lâm vậy cũng không thể coi như hắn cố ý tổn thương người, cái này cũng thể hiện ra Khương Vũ đối với nắm bắt thời cơ là biết bao rất nhỏ.

Nếu không cách nào phong tỏa Khương Vũ, Vương Tích không thể làm gì khác hơn là căn cứ nói với Chu Sơn Triệu: "Chờ hắn tới cùng tiến lên."

"Được." Chu Sơn Triệu cũng biết giờ phút này tình thế nguy cấp, tránh lui tái chiến đã thì không được, bởi vì Vương Lâm đã bay đến bọn họ phụ cận.

Vương Lâm nhìn càng ngày càng gần Vương Tích cùng Chu Sơn Triệu, biệt xuất tràn đầy đầu mồ hôi, tiếp tục gầm lên: "Ta bỏ quyền, ta bỏ quyền." Nào biết chỉ thấy Chu Sơn Triệu cùng Vương Tích cùng lên đường từ hướng hắn bên này chạy tới, bị dọa sợ đến hắn nhắm mắt lại liền bắt đầu kêu to, nhưng là chờ một lát mới phát hiện mình thân thể cũng không có bị hai người công kích, nghi ngờ vừa mở mắt nhìn, đập vào mắt là thành phiến từng viên nhìn hắn bay lượn đầu người, hắn lại bị Khương Vũ trực tiếp ném tới vậy xem đám người phía trên

Lại nói Vương Tích cùng Chu Sơn Triệu lách mình tránh thoát bay tới Vương Lâm, trực tiếp cùng Khương Vũ nộp lên tay, Chu Sơn Triệu chợt quát một tiếng, đánh về phía Khương Vũ nắm đầm lại sinh ra một vòng xoay tròn không khí vùn tay, mà Vương Tích chính là trong nháy mắt hai tay giãy phát Quang Thuần Thuật, đồng loạt ngăn cản ở trước người hướng Khương Vũ trên người vỗ tới, thấy Chu Sơn Triệu sử dụng ra vũ kỹ, bởi vì không cách nào trong nháy mắt phán đoán Chu Sơn Triệu vũ kỹ uy lực, Khương Vũ lo lắng cho mình kinh mạch thương thế, cũng thì không muốn cùng hai người bọn họ liều mạng, điểm mũi chân một cái một cái đổi hướng hướng bên cạnh tránh đi; thấy Khương Vũ tránh đánh, Vương Tích mừng rỡ trong nháy mắt thu hồi hai cái tay bên trên Lá Chấn, giãy phát Hỏa Cầu thuật đập về phía Khương Vũ, hơn nữa ném sau khi đi ra ngoài lại lần nữa giãy phát đập tới.

Khương Vũ không nghĩ tới Vương Tích phản ứng nhanh như vậy, nhanh chóng đem người trầm xuống dự định tránh thoát bay tới hỏa cầu, không nghĩ tới Vương Tích lại coi là tốt hắn một hồi quay mũi toàn bộ phương hướng, không muốn sống hướng ra đập hỏa cầu muốn phong kín hắn đường tấn công, Khương Vũ chỉ đành chịu gia tốc kéo ra cùng Vương Tích hai người khoảng cách, này mới tránh thoát này một lớp Hỏa Cầu thuật.

Song phương kéo ra khoảng cách nhất định, Khương Vũ thấy cho đối diện hai người thờ dốc cơ hội, không khỏi có chút hối hận mới vừa rồi là không phải là hần lựa chọn liều mạng, chủ yếu hần không biết Chu Sơn Triệu vũ kỹ sẽ vì Chu Sơn Triệu tăng lên bao nhiêu thực tế lực công kích, mà hần lại không muốn bị Hòa Cầu thuật liên tục đánh vào, sợ hãi chính mình kinh mạch không chịu nổi đánh vào lần nữa xé lời nói, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được.

Vương Tích hai người thấy Khương Vũ không muốn cùng bọn họ liều mạng, hai người đáy lòng cũng hơi chút dễ dàng một chút, chỉ cần không bị Khương Vũ gần người, Khương Vũ đối với bọn họ chế tạo ra uy hiếp liền rất có hạn.

Vương Tích hai người ý tưởng, Khương Vũ Tự Nhiên cũng minh bạch, biết kéo dài càng lâu đối với chính mình càng bất lợi, chẳng qua là cùng hai người gần người mới có đánh, Khương Vũ nghĩ tới đây không do dự nữa, một lần nữa bùng nổ tốc độ hướng Vương Tích chạy đi; Vương Tích thấy vậy Hòa Cầu thuật cuồng tiết ra, nhưng là lại thấy Khương Vũ bỗng nhiên dừng lại, cái kia nhiều chút đập hòa cầu vừa vận tất cả đều từ Khương Vũ bên người bay qua, rồi sau đó chỉ thấy Khương Vũ lại nhanh chóng di động, Vương Tích lần nữa dự trừ tốt cảm Hòa Cầu thuật ném ra, nào biết Khương Vũ lại ngừng ở nguyên Địa, Hòa cầu thuật lại vừa là rơi xuống ở Khương Vũ bên người, hòa cầu vừa rơi xuống đất Khương Vũ lại vừa là nhanh chóng vọt tới trước, Vương Tích hung hăng mắng một tiếng, lần này lại tính đúng Khương Vũ dừng lại đường đi đập ra Hòa Cầu thuật, không nghĩ tới Khương Vũ nhưng ở hần phát ra Hòa Cầu thuật trong nháy mắt tốc độ chợt tăng, lúc này Khương Vũ đã cách bọn họ càng ngày càng gần, Chu Sơn Triệu thấy Khương Vũ vọt tới có thể uy hiếp được Vương Tích phạm vi, thân thể động một cái nghênh đón.

Lấy Khương Vũ thực lực cũng chỉ là miễn cưỡng có thể đoán được Vương Tích Hòa Cầu thuật quỷ tích, nhưng là hần lại nắm chặt Vương Tích tâm lý hoạt động, cho nên lúc này mới hữu kinh vô hiểm xông lại, thấy Chu Sơn Triệu xông lại, Khương Vũ ngược lại lộ ra mỉm cười, có Chu Sơn Triệu thân thể làm che chở, Vương Tích Hòa Cầu thuật chắc chắn sẽ không lại thả; quả nhiên như Khương Vũ suy nghĩ, thấy Chu Sơn Triệu nghênh chiến Khương Vũ, Vương Tích cũng là trong nháy mắt ngưng tụ ra Lá Chấn đi theo Chu Sơn Triệu nghênh đón, nếu không một chực một Chu Sơn Triệu khẳng định không phải là Khương Vũ đối thủ.

Thấy Chu Sơn Triệu tiếp tục sử dụng vũ kỹ công kích chính mình, Khương Vũ cấp tốc hướng về hai bên phải trái né tránh, né tránh Chu Sơn Triệu công kích đồng thời nhưng lại có thể giữ hữu hiệu uy hiếp khoảng cách, để cho bọn họ không cách nào thối lui đến khoảng cách an toàn thả ra Hòa Cầu thuật; phía dưới hai cái trọng tài nhìn Khương Vũ không muốn cùng Vương Tích hai người liều mạng đều không khỏi nhủ mảy, Khương Vũ trước ý thức cùng đối với nắm bắt thời cơ cũng phi thường đúng chỗ, hơn nữa hần Vũ Cường thực lực đối phó Vương Tích hai người căn bản là đảm đảm có thừa, bọn họ thế nào cũng nghĩ không thông Khương Vũ làm như vậy là tại sao.

Khương Vũ lại kèm chế hai người tránh né một hồi, Vương Tích cùng Chu Sơn Triệu cũng là phát hiện Khương Vũ không muốn cùng bọn họ liều mạng, này lại để cho Vương Tích cùng Chu Sơn Triệu hạ thủ càng tứ vô kỵ đạn, nhưng là hết lần này tới lần khác Khương Vũ lại tron nhẵn không chuẩn tay, để cho bọn họ không thể làm gì.

Khương Vũ lại tránh né phi thường cao hứng, hần muốn chính là cái này hiệu quả, mới vừa rồi ở phía xa hần không muốn cùng hai người đối với hao tổn, là sợ bọn họ phát hiện mình không muốn liều mạng mà dùng Hòa Cầu thuật đem mình mài xuống lời dài, bây giờ gần người cùng Vương Tích hai người đánh hần lại không cái này có kỵ, hần đang chờ đợi cơ hội, chờ đợi một cái thân thể của mình có thể chịu đựng đối phương công kích cơ hội.

Vô khí cùng pháp lực tiêu hao so với trong cơ thể tiêu hao phải nhiều nhiều, mấy chục hiệp sau khi Chu Sơn Triệu thấy Khương Vũ hay lại là một mực né tránh, cũng chưa có sử dụng nữa vũ kỹ, có thể vừa lúc đó, Khương Vũ không nữa né tránh hần công kích, không lùi mà tiến tới một cái đỡ ra hần nắm đấm, đi vòng qua hần bên người thì đi công kích Vương Tích, Vương Tích thấy Khương Vũ bỗng nhiên phát lực, vội vàng vội vàng lui về phía sau, Chu Sơn Triệu thấy vậy cũng vội vàng xoay người xông về Khương Vũ, lại không nghĩ rằng Khương Vũ bỗng nhiên ngừng bước chân xoay người nhảy một cái, giờ chân lên một chân liền đạn hướng hần mặt, tốc độ kia làm Chu Sơn Triệu chỉ kịp nâng lên cánh tay chống đỡ, giờ lên hai cánh tay cùng Khương Vũ chân rơi tiếp xúc một sát na, Chu Sơn Triệu chỉ cảm thấy giờ lên hai cánh tay tê rần một cổ cự lực truyền tới, cả người hần đều không khỏi lui về phía sau.

Khương Vũ thấy Chu Sơn Triệu bị chính mình một cái Đạn Thối phá vỡ phòng ngự hướng về sau thối lui, hần sau khi hạ xuống lần nữa chạy nhảy đuổi theo, trên không trung lần nữa một cái Đạn Thối sử dụng ra, quát về phía Chu Sơn Triệu đầu, lần này Chu Sơn Triệu vẫn còn ở bị đánh lui mất thăng bằng bên trong, cặp chân không chịu hần không chế lui về phía sau, hai cái tay cánh tay cũng chết lạng không cách nào nâng lên, chỉ có thể nhàn rồi nhìn Khương Vũ chân quát tới, mà Vương Tích cách Chu Sơn Triệu mặc dù không xa, nhưng là mới vừa rồi hần cho là Khương Vũ muốn công kích trước hần, cho nên rút lui mấy bước, mà cũng liền mấy bước này khoảng cách, để cho hần căn bản là không có cách hoàn thành cứu viện.

"Oành!" Khương Vũ chân cùng Chu Sơn Triệu đầu tiếp xúc trong nháy mắt phát ra nhất thanh muện hưởng, chỉ thấy Chu Sơn Triệu đầu bị quát lệch một cái, cặp mắt liếc một cái trực tiếp bị tát lên trên mặt đất, mà lúc này Vương Tích cũng là chạy tới, Lá Chấn trực tiếp đập về phía còn trên không trung Khương Vũ, không Chu Sơn Triệu giáp công uy hiếp, Khương Vũ bây giờ khoảng cách gần căn bản cũng không sợ Vương Tích, lần nữa một cái Đạn Thối rút ra, rút được Vương Tích Lá Chấn bên trên phát ra "Dùng" một tiếng, Vương Tích bị Khương Vũ rút người ra từ nghiêng về phía sau, Khương Vũ lại mượn Vương Tích Lá Chấn lần nữa nhảy đến không trung, Vương Tích theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy sáng ngời ánh mặt trời khiến cho hần không khỏi híp lại mắt, trong mơ hồ chỉ thấy một người giắt Thái Dương Quang Huy lao xuống, tốc độ nhanh chóng hần khi phản ứng lại sau khi, một cái chân đã giẫm đạp hần đến bộ ngực hần, Vương Tích căn bản không chịu nổi như vậy lực mạnh đánh vào, hai chân khẽ cong liền trực tiếp quỵ xuống, nhưng là cái chân kia vẫn như cũ giẫm ở bộ ngực hần, trực tiếp đưa hần giẫm đạp ngã xuống đất, hần cổ họng ngòn ngọt, một ngụm máu tươi liền phun ra ngoài, té xuống đất lần nữa nhìn về phía chân chủ nhân, nhưng không biết là bởi vì hần bị thương nguyên nhân, hay lại là ánh mặt trời quá nhức mắt nguyên nhân chỉ cảm thấy bóng người trước mắt mơ mơ hồ hồ không thấy rõ dung nhan.

Khương Vũ nhìn dưới chân đã phát mộng Vương Tích, nói: "Nhục nhóm người nhân hăng nhục chi, không nên bởi vì đối thủ của ngươi nhỏ yếu mà xem thường hần, này, chính là ngươi trả giá thật lớn."

Nằm trên đất Vương Tích lại cảm giác trước mắt tầm mắt càng ngày càng mơ hồ, chẳng qua là mơ hồ nghe rõ Khương Vũ nói chuyện, có chút phát ra một tiếng ni non, lại cảm giác ngực một trận cuộn cuộn, cái miệng lại vừa là phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp bất tỉnh.

Lúc này hai cái trọng tài cũng đã lên lời đài, mắt nhìn ở Khương Vũ dưới chân ngất đi Vương Tích, lại liếc mắt nhìn đảo ở một bên căn bản không đứng nổi Chu Sơn Triệu, một người trong đó trực tiếp tuyên bố: "Định Tương một trăm tám mươi sáu đội, đoàn đội hỗn chiến. Thắng."

Một người khác nói tiếp: "Thống kê hai đội đoàn đội một người chiến đấu cùng đoàn đội hỗn chiến dù sao cũng phải phân, Định Tương năm mươi bảy đội dù sao cũng phải phân 3 phân, Định Tương một trăm tám mươi sáu đội dù sao cũng phải phân 4 phân, lần này Thanh Vũ cuộc so tài kết quả tranh tài, Định Tương một trăm tám mươi sáu đội. Thắng!"

Nghe được trọng tài tuyên bố cuộc tranh tài này thắng lợi, Tổng Hiệu Thiên cao hứng nhảy cõn lên, hét lớn: "U! Chúng ta thắng! Chúng ta thắng!"

Lưu Thanh cũng kích động nói: "Lại thật thắng, đánh mạnh như vậy đội ngũ lại thật thắng!"

Mà tất cả mọi người cũng đều ở vì bọn họ cái này thắng lợi đội ngũ hoan hô, Khương Vũ ở trên lời đài quét qua bọn họ từng từ một cao hứng thêm kích động mặt mày vui vẻ, đầu trong trí nhớ đã từng "Chính mình" cũng là như vậy cùng đồng bạn hoan hô, tung tăng.

Một lần nữa nhớ tới đã từng đồng bạn, Khương Vũ mang theo nhân nhật phiền muộn nhìn hướng thiên không, hẳn nhớ khi đó, trời cũng là như vậy lam, ánh mặt trời cũng là như vậy nhức mắt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Cấp thành cuộc so tài

Trận đấu Thanh Vũ cuộc so tài sau khi kết thúc, cuộc kế tiếp trận đấu thời gian phải chờ tới toàn bộ trận đấu đội ngũ tiến hành xong vòng thứ nhất trận đấu mới có thể chắc chắn, về phần người đối thủ kế tiếp là ai chính là trước khi tranh tài một ngày thông báo.

Khương Vũ đang thắng loại kém nhất trắng sau khi thắng lợi cũng là tổng kết ra mình bây giờ chiến đấu hơn thiệt, hẳn có thể cho đối thủ tạo thành tổn thương to lớn (chủ yếu Thanh Vũ cuộc so tài cấp bậc cao tuyển thủ không nhiều), nhưng là bởi vì kinh mạch duyên cớ, cũng không thể bị qua tổn thương nặng nề hại, cái này thì đối với Khương Vũ sức chiến đấu tạo thành rất lớn cục hạn tính, vì thế Khương Vũ cuối cùng phiền não hay là trở về thuộc về đến tiền phía trên, không có tiền thật là chỉ có thể nhàn rỗi nhìn Sinh Mệnh Dược Thủy ảo tưởng, lần nữa thể nghiệm một chút nhìn thấy lại không chiếm được giây vò cảm giác cảm giác.

Tranh tài xong ngày thứ hai, Khương Vũ tham gia Thanh Vũ cuộc so tài tin tức cũng không biết làm sao lại lọt vào Lý Mai cùng Khương Hải Thịnh trong lỗ tai, Khương Hải Thịnh bởi vì đối với Khương Vũ có một ít biết, ngược lại không có nói thể nào hẳn, bất quá Lý Mai lại không buông tha Khương Vũ, trận Khương Vũ nằng một buổi sáng không nói còn phạt đầu hẳn dính thủy quỳ một buổi chiều, theo như Lý Mai lại nói: "Người này hư thân bản vẫn cùng người trận đấu? Người đã có thể tham gia trận đấu, dính chậu nước quỳ một buổi chiều cũng là chuyện nhỏ."

Khương Vũ có thể cảm nhận được Lý Mai là bởi vì quá mức quan tâm chính mình, cho nên mới đối với chính mình nổi giận như vậy, vì thế Khương Vũ là thống khổ cùng vui vẻ đến, cũng may hẳn có thể dùng Thiên đề giết thời gian, nếu không thời gian này thật là có điểm khó chịu đựng.

Cho đến Khương Vũ dính đầu chậu nước quỳ đến lúc ăn cơm chiều sau khi, Lý Mai mới tha thứ Khương Vũ tự chủ trương tham gia Thanh Vũ tái sự, thật ra thì Lý Mai "Hành hạ" một chút Khương Vũ, cũng là muốn xác nhận Khương Vũ thân thể có phải là thật hay không như hắn nói như vậy, thấy Khương Vũ quỳ một buổi chiều thân thể không có việc gì, ngược lại tinh thần đầu tốt không ít, Lý Mai trên mặt còn nằng hung, thật ra thì tâm lý đã sớm cười nở hoa, con mình thân thể so với lúc trước được, cái nào làm mẹ không vui?

Ngày thứ ba Khương Vũ tiếp tục cùng Từ Oánh Oánh bốn người quen thuộc chiến thuật phối hợp, trận chiến đầu tiên đối thủ quá mạnh bọn họ căn bản cũng không có cơ hội sử dụng bốn một phần run rẩy thuật, cho nên cũng không có được thực tế tính đúc luyện; khi bọn họ lấy được thứ 2 chiến đấu đối thủ tin tức lúc, đã là bọn họ thắng được trận đấu năm ngày sau đó, bọn họ thứ 2 chiến tướng đối trận đội ngũ đúng là Định Tương 36 đội.

Đợt thứ hai trận đấu ngày đó.

Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội giá thiết số tám chỗ lời đài, Khương Vũ bảy người đã làm tốt chuẩn bị chuẩn bị chiến đấu, so sánh thứ một trận chiến đấu, mọi người nay ngày tinh thần tình trạng cũng cực kỳ tốt, bởi vì là thứ nhất trắng Khương Vũ bùng nổ, còn lại sáu người đối với Khương Vũ tin nhiệm cảm giác cùng tin phục cảm giác trong lúc vô tình cũng càng sâu rất nhiều, bọn họ trong tiềm thức cũng cảm thấy, chỉ cần có Khương Vũ ở là có thể thắng cảm giác.

Vẫn là kia hai cái trọng tài, ở đưa cho Khương Vũ giấy và bút cái đó trọng tài còn đối với Khương Vũ thân thiện cười cười, Khương Vũ thấy dĩ nhiên là mỉm cười đáp lại đáp lại, hôm nay bọn họ sở đối Chiến Định tương 36 đội đội viên không chỉ có Trương Húc Thần nhận biết ngay cả Khương Vũ cũng

nhận biết, bọn họ chính là Sơn Nam Học Phủ học viên, trung bình thực lực sẽ không vượt qua Vũ Đồ, năm nay Thanh Vũ cuộc so tài sắp tới hơn hai trăm cái đội, một ngàn năm trăm cái bên cạnh (trái phải) tuyên thủ tranh tài, coi như ném thẻ chỗ tuyên thủ, Thủ Phát đội viên cũng sắp gần một ngàn người, một ngàn người này trung bình tài nghệ cũng chính là Vũ Giả cấp bậc, cho nên Lưu Minh đội trận chiến đầu tiên liền đụng phải Khương Vũ bọn họ, cũng chỉ có thể coi như bọn họ vận khí không tốt.

Bởi vì biết đối diện đối thủ thực lực, Khương Vũ trực tiếp cảm Từ Oánh Oánh cùng Trương Húc Thần còn có chính mình xếp hạng thứ ba vị, nào biết đoàn đội một người chiến đấu trận thứ nhất, Định Trương 36 đội đội viên thấy Khương Vũ bên này người thứ nhất lên tràng là Từ Oánh Oánh, trực tiếp quả quyết buông tha; trận thứ hai Trương Húc Thần đối thủ ở Trương Húc Thần dưới tay không đi mấy hiệp cũng bị trực tiếp đánh ngã.

Thắng hai trận Khương Vũ buông tha sau ba trận đoàn đội một người cuộc so tài đối trận, hẳn hôm nay con mắt chính là muốn để cho Từ Oánh Oánh bọn họ ở trong thực chiến rèn luyện chiến thuật, cho nên chỉ cần có thể đi vào đến đoàn đội hỗn chiến cũng liền đủ.

Làm Định Trương 36 đội biết bọn họ lại bắt chiến mà thắng liền tiến vào đến hỗn chiến, ý vị ở đó điên cuồng la, Khương Vũ xem không do than thầm bọn họ ngây thơ, bất quá Khương Vũ nhưng cũng rất hâm mộ bọn họ ngây thơ, bất luận đối thủ mạnh như thế nào, chỉ cần cho bọn họ một cái cơ hội bọn họ sẽ đi chiến đấu.

Trọng tài thấy Khương Vũ này đội cùng Định Trương 36 đội cũng đã làm tốt chuẩn bị, cao giọng tuyên bố: "Định Trương một trăm tám mươi sáu đội đối trận Định Trương ba mươi sáu đội, đoàn đội hỗn chiến, bắt đầu!"

Nghe được trọng tài kêu bắt đầu, Khương Vũ bọn họ dựa theo chiến thuật trong nháy mắt biến thành bốn một phần trận hình, đối diện năm người không hiểu cái gì cao cấp chiến thuật, chẳng qua là năm người đều tụ ở một chỗ, dự định ôm đoàn khai chiến, thấy Khương Vũ một người đứng ở một bên, dẫn đầu dẫn đội viên liền tất cả đều hướng Khương Vũ chạy tới.

Khương Vũ thấy đối diện năm người tất cả đều xông về hắn, không khỏi vui vẻ ra mặt, đây đối với mặt lại tự đưa tới cửa? Đã như vậy, hắn cũng sẽ không khách khí, Khương Vũ nhất cá diện đối với năm người căn bản không hù, làm năm người vọt tới hắn phụ cận lúc, Khương Vũ thân thể cũng động; mà đối diện năm người cũng không phản ứng kịp chỉ thấy Khương Vũ đã vọt tới bên cạnh bọn họ, duỗi tay nắm lấy một cái dựa vào Khương Vũ gần đây một người, sau đó chỉ thấy Khương Vũ bắt kia người đồng bạn, vừa vội tốc độ lui về phía sau, năm người thấy đồng bạn bị bắt đi, này mới tỉnh ngộ lại, đang lúc bọn họ dự định đi cứu viện thời điểm, Từ Oánh Oánh bốn người lại chạy tới, bởi vì trải qua Khương Vũ trước yêu cầu, Từ Oánh Oánh cũng không có ý định dùng Hòa Cầu thuật, mà là trực tiếp ngưng tụ Lá Chấn mang theo Trương Húc Thần ba người vọt thẳng đi vào sắp lá cả cùng đối diện sắp lá cả đứng lên, Khương Vũ ý tứ chính là muốn ở nơi này tràng đức luyện bọn họ phòng thủ ý thức, về phần để cho Từ Oánh Oánh dùng hòa cầu đi công kích? Phòng chừng đối diện thoáng cái liền buông tha, còn luyện cái rắm.

Mặc dù Từ Oánh Oánh nhường, nhưng là Từ Oánh Oánh cùng Trương Húc Thần cận chiến công kích cũng như cũ rất hung hãn, nhất là Từ Oánh Oánh hoàn toàn không cần cố kỵ bọn họ công kích, quăng lên Lá Chấn chính là một hồi cuồng đập, đối diện còn không có đánh một hồi cũng đã xuất hiện bị Từ Oánh Oánh đánh bẹp cục diện, Khương Vũ nhìn đến nơi này bắt đầu đi lắc đầu một cái, Sơn Nam Học Phủ này học viên cấp bậc chết no cũng liền Vũ Đồ cấp bậc, chủ yếu này thực tế sức chiến đấu càng là thấp người phải sợ hãi, căn bản cùng mọi người liền không cùng đẳng cấp.

Muốn không phải là đối thủ quá mạnh, muốn không cũng quá yếu, Khương Vũ có chút dở khóc dở cười, nhìn một chút bị chính mình chộp vào trong tay, cũng sớm đã từ bỏ chống lại gia hỏa, Khương Vũ đem hàng này lại ném trở về, cũng lớn tiếng đối với Từ Oánh Oánh bọn họ nói: "Từ Oánh Oánh, Trương Húc Thần các ngươi không cho công kích."

"À? Kia làm sao còn thắng?" Từ Oánh Oánh tròn mắt nhìn đẹp để mắt to hỏi.

Khương Vũ nói: "Chớ quên hôm nay trận đấu con mắt, nếu như các ngươi lại đánh như vậy đi xuống, một hồi đánh liền hoàn kết thúc công việc."

Trải qua Khương Vũ nhắc nhở Từ Oánh Oánh không khỏi le lưỡi một cái nói: "Xin lỗi, đưa cái này quên, mới vừa rồi đánh quá thoải mái, cũng không suy nghĩ nhiều như vậy."

Không nói gì liếc mắt nhìn Từ Oánh Oánh, Khương Vũ ngây ngô ở một bên nhìn lên Từ Oánh Oánh bốn người bị "Vây đánh" tình cảnh, đối diện có người còn rất khả ái phối hợp nói: "Bọn họ lại để cho chúng ta đánh vô ích, các huynh đệ vội vàng dùng toàn lực đánh ngã bọn họ!"

Người này thật đúng là khả ái, Khương Vũ không khỏi bật cười, rảnh rồi không việc gì quay đầu liếc mắt nhìn trọng tài, không nghĩ tới hai người lại đứng ở một bên nhắc tới ngày, hiển nhiên cũng là biết bọn họ cảm đối diện năm người luyện tay dụng ý, Khương Vũ nhìn bọn họ chăm chăm nhìn nửa ngày, mà hai người này thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn lời dài liếc mắt; không biết nhắc tới cái gì chuyện cao hứng, hai người một mực cười hi hi, Khương Vũ không khỏi buồn rầu lắm bả: "Coi như biết thắng thua không huyền niệm, cũng không cần như vậy không phụ trách chứ? Đây cũng quá không chuyên nghiệp."

Khương Vũ nói xong cũng đặt mộng ngồi vào trên lời dài, ngoài lời dài vậy công quần chúng thấy Khương Vũ đặt mộng ngồi vào trên lời dài, đều tại rồi rít nghị luận đây là trận đấu? Hay lại là luyện tập? Mà lúc này đối diện năm người kia trong đó có một cái thấy Khương Vũ lại ngồi dưới đất, quả quyết buông tha công kích Từ Oánh Oánh bốn người hướng thẳng đến Khương Vũ chạy tới, Khương Vũ đối với người này thật giống như có chút ấn tượng, hẳn là Vũ Đồ viện, còn chưa nhập lưu cấp bậc, liền Vũ Đồ cũng không bằng.

Thấy tên kia càng chạy càng gần, Khương Vũ ngay cả đứng cũng không muốn đứng, hắn ngược lại không phải là xem thường đối thủ, chủ yếu một cái đại nhân cùng hai từ đánh nhau, hẳn thế nào cũng không làm sao có hứng nổi đến, thấy tên kia chạy tới một cước giẫm đạp hướng mình, Khương Vũ đưa tay ra bắt lại chân hắn, sau đó dụng lực đẩy một cái, người này kêu to một đường lại đảo lui về, thấy như vậy một màn, vậy xem người cũng phát ra cười vang.

Kết quả cuối cùng không cần nói cũng biết, dĩ nhiên là Khương Vũ bọn họ thắng, nhưng là lại không là bọn họ đánh thắng, mà là đối diện năm cái đối

với Từ Oánh Oánh bốn người tiến hành sắp tới một giờ "Vây đánh" sau khi, phát hiện bọn họ một mối đã cả người vô lực, nhưng là lại vẫn không có đánh ngã đối diện bất kỳ người nào, sau đó quả quyết buông tha.

Trong trận chiến này, không chỉ có khiến cho năm người đối với chiến thuật càng thuần thực, còn lớn hơn gia tăng mấy người lòng tự tin, mà ở sau đó mấy tràng trong trận đấu cơ hồ cũng không có gì mạnh mẽ quá đáng đối thủ, mọi người một đường sở hướng phi mỹ trực tiếp cướp lấy Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội lôi đài khu số một, sau khi tranh đoạt vào vòng kế quyền hai cuộc tranh tài trong đó có một trận Khương Vũ đám người gặp phải một nhánh Pháp Tông lĩnh đội, còn lại bốn người tất cả đều là người cấp Châu Phủ học viên, bất quá bọn hắn cùng Lưu Minh đội kia so với hay yếu điểm, hướng chỉ việc trải qua trước mấy cuộc tranh tài, Khương Vũ năm người chiến thuật phối hợp cũng là càng ngày càng ăn ý, cơ hồ không có phí khí lực quá lớn liền trực tiếp cướp lấy vào vòng kế cuộc so tài hạng nhất, lên cấp đến thành cuộc so tài, mà bọn họ đội ngũ tên cũng đổi thành "Định Tương đội."

Thành công lên cấp đến thành cuộc so tài, Trương Húc Thần vẫn ở chỗ cũ Sơn Hải lầu làm chủ mời mọi người ăn cơm, thức ăn còn không có điểm, Trương Húc Thần liền muốn hai trên vò rượu đến, cho mình đảo một đại ly, sau đó đứng dậy hướng về phía Khương Vũ nói: "Khương Vũ này hơn nửa tháng trận đấu một đường có thể đi như vậy thuận, toàn dựa vào người, cái lý này ta mời người!"

Nói xong bụng lên ly tới một hơi thở thì làm, lấy tay chùi chùi miệng bên rượu, lại rót cho mình một ly bụng lên đối với Từ Oánh Oánh nói: "Cũng nhiều thua thiệt nữ thân gia nhập, không có người dựa hết vào Khương Vũ cũng không có chúng ta bây giờ Song Hạch Tâm 4-1 Chiến Thuật, cái lý này kính người."

Nói xong lần nữa liên quan (khô), tiếp lấy Trương Húc Thần lại rót một ly đối với đang ngồi mấy người nói: "Sau khi còn có một giai đoạn phải đi, Trương Húc Thần ở chỗ này liền nhờ mọi người."

Nói xong liên liên quan (khô) ba chén, lúc này mới ngồi xuống, mấy người đều không khỏi khen ngợi, cái thế giới này mời rượu không có nghĩa là người khác người mời người khác người khác thì phải uống, bởi vì người là kính nể đối với mới có thể mời rượu, mà không phải là để cho người khác cùng người uống rượu mới đi mời rượu, một điểm này ở cái thế giới này phân rất là rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Khương Vũ phát xuân

Thấy Trương Húc Thần phóng khoáng như vậy, Tống Hiểu Thiên cũng không cam chịu yếu thế, rót cho mình một ly bụng lên liền đối với Trương Húc Thần nói: "Trương Húc Thần, ta trước đang học Phủ đối với người một mực có ý kiến, nhưng là trải qua nửa tháng này sống chung, ta phát hiện người người hay là rất không tồi, ta mời người một chén."

Trương Húc Thần thấy Tống Hiểu Thiên nói như vậy, cũng cười rót một ly đối với Tống Hiểu Thiên nói: "Lúc trước ta cũng có sai, đến, chúng ta cùng uống."

"Được." Tống Hiểu Thiên cùng Trương Húc Thần đụng một ly lẫn nhau uống cạn, Tống Hiểu Thiên lại bắt đầu cho mình rót rượu, sau đó trực ngay từ đầu mời rượu, bởi vì hắn là ở nơi này đội đã tương du, cho nên làm như vậy cũng là chuyện đương nhiên.

Mặc dù ngay cả liên quan (khô) sáu ly, nhưng là Tống Hiểu Thiên vẫn như cũ sắc mặt như thường, chủ yếu vẫn là cái thế giới này thân thể con người chất quá mạnh, không có một lượng bên dưới vò rượu bụng, nghĩ (muốn) để cho bọn họ uống say cũng là cái tương đối khó sự tình.

Tống Hiểu Thiên uống xong tiếp lấy chính là Lưu Thanh, Lưu Thanh mặc dù mạnh hơn Tống Hiểu Thiên điểm nhưng vẫn là đã tương du, cũng là từng cái một kính một lần, theo Lưu Thanh mời rượu xong, mọi người cũng đều dung nhập vào cái này trên bàn cơm bầu không khí, ngay cả Từ Oánh Oánh cũng cho Khương Vũ kính một ly.

Nhìn Từ Oánh Oánh uống xong, Khương Vũ cũng là rót một ly hướng mọi người nói: "Thanh Vũ cuộc so tài là một đoàn đội tính trận đấu, chỉ có ta một người cũng thì không được, để cho chúng ta đồng thời là sau này thắng lợi cạn ly!"

Nghe Khương Vũ nói như vậy, những người khác nào có không tuân theo đạo lý, tất cả đều rót đầy rượu đồng thời cạn ly, đồng nói: "Là thắng lợi nhuận!"

Có tốt mở đầu, mọi người giữa quan hệ lần nữa thăng hoa, liên tục bắt đầu lẫn nhau cạn ly, sau khi com món ăn lên Trương Húc Thần lại vừa là muốn tới mấy vò rượu lớn, Khương Vũ cũng nhận được mọi người lấy bầu không khí cùng bọn họ uống, bất quá nhưng trong lòng ước lượng đến chính mình mức đo lường, hắn không phải sợ say, mà là sợ uống nhiều từ lực có thể hay không đưa đến kinh mạch vết thương cũ tái phát.

Cơm ăn được một nửa, Lưu Thanh cùng Vương Lâm hai người đã uống nhiều té xuống đất ngủ say, Tống Hiểu Thiên cũng uống chóng mặt, Trương Húc

Thần cùng Vương Phong cũng còn khá, nhưng cũng là đồ bưng cả khuôn mặt, Từ Oánh Oánh trên mặt cũng mang theo đến một tia đỏ ửng, chỉ có Khương Vũ bởi vì tu vi cao phần biết tử lực nhanh chóng, rảnh rỗi như không có chuyện gì xảy ra.

Lúc này Từ Oánh Oánh lại rót một ly rượu, giờ tay liền hướng về phía Trương Húc Thần đưa tới, Trương Húc Thần thấy vậy, không nói hai lời cho mình rót đầy một ly, cầm lên cùng Từ Oánh Oánh chạm thử, sau đó hai người uống một hơi cạn sạch.

Ngay tại Từ Oánh Oánh vừa chuẩn bị rót rượu thời điểm, Vương Phong đánh ợ rượu đề nghị: "Từ Oánh Oánh người tu vi cao, tan rã tử lực nhanh hơn chúng ta, người như vậy cùng chúng ta uống, chúng ta kia có thể uống qua người."

Từ Oánh Oánh nghe xong hỏi "Kia người muốn thế nào uống?"

Vương Phong nói: "Chúng ta oản tù tì."

"Được." Trương Húc Thần thứ nhất tán thành, Từ Oánh Oánh nghe một chút cũng không cam chịu yếu thế nói: "Oản tù tì bốn đại tiểu thư được nhất."

Vương Phong vừa nhìn về phía chóng mặt Tống Hiểu Thiên, nào biết hàng này cũng uống tới như vậy, lại nắc rượu nói: "Ta ta cũng phải oản tù tì, cách."

Khương Vũ thấy Vương Phong vừa nhìn về phía hấn, cười khoát khoát tay tay nói: "Ta coi như, các người uống đi."

Nghe Khương Vũ không tham gia, Vương Phong cũng không bắt buộc, ngược lại Khương Vũ tu vi cao, không dễ dàng bị rót ngã, nếu là tham gia nói không chừng một cái là có thể đánh ngã bốn người bọn họ, Vương Phong nhìn về phía Từ Oánh Oánh nói tiếp: "Bây giờ bốn người chúng ta người có khả năng nhất uống, Tống Hiểu Thiên rót không mấy chén cũng sẽ không đi, như vậy người thấy có được hay không, ba người chúng ta với một mình người oản tù tì, người cảm thấy có được hay không."

Từ Oánh Oánh nhìn một chút Vương Phong ba người trạng thái, suy nghĩ một chút quả quyết đáp ứng nói: "Không thành vấn đề, ai thua liền uống một ly, bất quá nếu là bình liền song phương các uống một ly."

Vương Phong ba người nghe một chút bình còn phải uống, sắc mặt đều có chút khó coi, nhưng là người ta Từ Oánh Oánh một cô gái cũng dám cùng bọn họ một chọi ba uống rượu, bọn họ cũng liền cắn răng đồng ý; Khương Vũ xem bọn hấn chia xong đội hình, Từ Oánh Oánh bây giờ đang ở Khương Vũ trong mắt lại nhiều nữ hấn tử hình tượng, tu vi cao nữ tính cũng không phải số ít, nhưng là không muốn hình tượng liều mạng như vậy vẫn là rất hiếm thấy.

"Đá kéo bao! Các người thua,

Hãy A..." Từ Oánh Oánh bắt lại tay cục thắng lợi, cao hứng nói.

Trương Húc Thần ba người bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là do Vương Phong trút xuống một ly, sau đó song phương lại bắt đầu oản tù tì, có thắng thua, cũng không lâu lắm Tống Hiểu Thiên rốt cuộc bị rót ngã, chui vào dưới mặt bàn mặt, mà trên bàn com kịch liệt oản tù tì ném đang tiến hành

Nửa giờ sau.

Khương Vũ nhìn Vương Phong ngược lại cũng, Từ Oánh Oánh cùng Trương Húc Thần hai người cũng đều say khướt, hấn gọi tới Sơn Hải lâu một cái tiểu nhị, cho chút ít phí để cho hấn thông báo Trương Húc Thần cha tới đón những người này trở về, đuổi đi tiểu nhị, liền nghe được "Phốc thông" một tiếng, Trương Húc Thần cũng té xuống đất, Từ Oánh Oánh nhưng thật giống như không nhìn thấy tự đắc, lung la lung lay rót cho mình một ly rượu, đưa tay ra oản tù tì khoa tay múa chân nửa ngày mới phát hiện không có người và hấn oản tù tì, bất mãn la lên: "Trương Húc Thần! Trương Húc Thần?"

Thấy Từ Oánh Oánh bộ dáng này, Khương Vũ bất đắc dĩ đi tới lấy ra Từ Oánh Oánh trong tay nắm ly rượu kia, không nghĩ tới Từ Oánh Oánh lại kêu to lên: "Đưa ta rượu, đưa ta rượu!"

Khương Vũ bất đắc dĩ nói: "Người say, không thể uống nữa."

Từ Oánh Oánh lại không quan tâm những chuyện đó, chỉ đề ý la lên: "Đưa ta rượu, đưa ta rượu!"

Khương Vũ thấy vậy, chỉ đành phải cầm Từ Oánh Oánh trong ly rượu rượu đảo xong, sau đó cho nàng một cái cái ly không, Từ Oánh Oánh bắt được ly rượu rất vui vẻ cười, sau đó say khướt đột nhiên quát to: "Hãy A..."

Này cũng làm Khương Vũ dọa cho giật mình, chỉ thấy Từ Oánh Oánh trợn cái ly không hướng trong miệng mình tãi, cũng không biết bên trong đã sớm không rượu, còn ý vị nuốt nước miếng, cho đến nàng cảm giác nàng uống xong cái ly này "Rượu" sau, lúc này mới để ly rượu xuống, mơ mơ màng màng nói: "Ha ha, các người cũng không được, ha ha, cũng không được."

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh bộ dáng kia, đánh giá nàng cũng là uống nhiều, nhìn lại trên đất mấy cái, Lưu Thanh không biết cái gì đã ới, Vương Lâm lại ôm hấn bằng ghế thật chặt, giống như đó là hấn bảo bối như thế, Tống Hiểu Thiên ở dưới đáy bàn ngáy khò khò, Vương Phong càng là kỳ lạ lại trong giấc mộng còn không ngừng nằm đi, Trương Húc Thần lại ý vị mỉa mai: "Nhất định phải thắng, nhất định phải thắng"

Mấy người này rượu phẩm vẫn còn ở Khương Vũ trong phạm vi chịu đựng, bất quá đây là Từ Oánh Oánh lại bắt đầu bắt đầu làm náo loạn, kêu to phải về nhà, Khương Vũ là thế nào an ủi cũng an ủi không dừng được, thiếu chút nữa bị Từ Oánh Oánh một cái tát đánh cho tới trên mặt, làm Khương Vũ rất là nhức đầu, bây giờ bảy người đảo sáu cái, tiểu nhị còn không có trận Trương Húc Thần cha gọi tới, một mình hấn xử lý như thế nào?

Từ Oánh Oánh họ một hồi, Sơn Hải lâu cứ tới đây vị tiểu nhị khổ sở nói: "Nếu không ngài trước tiên đem vị này bạn gái đưa trở về chứ ? Nàng như vậy một mực kêu, tranh cãi những khách nhân khác cũng không cách nào ăn cơm."

Khương Vũ nghe một chút lại vì khó khăn chỉ chỉ dưới đất, nói: "Nhưng là cái này còn có năm cái đây."

Tiểu nhị nói: "Ngài không phải mới vừa cứ để tiểu nhị đi tìm người đến mà, mấy người này ta giúp ngài nhìn, người xem có thể không?"

Thấy Khương Vũ vẫn có chút do dự, tiểu nhị kia lại nói: "Chúng ta Sơn Hải ôm vào Sơn Nam biển đều có tên gọi, ngài còn không tin được chúng ta sao? Mỗi ngày đều có khách ở chúng ta trong lầu uống say ngất, chúng ta đều là như vậy xử lý."

Nghe tiểu nhị cũng nói như vậy, nhìn thêm chút nữa vẫn còn ở quỹ kêu Từ Oánh Oánh, Khương Vũ bắt đầu đi đáp ứng tiểu nhị, đỡ dậy Từ Oánh Oánh đi ra ngoài, Khương Vũ nhiều lần dặn dò qua tiểu nhị lúc này mới rời núi biển lâu.

Khương Vũ thật vất vả đỡ Từ Oánh Oánh rời núi biển lâu, nhưng này Từ Oánh Oánh lại không có chút nào biết điều, lại quay người còn muốn đi vào, trong miệng còn kêu to: "Hãy A...! Hãy A...! Hãy A...! "

Thấy Sơn Hải trong lầu khách nhân đều hướng bên này xem ra, Khương Vũ không có biện pháp bên dưới không thể làm gì khác hơn là chặn ngang cầm Từ Oánh Oánh cho ôm, nhanh nhanh rời đi Sơn Hải cửa lầu bên ngoài, tốt ở tại bọn hắn lúc ăn cơm sau khi cũng đã buổi tối, ăn thời gian dài như vậy đi ra bên ngoài người đi đường cũng không mấy cái, Khương Vũ lúc này mới không cần lo lắng bị người nhận ra mất thể diện vấn đề.

Ôm Từ Oánh Oánh đi một đoạn, Khương Vũ quả thực được không Từ Oánh Oánh ở trong lòng ngực của mình làm âm ỉ tình thần sức lực, chỉ đành phải đem nàng buông xuống, Từ Oánh Oánh rơi xuống đất liền muốn hướng Sơn Hải trong lầu đi, lại không thấy được Sơn Hải lầu tung tích, nàng nghi ngờ hỏi Khương Vũ: "Sơn, Sơn Hải lầu đây?"

Khương Vũ sửa sang quần áo một chút, đối phó nói: "Không."

"Chưa?" Từ Oánh Oánh tròn mắt nhìn đẹp để mắt to say khướt nói: "Làm sao biết chưa? Người dẫn ta đi tìm có được hay không?"

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh hiện tại đang chơi đùa tinh thần sức lực điểm nhỏ, nhãn châu xoay động nói: "Được, ta dẫn người đi tìm."

Từ Oánh Oánh nghe một chút lộ ra vui vẻ mặt mày vui vẻ, sau đó đưa hai tay ra liền tóm lấy Khương Vũ tay, Khương Vũ đang bị Từ Oánh Oánh đôi tay nắm lấy thời điểm, thân thể dừng một cái, quay đầu chỉ thấy Từ Oánh Oánh mặt đầy đỏ ửng, so với bình thường càng càng xinh đẹp, bởi vì hiện tại đang uống rượu duyên có lộ ra lẳng lẳng ngây ngốc rất là khả ái, Khương Vũ vào giờ khắc này lại động tâm, mặc dù trong trí nhớ không thiếu đối với nữ nhân biết, nhưng là Khương Vũ còn không có chân chính lãnh hội qua loại cảm giác đó, hắn nuốt ngụm nước bọt, lại bất tri bất giác đến gần Từ Oánh Oánh, hắn cảm giác nàng khí tức, hắn cảm giác nàng hơi thở, gần, gần hơn, Khương Vũ nhịp tim cũng đang không ngừng gia tốc khiêu động lên, hắn nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Viêm Hoàng Cỗ Quốc một nơi trong mật thất, một cái đầu tóc bạc trắng ông già nghe xong thủ hạ báo cáo sau khi nhũ mảy, hỏi "Người nói Lăng tham gia năm nay Thanh Vũ cuộc so tài?"

Thủ hạ kia cung kính nói: "Dạ, hơn nữa đã thành công lên cấp thành cuộc so tài."

Lão nhân tóc trắng nghe xong mảy nhũ lại sâu hơn, ra lệnh: "Cầm Khương Vũ lần đầu tiên có thể đi ra khỏi cửa sau khi đến phương pháp Đồ trước khảo hạch toàn bộ trải qua lập lại lần nữa."

Lần nữa nghe thủ hạ báo cáo, lão nhân tóc trắng cũng không có từ trong đó có thể nghe ra cái gì khả nghi điểm, lại ra lệnh: "Tiếp lấy mới vừa rồi trận Khương Vũ gần đây chuyện phát sinh, cận kề hỏi báo cho ta."

"Ừ." Thủ hạ kia kêu, bắt đầu giảng thuật dậy Khương Vũ gần đây đã phát sinh tất cả mọi chuyện.

Lão nhân tóc trắng ước chừng nghe ba lần, mới lẩm bẩm nói: "Không dám cùng Vũ Phu cứng đối cứng?"

Nói xong yên lặng một hồi, lúc này mới vẫy tay để cho thủ hạ kia thối lui ra mật thất, còn hắn thì hướng một nơi vách tường đi tới, đi tới vách tường phụ cận thời điểm, hắn cũng không chút nào dừng bước lại, sau một khắc, chỉ thấy lão nhân tóc trắng thẳng xuyên qua vách tường

Lão nhân tóc trắng thân thể sau khi biến mất, bức tường kia như gọn nước như thế ba động mấy cái, lại khôi phục thành nguyên lai dáng vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Liễu Âm Hoa Minh Hựu Nhất Thôn

Lão nhân tóc trắng xuyên qua vách tường, tầm mắt thoáng cái trở trái, chỉ thấy cái không gian này cực lớn, lại là một nơi thiên nhiên tạo thành dáng vóc to hang đá, mà cái hang đá này bốn phía cùng đỉnh động tất cả đều nằm vô số viên sáng ngời Taric cùng Dạ minh châu, dưới chân chính là phủ kín Hoàng Kim, đem trọn cái hang đá tẩm ánh đèn đuốc sáng choang.

Mà ở hang đá các nơi nổi lơ lửng không ít tất cả lớn nhỏ đủ loại tấm đá, lão nhân tóc trắng một đường xuyên qua những phiến đá này, đi tới sơn động chỗ sâu nhất, nơi này lại đơn độc nổi lơ lửng một khối kim sắc tấm đá, chỉ thấy trên tấm đá viết tám chữ: "Lăng, Dận, Diệu, Phong, Chấn, Tùy, Nhạc, Dù."

Trong đó Dận, Tùy, Nhạc ba chữ phía trên cũng vẽ xiên số hiệu, lão nhân tóc trắng nhìn này tám chữ thật lâu không nói, không biết qua bao lâu mới nặng nề thờ dài, sau đó nâng lên một ngón tay thả vào Lăng chữ trên, chỉ thấy ông già ngón tay tàn mất ra ánh sáng nhàn nhạt, hẳn rất là Bất Xá ở Lăng chữ bên trên chậm rãi về một xiên.

Làm xong hết thấy các thứ này sau, ông già phóng phát dùng hết tất cả lực lượng, lần nữa nặng nề thờ dài một tiếng quay người đi ra hang đá.

"Người đâu !" Trở lại mặt thất, lão nhân tóc trắng trên người chán chường khí tức đã biến mất không thấy gì nữa.

Lão nhân tóc trắng vừa dứt tiếng, một đạo thân ảnh đã quỳ trước mặt hắn, hắn uy nghiêm nói: "Tiêu hủy hết thấy Lăng tài liệu, cảm giám thị Lăng Ảnh Vệ rút về."

"Ừ." Trên đất bóng người kêu, sau đó lại hỏi: "Kia Từ Nguyên cùng Lộ Thắng Đức?"

Lão nhân tóc trắng lắc đầu nói: "Lăng đã không có tác dụng, bọn họ chính là biết cũng không trọng yếu, đi làm đi."

"Ừ." Trên đất bóng người chợt lóe, không bóng dáng.

Lão nhân tóc trắng thấy thủ hạ đi ra ngoài, chậm rãi nhắm mắt lại, nhẹ nhàng thì thầm "Khương Vũ, hy vọng ngươi sau này tốt cuộc sống thoải mái."

Định Tương Thành bên trong.

Khương Vũ từng điểm từng điểm đến gần Từ Oánh Oánh môi, hắn da thịt đều đã cảm giác Từ Oánh Oánh thân thể nhiệt độ, nhưng vào lúc này, chỉ nghe Từ Oánh Oánh "Oa" một tiếng, Khương Vũ vội vàng mở mắt ra liền thấy một nhóm dơ bẩn hướng chính mình mặt phun tới.

"Chửi thề một tiếng !" Khương Vũ cuối cùng phát ra một tiếng gào thét bi thương, trong nháy mắt bị Từ Oánh Oánh ói mặt đầy

Khương Vũ bị ói sau khi vội vàng né tránh, nâng lên tay áo liền hướng trên mặt một trận cuồng chà xát, tâm lý nhưng ở phát thét lên âm ỉ: "Ngươi nha sớm không nói muộn không ói, hết lần này tới lần khác lúc này ói!"

Dọn dẹp một hồi cảm giác trên mặt hay lại là sền sệt, Khương Vũ dứt khoát cũng sẽ không lau, quay đầu thấy Từ Oánh Oánh vẫn còn ở ven đường ói như điên, mới vừa rồi trong nháy mắt đối với Từ Oánh Oánh sinh ra động tâm hoàn toàn không còn sót lại chút gì.

Chờ Từ Oánh Oánh ói xong, Khương Vũ lúc này mới đỡ Từ Oánh Oánh tiếp tục hướng nhà nàng đi, mới vừa rồi như vậy vừa phun, Từ Oánh Oánh đã an tĩnh rất nhiều, đã nhắm mắt lại, hiển nhiên tiến vào nửa mê nửa tỉnh trạng thái, vẫn do Khương Vũ đỡ đi, nhìn gần trong gang tấc Từ Oánh Oánh, Khương Vũ nhưng là một chút muốn chiếm tiện nghi ý tứ cũng không có, vừa nhìn thấy Từ Oánh Oánh đẹp để gương mặt Khương Vũ liền nhớ lại mới vừa rồi bị ói cảnh tượng. .

Cầm Từ Oánh Oánh đưa đến nhà sau khi, Từ Nguyên thấy Từ Oánh Oánh say khướt bộ dáng, không khỏi khiển trách Khương Vũ: "Ngươi thế nào để cho nàng uống nhiều rượu như vậy?"

Khương Vũ không lời nói: "Con gái của ngươi nhất định phải uống, thế nào cần?"

Từ Nguyên suy nghĩ một chút Từ Oánh Oánh tính khí, mặc dù như cũ tức giận không giảm, nhưng cũng không tiện lại hướng Khương Vũ nổi giận, chỉ có thể tức giận nói với hắn: "Kia đa tạ ngươi đem nàng trả lại."

Khương Vũ nghe Từ Nguyên lời hạ lệnh trực khách, cũng có thể hiểu được Từ Nguyên hiện tại tâm tình, bất quá hắn vẫn đối với Từ Nguyên cười ha hả nói: "Mới vừa rồi đỡ Từ Oánh Oánh đi đi, nàng liền phun, có thể hay không để cho tắm một cái lại đi?"

Nghe Khương Vũ nói như vậy, Từ Nguyên đối với Khương Vũ tức giận cũng ít điếm, người ta nói thế nào cũng trận con gái cho hắn bình an trả lại, hắn quay đầu đối với sau lưng lão quần gia nói: "Đẫn hắn đi xuống rửa mặt, thuận tiện đổi thân váy vàng quần áo."

"Ừ." Từ Nguyên sau lưng lão quần gia kêu.

Nghe Từ Nguyên còn phải đưa chính mình một bộ quần áo, Khương Vũ cũng nói cảm tạ: "Đa tạ Từ Phủ Chủ."

Từ Nguyên đối với Khương Vũ gật đầu một cái, đồng thời cũng sắp xếp người cho Từ Oánh Oánh rửa mặt đi.

"Tiểu tử, bên này." Lão quản gia nói với Khương Vũ.

"Được." Khương Vũ cười đáp lại, đi theo lão quản gia sau lưng rửa mặt đi.

Mỹ mỹ tắm nước nóng, mặc vào quần áo mới, Khương Vũ cảm giác thần thanh khí sảng, đang lúc ấy thì lão quản gia kia lại vội vã chạy tới đối với Khương Vũ nói: "Tiểu tử, phủ chủ tìm người có chuyện, người đi nhanh xuống."

Thấy lão quản gia nói gấp, Khương Vũ buồn bực hỏi "Chuyện gì?"

Lão quản gia giải thích: "Mới vừa rồi tiểu thư còn rất tốt, nhưng là rửa mặt xong đưa đến phòng ngủ sau khi rót cuộc lại phát động rượu điên, nhất định phải kêu cùng người uống rượu, phu nhân và phủ chủ khuyên như thế nào cũng không khuyên được."

"À? Còn say khướt?" Khương Vũ cũng rất kinh ngạc, loại này lần thứ hai tính say khướt người vẫn tương đối hiếm thấy.

Lão quản gia lo lắng nói: "Tiểu thư từ nhỏ đến lớn cũng không uống rượu, cái này còn là lần đầu tiên."

Khương Vũ nghe một chút liền thư thái, cảm tình là nha đầu này lần đầu tiên a, Khương Vũ nhớ tới Từ Oánh Oánh mới vừa rồi nữ hán tử bộ dáng bắt mắt dĩ lắc đầu một cái, đối với lão quản gia nói: "Dẫn ta đi gặp phủ chủ đi."

"Được, nhanh đi theo ta." Lão quản gia vừa nói lúc đầu dẫn đường đi.

Đi theo lão quản gia đi tới Từ Oánh Oánh căn phòng, còn chưa tiến vào liền nghe được Từ Oánh Oánh ở bên trong tiếng kêu to: "Khương Vũ, Hãy A...! Hãy A...!"

Khương Vũ nghe một chút trong nháy mắt liền không nói gì, chính mình mới vừa rồi lại không cùng nàng uống vài chén, nàng còn đọc mình làm chứ sao.

Vào Từ Oánh Oánh căn phòng, chỉ thấy Từ Nguyên cùng một mỹ phụ nhân, còn có mấy cái bác gái cũng ở trong phòng, Từ Nguyên thấy Khương Vũ đến, đối với lão quản gia nói: "Người đi xuống trước đi."

Thấy lão quản gia đi ra ngoài, Từ Nguyên nhìn Khương Vũ khí sẽ không đánh một nơi đến, nói với hắn: "Khương Vũ, người tự xem làm đi, nếu là người không để cho Oánh Oánh dừng lại người cũng liền đừng trở về."

Khương Vũ nghe dở khóc dở cười nói: "Từ Phủ Chủ, người đây cũng quá lại bì, nàng muốn ồn ào đáng ta có biện pháp gì."

Từ Nguyên lại mặt xạm lại nói: "Oánh Oánh liền rùm beng đến muốn gặp người, chúng ta cũng không có biện pháp."

Đây là hai người lại nghe được Từ Oánh Oánh lớn tiếng kêu nói: "Các người buông ta ra, ta muốn cùng Khương Vũ uống rượu, buông ta ra, buông ta ra!"

Từ Nguyên nghe một chút Từ Oánh Oánh lớn tiếng kêu, sắc mặt đen hơn, đưa tay lấy ra Khương Vũ cánh tay đem hắn quăng đến Từ Oánh Oánh trước giường.

Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh lúc, nha đầu này chính ở trên giường không ngừng giãy dụa, người mỹ phụ kia cùng mấy cái đại nương đồng thời đè xuống Từ Oánh Oánh mới để cho nàng không có cách nào đứng dậy, nhưng là Từ Oánh Oánh động tác quá lớn, hai cái cánh tay ngọc cùng ngực trở lên da thịt cơ hồ tất cả đều lộ ở bên ngoài, cộng thêm Từ Oánh Oánh bây giờ khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ bộ dáng, thật là có thể mê chết Thiên Thiên vạn Trạch Nam.

"Con bà nó? Các người cho nàng tắm tại sao không cho nàng mặc quần áo?" Khương Vũ trợn to hai mắt hỏi.

Từ Nguyên thấy Khương Vũ bộ dáng này, hướng Khương Vũ sau ót liền cho hắn một cái tát, cả giận nói: "Không cho nhìn loạn, nàng hành hạ như vậy thế nào cho nàng xuyên?"

Khương Vũ bị Từ Nguyên một chực, lúc này mới nhớ tới đây chính là ở Từ Nguyên trong nhà, hay là chó ngửi vớ vẫn được, hắn ở trong lòng nói thầm "A di đà phật." Ở Từ Oánh Oánh mép giường ngồi chồm hồm xuống nhìn nàng nói: "Từ Oánh Oánh, Từ Oánh Oánh, ta ở chỗ này."

Nghe được Khương Vũ thanh âm, Từ Oánh Oánh ở trên giường dừng lại lộn xộn, quay đầu cẩn thận nhìn chằm chằm Khương Vũ nhìn một hồi, bỗng nhiên cười nói: "Khương Vũ, uống, Hãy A...!" Nói xong đưa một cái tay tới muốn cùng Khương Vũ cạ ly, Khương Vũ bắt mắt dĩ, chỉ có thể cũng làm bộ nắm ly cùng nàng đụng đụng tay, Từ Oánh Oánh cùng Khương Vũ đụng tay, rất là vui vẻ nắm tay hướng mép nhắc, nhưng là tay đến miệng bên sau khi mới có phát hiện không ly, nàng nghi ngờ nhìn một chút tay mình, bỗng nhiên nổi giận đứng đứng hỏi Khương Vũ: "Khương Vũ, có phải là người hay không lấy đi ta ly, trả lại cho ta!"

Khương Vũ nghe một chút cuối cùng biết này Từ Oánh Oánh tại sao phải đòi cùng mình uống rượu, hắn cuối cùng là trận Từ Oánh Oánh ly rượu từ trong tay nàng lấy đi, nói không chừng nàng mới vừa rồi ới sau khi để cho nàng nhớ tới một ít hình ảnh.

Thấy Từ Oánh Oánh hỏi mình muốn ly rượu, Khương Vũ sẽ giả bộ trong tay có rượu ly, hư nắm đưa cho Từ Oánh Oánh, dụ dỗ nói nàng: "Cẩn thận một chút, trong này nhưng là tràn đầy."

Từ Oánh Oánh thấy Khương Vũ đưa tay qua đây, đưa tới một cái tay ngay tại Khương Vũ trên tay này sờ ly rượu, sờ nửa ngày cũng không sờ tới, chỉ

thấy Từ Oánh Oánh chân mày cũng không khỏi nhíu lại, đổi cái tay bắt lại Khương Vũ tay, lúc này mới mặt mày hớn hở nói: "Bắt."

Nói xong cũng trực tiếp nắm Khương Vũ tay hướng bỏ vào trong miệng, một cái liền ngậm Khương Vũ ngón tay cái, miệng còn không ngừng mút vào, giống như bú sữa mẹ như thế, Khương Vũ thật là thác nước mồ hôi, đây không phải là muốn uống rượu à? Thế nào biến thành bú sữa mẹ?

Bắt quá suy nghĩ một chút cùng kiếp trước những thứ kia uống nhiều người so sánh, Từ Oánh Oánh hành vi coi như tốt, ít nhất không có làm đường phố nhảy còi quần áo đi.

"Khái khái!" Từ Nguyên lúc này lớn tiếng ho khan hai tiếng.

Khương Vũ quay đầu nhìn lại Từ Nguyên đẹp trai trên mặt đã sớm mây đen giăng đầy, ngay cả người mỹ phụ kia sắc mặt cũng khó nhìn, mấy cái đại nương cũng là mặt đầy lý kỳ nhìn Khương Vũ; Khương Vũ đối với Từ Nguyên cùng mỹ phụ người nương ngừng cười cười, liền muốn rút ra Từ Oánh Oánh trong miệng ngậm ngón tay cái, không nghĩ tới Từ Oánh Oánh cũng không liên quan (khô), lại đổi tay nắm lấy Khương Vũ tay, lớn tiếng hừ hừ lên.

Từ Nguyên thấy như vậy một màn, quả quyết nói: "Để cho nàng ngậm, nàng lúc nào ngủ người lại rút ra."

Khương Vũ nghe một chút cũng không có xa hơn ra rút ra, Từ Oánh Oánh lúc này mới an tĩnh lại, bắt quá Khương Vũ lại âm thầm khinh bỉ Từ Nguyên, trận Từ Oánh Oánh như vậy cung chiều, khó trách Từ Oánh Oánh bây giờ tính khí đại hòa khủng long tự đắc, vốn là một thân tốt thiên phú bây giờ cũng mới rơi cái Pháp Tông tu vi, lại nói, lần này Từ Oánh Oánh uống tới như vậy, Khương Vũ cũng không tin bọn họ làm cha mẹ không trách nhiệm, nếu là bình thường trận Từ Oánh Oánh quán nghiêm điểm, hẳn còn không tin Từ Oánh Oánh lần đầu tiên uống rượu liền dám liều mạng như vậy.

Nhìn Từ Oánh Oánh không ngừng mút vào chính mình ngón tay cái bộ dáng, Khương Vũ tự buồn bực nàng được bao lâu mới có thể ngủ, nhưng là loại cảm giác này hẳn vẫn rất hưởng thụ, nhìn lại bây giờ Từ Oánh Oánh một bộ khá ái bảo bảo đáng yêu, cũng coi như rất đẹp mắt chứ sao.

Nghĩ đến mới vừa rồi tự mình nghĩ hôn Từ Oánh Oánh, ngược lại bị Từ Oánh Oánh ỏi mặt đầy dơ bẩn, lại trước mắt một màn này, Khương Vũ rất có gan, son cùng thủy phục nghi không đường, Liễu Ám Hoa Minh Hựu Nhất Thôn cảm giác.

Giống vậy nhìn một màn này, Từ Nguyên sắc mặt lại đen kịt một màu, trong lòng cũng rất cảm giác khó chịu, nữ nhi mình ngậm một người tuổi còn trẻ nam tử ngón tay, Từ Nguyên cũng ở đây âm thầm tự trách mình có phải hay không quá cung chiều Từ Oánh Oánh? Muốn là mình mới vừa rồi sẽ không theo Từ Oánh Oánh yêu cầu trận Khương Vũ gọi tới, cũng liền căn bản sẽ không phát sinh trước mắt một màn này.

Từ Nguyên đảo mắt nhìn một cái Khương Vũ, thấy Khương Vũ đang ở không chớp mắt nhìn Từ Oánh Oánh, hẳn mày nhíu lại lợi hại hơn, nghĩ đến mới vừa rồi Từ Oánh Oánh không ngừng kêu Khương Vũ tên, chẳng lẽ Từ Oánh Oánh thích Khương Vũ? Nhưng là thấy Khương Vũ mới vừa rồi bộ dáng, hai người thật giống như cũng không phải là loại quan hệ đó, chẳng qua là bây giờ Từ Oánh Oánh bộ dáng này, Từ Nguyên cũng không cách nào chứng thật, chỉ dự tính hay lắm ngày mai chờ Từ Oánh Oánh tỉnh ở thăm vấn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đường đêm chặn đánh

Khương Vũ từ Từ Nguyên trong nhà đi ra đã là nửa đêm, cũng may gần đây Lý Mai cùng Khương Hải Thịnh cho hẳn không gian càng ngày càng lớn, nếu không chỉ sợ bây giờ chuẩn là đang ở cả thành tìm hắn.

Ngáp một cái, nhớ tới mới vừa rồi Từ Oánh Oánh ngậm chính mình đầu ngón tay lúc bộ dáng khá ái cũng không khỏi bật cười, Khương Vũ một bên đi trở về, một bên tà ác suy nghĩ, nếu là làm Từ Oánh Oánh tỉnh rượu biết nàng lại ngậm tay mình chỉ mới có thể ngủ, cũng không biết Từ Oánh Oánh sẽ biến thành cái dạng gì, nghĩ tới đây Khương Vũ không khỏi cười ha ha đi ra.

Cái thế giới này khoa học kỹ thuật trình độ một dạng cho nên đến một cái đêm khuya, đường phố này bên ngoài trừ đường phố * hời nơi có một ngọn đèn dầu chiếu sáng chỉ rõ phương hướng bên ngoài, thật dài trên đường phố hoàn toàn liền chỉ có thể dựa vào ánh trăng chiếu mình.

Khương Vũ một bên nhanh nhận thông suốt đi trở về, một bên lẩm bẩm: "Tối hôm nay thế nào mây đen giăng đầy, gạt liên tục ánh trăng cũng không nhìn thấy, cũng còn khá có kia vài chiếc phá đèn chiếu đường, nếu không gặp trở ngại cũng không biết, ai, thật hoài niệm kiếp trước kỳ đà căn mũi a, lại mình lại phát sáng."

Đang lúc này, Khương Vũ chợt thấy trước mặt đường phố nơi thoáng qua mấy bóng người, hẳn không khỏi sửng sốt, buồn bực những người này hơn nửa đêm không ngủ đây là muốn làm gì? Ngay tại buồn bực thời điểm lại vừa là một nhóm người ánh thoáng qua, chừng hai mươi mấy đạo nhiều, lần này có thể nhường cho Khương Vũ miễn cưỡng thấy rõ bọn họ quần áo trang sức, hẳn hít mắt nói: "Người quần áo đen?"

Nói xong tăng thêm tốc độ, lặng yên không một tiếng động theo sau.

Mỗi thấy người quần áo đen, Khương Vũ thì có loại không khỏi muốn biết bọn họ thân phận xung động, treo ở những người áo đen kia sau lưng, Khương Vũ phát hiện những người này tốc độ ít nhất đều là cường cấp trở lên, mà Định Tương Thành mới bao nhiêu cường cấp trở lên nhân vật? Cái này làm cho Khương Vũ đối với bọn họ càng là tò mò, những thứ này hơn cao thủ tập thể hành động, đây là muốn làm gì?

Do ở hôm nay không có trăng ánh sáng nguyên nhân, Khương Vũ theo dõi coi như thuận lợi, cũng không có bị đám người áo đen kia phát hiện, với một trận, Khương Vũ theo tới một nơi bên thành tường bên trên, chỉ thấy phía trước nhất kia dẫn đầu mấy đạo nhân ảnh trực tiếp bay lên thành tường hướng bên ngoài thành đi, sau khi kia mười mấy hai mươi đạo bóng người cũng lần lượt với đi ra ngoài, Khương Vũ cho đến bọn họ tất cả đều nhảy ra đi, lúc này mới cũng nhảy ra thành tường.

Giống như Định Tương Thành loại này đẹp yên địa phương chẳng qua là đến giờ sẽ đóng cửa thành, buổi tối cũng không có ai Thành Thủ, dù sao cái thế giới này người, người người thượng võ, trừ phi tới một nhóm lớn cường giả, nếu không thật đúng là không ai dám nửa đêm ra vào làm chuyện xấu.

Khương Vũ nhảy ra thành tường, bên ngoài không ngọn đèn dầu chiếu sáng hơn nửa hôm nay buổi tối đen mây đen giăng đầy, hoàn toàn chính là đưa tay không thấy được năm ngón, cũng may Khương Vũ bản thân cấp bậc không thấp, lại đem có thể động võ một chút Võ khí vận dụng đến trong mắt, quá miễn cưỡng cũng là thấy rõ người quần áo đen chạy băng băng phương hướng, Khương Vũ không dừng lại nữa vội vàng đuổi theo.

Khương Vũ đi theo đám bọn hần đại khái chạy hơn một tiếng, bên người sớm đã là vạn mộc mạc như rừng, dựa theo những người quần áo đen này chạy băng băng phương hướng, Khương Vũ đánh giá đây là đi Vạn Dương Quận trên đường, bọn họ bây giờ chắc là ở Sơn Nam Quận cùng Vạn Dương Quận giữa, đang lúc này, Khương Vũ thấy phía trước Hắc Y cũng giảm xuống tốc độ, sau đó cũng gom lại một cây đại thụ bên dưới, Khương Vũ bắt mình sơ dĩ nhưng là cũng không dám tiến lên, chỉ có thể xa xa nhìn.

Mà lúc này khác một người quần áo đen từ những người áo đen kia tụ tập đại trên ngọn cây nhảy xuống, hiển nhiên là đang chờ bọn hần mà tới.

Khương Vũ ở phía xa chờ một lát, chỉ thấy những người áo đen kia chuyển cái phương hướng chạy đi, Khương Vũ vội vàng đuổi theo, chạy không xa liền thấy rừng rậm giữa có một con đường lớn, Khương Vũ đánh giá đây chính là đi Vạn Dương Quận chủ đạo, ngay tại hần suy đoán đang lúc những người áo đen kia đã mai phục đến con đường này hai bên trên cây, Khương Vũ nhìn tình huống này tám phần mười là muốn làm cướp bóc chuyện.

Thấy những người áo đen kia đã mai phục được, Khương Vũ cũng tìm một cái thích hợp Đại thụ leo lên, hần nhìn ra xa một chút con đường lớn kia phương xa, cũng không rõ lắm đây rốt cuộc là ở đâu một đoạn đường bên trên, này đi thông Vạn Dương Quận đường cũng có chừng mấy cái, có liên với Sơn Nam Quận, nhưng là có liên với những châu khác Quận, Khương Vũ khi còn bé liền bị mang rời khỏi Tấn Châu, cho nên trong đầu đối với thành này bên ngoài trí nhớ cơ hồ là số không.

Chờ không bao lâu, Khương Vũ liền nghe được con đường kia phương xa truyền tới vết bánh xe âm thanh, còn có ngựa lao nhanh tiếng vó ngựa, Khương Vũ chọn mắt nhìn đi đại khái có thể thấy xa xa chạy tới ba chiếc xe ngựa, nhưng trên xe ngựa số người hần liền không thấy rõ.

Kia ba chiếc xe ngựa chạy tốc độ cực nhanh, chỉ một cái chớp mắt liền vọt tới đám người áo đen kia mai phục địa phương, sau đó chỉ thấy phía trước nhất ngựa hình như là đá gãy cản ngựa loại đồ vật, "Phốc thông" một tiếng liền với xe ngựa liền nhảy ra đi, mà đồng thời, Khương Vũ có thể nghe được trên xe ngựa có người kêu to: "Có người tiết hóa, chuẩn bị chiến đấu!"

Cũng nhưng vào lúc này, những thứ kia mai phục ở hai bên đường đi người quần áo đen cũng tất cả đều chen nhau lên, vũ kỹ, pháp thuật vào giờ khắc này tất cả đều tuôn hướng trên xe ngựa người.

Mà những thứ kia bị chặn lại người hiển nhiên cũng không phải dung tay, cũng đều nhất nhất bùng nổ, cùng những người áo đen kia đánh, chiếu pháp thuật cùng vũ kỹ phát tán ánh sáng, Khương Vũ phát hiện lấy mình bây giờ nhãn lực căn bản là không có cách thấy rõ song phương giao thủ.

Nhiều như vậy cường cấp trở lên cao thủ xuất hiện ở nơi này, Khương Vũ thật chặt nhú mảy, ở trong lòng suy đoán những người áo đen kia tại sao phải chặn lại này ba chiếc xe ngựa, là báo thù? Hay lại là đánh cướp? Hay là cướp sắc?

Ngược lại Khương Vũ là hoàn toàn không thấy rõ tình trạng, chỉ ở đứng trên tàng cây nhìn rồi nhìn, đang lúc này, bỗng nhiên một đạo làm người ta hít thở không thông mãnh liệt vàng sáng từ một người quần áo đen trên người phát ra, Khương Vũ không dám tin nhìn tia sáng kia choáng váng, kinh hô: "Cường đại như vậy Võ khí khí tức, điều này sao có thể?"

Ngay tại Khương Vũ ngậy ngốc nhìn tia sáng kia choáng váng đánh về phía xe ngựa nhất phương thời điểm, một đạo đi ngang qua con đường tường đất từ trên mặt đất dâng lên ngăn ở xe ngựa phía trước, Khương Vũ thấy kia to lớn tường đất dâng lên, kinh ngạc cảm cũng sắp xuống, đầu chạm điện lâm bầm nói: "Một đêm ở loại địa phương này thấy hai cái Hoàng Cấp cường giả, đây rốt cuộc là tình huống gì "

Xa xa đạo kia mang theo mãnh liệt Võ khí vàng sáng đụng vào to lớn trên tường đất lúc, phát ra một tiếng "Ầm" vang lớn, cảm cả vùng đất này cũng chấn động đụng đưa một chút, Khương Vũ đem đầu chuyển hướng Vạn Dương Quận phương hướng, nơi đó nhưng là cũng có hai vị Hoàng Cấp cường giả trấn thủ, động tĩnh lớn như vậy, chắc kinh động hai vị kia Hoàng Cấp cường giả.

Theo hai cái Hoàng Cấp cường giả đối kháng, song phương chết cũng đang không ngừng tăng lên đến, nhất là xe ngựa kia nhất phương Pháp Hoàng cường giả, thả ra thiên bách với cột đá chột đâm, liền lần này liền niều sát không ít người quần áo đen, mà kia Vũ Hoàng cường giả người quần áo đen nhưng căn bản không quản lý mình nhất phương Người chết sống, chẳng qua là không ngừng hướng Pháp Hoàng cường giả đến gần, chỉ cần là tới gần trở Vũ Hoàng người, đều là bị hần một đòn giết chết.

Kia Pháp Hoàng cường giả thấy vậy, có thể là không muốn mấy phe người bị như vậy tru diệt, Khương Vũ thấy hần tiến lên đón Vũ Hoàng cường giả, Pháp Hoàng bị Vũ Hoàng gần người, Khương Vũ phóng chùng thẳng được hần là Vũ Hoàng cường giả, nhưng là trong thời gian ngắn hai vị Hoàng Cấp cường giả cũng là không có cách nào phân ra thắng bại, ngược lại bởi vì bọn họ công kích đánh vào chấn động chết không ít người hai phe.

Song phương giao chiến từ đầu đến giờ đã qua ước chừng vài chục phút, Khương Vũ đại khái thấy số người chết đã vượt qua 20, phải biết những người này cũng đều là cường cấp trở lên cao thủ, càng nhiều linh hồn cấp cùng sư cấp, nếu như bọn họ toàn lực chạy trốn lời nói chưa chắc sẽ chết, nhưng là lại lựa chọn chết trận, đây rốt cuộc là có thâm cừu đại hận gì? Hoặc là là bảo bối gì không?

Đang lúc này, kia hai cái Hoàng Cấp cường giả đánh đánh lại hướng Khương Vũ bên này di động tới, này cũng làm Khương Vũ dọa hổng, ngồi xổm trên tảng cây thân thể động cũng không dám động, liên thở mạnh cũng không dám, bây giờ chỉ có thể khẩn cầu hai người đừng phát hiện mình, về phần chạy trốn hần nghĩ cũng không dám nghĩ, hần cùng với con đường khoảng cách là có một đoạn, nhưng là ở Hoàng Cấp trong mắt cường giả, điểm này khoảng cách chẳng qua chỉ là chớp mắt liền qua, vạn nhất bị phát hiện hai người, bọn họ đối kích dư âm cũng có thể động chết hần.

Nhưng là thật giống như lão thiên liên đang trên cột Khương Vũ như thế, hần muốn này hai cường giả cách xa hần một chút, hai người này ngược lại hướng hần càng ngày càng gần; Khương Vũ nhìn bị hai Đại Cường Giả đánh thành bụi phấn cây cối, mồ hôi lạnh cũng chảy xuống, tầm ảnh bọn họ đánh như vậy đi xuống đường đi, chính mình ăn núp cây này chính xác chịu đựng hai người công kích, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

"Oành!" Lại vừa là một tiếng vang thật lớn, Khương Vũ lần này lại thấy kia Pháp Hoàng cường giả lại bị Vũ Hoàng cường giả đánh bay ra ngoài, mặc dù quá trình cụ thể hần không thấy rõ, nhưng là trong lòng của hần lại thờ phào, chỉ cần bọn họ không hướng đã biết cây xuống chuyển, ai chết ai sống hần mới không bận tâm.

Pháp Hoàng cường giả bị Vũ Hoàng cường giả đánh lui sau khi, trực tiếp lâm vào Vũ Hoàng cường giả áp chế bên trong, cường giả trong đối chiến mặc dù cũng không dễ dàng sa sút, nhưng là một khi xuất hiện hoàn cảnh xấu, gặp nhau bị đối thủ nhanh chóng khuếch trương đại ưu thế, có thể nói cường giả giữa tỷ thí, thắng bại ngay tại trong một chiêu.

Bây giờ Pháp Hoàng cường giả ngay tại lúc này tình cảnh, hướng chỉ hần vẫn pháp tu, trong lúc nhất thời chỉ có thể ở vào hoàn toàn phòng thủ cục diện, nhưng là kia Vũ Hoàng cường giả nhưng là không cho hần một chút thở dốc cơ hội, rốt cuộc ở mấy chục hiệp sau khi bị Vũ Hoàng cường giả lấy ra cơ hội một đòn cầm Pháp Hoàng cường giả đánh bay rơi ra ngoài.

Khương Vũ nhìn đến đây, tâm lý chỉ có thể là Pháp Hoàng cường giả thở dài, nhưng là ngay tại Vũ Hoàng cường giả muốn lên đi cho Pháp Hoàng cường giả một kích trí mạng thời điểm, Khương Vũ nghe được kia Pháp Hoàng cường giả lại phát ra một tiếng kinh thiên rống to, chỉ thấy hần không để ý Vũ Hoàng cường giả công kích, lại gắt gao ôm lấy Vũ Hoàng cường giả thân thể, mà sau một khắc, vô số to Đại Thạch Trụ chọt đâm dưới đất chui lên, trong nháy mắt xuyên qua thân thể hai người, Pháp Hoàng cường giả lại lựa chọn đồng quy vu tận.

"Đây cũng quá ác." Khương Vũ nhìn phía xa thân thể hai người treo ở to Đại Thạch Trụ chọt đâm bên trên không khỏi nuốt nước miếng một cái.

Mà tiếng kia Pháp Hoàng cường giả rống to cũng là kinh động ở trên đường song phương giao chiến, bọn họ song phương thấy hai vị cường giả đồng quy vu tận, lại tất cả đều buông tha đánh nhau, ngay đầu tiên tất cả đều xông về hai cường giả thi thể.

Khương Vũ nhìn đến đây đồng tử có chút thu co rúm người lại, hần dám xác định đám người quần áo đen này không phải vì báo thù, mà là là bảo bối gì đang chém giết lẫn nhau.

"Rốt cuộc là thứ gì đáng giá hai cái Hoàng Cấp cường giả liều mạng đi cạnh tranh?" Khương Vũ nhẹ nhàng vừa nói, thấy hai cái Hoàng Cấp cường giả đã chết, hần tâm cũng dần dần hoạt lạc

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Sử Thi sách vở

Khương Vũ quả thật đối với song phương cạnh tranh cướp đồ sinh ra hiếu kỳ, nhưng là suy nghĩ một chút hần hiện tại ở tình trạng cơ thể, chỉ sợ tùy tiện một người cũng có thể đòi mạng hần, ở chưa có xác định đó là vật gì trước, Khương Vũ vẫn là có ý định tĩnh quan kỳ biến.

Người hai phe cũng sắp tốc độ hướng hướng hai Đại Cường Giả thi thể đi, cơ hồ là chẳng phân biệt được trước sau đến hai cái Hoàng Cấp cường giả thi thể thật sự tại thạch trụ bên dưới, song phương cơ hồ lại là đồng thời vào giờ khắc này lần nữa đóng dậy tay, nhưng đứng ở chỗ cao Khương Vũ lần này rõ ràng nhìn ra người quần áo đen nhất phương số lượng rõ ràng ít hơn qua đoàn xe nhất phương số người, hiển nhiên là lần đó Pháp Hoàng cường giả cột đá chọt đâm cho bọn hần tạo thành không tiểu thương vong.

Khương Vũ có thể thấy thế cục, những người áo đen kia hiển nhiên cũng biết bọn họ vị trí tình thế không cần lạc quan, không muốn sống đem xe đội nhất phương người hướng cột đá xa xa bức lùi, lại là lấy lấy thương đối thương, đồng quy vu tận đầu pháp tới xua đuổi đối phương, đoàn xe nhất phương bị đám người áo đen kia khí thế bắt buộc, đang bị đối phương đồng quy vu tận mấy người sau khi, dần dần bị người quần áo đen ép lùi ra ngoài đi.

Mà trong hắc y nhân lúc này đột nhiên chiết quay trở lại một người. Hướng cột đá chớp đỉnh nhảy lên một cái, đoàn xe nhất phương thấy người quần áo đen kia đến gần hai Đại Cường Giả thi thể, vốn là bị áp chế khí thế đột nhiên bộc phát ra, lại cũng lựa chọn cùng người quần áo đen lấy mạng đối mạng đầu pháp, mà những người áo đen kia là càng là hung hãn, hoàn toàn chính là không để ý tánh mạng, hết sức lấy thân thể mình tới ngăn trở đoàn xe nhất phương tấn công.

Kia nhảy đến cột đá tốt đỉnh người quần áo đen, đem đề ở Pháp Hoàng cường giả trên người Vũ Hoàng cường giả trực tiếp đẩy xuống, còn hấn thì nhanh chóng tháo xuống Pháp Hoàng cường giả trên ngón tay Không Gian Giới Chỉ, từ trong đó xuất ra một cái cẳng tay trường mộc hộp (Không Gian Giới Chỉ không phải là bằng định vật phẩm, chỉ là một thuận lợi thừa tải đồ vật vật phẩm, coi như Pháp Hoàng cường giả không chết, người quần áo đen bắt được Không Gian Giới Chỉ cũng như cũ có thể lấy đưa ra trung đồng tây), người quần áo đen kia thuận thế mở hộp gỗ ra, chỉ thấy một đạo ánh sáng màu bạc từ trong hộp gỗ phun vẩy ra, rồi sau đó người quần áo đen kia xuất ra trong hộp gỗ đồ vật, đưa tay vừa mở ra, kia ánh sáng màu bạc bên trong lại hiện ra không ít chữ nhỏ, hơn nữa kèm thêm một cổ ngút trời khí tức cường giả từ người quần áo đen kia vật trong tay dâng hướng tứ phương.

Đứng trên tàng cây Khương Vũ nhìn người quần áo đen kia trong tay tỏa ra ánh sáng màu bạc đồ vật, kích động nói: "Đây là cấp độ sử thi sách vở, tuyệt đối là cấp độ sử thi sách vở, khó trách bọn hắn đều không tiếc Mệnh cũng phải đi tranh đoạt vật này."

Cấp độ sử thi vũ kỹ hoặc là pháp thuật, cơ hồ đều rất hiếm thấy, coi như trên đời những Sử Thi đó cấp pháp thuật hoặc là vũ kỹ sách vở cũng là bị các đại nước hoặc là cường đại gia tộc làm của riêng, người bình thường căn bản vô duyên thấy, mà cấp độ sử thi sách vở từ đâu tới, nhưng là do Đế Cấp hoặc là cường giả cấp thánh tự nguyện luyện hóa thân thể mới có thể tạo thành, này Sử Thi sách vở thì tương đương với là một cụ Đế Cấp hoặc cường giả cấp thánh thi thể, cho nên mới mang theo mãnh liệt khí tức cường giả, tỏa ra bất hủ Lux, nhưng là luyện hóa chính mình không chỉ một như vậy người không muốn, coi như đại đa số cường giả cũng không nguyện ý, cho nên khiến cho này Sử Thi sách vở thì càng thêm hiếm cùng trân quý.

Khương Vũ cảm nhận được này Sử Thi sách vở thật sự tàn mất ra khí tức cường giả, song phương người Tự Nhiên cũng không ngoại lệ, đoàn xe nhất phương người thấy cấp độ sử thi sách vở bị người quần áo đen đòi lấy, lần này toàn bộ cũng không muốn mệnh vọt tới trước, vốn là ít người người quần áo đen lần này trong nháy mắt bị buộc đến cột đá chung quanh, mà cái đó lấy được Sử Thi sách vở người quần áo đen, nhanh chóng trộn sách vở một quyền lại thả vào hộp gỗ, thu vào Không Gian Giới Chỉ sau khi, Hắc y nhân kia nhảy xuống, trở về đến đồng bạn bên trong.

Coi như người quần áo đen đánh lại hung tàn, nhưng là số người dù sao ít hơn với đoàn xe nhất phương, muốn toàn bộ tiêu diệt đối phương toàn thân trở ra đã là không thể, cơ hồ liền ở người áo đen kia nhảy xuống đồng thời, đám người áo đen kia liền đã bắt đầu vì đó đột phá đường máu, dự định để cho hắn đi trước.

Khương Vũ thấy người quần áo đen giống như một đạo hắc lưu muốn hướng ra phía ngoài giết ra, nhưng là lại bị xe ngựa nhất phương người ngăn trở về, người quần áo đen định phá vòng vây thật nhiều lần, nhưng tất cả đều là không công mà về, đang lúc này, Khương Vũ thấy người quần áo đen lần nữa bị buộc sau khi trở về, chỉ thấy cái đó bắt được Pháp Hoàng cường giả Không Gian Giới Chỉ người quần áo đen, bỗng nhiên trong tay hắn bộc phát ra một trận màu nâu nhu hòa choáng váng ánh sáng, sau đó chỉ thấy song phương giao chiến thổ địa trong nháy mắt hi lỏng đi xuống, lại biến thành lưu đất trận trong đó tất cả mọi người cũng vui lập đi xuống, mà còn dư lại trong hắc y nhân mạnh nhất mấy người lúc này lại lực tổng hợp lấy được Sử Thi sách vở người quần áo đen một cái ném ra, xe ngựa phương người Tự Nhiên cũng lựa chọn giống vậy phương thức đưa ra hai người, nhưng là một người trong đó lại bị người quần áo đen sử dụng pháp thuật chặn đánh ở giữa không trung lại rơi đến lưu Thổ chi bên trong; lưu đất hạ xuống tốc độ là rất nhanh, chỉ này một trong nháy mắt tất cả mọi người đều đã bị chìm xuống, mà kia lưu đất lại chậm rãi ngưng tụ khôi phục thành nguyên lai bộ dáng, giống như mới vừa rồi cái gì đều không phát sinh như thế.

Khương Vũ nhìn đã khôi phục như lúc ban đầu mặt đất, nhưng trong lòng cảm khái Pháp Hoàng cường giả bá đạo, cường đại như vậy lưu Thổ chi đất (một cái pháp thuật danh xưng), nhất định là mới vừa rồi người quần áo đen kia cách dùng Hoàng cường giả trong không gian giới chỉ pháp thuật quyền trục, mà pháp thuật này quyền trục nói như vậy là không có người nguyện ý chế tác, bởi vì chế là pháp thuật quyền trục sẽ giảm bớt người chế tạo tuổi thọ, cũng không biết này Pháp Hoàng cường giả là ai, lại nguyện ý dùng chính mình tuổi thọ làm ra mạnh như vậy lực quyền trục, bất quá Khương Vũ cũng vì hắn cảm thấy bi ai, này lưu Thổ chi đất muốn giết chết đồng cấp cường giả uy lực hiển nhiên không đủ, nếu không hắn mới vừa rồi cũng sẽ không dùng lựa chọn đồng quy vu tận.

Mà kia bị đồng bạn ném ra người quần áo đen chính là hướng Khương Vũ cái phương hướng này chạy tới, phía sau đi theo là cái đó bị ném ra đoàn xe nhất phương người, hai người một đuổi một chạy chỉ chốc lát đã chạy đến Khương Vũ đứng viên này dưới tàng cây, mà lúc này phía sau người kia cũng đuổi kịp chạy thoát thân người quần áo đen, người quần áo đen bắt đắc dĩ chỉ đành phải xoay người lại phản kích, một cái hỏa cầu liền hướng về sau mặt người đập tới.

"Hắc y nhân kia nguyên lai là một pháp tu." Khương Vũ ở nói thầm trong lòng nói, ánh mắt lại ở người quần áo đen trên tay viên kia Không Gian Giới Chỉ bên trên quét loạn, hắn không động tâm đó là giả, nhưng là này cấp độ sử thi sách vở ngay cả Đế Cấp cường giả cũng sẽ xuất thủ tranh đoạt, hắn coi như bắt được học được phía trên ghi lại vũ kỹ hoặc là pháp thuật, hắn ít nhất trước mắt cũng không dám dùng, không nói xa cách lần này sẽ chết nhiều cao thủ như vậy cộng thêm hai cái Hoàng Cấp cường giả, hoàng tộc cũng sẽ không bắt kẻ.

Ôm nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện ý tưởng, Khương Vũ ngồi xổm trên tàng cây nhìn lên phía dưới hai người đánh nhau, mặc dù hắn không làm Ngự Ông, nhưng là không có nghĩa là hắn cứ như vậy buông tha trước mắt hết thấy, ít nhất cũng phải vơ vét một phen Pháp Hoàng cường giả được (phải) Không Gian Giới Chỉ, nghĩ đến một hồi được mùa, Khương Vũ giống như thấy vô số viên Sinh Mệnh Dược Hoàn ở trước mặt mình khiêu vũ.

Phía dưới hai người cũng là đánh tới ác liệt cục diện, Khương Vũ có thể nhìn ra được, phía dưới người quần áo đen là pháp tu, một người khác là Vũ Tu, hai người mặc dù đều là cuồng cấp tu vi, nhưng là kinh nghiệm chiến đấu cùng vũ kỹ, pháp thuật vận dụng không chút nào không thua với một loại sư cấp

cường giả, chẳng qua là gần người giao chiến Vũ Tu hay lại là áp pháp sửa một đầu, chỉ cần không ra ngoài dự liệu Hắc y nhân kia kết quả cùng kia Pháp Hoàng như thế, cuối cùng khẳng định bị Vũ Tu đánh bại.

Hai người lại vừa là đầu mấy chục hiệp, pháp tu người quần áo đen bởi vì làm phép tốc độ chậm một nước bị đối phương Vũ Tu chờ đến cơ hội, một chưởng đánh tới người quần áo đen vai phải, đưa hắn đánh bay rớt ra ngoài, mà cùng lúc đó Vũ Tu cao thủ gia tốc đuổi theo, lại vừa là một cước rút được người quần áo đen trên bụng, chỉ thấy người quần áo đen về phía sau phi thân thể một lần nữa gia tốc, "Rắc rắc, rắc rắc" đụng gây chùng mấy cây mới lộn rơi xuống đất.

Vũ tu kia cao thủ cẩn thận đi tới người quần áo đen té rớt địa phương, thấy người quần áo đen không có tiếng hơi thở, cẩn thận đến gần sau khi lại vừa là bổ túc một cước, thấy người quần áo đen một chút động tĩnh cũng không, này mới yên tâm đi hái người quần áo đen đầu ngón tay bên trên Không Gian Giới Chỉ, nhưng ngay khi hắn tự tay muốn lui ra chiếc nhẫn thời điểm, một ngọn lửa màu vàng ở người quần áo đen kia trên tay sáng lên, trong nháy mắt hòa tan Vũ Tu cường giả nửa bản tay, rồi sau đó người quần áo đen kia một cái xoay mình, dùng một con khác mạng theo Kim Hỏa tay một cái tát trừ đến Vũ Tu cao thủ trên đầu, vũ tu kia cao thủ liền kêu đều không gọi ra, trong nháy mắt liền bị hoá tắng nửa cái đầu, người quần áo đen thấy Vũ Tu cao thủ bị chính mình giết chết, lúc này mới "Đùng" một tiếng lại té xuống đất.

Lúc này, kia ngăn che một đêm mây đen chậm rãi bay đi, ánh trăng tán lạc tại cả vùng đất này, đầy đất bừa bãi, đầy đất máu tươi

Nhưng Khương Vũ lại không có chiếu cố đến những thứ này, hắn chẳng qua là nhìn chăm chăm cái đó dùng kim hỏa thiêu chết Vũ Tu cao thủ người quần áo đen, kia Kim Hỏa nếu như hắn nhớ không nói bậy, hắn ở Luyện Dược Sư Công Hội gặp qua mới tới hội trưởng Tiêu Cầm dùng qua.

"Chẳng lẽ?" Khương Vũ từ ẩn núp trên cây nhảy xuống, từng bước một cẩn thận từng li từng tí hướng người quần áo đen kia đi tới.

Đến gần, Khương Vũ mới phát hiện người quần áo đen che mặt cái khăn đen cùng Hắc Y đã sớm tràn đầy máu tươi, khí tức cũng rất yếu ớt, nhưng là một đôi mắt lại chết chết nhìn mình chăm chăm, trong mắt tràn đầy là không dám tin.

Khương Vũ cau mày đi tới người quần áo đen trước người ngồi xuống, chỉ thấy người quần áo đen kia hai tay trong nháy mắt bốc lên Kim Sắc Hỏa Diễm, Khương Vũ thấy Hắc y nhân kia được nặng như vậy thương còn phải chiến đấu, vội vàng về phía sau nhảy một bước, khoát tay giải thích: "Ta là từ Định Tương Thành với các người đi ra, cùng những người đó không phải là một nhóm, chính là muốn vớt chút tiền huê hồng, về phần vật kia người cho ta, ta cũng không mệnh dùng, cũng là người chính mình giữ đi."

Trên đất người quần áo đen nghe Khương Vũ nói như vậy, trên tay Kim Sắc Hỏa Diễm mới tiêu đi xuống, chỉ nghe nàng lại tăng hắng một cái, một ngụm máu tươi lại từ đen trong khăn chảy ra.

Khương Vũ nhìn nàng thẫn như vậy, không khỏi nói: "Cái này, ta nghĩ rằng tiền đối với người cũng vô dụng, người đem trong không gian giới chỉ tiền cho ta, ta liền đi, chúng ta coi như ai cũng không nhận biết ai."

Người quần áo đen kia nhưng là chết nhìn chòng chọc Khương Vũ, một câu nói đều không nói, Khương Vũ thấy nàng như vậy cố chấp, cũng liền khoát tay nói: "Vậy người nằm chờ chết đi, ngược lại người chết ta lấy thêm cũng không muộn."

Vừa nói liền đứng dậy dự định đi trên đường vơ vét vơ vét mấy cái kẻ xui xẻo thi thể, không nghĩ tới sau lưng lại truyền tới người quần áo đen thanh âm "Không cho đi, khái khái."

Khương Vũ nghe được cái này thanh âm, hoàn toàn có thể nhất định là Tiêu Cầm tự mình, hắn xoay người nhìn nàng nói: "Tiêu hội trưởng, thật đúng là ngươi à? Không nghĩ tới người lại sẽ làm loại này cướp bóc sự tình."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Mưa gió nổi lên

Nằm trên đất Tiêu Cầm bị Khương Vũ nhận ra cũng không có cảm thấy quá ngoài ý muốn, nàng chịu đựng đau đớn nói: "Ta, ta cũng không nghĩ tới người sẽ ở đây."

Khương Vũ nhìn nàng phỉ sức nói chuyện bộ dáng, lại đi tới nói: "Thế nào, Tiêu hội trưởng, là dự định chủ động cho ta tiền sao?"

Tiêu Cầm nhìn hắn cố gắng nói: "Dẫn ta rời đi nơi này, nhanh."

Khương Vũ lần nữa ngồi chồm hòm xuống, cười hi hi nói: "Hội trưởng tỷ tỷ, ta người tiểu đệ đệ này thân thể yếu rất, sợ là vác không động người a."

Tiêu Cẩm biết Khương Vũ đây là đang châm chọc lần trước nàng từ tâm lý xem thường hắn, bắt đắc dĩ nói: "Coi là tỷ tỷ sai, lại nói này vô ích, trong không gian giới chỉ căn bản không tiền, không tin ngươi xem." Vừa nói cầm cái kia mạng theo Không Gian Giới Chỉ ngón tay nâng lên.

Khương Vũ nghe khẽ cau mày, nhìn cái tay kia lại nhớ tới mới vừa rồi Vũ Tu kết quả, bất quá hắn sau đó cười đối với Tiêu Cẩm nói: "Tiêu hội trưởng, ngươi hẳn biết ngươi bây giờ tình trạng cơ thể, nếu là lại đem ta giết chết, chỉ sợ ngươi cũng không sống qua đêm khuya này."

Nói xong Khương Vũ đưa tay đi hái Tiêu Cẩm trong tay Không Gian Giới Chỉ, mà Tiêu Cẩm ánh mắt rõ ràng vào lúc này ba động một cái, nhưng không biết có phải hay không là bởi vì Khương Vũ lời nói mới vừa rồi kia nguyên nhân, nàng cuối cùng vẫn không có cho gọi ra biến dị Kim Hóa.

Tháo xuống Không Gian Giới Chỉ, Khương Vũ thua rút một ít Vô khí liền có thể cảm nhận được này trong không gian giới chỉ đồ vật, hắn phát hiện trong này trừ tiền ra, còn lại thứ tốt thật lòng không ít, nhưng là những thứ này lại không thể biến thành tiền, lấy thân phận của hắn cảm cũng không dám đi ra ngoài đối tiền, buồn rầu cảm chiếc nhẫn đeo cho Tiêu Cẩm, bất mãn lầm bầm: "Còn Pháp Hoàng cấp bậc, thả ít tiền ngươi sẽ chết sao, mẹ nhà nó."

Thật ra thì đây cũng là Khương Vũ không biết những cường giả này thói quen, một loại giống như Hoàng Cấp cường giả như vậy, mua đồ một loại không cần bọn họ bỏ tiền, bọn họ muốn mua đồ cũng không cần tiền, cho nên trong không gian giới chỉ nếu là tất cả đều là tiền ngược lại không bình thường.

Tiêu Cẩm thấy Khương Vũ lại không tham đồ viên này Không Gian Giới Chỉ, trong ánh mắt thả ra một chút hào quang, nói với hắn: "Ngươi cứu ta, ta, ta cho ngươi tiền."

Khương Vũ không được tiền, tâm lý rất là thất lạc, nghe Tiêu Cẩm lời nói xuy cười một tiếng nói: "Ta ngay cả chiếc nhẫn kia cũng không muốn sẽ còn đi cứu ngươi? Ta còn không sống đủ lâu rồi, cũng không muốn chết sớm như vậy."

Tiêu Cẩm thấy Khương Vũ nói như vậy, trong mắt nàng hào quang sáng hơn, ít nhất nàng có thể xác định này Khương Vũ hẳn không phải là vận chuyển Sứ Thi sách vở nhất phương người, hơn nữa này Khương Vũ có thể có nặng nhẹ phân chia, hiển nhiên lòng dạ cũng cực sâu.

Nàng không những không giận mà còn cười nói: "Khương Vũ, chỉ cần ngươi cứu ta, ta gì cũng đáp ứng ngươi."

Khương Vũ không hiểu này Tiêu Cẩm làm sao lại bỗng nhiên cao hứng, bất quá hắn vẫn lắc đầu nói: "Xin lỗi, trải qua không lâu lắm Vạn Dương Quận Hoàng Cấp cường giả sẽ tới, ngươi chính là tự cầu nhiều phúc đi."

Nói xong Khương Vũ liền đứng lên thể dự định rời đi nơi này, lại nghe được Tiêu Cẩm hấp tấp nói: "Ta là Viêm Hoàng Cổ Quốc chung quy Luyện Dược Sư Công Hội chủ nhà họ Tiêu Trưởng Tôn nữ."

"Ồ?" Khương Vũ ban đầu liền đoán được này Tiêu Cẩm là con em Tiêu gia, lại không nghĩ rằng nàng lại là gia chủ Trưởng Tôn, cái thể giới này có thể không chú trọng cái gì trọng nam khinh nữ, chỉ chỉ nói về thực lực, Tiêu Cẩm cái tuổi này thì có cuồng cấp tu vi, trọng yếu nhất là nàng có dị hóa, hơn nữa thân phận nàng, hẳn là Tiêu gia trọng lượng cấp nhân vật.

Kinh ngạc thuộc về kinh ngạc, Khương Vũ quay đầu đối với nàng cười một tiếng nói: "Xin lỗi, ta đây liền càng không thể cứu ngươi, vạn nhất ngươi sau này giết ta diệt khẩu, ta tìm ai minh oan đi."

Thấy Khương Vũ như cũ xoay người muốn đi, Tiêu Cẩm lần này cuồng cuồng, nàng đã có thể cảm nhận được mất máu qua lãnh ý, chịu đựng này cô choáng váng giữ vững nhìn đã bước ra bước chân Khương Vũ, nàng cắn răng nói: "Ngươi cứu ta, ta gả cho ngươi!"

Khương Vũ bước ra bước chân lại thu hồi lại, cau mày nói: "Ngươi là nghiêm túc."

"Ừ." Tiêu Cẩm trọng trọng gật đầu.

"Nhưng ta thế nào tin tưởng ngươi?" Khương Vũ lại quay lại đến xem nàng nói.

Tiêu Cẩm nghe Khương Vũ nói như vậy, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Ta lấy Tiêu gia danh nghĩa thề, chỉ cần hôm nay Khương Vũ cứu ta, ta Tiêu Cẩm tự nguyện gả cho hắn, nếu như vi phạm hôm nay chỉ lời thề, liền để cho ta Tiêu Cẩm chết không được từ tế, Tiêu gia toàn tộc bị diệt."

Khương Vũ nghe vậy hơi có chút lộ vẻ xúc động, Tiêu Cẩm lấy gia tộc của nàng sinh từ khai thê, có thể thấy kỳ quả thật không giống nói dối, hơn nữa lấy Tiêu Cẩm thân phận, ít nhất có thể trợ giúp bây giờ Khương Vũ giải quyết khủng hoảng kinh tế, càng trọng yếu hơn là, nếu như Tiêu Cẩm thật gả cho Khương Vũ, như vậy lấy người Tiêu gia Mạch cùng tài nguyên, Khương Vũ tra ra năm đó kia hàng người quần áo đen tung tích hy vọng càng lớn hơn.

Tiêu Cẩm thấy Khương Vũ sắc mặt bóng mờ không chừng, tâm lý mong mỏi hắn quyết định, vốn là trọng thương nàng một mực chống đỡ đến bây giờ sau này không dễ dàng, thấy Khương Vũ thật lâu không nói, Tiêu Cẩm trong mắt dần dần dâng lên thất vọng, nàng không có lại yêu cầu Khương Vũ, chỉ cảm thấy trên người từng trận lạnh như băng đánh tới, trong mắt trên trời Minh Nguyệt càng ngày càng mờ hồ, càng ngày càng mờ hồ

Khương Vũ nhìn đã hôn mê Tiêu Cẩm, như cũ tỉnh táo phân tích cứu Tiêu Cẩm hơn thiệt, bất luận hắn phân tích thế nào đều là nhệch lớn hơn lợi nhuận, bởi vì chỉ cần có người tra được hắn dính vào đến trong chuyện này, khả năng không chỉ hắn phải xui xẻo, còn khả năng bao gồm cả người nhà cùng bằng hữu, nhưng là nếu như chỉ cần nhắc lập tức lợi ích, đây cũng là một lần cơ hội khó được, nếu quả thật chỉ dựa vào hắn bản thân một người, góp đủ đủ nhiều Sinh Mệnh Dược Hoàn cũng không biết còn bao lâu nữa, sau đó sẽ hỏi thăm ban đầu những đồng bạn kia tung tích, sẽ tìm tìm ban đầu những người áo đen kia tung tích, cái này lại phải cần bao lâu, khả năng suốt đời đều không cách nào hoàn thành.

Có những ý nghĩ này, nhìn không nhúc nhích Tiêu Cầm, tâm lý tính toán coi như hấn cứu Tiêu Cầm, chỉ sợ Tiêu Cầm cũng sống không bao lâu, chỉ cần mình cẩn thận giải quyết tốt, không chỉ có thể lấy được phong phú hồi báo, còn có thể tránh khỏi phiền toái chọc phải chính mình, nghĩ tới đây Khương Vũ không do dự nữa, cúi người xuống một cái kéo xuống nhuộm Tiêu Cầm máu tươi Hắc Y, sau đó cởi áo khoác xuống cầm Tiêu Cầm còn chảy máu tươi vết thương tất cả đều đại khái băng bó một lần, hấn phải làm, thì là không thể để cho người tìm được hấn mang Tiêu Cầm rồi đi bất kỳ đâu mới nào.

Hai tay ôm Tiêu Cầm, Khương Vũ bay vùn vụt ở ngoài thành trong rừng cây, đoán chừng ly thiên phát sáng không xa, tốc độ một lần nữa tăng nhanh, mà hấn nhịp tim nhanh hơn, này giống như là một cuộc đánh bạc, nếu như thắng hấn cầm sẽ có được một lần nữa quật khởi cơ hội, nếu như thua, kia nghênh đón hấn cầm là tử vong.

Tờ mờ sáng, sắp tảng sáng.

Mới vừa rồi giao chiến chủ đạo nơi, một đạo nhân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở trần đầy thi thể chiến trường, này là một vị lão nhân, nhưng là tinh thần đầu cũng rất tốt, hấn cau mày quan sát liếc mắt thi thể đầy đất, sau đó lại chột lách người chuyển qua hai đại Hoàng Cấp cường giả Tử Vong địa phương, khi hấn thấy kia Pháp Hoàng cường giả thời điểm, trong mắt lộ ra bi thương thêm không tưởng tượng nổi thần sắc, kinh hô: "Lão đầu, thế nào lại là người!"

Mà lúc này xa xa lại tới một đám người, trong đó dẫn đầu hai cái đi tới nơi này bên người lão nhân thấy kia Pháp Hoàng cường giả thi thể kinh ngạc hoàn toàn không nói ra lời, đang lúc này, lão nhân kia mang theo bị phần ra lệnh: "Đi thăm dò những thi thể này thân phận, ngoài ra trực tiếp đi Kinh Châu báo cáo hoàng tộc Hoàng Chủ, nhưng có cản đường người, Sát Vô Xá!"

"Dạ, phù chủ!" Hai người cùng kêu lên kêu, một người dẫn nhân mã vội vàng đi kiểm tra thi thể thân phận, một người khác là hỏa tốc hướng Kinh Châu phương hướng chạy đi.

Trải qua đại khái kiểm tra, dẫn nhân mã kiểm tra thi thể người kia bẩm báo nói lão già: "Báo cáo phù chủ, trong đó nhiều người thân phận không cách nào chắc chắn, phải tiến một bước điều tra kỹ, nhưng là mặc Hắc Y người trong đó có hai người thân phận đã chắc chắn."

"Ai?" Ông già lạnh lùng nói.

"Một người là hiện tại nhận thức Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội hội trưởng Lôi Dĩ Nhân, một người khác là hiện tại nhận thức Sơn Nam Quận pháp tu Công Hội hội trưởng Lý Chấn." Người này cung kính bẩm báo.

Lão nhân kia sau khi nghe xong vẫn không khỏi đại gọi ra: "Cái gì? Sơn Nam Quận Công Hội Hội Trưởng?"

"Phải!" Người kia lần nữa xác định nói.

Ông già nghe vậy cảm tâm mắt chuyển hướng Sơn Nam Quận, lẩm bẩm nói: "Mưa gió nổi lên sao?"

Tiêu Cầm mơ màng tỉnh lại, mới vừa mở mắt liền bị người che miệng, thấy che chính mình miệng người là Khương Vũ, nàng ô ô mấy tiếng, cũng cảm giác nội tạng truyền tới trận trận đau đớn, không thể làm gì khác hơn là từ bỏ chống lại, đang lúc này Khương Vũ thanh âm truyền tới nàng trong lỗ tai: "Đây là đang nhà ta, ngươi tốt nhất không nên nói chuyện lớn tiếng, nếu không để cho phụ mẫu ta biết ngươi tồn tại, ta không tốt giải thích."

Khương Vũ thấy Tiêu Cầm gật đầu, lúc này mới buông nàng ra miệng, cau mày nói: "Thương thế của ngươi quá nghiêm trọng, coi như ta cứu ngươi, chỉ sợ ngươi cũng sống không mấy ngày."

Tiêu Cầm tỉnh lại liền biết rõ mình tình trạng thân thể không khỏe, nghe Khương Vũ nói như vậy, cũng không có cái gì quá lớn phản ứng, dùng ngón tay đi đụng chạm chiếc nhẫn phát hiện Không Gian Giới Chỉ còn ở trên tay nàng, nhưng lúc này nàng mới phát hiện nàng y phục trên người không biết lúc nào đều bị cởi sạch sẽ, trong nháy mắt sắc mặt đại biến cảm tâm mắt nhìn về phía Khương Vũ.

Khương Vũ thấy Tiêu Cầm bộ dáng này nhân nhậ giải thích: "Ngươi y phục kia bên trên tất cả đều là máu, ta lấy quần áo khóa cũng khóa không dùng được không có biện pháp không thể làm gì khác hơn là thiêu hủy, ngươi trong ngực những thứ kia thuốc cầm máu ta đã cũng cho ngươi lau đến trên vết thương, hơn nữa đã giúp ngươi băng kỹ."

Tìm tới Tiêu Cầm trong ngực thuốc cầm máu lúc, Khương Vũ cũng là muốn dậy trước đi Luyện Dược Sư Công Hội mua thuốc mấy vị thuốc cầm máu tăng giá chuyện, hiển nhiên Tiêu Cầm bọn họ đã đối với lần này chặn đánh mưu đồ rất lâu.

Tiêu Cầm nghe Khương Vũ nói như vậy, cũng không có cãi lộn, cũng không có xấu hổ, chẳng qua là lạnh lùng hỏi "Ngươi cũng xem qua?"

Khương Vũ giống như liếc si như thế nhìn Tiêu Cầm nói: "Ngươi cảm thấy thế nào? Ngươi bây giờ ngủ nhưng là giường của ta, ngươi khắp người máu tươi ta không phải cho ngươi dọn dẹp sao? Ta cho ngươi lên gối thuốc châm chẳng lẽ nhắm hai mắt làm được hả?"

Nói tới chỗ này Khương Vũ rất là khó chịu nói: "Ta có thể không cảm giác mình chiếm tiện nghi gì, chịu trách nhiệm cả nhà bị diệt nguy hiểm đem ngươi cứu trở về là ngươi chiếm tiện nghi mới đúng, còn nữa, cứu ngươi không nhất định có thể có được hồi báo, coi như lấy được cũng khó nói sẽ phun ra, cho nên, không nên dùng kia một bộ có thể giết chết mất người thần xem ta, như vậy ta sẽ rất khó chịu."

Nghe xong Khương Vũ lời nói, Tiêu Cầm hít sâu một cái bắt đắc dĩ nhắm mắt lại, nàng biết Khương Vũ làm như vậy cũng không sai, mà nàng cũng không phải là chẳng phân biệt được nặng nhẹ tiểu cô nương.

Thấy Tiêu Cầm nhắm hai mắt lại, sắc mặt trắng bệch đáng vẽ, Khương Vũ không khỏi lắc đầu một cái, này Tiêu Cầm cũng không mấy ngày việc làm tốt, mình cần gì vẫn cùng nàng tức giận? Ngược lại cứu cũng cứu, có thể được bao nhiêu chỗ tốt có được bao nhiêu chỗ tốt, về phần dùng Sinh Mệnh Dược

Hoàn đi cứu nàng? Khương Vũ suy nghĩ cũng không xấu, hẳn không phải là kẻ ba phải, buồn bực phát đại tài mới là vương đạo, ngược lại hẳn trận Tiêu Cẩm cứu trở về, có thể sống bao lâu vậy thì nhìn chính nàng tạo hóa, ai bảo nàng thương quá nặng.

Khương Vũ tự mình an ủi mình một trận, thả nhẹ giọng lại nói với Tiêu Cẩm: "Yên tâm đi, ta trừ dọn dẹp trên người của người vết máu còn có băng bó vết thương bên ngoài cũng không có làm những chuyện khác, một hồi nên ăn cơm trưa, ta ăn xong mang tới cho người ăn, người ước chừng phải ăn phân một chút."

Nói xong Khương Vũ liền phải ra ngoài, lại nghe được sau lưng lại truyền tới Tiêu Cẩm âm thanh yếu ớt: "Ta hôn mê một buổi sáng?"

"Ừ." Khương Vũ cũng không quay đầu lại kêu, mở cửa ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36: Hèn mọn 5 người tổ

Cùng cha mẹ ăn cơm, Khương Vũ lấy chính mình gần người nhất bên thay đổi xong, ăn cơm không bao lâu sẽ đói bụng làm lý do, sau khi ăn cơm trưa xong thuận tiện mang một phần cơm trở về phòng đi.

Trở về phòng, Khương Vũ thấy Tiêu Cẩm đã bởi vì thân thể Kiệt Sức mà lần nữa ngủ, cau mày một cái, Khương Vũ hay là đem Tiêu Cẩm đánh thức, sau đó bụng lên trước cố ý để cho Lý Mai nấu cháo, đi tới Tiêu Cẩm trước người nói với nàng: "Ăn một chút gì đi, nếu không thân thể người sẽ suy sụp nhanh hơn."

Tiêu Cẩm nhìn Khương Vũ liếc mắt, vô lực gật đầu một cái, Khương Vũ thấy vậy bụng cháo ngồi vào Tiêu Cẩm bên gối, cầm Tiêu Cẩm dưới đầu lại thả một cái gối, sau đó dùng cái muỗng múc một muỗng cháo nhẹ nhàng thổi thổi thả vào Tiêu Cẩm miệng.

Tiêu Cẩm cũng rất thuận theo, chẳng qua là uống bảy tám muỗng sau khi, nàng cũng cảm giác trong dạ dày khó chịu, đối với Khương Vũ xa xa đầu tỏ ý không nghĩ uống, Khương Vũ cũng liền đứng dậy cầm cháo bỏ lên bàn, chỉ thấy Tiêu Cẩm lại một mặt Kiệt Sức nhắm mắt lại dự định ngủ, Khương Vũ cau mày nói: "Tiêu hội trưởng, chẳng lẽ người cứ như vậy dự định nằm chờ chết?"

Tiêu Cẩm nghe được Khương Vũ lời nói, mở mắt ra hướng hắn nhìn bên này đến, uể oải nói: "Nếu như người nghĩ chiếm giữ ta lời nói, ta cũng không ngại."

Khương Vũ lại cười lạnh một tiếng nói: "Cám dỗ ta? Đáng tiếc ta bây giờ đối với thân thể người không có hứng thú gì, chúng ta minh nhân bất thuyết ám thoại, người trăm ngàn cay đắng lấy được kia Sử Thi sách vở chẳng lẽ nguyện ý khiến nó cùng đi với người chết?"

Tiêu Cẩm nghe Khương Vũ nói như vậy, mặt liền biến sắc nói: "Người biết đó là Sử Thi sách vở?"

"Ta còn biết người dùng một tấm Lưu Thủ Chi Địa pháp thuật quyền trục." Khương Vũ lại bổ sung.

Tiêu Cẩm nghe được Khương Vũ lời nói, tái nhợt trên mặt lộ ra thần sắc phức tạp, đối với Khương Vũ nói: "Xem ra là ta thật là xem thường người."

Khương Vũ nói: "Cho nên nói, người nghĩ làm bộ như một bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng về cùng ta chơi đùa tâm lý chiến? Người cảm thấy người còn có bao nhiêu thời gian chơi tiếp? Một ngày hay hai ngày? Hay lại là một tháng? Coi như người khi đó còn không chết, chỉ sợ người chủ sử sau màn cũng sẽ chờ nóng lòng chứ?"

Khương Vũ nói chuyện chính là Tiêu Cẩm lo lắng nhất, nàng vốn còn muốn kéo dài một chút dự định để cho chủ động nói ra hỏi nàng đòi tiền, như vậy nàng mới có lớn hơn cơ hội lợi dụng Khương Vũ trận cấp độ sử thi sách vở đưa đi, chẳng qua là bây giờ Khương Vũ lại hoàn toàn là một bộ ăn chết nàng bộ dáng, Tiêu Cẩm bất đắc dĩ nói: "Xem ra, người là không có chút nào nguyện ý đem ta ở chỗ này tin tức thả ra ngoài."

Khương Vũ gật đầu nói: "Nếu như người còn nghĩ muốn cùng ngoại giới tiếp xúc lời nói, ta đây cũng chỉ đành trước tiên đem người kết."

"Người rốt cuộc là ai? Tại sao ta trước chưa từng nghe nói người?" Tiêu Cẩm mặt đầy nghiêm túc hỏi Khương Vũ.

Khương Vũ nhún nhún vai nói: "Ta chẳng qua là một vô danh tiểu tốt, người Tiêu gia Đại tiểu thư lại làm sao có thể sẽ nhận ra ta."

Tiêu Cẩm lại lắc đầu nói: "Người nhỏ như vậy tuổi tác là có thể vô thanh vô tức theo dõi chúng ta, dạng này tính tới người ít nhất cũng là cuồng cấp tu vi, mà người lòng dạ so với tu vi còn còn đáng sợ hơn, ít như vậy năm thiên tài Tiêu gia chúng ta là không có khả năng không có ghi chép."

Nghe đến đó, Khương Vũ lại tự giễu nói: "Ta không phải là cái gì thiên tài, cũng không có cái gì lòng dạ, đóng cho các người tại sao phải cướp này cướp độ sử thi sách vở, lại vừa là phụng ai mệnh, các người đánh cướp nhóm người kia lại là ai, những thứ này ta đều không quan tâm, ta chỉ nghĩ (muốn) muốn cứu người lấy được thù lao, về phần sau khi, người có thể chịu nổi đó là người tạo hóa, chết cũng chỉ có thể coi như người xui xẻo."

"Nguyên lai người máu lạnh như vậy." Tiêu Cẩm chán chường nói.

Khương Vũ sửa chữa nàng nói: "Ta không phải là máu lạnh, chẳng qua là tự vệ mà thôi, biết càng nhiều, chết càng nhanh, đạo lý này người cũng biết, ngược lại bây giờ cũng không biết đến ta ngày hôm qua đi nơi nào, ta cần gì phải biết nhiều như vậy?"

Thật ra thì Khương Vũ không quan tâm chuyện này nguyên ủy là giả, chẳng qua là nếu như hắn nói như vậy ngược lại sẽ để cho Tiêu Cẩm áp lực trong lòng nhỏ đi, không cách nào nhất cổ tác khí công phá Tiêu Cẩm tâm lý phòng tuyến; nếu là Khương Vũ tự thân không có tiếp xúc chuyện này lời nói đương nhiên là biết càng ít càng tốt, nhưng là bây giờ hắn đã lâm vào chuyện này bên trong, chỉ có hoàn toàn biết chuyện này mới có thể làm ra tốt hơn ứng đối, tới bảo vệ mình.

Tiêu Cẩm nghe xong Khương Vũ lời nói, nhắm mắt lại rơi vào trầm tư, Khương Vũ nhìn hắn bộ dáng này cũng không thúc giục nàng, nói với nàng: "Ta đi ra ngoài trước, buổi tối trở lại thăm người, dưới gầm giường có dạ hồ."

Khương Vũ vừa nói ra khỏi phòng, trở tay cho trên cửa khóa; nhìn Khương Vũ rồi đi Tiêu Cẩm lần nữa mở mắt, cau mày thấp giọng lầm bầm: "Này Khương Vũ tuyệt đối không đơn giản."

Vừa nói Tiêu Cẩm muốn đứng dậy lại trong cảm giác bản truyền tới đau đớn kịch liệt, thương nàng trong nháy mắt đầu đầy mồ hôi lạnh, ưm một tiếng kịch liệt thờ hào hển, chờ nội tạng đau đớn hơi chút nhẹ một chút sau khi, nàng hung hăng nói: "Đáng ghét, căn bản là không có cách dùng sức, thật chẳng lẽ muốn mặc hắn định đoạt sao?"

Tiêu Cẩm vừa nói nhìn về phía cửa sổ phương hướng, giờ ngo ánh mặt trời rất là ấm áp, nhưng là Tiêu Cẩm nội tâm nhưng là một mảnh lạnh như băng, trên mặt cũng tràn đầy tuyệt vọng thần sắc, nghĩ đến chính mình không còn sống lâu trên đời, cho dù nội tâm mới vừa mạnh như nàng cũng không khỏi từ khóe mắt chảy xuống nước mắt.

Khương Vũ khóa cửa dĩ nhiên là để phòng dừng Lý Mai cùng Khương Hải Thịnh đi vào, mặc dù bọn họ một loại đều không đi phòng hắn, nhưng là là lấy phòng ngừa vạn nhất hay lại là khóa lại được, buổi sáng hắn bởi vì muốn trông nom Tiêu Cẩm, cho nên cũng là cùng Trương Húc Thần bọn họ chào hỏi, nhưng là buổi chiều hắn nhưng là phải đi, không phải là bởi vì thiếu hắn những người khác không có cách nào luyện tập, chẳng qua là vì để mọi người thấy hắn cùng với bọn họ luyện tập chiến thuật.

Đi tới Sơn Nam Học Phủ, còn lại sáu người đã đang luyện tập, Khương Vũ trước kia cũng dạy bọn họ một bộ do Lưu Thanh thay thế mình xuất chiến chiến thuật, đi tới lời đài phụ cận Khương Vũ thấy bọn họ luyện mưu đồ liền không có quấy rầy bọn họ, ngược lại là một người ăn không ngồi chờ Tống Hiểu Thiên thấy Khương Vũ đến, quan tâm nói: "Khương Vũ người tới, buổi sáng không có chuyện gì chứ ?"

Khương Vũ mặt đầy nụ cười nói: "Có thể có chuyện gì, mẹ ta kéo ta để cho ta cùng nàng làm việc nhà chứ, người cũng không phải không biết nhà ta tình huống."

Nghe Khương Vũ nói như vậy, Tống Hiểu Thiên cũng không tiện nói thêm cái gì, chỉ có thể đổi đề tài hỏi "Khương Vũ người cảm thấy thành cuộc so tài chúng ta có thể hay không thắng?"

Khương Vũ không hề nghĩ ngợi trả lời: "Hắn sẽ dễ dàng bắt lại tiến vào Quận cuộc so tài, trước ta đã nói với các người, còn lại thành thành cuộc so tài tài nghệ còn không bằng chúng ta Định Trương Thành, có thể tưởng tượng được liền coi như bọn họ tiến vào thành thi đấu ngũ thực lực cũng sẽ không quá cao, về phần những Liên Thành đó cũng không tính, chỉ có thể coi là làm địa khu tứ cấp thành khu, căn bản cũng không đáng giá nhắc tới."

"Há, nha." Tống Hiểu Thiên những thứ này dĩ nhiên biết, hắn là vì đổi chủ đề, nghe Khương Vũ nói xong, Tống Hiểu Thiên quay đầu nhìn về phía trên lời đài Lưu Thanh hét: "Lưu Thanh đi xuống nói chuyện phiếm, Khương Vũ tới."

Phía trên năm người nghe một chút lúc này mới dừng lại, Trương Húc Thần bốn người cũng còn khá, cũng không có biểu hiện dị thường gì, nhưng là Từ Oánh Oánh khi nhìn đến Khương Vũ thời điểm liền lộ ra một bộ không được tự nhiên thần sắc, Khương Vũ thấy Từ Oánh Oánh bộ dáng này, tám phần mười cũng biết Từ Nguyên hẳn trận tối ngày hôm qua chuyện nói cho nàng biết.

Cũng may Từ Oánh Oánh không được tự nhiên thuộc về không được tự nhiên, nhưng vẫn là đối với Khương Vũ nói: "Người tới hãy mau đi lên."

Khương Vũ nghe một chút mỉm cười nhảy lên lời đài, hắn ngược lại thường thức Từ Oánh Oánh điểm này, bất luận xảy ra chuyện gì nàng đều dám đối mặt, cái này hoặc giả cùng nàng tính cách có quan hệ, mặc dù Từ Oánh Oánh kiêu căng tự do phóng khoáng, nhưng là Từ Oánh Oánh cũng là một cái có gánh vác nữ hài, cái này ở mấu chốt trong chuyện muốn so với cái kia cô gái ngoan ngoan mạnh hơn, mặc dù những thứ kia cô gái ngoan ngoan bình thường khắp nơi nhu thuận, chọc người yêu thích, nhưng là thời khắc mấu chốt thường thường cũng không trông cậy nổi.

Năm người một cái luyện này Tự Nhiên lại vừa là luyện đến sắp tới trời tối mới kết thúc luyện tập, ngay tại Khương Vũ chuẩn bị một chút lời đài lúc về nhà sau khi Từ Oánh Oánh gọi lại Khương Vũ: "Khương Vũ, người chờ một chút, ta có chút chuyện muốn cùng người nói."

Khương Vũ đi tới Từ Oánh Oánh trước mặt, cười hỏi "Chuyện gì?"

Từ Oánh Oánh lại liếc mắt nhìn Trương Húc Thần bọn họ, cho đến bọn họ tất cả đều xuống lời đài, Từ Oánh Oánh mới nhỏ giọng nói: "Ta tối ngày hôm

qua thật, hút, hút, hút ngươi cái đó?"

"À?" Nghe Từ Oánh Oánh nói như vậy mặt mòm, Khương Vũ trong nháy mắt cũng cảm giác bụng nóng lên, không khỏi lại nghĩ tới tới hôm qua Từ Oánh Oánh lộ cổ, một bộ ngây ngốc không phân rõ khả ái đáng về.

Thấy Khương Vũ phản ứng, Từ Oánh Oánh mặt cũng là hiềm thấy đỏ một chút, nói với hắn: "Cái đó Khương Vũ, tới hôm qua chính là ta uống nhiều, ngươi có thể không nên cảm thấy là ta thích bên trên ngươi."

Khương Vũ nghe một chút buồn bực nói: "Ngươi đây là ý gì? Ta đương nhiên sẽ không cảm thấy ngươi yêu thích ta."

Từ Oánh Oánh nghe Khương Vũ nói như vậy thở phào một cái, nói: "Vậy thì tốt, vậy thì tốt, cha ta nếu là hỏi tới, ngươi liền nói hai chúng ta giữa không có thứ gì."

Khương Vũ càng nghe càng mơ hồ, thế nào liên Từ Nguyên cũng kéo vào, hắn không hiểu nói: "Đây rốt cuộc tình huống gì?"

Từ Oánh Oánh giải thích: "Ta sáng sớm hôm nay sau khi rời giường, cha ta liền nói với ta chuyện hôm qua, còn hỏi ta có phải hay không thích ngươi, nói là ta uống say sau một mực kêu đến tên ngươi, cho nên, cho nên "

Từ Oánh Oánh nói tới chỗ này không có ý nói một chút, nhưng là Khương Vũ lại hiểu năng ý tứ, cười đối với Từ Oánh Oánh nói: "Nguyên lai là có chuyện như vậy a, Từ Phủ Chủ hỏi tới ta biết rõ làm sao nói, thứ cảm tình này ít nhất cũng phải ngươi tình ta nguyện phải không? Coi như ngươi thật yêu thích ta, ta có thể không nhất định sẽ thích ngươi a."

Từ Oánh Oánh nghe Khương Vũ lời này, liền cảm giác mình với lấy lại hắn tự đắc, trong nháy mắt nổi giận nói: "Khương Vũ, ngươi có ý gì?"

"Không có gì, không có gì, ta là nói, ta chính là thật thích ngươi, ngươi cũng coi thường ta, hắc hắc, hắc hắc" Khương Vũ vội vàng giải thích.

"Này còn tạm được." Từ Oánh Oánh nghe hài lòng nói.

Phía dưới vây quanh năm người lại nhìn Khương Vũ cùng Từ Oánh Oánh vừa nói vừa cười, Trương Húc Thần liền lầm bầm: "Các ngươi có phát hiện không, gần đây Khương Vũ cùng Từ Oánh Oánh thật giống như đi càng ngày càng gần."

Vương Phong cũng phụ họa nói: "Đúng vậy, đúng vậy, gần đây Từ Oánh Oánh nhìn Khương Vũ ánh mắt kia liền cùng nhìn chúng ta mấy cái hoàn toàn khác nhau."

Vương Lâm nói tiếp: "Còn nữa, còn nữa, lúc trước Từ Oánh Oánh nổi giận nhất định sẽ đánh đập đối phương một hồi, nhưng là các ngươi có phát hiện không, bây giờ Từ Oánh Oánh cơ hồ đều không phải là đối với Khương Vũ thật nổi giận."

Lưu Thanh lờm lờm một cái nói: "Này còn cần ngươi nói, chúng ta cũng nhìn ra được, nói cho các ngươi biết một cái bí mật, nghe nói tới ngày hôm qua là Khương Vũ đơn độc đưa Từ Oánh Oánh về nhà."

Tổng Hiểu Thiên nghe một chút quý kêu nói: "Chừi thề một tiếng! Chẳng lẽ hai người bọn họ đã "

Năm người lúc này lẫn nhau nhìn với nhau liếc mắt, sau đó đồng loạt gạt đầu một cái, toàn bộ đều không nói cái gì bên trong.

Lúc này năm người sau lưng truyền tới Từ Oánh Oánh thanh âm: "Tổng Hiểu Thiên ngươi quý gào gì đây?"

Nghe được Từ Oánh Oánh thanh âm, năm người trong nháy mắt thật giống như một bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng về, Tổng Hiểu Thiên liếc nhìn nàng một cái cười hắc hắc nói: "Không có gì, không có gì, hôm nay không còn sớm, chúng ta liền đi trước, hai người các ngươi cái từ từ trò chuyện."

"Ngạch?" Nhìn Trương Húc Thần năm người cùng đi, Khương Vũ cũng là rất là buồn rầu nói: "Bọn họ đây là ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Mộ Nhiên thức tỉnh

Mới vừa đi ra Sơn Nam Học Phủ, bảy người liền thấy từng nhóm Định Tương Thành Thành Vệ rong ruổi ở các đại trên đường phố, một màn này để cho Khương Vũ tâm không khỏi nắm chặt, nhưng là hắn ngoài mặt vẫn là một bộ nghi ngờ biểu tình nói: "Đây là tình huống gì?"

Trương Húc Thần cũng cau mày nói: "Cảm giác giống như khắp thành giới nghiêm như thế, đã rất nhiều năm cũng không có phát sinh."

"Ta phải đi tìm ba ba của ta, hỏi một chút rốt cuộc xảy ra chuyện gì." Từ Oánh Oánh vừa nói đối với mọi người chào hỏi sẽ phải rời khỏi, lại bị Khương Vũ gọi lại: "Ta cũng đi, ta cũng muốn biết đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra."

Từ Oánh Oánh nghe một chút Khương Vũ muốn đi theo đi nhà nàng, trực tiếp cự tuyệt nói: "Không được, ta cũng không muốn để cho ta ba cho là hai ta thật có cái gì."

"Lau, quên đi điều này." Khương Vũ trong lòng trầm nung một tiếng, ngoài mặt cũng không thể quá cường cầu Từ Oánh Oánh, chỉ có thể cười ha hả nghĩ biện pháp khác.

Cùng mọi người nói xa cách Khương Vũ nhìn này cả thành lính gác, tâm lý phòng chừng này mười có tám chín cùng tới hôm qua Tiêu Cẩm bọn họ chặn Sử Thi sách vở có quan hệ, nghĩ tới đây Khương Vũ hướng Luyện Dược Công Hội đi, bởi vì Tiêu Cẩm là trước kia Luyện Dược Sư Công Hội hội trưởng, bây giờ Luyện Dược Sư Công Hội ít năng, cũng không biết Lộ Thắng Đức có thể hay không tra đi nơi nào.

Đi tới Luyện Dược Sư Công Hội xa xa, chỉ thấy Luyện Dược Sư Công Hội đã bị Thành Vệ ba tầng trong ba tầng ngoài bao vây lại, bên ngoài vây quanh không ít người Quận đang nghị luận chuyện này, Khương Vũ biết từ bọn họ trong miệng cũng nghe không được bao nhiêu thật tình, không thể làm gì khác hơn là trong triều chen tọt, lại không nghĩ rằng chen đến bên trong đám người xuyên thấu qua Thành Vệ hẳn xem không chỉ Lộ Thắng Đức ở chỗ này, ngay cả Từ Nguyên cũng ở đây, chỉ thấy bọn họ phụng bồi một cái tinh thần đầu rất tốt lão nhân tại nói chút gì, Khương Vũ từ thấy bọn họ, ba trên mặt người nghiêm túc liền không có thay đổi qua.

"Tiêu Cẩm bọn họ rốt cuộc uy hiếp là ai? Liên Từ Nguyên cùng Lộ Thắng Đức cũng đối với lão nhân này cung kính như vậy, lão nhân này nhất định có lai lịch lớn." Khương Vũ ngày hôm qua cứu Tiêu Cẩm cũng biết nàng ác khó giải quyết, lại không nghĩ rằng chỉ là một buổi sáng thời gian, Định Tương Thành liền tiến hành khắp thành giới nghiêm, trong này hiển nhiên liên lụy đến không ít có thân phận nhân vật.

Từ Nguyên ba người trò chuyện cái gì, sau đó một đường đi ra Luyện Dược Sư Công Hội, lại lần lượt đi Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội, Sơn Nam Quận pháp tu Công Hội, Định Tương Thành Đào Vũ Công Hội, Định Tương Thành lưỡi đao Công Hội, Khương Vũ vẫn luôn ở Thành Vệ ra đi theo đám bọn họ, cho đến ba người bọn họ từ cuối cùng một nơi lưỡi đao công sẽ sau khi đi ra, chỉ thấy lão nhân kia vội vã hướng bên ngoài thành phương hướng đi tới, mà Từ Nguyên cùng Lộ Thắng Đức lúc này cũng lẫn nhau tách ra, xem bộ dáng là ai về nhà nấy, về phần những thứ kia bao vây các đại công hội Thành Vệ, chính là như cũ lính gác ở các đại công hội ra.

Khương Vũ nhìn trận thế này, tâm lý càng thấp thỏm, mặc dù Thành Chủ Lộ Thắng Đức là nắm giữ Định Tương Thành cho nên quyền quản lý lực, nhưng là các đại công hội cũng không phải ăn chay, dĩ nhiên cũng làm như vậy cam tâm bị Thành Vệ bao vây? Mà ngày hôm qua Tiêu Cẩm bọn họ đánh cướp rốt cuộc là người nào?

Thấy Từ Nguyên cùng Lộ Thắng Đức tách ra đã đi xa, vì có thể mau sớm biết chuyện này nguyên ủy, Khương Vũ suy nghĩ một chút hay lại là đuổi theo Lộ Thắng Đức, chuyện này hiển nhiên đi tìm Lộ Thắng Đức nếu so với tìm Từ Nguyên biết rõ ràng hơn.

Loại thời điểm này Khương Vũ đi Thành Chủ Phủ cầu kiến Lộ Thắng Đức, tám phần mười Lộ Thắng Đức thì sẽ không thấy hắn, cho nên hắn trước thời hạn vây lại Lộ Thắng Đức trở về trên đường, thấy Lộ Thắng Đức xuất hiện sau khi, Khương Vũ trực tiếp nghênh đón.

Mà Lộ Thắng Đức lúc này thấy Khương Vũ xuất hiện, không khỏi cau mày một cái, đưa tay ngăn cản thủ hạ đi lên chặn lại Khương Vũ hành vi, chờ Khương Vũ đi tới trước mặt hắn sau, hắn duy trì Thành Chủ uy nghiêm nói: "Người tìm ta là có chuyện gì không?"

Thấy Lộ Thắng Đức hoàn toàn là một bộ không biết mình bộ dáng, Khương Vũ cũng giả bộ nói: "Bẩm báo Lộ thành chủ, ta có tình báo trọng yếu hướng người báo cáo."

Lộ Thắng Đức mí mắt vừa nhấc, tâm lý âm thầm cô Khương Vũ sẽ có cái gì tình báo cung cấp chính mình? Nhưng là nghĩ đến Khương Vũ thân phận thần bí, hắn vẫn là nói: "Vậy cũng tốt, đi theo ta."

"Tạ Lộ thành chủ." Khương Vũ ngoài miệng cung kính vừa nói, sau đó cùng sau lưng Lộ Thắng Đức theo hắn đồng thời vào Thành Chủ Phủ.

Thành Chủ Phủ, bên trong thư phòng

Lộ Thắng Đức nhìn Khương Vũ,

Cau mày nói: "Người tới tìm ta có chuyện gì?"

Khương Vũ cũng không vòng vèo từ, nói thẳng: "Ta muốn biết hôm nay Định Tương Thành rốt cuộc xảy ra chuyện gì."

"Đây không phải là người nên quan tâm." Lộ Thắng Đức thâm ý sâu sắc liếc hắn một cái.

Khương Vũ lẳng lặng nói: "Ta có lẽ có thể trong chuyện này đến giúp người."

Lộ Thắng Đức nghe không khỏi bật cười, mang theo chút giễu cợt nói: "Người? Coi như người và thiếu niên bình thường không giống nhau, nhưng là người cảm thấy người là Vạn Sự Thông? Có lúc không cái chuyện cũng không cần quản, không phải biết sự tình cũng không nên hỏi, huống chi, ta là thật không muốn cùng người có quá tiếp xúc nhiều."

Khương Vũ nghe vậy hô hấp có chút cứng lại, Lộ Thắng Đức những lời này quả thật cho hắn một cái chuông báo động, hắn là có một thiên tài trí nhớ cùng thân thể, còn có một cái thần bí Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống, nhưng là những thứ này cũng không thể để cho hắn cùng với cường giả đối kháng, giống như Lộ Thắng Đức một cái Vương Cấp cường giả nếu là đối ở bình thường khả năng chim cũng sẽ không chim chính mình như vậy một người trẻ tuổi, mặc dù bởi vì chính mình thân thể đặc thù duyên cớ, Lộ Thắng Đức đối với chính mình nhìn với con mắt khác, nhưng là vậy càng nhiều là tò mò cùng đối với cường giả sợ hãi, mà không phải lo sợ chính mình.

Suy nghĩ ra hết thảy các thứ này, Khương Vũ gần đây một đoạn thời gian từ từ bành trướng cảm giác ưu việt cũng biến mất theo không còn sót lại chút gì, bất luận chính mình tiền cảnh có tốt đẹp dường nào, nhưng là ở chưa trưởng thành trước cần phải đề điều làm người, nếu không hắn rất có thể đâm lên vết xe đổ, đi lên một cái khác Khương Vũ con đường.

Lại suy nghĩ một chút gần đây chính mình thật sự làm việc, đối với Từ Nguyên thái độ cũng không có biết bao tôn kính, đây là một chút tai họa ngầm, nói không chừng Từ Nguyên lúc nào nhìn chính mình không hợp mắt sẽ ra tay với chính mình; còn có trước mặt ở những người bạn cùng lứa tuổi cảm giác ưu việt, đây cũng là một chút tai họa ngầm, loại cảm giác này rất có thể đưa đến chính mình quá mức tự đại, hoặc là từ trong tiềm thức sẽ sinh ra xem thường lòng người lý; mà trước bởi vì gia đình thân tình cảm Sinh Mệnh Dược Hoàn sự tình nói cho Khương Hải Thịnh, này có có chút quá mạo hiểm, không sợ vạn nhất chỉ sợ mười ngàn, nếu như Sinh Mệnh Dược Hoàn tiết lộ, nghênh đón cả nhà bọn họ lại đều sẽ là cái gì? Tự nói lựa chọn cứu Tiêu Cầm trở lại coi như hắn biết lúc này bốc lên nguy hiểm rất lớn, nhưng là hắn vẫn thuyết phục chính mình cứu; còn có hiện tại tại chính mình nói khoác mà không biết ngưng đến tìm Lộ Thắng Đức, đối với biểu thị cái gì? Rất có thể những yếu tố này chất đống đến nhất định trình, gặp nhau đối với hắn tạo thành vết thương trí mệnh.

Nghĩ rõ ràng hết thảy, Khương Vũ cảm giác một sợ hãi khôn cùng, mồ hôi lạnh cũng làm ướt hần sau lưng

Lộ Thắng Đức nhìn Khương Vũ nghe được chính mình một phen sau, bỗng nhiên ánh mắt trống rỗng ngây tại chỗ, hắn cau mày một cái vẫn là nói: "Nếu như ngươi không có chuyện gì lời nói, liền xin trở về đi."

Lộ Thắng Đức lời nói thức tỉnh Khương Vũ, nhìn Lộ Thắng Đức Khương Vũ trong lòng tràn đầy cảm kích, ít nhất Lộ Thắng Đức để cho hắn thấy hắn bây giờ khuyết điểm, mà Tiêu Cầm cũng liền cứu, coi như hắn bây giờ hối hận cũng không kịp, cho nên hắn thành khẩn đối với Lộ Thắng Đức nói: "Lộ thành chủ, ta là thật rất muốn biết chuyện lần này nguyên ủy, còn có ta trước lời muốn nói có thể giúp được người, cũng không phải là nói sáo."

Thấy Khương Vũ thái độ bỗng nhiên thành khẩn rất nhiều, Lộ Thắng Đức cau mày suy nghĩ một chút mới nói: "Chuyện này quan hệ trọng đại, cũng không thể nói cho không liên hệ nhau người."

Nghe Lộ Thắng Đức nói như vậy, Khương Vũ biết nên làm như thế nào, hắn trầm giọng nói: "Chuyện này có phải hay không ở Sơn Nam Quận chủ trên đường phát sinh?"

"Hừ ?" Lộ Thắng Đức ngưng trọng nhìn Khương Vũ, hỏi "Người còn biết cái gì?"

Khương Vũ nhìn Lộ Thắng Đức con mắt lại nói: "Ta còn chứng kiến hai cái Hoàng Cấp cường giả."

Lộ Thắng Đức nghe xong, đồng tử có chút thu co rúm người lại, nói: "Mới vừa rồi cùng với chúng ta lão nhân kia là Tấn Châu Châu Phủ chủ nhiệt độ thành nam, hắn hôm nay sau buổi cơm trưa vội vã tìm tới ta cùng Từ Nguyên, nói với chúng ta "

Lộ Thắng Đức dừng một cái, nhìn Khương Vũ điềm nhiên nói: "Ngày hôm qua Vạn Dương Quận, Cổ diên thành Thành Chủ lương du ban đêm phụng hoàng tộc chi mệnh đi Thông Châu làm việc, nửa đêm đi vòng vào lúc gặp phải một hỏa hắc y nhân ở Sơn Nam Quận chúa bên đường tiến hành chặn đánh, nhiệt độ thành Nam Hòa đối phương Hoàng Cấp cao thủ đồng quy vu tận, mà cùng theo nhiệt độ thành nam đồng thời đi vòng vào trở về Tấn Châu Thông Châu cao thủ cũng tất cả đều chết tại người quần áo đen tay, về phần những người áo đen kia cũng từ thương không ít, nhưng là cụ thể chạy thoát bao nhiêu người nhưng không cách nào tra rõ, chẳng qua là trải qua thẩm tra trong đó người quần áo đen thân phận tất cả đều có lai lịch lớn, một phần trong đó cao thủ là Kinh Châu Hạng thị nhất tộc, mà tên kia hoàng tộc cường giả chính là hạng gia gia thần Tôn dư ninh; một phần khác người quần áo đen chính là chúng ta Định Tương Thành mấy đại công hội cao thủ, bao gồm Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội hội trưởng Lôi Di Nhân, Sơn Nam Quận pháp tu Công Hội hội trưởng Lý Chấn; mà vào hôm nay điều tra sau khi phát hiện Luyện Dược Sư Công Hội mới Nhâm hội trưởng Tiêu Cầm cũng không biết tung tích, chúng ta hoài nghi nàng cũng là tối hôm qua người quần áo đen một trong "

Nghe Lộ Thắng Đức nói xong, Khương Vũ ngoài mặt lộ ra có chút khiếp sợ, nhưng là tâm lý lại giật mình phải chết, hắn lẩm bẩm: "Hoàng tộc, Hạng thị nhất tộc, Định Tương Thành mấy đại công hội hội trưởng "

Lộ Thắng Đức thấy Khương Vũ biểu tình cũng không có quá lớn phản ứng, ngược lại hỏi lần nữa hắn: "Người biết mới vừa rồi nhiệt độ thành nam lúc đi đối với chúng ta xuống cái gì mệnh lệnh?"

Khương Vũ mím môi lắc đầu, Lộ Thắng Đức chậm rãi nói: "Giám thị toàn bộ Công Hội bất cứ người nào cấm chỉ xuất nhập, hơn nữa Định Tương Thành khắp thành giới nghiêm bắt luận kẻ nào không phải xuất nhập."

Khương Vũ lần này cả kinh thất sắc nói: "Cái gì? Bất luận kẻ nào không phải xuất nhập? Đây là muốn làm gì?"

Lộ Thắng Đức thấy Khương Vũ phản ứng, thâm ý sâu sắc nói: "Ta nhớ người biết không bớt tin hơi thờ, người có phải hay không cùng ta người nói một chút biết một ít chuyện?"

Khương Vũ đề xuống kinh hoàng, suy nghĩ một chút nói: "Nửa đêm hôm qua ta từ Từ Phủ Chủ nhà đi ra chuẩn bị về nhà, không khéo thấy nhóm người này người quần áo đen hướng bên ngoài thành tiềm hành mà đi, lúc ấy ta chỉ là tò mò liền cùng đi, lại không nghĩ rằng bọn họ mai phục ở Sơn Nam Quận

chúa nói hai bên, sau khi liền phát sinh chặn đánh Lương thành chủ sự tình, lúc ấy ta cũng không biết bị chặn đánh là Lương thành chủ, chẳng qua là sau đó thấy trong hắc y nhân có Hoàng Cáp cường giả sau khi, ta cảm giác này hẳn không phải là ta có thể tham dự sự tình, liền lặng lẽ chạy trở lại."

"Ồ?" Lộ Thắng Đức nghe xong Khương Vũ lời nói, nhưng là thâm ý sâu sắc nhìn hắn cười nói: "Người lại có thể một đường đi theo Tôn dư mình bọn họ không bị phát hiện?"

Khương Vũ lại thần nhiên nói: "Không dối gạt Lộ thành chủ, ta miễn cưỡng cũng có Vũ Cuồng tu vi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Trong lòng đánh cò

"Vũ Cuồng?" Lộ Thắng Đức mang theo một bộ như có như không cười nói, lại không có lại quán quít Khương Vũ tu vi vấn đề, mà là hỏi hắn: "Chính là như vậy sao?"

Khương Vũ gật đầu nói: "Đại khái chính là như vậy."

Lộ Thắng Đức lại nhìn hắn lắc đầu nói: "Khương Vũ, người thành thực cùng trí tuệ quả thật so với bình thường người mạnh hơn, nhưng là người cũng đừng đem ta cái lão gia hỏa này không xem ra gì, nếu như ta nếu là người sẽ yên lặng ở nhà ngậm ngốc, mà không phải chạy đến Thành Chủ Phủ tới cấp thiết muốn biết hôm nay xảy ra chuyện gì." Nói tới chỗ này, Lộ Thắng Đức hướng Khương Vũ đến gần một bước, cười nói: "Khương Vũ, người nói hay là ta nói có đúng hay không?"

"Ừng ực." Khương Vũ nhìn Lộ Thắng Đức cười, lại cảm nhận được một cỗ nguy hiểm tín hiệu, hắn nuốt ngụm nước bọt, sau đó đề xuống nội tâm khẩn trương, trong đầu nhanh chóng chuyển động, lại cười ha hả nói: "Lộ thành chủ, vậy người cảm thấy ta tìm người còn có thể có chuyện gì đâu rồi, lại bảo hôm nay các người mang theo một bang Thành Vệ tràn đầy Công Hội vây chặt, coi như là cá nhân cũng sẽ muốn tìm người biết chuyện này."

Thấy Khương Vũ cường từ đoạt lý, Lộ Thắng Đức cũng không có buộc hắn, mà là cười nói: "Không sai, người nói cũng đúng, bây giờ người muốn biết cũng biết, người nên nói cũng đều nói, kia người có phải hay không nên trở về đi?"

"Lão Hồ Ly Tinh." Khương Vũ trong lòng thầm mắng, mặc dù hắn biết chuyện này một ít chân tướng, nhưng là hắn muốn biết nhất là Ôn Thành Nam đối với chuyện này là thái độ gì, chủ yếu là này Định Tương Thành Cẩm nghiêm muốn tiến hành bao lâu, còn có đối với Sơn Nam Quận các đại công hội lại nên xử lý như thế nào, những thứ này mới là mấu chốt sự tình."

Thấy Khương Vũ sắc mặt biến đổi không chừng, Lộ Thắng Đức nói: "Thế nào? Còn không đi? Chẳng lẽ người còn có cái gì nghĩ (muốn) nói với ta?"

Nhìn Lộ Thắng Đức, Khương Vũ lúc này bỗng nhiên cười, hỏi hắn Lộ Thắng Đức nói: "Không biết Ôn phủ Chúa có hay không nói cho Lộ thành chủ những người áo đen kia là bởi vì cái gì muốn chặn đánh Lương thành chủ."

Lộ Thắng Đức cau mày một cái, nói: "Cái này hẳn không có nói, ta xem hẳn đáng về thật giống như hắn cũng quá không biết chuyện."

Nghe được Lộ Thắng Đức lời nói, Khương Vũ liền biết rõ mình lại có cùng Lộ Thắng Đức đàm phán nhược điểm, nhưng là bởi như vậy, nếu như kia Sư Thi sách vở sự tình ngay cả Ôn Thành Nam cũng không biết lời nói, chuyện này nghiêm trọng tính sợ rằng càng nghiêm trọng hơn.

Khương Vũ trong lòng suy nghĩ, ngoài miệng lại nghiêm túc nói: "Ta đây liền cùng Lộ thành chủ nói thật đi, ta gấp gáp như vậy tới tìm người đúng là có con mắt, thật ra thì ta biết những người áo đen kia tại sao phải chặn đánh Lương thành chủ."

"Người biết?" Lần này Lộ Thắng Đức có chút kinh ngạc.

"Ừ." Khương Vũ nghiêm túc một chút gật đầu.

Lộ Thắng Đức lần này tới hứng thú, hỏi "Vậy người ngược lại nói một chút."

Khương Vũ vốn là nghĩ (muốn) trước bộ Lộ Thắng Đức lời nói, nhưng là suy nghĩ một chút bây giờ quyền chủ động cũng không tại trên tay mình, chỉ có thể cau mày một cái, nói: "Hay là trước mời Lộ thành chủ chế tạo một cái cách âm Khí Tráo được, chuyện này sự quan trọng đại."

Lộ Thắng Đức lại cười nói với hắn: "Ngay từ lúc người và ta nói chuyện với nhau thời điểm ta cũng đã thiết trí cách âm Khí Tráo."

"Này, làm sao có thể?" Khương Vũ kinh ngạc nhìn Lộ Thắng Đức, phải biết hai người vẫn chung một chỗ, nếu là Lộ Thắng Đức chế tạo cách âm Khí Tráo, hẳn là không phải không biết.

Lộ Thắng Đức thấy Khương Vũ biểu tình ngạo nghễ nói: "Khương Vũ, ngươi bây giờ thành tựu quả thật đáng giá ngươi kiêu ngạo, nhưng là ngươi cũng đừng quên, ta mặc dù là chẳng qua là Vũ Vương cấp bậc, nhưng là ngươi cũng xa hoàn toàn không phải đối thủ của ta, về phần này cách âm Khí Tráo "

Nói đến đây, Lộ Thắng Đức tự giễu cười cười đối với Khương Vũ nói: "Ta năm xưa thì đến được Vũ Vương cấp bậc, nhưng bởi vì thiên phú nguyên nhân không cách nào nữa đột phá tiến lên trước một bước, ta hiện tại cũng lớn tuổi như vậy, ngươi nói ta đột phá không trả có thể làm gì?"

Nghe được Lộ Thắng Đức giải thích, Khương Vũ cũng minh bạch tại sao Lộ Thắng Đức có thể mang cách âm Khí Tráo vận dụng muốn gì được nấy; hẳn thiên phú rất tốt, nhưng là thiếu hụt nhất chính là thời gian, mà Lộ Thắng Đức nửa đời cũng đang không ngừng thuần thục vũ kỹ và một ít Hỗ trợ vũ kỹ, ở một ít vũ kỹ vận dụng lên chỉ sợ mạnh hơn Hoàng Cấp người cũng chỉ có hơn chứ không kém.

Nếu hiểu rõ những thứ này nguyên do, Khương Vũ liền nói với Lộ Thắng Đức: "Kia hỏa hắc y nhân xuất thủ, là là một kiện Đế Cấp cường giả cũng sẽ tranh đoạt đồ vật."

Lộ Thắng Đức cũng chỉ là nhỏ hơi kinh ngạc, hai cái Hoàng Cấp cường giả cũng liều mạng đi tranh đoạt đồ vật nhất định là bảo bối, hỏi hẳn Khương Vũ: "Là cái gì?"

Khương Vũ hít sâu một cái nói: "Là cấp độ sử thi sách vở."

"Cái gì?" Lộ Thắng Đức kinh hô lên, mặc dù hẳn có chuẩn bị tâm lý, nhưng là vẫn bị kinh động đến, phải biết cấp độ sử thi sách vở tác dụng lớn nhất trừ cường đại Tu Luyện Giả tự thân ra, còn khả năng để cho một gia tộc quật khởi, hẳn vội vàng hỏi "Là vũ kỹ hay lại là pháp thuật?"

Khương Vũ cười khổ nói: "Ta làm sao có thể biết, thấy song phương đều có Hoàng Cấp cường giả ta chạy đường."

Lộ Thắng Đức sau khi nghe xong tâm tình kích động mới thoáng bình phục lại, coi như hẳn biết đó là cấp độ sử thi sách vở thì thế nào? Hoàng tộc cùng Hạng thị nhất tộc cũng muốn cướp, coi như cho không hẳn hẳn cũng không dám muốn, hẳn vừa nhìn về phía Khương Vũ, hỏi "Nói như vậy, ngươi là muốn lấy được cấp độ sử thi sách vở tung tích?"

Khương Vũ kích động gật đầu nói: "Không đối gạt Lộ thành chủ, ta chính là cái này ý tưởng, phải biết cấp độ sử thi vũ kỹ hoặc là pháp thuật cường đại coi như là sự cấp trở lên cường giả đều có thể vượt cấp đánh chết đối thủ, loại bảo vật này ta làm sao sẽ không nhớ lấy được?"

Lộ Thắng Đức nghe Khương Vũ lời nói, đối với Khương Vũ tâm tình hẳn là như vậy rất hiểu, nếu là hẳn giống như Khương Vũ tuổi trẻ nói không chừng cũng sẽ làm ra cùng Khương Vũ đồng ý lựa chọn, đồng thời cũng hiểu Khương Vũ tại sao vội vàng tìm đến mình nguyên nhân.

Nhìn Khương Vũ, Lộ Thắng Đức lấy một bộ trưởng giả tư thái dạy dỗ nói Khương Vũ: "Khương Vũ, món đồ này ngươi cũng không cần còn muốn, ngươi hôm nay biết, ngươi cũng không cần lại nói cho một người khác, nếu không ngươi mệnh cũng sẽ phải chịu uy hiếp."

"Không thể nào?" Khương Vũ cố làm kinh ngạc nói.

Lộ Thắng Đức lại lãnh đạm nói: "Nói thật, nếu như không phải là bởi vì thân phận ngươi quá mức đặc thù, hôm nay ngươi cũng đừng nghĩ đi ra cái cửa này."

Khương Vũ lần này trong lòng giật mình, thanh âm cũng lạnh xuống, nói: "Lộ thành chủ, lời này của ngươi là ý gì?"

Lộ Thắng Đức cười lạnh một tiếng nói: "Bởi vì ngươi biết quá nhiều."

Khương Vũ nghe xong yên lặng không nói, hồi lâu sau hẳn mới hồ hững nói: "Lộ thành chủ ngươi đã nói ra lời nói này, đó chính là nói ngươi còn sẽ không giết ta, yên tâm, hôm nay ta tới tìm ngươi chẳng qua chỉ là hỏi Thanh Vũ cuộc so tài còn có thể hay không đúng kỳ hạn cử hành sự tình."

Lộ Thắng Đức nghe vậy cười một tiếng, nói: "Đây mới là ngươi nên nói, được, sắc trời không còn sớm, ngươi cũng nên trở về."

"Mẹ nhà nó, cái này thì muốn đánh phát Lão Từ?" Khương Vũ nhìn Lộ Thắng Đức hạ lệnh trục khách, trong lòng thầm mắng Lộ Thắng Đức, bắt quá ngoài mặt hẳn vẫn tinh táo nói: "Lộ thành chủ, ta còn muốn biết sẽ Định Tương Thành sẽ nghiêm cấm mấy ngày."

Lộ Thắng Đức nghe Khương Vũ hỏi như vậy, cho là hẳn còn đối với kia cấp độ sử thi sách vở chưa từ bỏ ý định, âm thầm ở đáy lòng đối với Khương Vũ lắc đầu một cái, lãnh đạm nói: "Ôn Thành Nam đã tiếp quản Định Tương Thành toàn bộ chính vụ, về phần nghiêm cấm mấy ngày cũng không phải ta có thể quản, bắt quá Ôn Thành Nam đối với ta cùng Từ Nguyên nói, không lâu sau hoàng tộc cấm sẽ đích thân phái người tới Định Tương Thành điều tra kỹ chuyện này."

"Cái gì?" Khương Vũ đại gọi ra, ý này không phải là nghiêm cấm đến hoàng tộc tới lại cái khác quyết định? Cứ như vậy hẳn cứu Tiêu Cầm còn có tác dụng quái gì nơi? Liên Thành cũng ra không làm sao còn đối tiền? Về phần chờ chuyện này thờ bình thường lại lợi dụng Tiêu Cầm hiển nhiên cũng là không có khả năng, không nói Tiêu Cầm có thể hay không sống cho đến lúc này, chỉ riêng hoàng tộc tự mình nhúng tay chuyện này, chỉ sợ ngoài mặt chuyện này gió êm sóng lặng sau khi, nhưng là nói không chừng đã có người ở giám sát bí mật đến Định Tương Thành nhất cử nhất động, lấy Khương Vũ bây giờ tu vi muốn tránh được những thứ này hẳn tuyến giám thị, căn bản là vọng tưởng "

Thấy Khương Vũ phản ứng lớn như vậy, Lộ Thắng Đức cau mày một cái nói: "Được, ngươi trở về đi thôi."

Khương Vũ nghe Lộ Thắng Đức lần nữa hạ lệnh trục khách, gật đầu một cái trực tiếp xoay người ra thư phòng, lần này tiếp xúc để cho Khương Vũ biết Lộ Thắng Đức bởi vì tuổi tác hoặc là còn lại một ít nhân tố duyên cớ, căn bản không quá để ý chính mình, hoặc có lẽ là không giống Từ Nguyên như vậy kiêng kỵ chính mình.

Đi đi về trên đường, Khương Vũ trong lòng nhắc nhở chính mình: "Xem ra sau này vẫn phải là khiêm tốn một chút, nói chuyện với người thông minh hay lại là giả bộ ngốc điên tốt nhất."

Hắn và Lộ Thắng Đức sau khi đối thoại, rất lớn một bộ phận hoàn toàn chính là biên, nếu như nói cho Từ Nguyên nghe, Từ Nguyên còn chưa hẳn sẽ tin, bởi vì hắn cảm giác Khương Vũ không phải là xúc động như vậy người, nhưng là đối mặt Lộ Thắng Đức, hắn luôn cảm thấy hắn lịch duyệt cùng trí tuệ muốn vượt xa Khương Vũ, cho nên Khương Vũ nói chuyện càng thẳng thắn chút, ngược lại mê hoặc Lộ Thắng Đức.

Nhưng là nói đi nói lại thì, mình nói nửa thật nửa giả, thì chưa chắc đại biểu Lộ Thắng Đức tự nói với mình liền toàn bộ là lời thật, cái này còn cần chính hắn phân tích, dọc theo đường đi Khương Vũ tràn đầy là mình đối với cứu Tiêu Cầm hồi hận, sớm biết tình huống so với hắn nghĩ (muốn) nghiêm trọng nhiều, hắn căn bản sẽ không nên lộ diện, đều là muốn phát tài tâm làm cho mình đi đến một bước này.

Xui xẻo thuộc về xui xẻo, nhưng là muốn cho hắn trực tiếp làm thịt Tiêu Cầm hắn cũng còn không có nhẫn tâm như vậy, dù sao Tiêu Cầm là mình cứu, thờ dài, Khương Vũ khổ não vào trong nhà.

Ở Lộ Thắng Đức Na nhi cũng đợi không ngừng thời gian, về đến nhà sắc trời đã đen, Lý Mai cũng đã đã trễ làm cơm được, thấy cơm tối không có cháo loãng loại lưu thực, Khương Vũ chỉ tốt tự mình động thủ nấu điểm, chờ hắn cơm nước xong cháo loãng cũng vừa mới vừa nấu được, bụng một chén trở về phòng trong, thấy Tiêu Cầm còn có khí tức, hắn lần nữa thờ dài, nói với nàng: "Ngươi nếu là tỉnh liền húp cháo đi."

Nào biết lại truyền tới Tiêu Cầm âm thanh yếu ớt nói: "Ta nghĩ rằng được, ngươi giúp ta trốn này Sử Thi sách vở mang đi ra ngoài đi."

Khương Vũ nhưng buồn bực nói: "Coi là, đã không cần."

"Tại sao?" Tiêu Cầm kích động hướng Khương Vũ nhìn tới, có thể là động tác hơi lớn hơn một chút, thương nàng ngược lại hút dậy hơi lạnh.

Khương Vũ thấy nàng bộ dáng kia, bụng cháo đi tới, nói với nàng: "Nếu là sớm biết các ngươi cướp là hoàng tộc đồ vật, đánh chết ta cũng sẽ không quản chuyện này."

Tiêu Cầm cau mày nói: "Ngươi đều biết?"

Khương Vũ trả lời: "Hắn không ngươi biết nhiều, bắt quá ta đối với cứu ngươi đã hoàn toàn hồi hận."

"Vậy ngươi bây giờ có thể giết ta." Tiêu Cầm nhàn nhạt nói.

Khương Vũ lại cảm cổ nàng nhắc một chút, cho nàng đệm cái gối nói: "Ta cứu ngươi lại giết ngươi? Ít nhất bây giờ ta không làm được, lại nói, ngươi cũng không mấy ngày việc làm tốt; đến, cái miệng húp cháo."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Hoàng tộc bí văn

Khương Vũ múc một muỗng cháo thả vào Tiêu Cầm mép, nhưng Tiêu Cầm cũng không có uống, mà là đem đầu chuyển hướng Khương Vũ khẩn cầu hắn: "Ta yêu cầu ngươi giúp ta cảm này cấp độ sử thi sách vở đưa đi."

Khương Vũ nghe một chút cảm kia một muỗng cháo lại thả lại trong chén, thờ dài nói: "Bây giờ Ôn Thành Nam đã tiếp lấy Định Tương Thành tất cả mọi chuyện vụ, buổi chiều Thành Vệ đã phong tỏa Định Tương Thành các nơi, không cho phép ra cũng không cho vào, ngươi cảm thấy ta sẽ mạo hiểm như vậy sao?"

Tiêu Cầm nghe một chút lóe lên từ ánh mắt tuyệt vọng, lẩm bẩm nói: "Xem ra lần này chúng ta lại thua."

"Hừ ?" Khương Vũ nhưng từ Tiêu Cầm trong lời nói nghe ra rất nhiều tin tức, hắn cau mày hỏi "Không biết ngươi có nguyện ý hay không cùng ta chia sẻ một ít ngươi biết sự tình."

Tiêu Cầm nghe Khương Vũ hỏi như vậy, liếc hần một cái ngậm miệng không nói thêm gì nữa, Khương Vũ thấy vậy cũng không buộc nàng, múc một muỗng cháo lần nữa thả vào miệng nàng một bên, Tiêu Cầm lại lắc lắc đầu nói: "Không cần, đồ vật không đưa ra, mà ta cũng khó thoát khỏi cái chết, chết sớm chết chậm cũng không có gì bất đồng."

Tiêu Cầm trong lời nói tràn đầy tuyệt vọng, nhưng Khương Vũ làm sao bởi vì đáng thương nàng liền đem chính mình nhất gia tử tánh mạng cho nhập vào, nhìn Tiêu Cầm không muốn uống cháo, Khương Vũ chỉ có thể trộn cháo để qua một bên, rút ra một khối gối để cho Tiêu Cầm nằm xong, sau đó hần bụng cháo đi ra ngoài.

Ngay đêm đó, bởi vì chính mình giường bị Tiêu Cầm chiếm, cho nên hần không thể làm gì khác hơn là tùy tiện đánh chặn đệm nằm dưới đất ngủ, lấy thân thể của hần ngủ chặn đệm nằm dưới đất chẳng qua là không quá thoải mái đã; mà Tiêu Cầm tuyệt vọng sau đó mới không có nói câu nào, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nằm, giống như chờ đợi Từ Thần kêu gọi.

Khương Vũ nằm trên đất né người nhìn Tiêu Cầm mặt bên, chỉ cảm thấy Tiêu Cầm bây giờ có loại thê lương mỹ, hần rất buồn bực Tiêu Cầm đám người quần áo đen này rốt cuộc là bị ai sai sử, đều đang là một mệnh lệnh mà không muốn mệnh, rốt cuộc sẽ là ai có mị lực lớn như vậy?

"Đạp đạp đạp đạp" này bình an trong đêm yên tĩnh Khương Vũ có thể nghe phía bên ngoài Thành Thủ không ngừng tuần tra tiếng bước chân, này đạp đạp âm thanh để cho hần cảm thấy bất an cùng nóng nảy, Khương Vũ không khỏi ngồi dậy, in ngoài cửa sổ ánh trăng, hần thấy Tiêu Cầm mí mắt nháy động một cái, hiển nhiên Tiêu Cầm cũng không ngủ được, bất quá suy nghĩ một chút cũng phải, Tiêu Cầm coi như thân thể đã suy sụp, nhưng là chính là bởi vì nàng không còn sống lâu trên đời, mà lại không cách nào hoàn thành tâm nguyện, nàng lại làm sao có thể ngủ được.

Khương Vũ nhìn nàng trắng bệch mặt mũi, ung dung hỏi "Lần trước ở ngoài thành tập kích Hạng Đông Đình nhóm người kia là các người làm gì?"

Tiêu Cầm mở mắt ra, quả quyết nói: "Không phải."

Thấy Tiêu Cầm nói khẳng định như vậy, Khương Vũ không có truy hỏi nữa, chẳng qua là đứng dậy ngồi ở mép giường nhìn nàng nói: "Thật ra thì ta rất ngạc nhiên, một mình người Tiêu gia Trưởng Tôn nữ lại không tiếc mệnh đều phải đoạt lấy này Sứ Thi sách vở là là cái gì."

Tiêu Cầm cũng nhìn Khương Vũ nói: "Người sẽ không biết, đây là ta sứ mệnh."

"Sứ mệnh?" Khương Vũ cau mày nói: "Coi như lại lựa chọn lần nữa một lần người cũng vẫn sẽ không để ý mệnh sao?"

"Ừ." Tiêu Cầm lời nói kiên định có lực.

Khương Vũ nhìn ánh mắt của nàng, chợt nhớ tới kiếp trước cái đó hèn mọn chính mình, từng có thời gian hần cũng là như vậy cô chấp, cũng muốn dậy một cái khác Khương Vũ, từng có thời gian hần như cũ cố chấp như thế.

"Thật xin lỗi." Khương Vũ bỗng nhiên nói.

Tiêu Cầm lại không hiểu Khương Vũ ý tứ, nói: "Người cách làm cũng không sai, cần gì phải đối với ta nói xin lỗi."

Khương Vũ dĩ nhiên sẽ không đem Sinh Mệnh Dược Hoàn sự tình nói cho nàng biết, đổi đề tài nói: "Thật ra thì ta ở lần đầu tiên nhìn thấy người lúc, liền đối với người sinh ra hiếu kỳ."

Tiêu Cầm lại nói: "Cho đến ngày hôm qua ta mới đối với người sinh ra hiếu kỳ."

Thấy Tiêu Cầm nguyện ý cùng chính mình trò chuyện, Khương Vũ cười nói: "Không biết chúng ta có thể hay không trò chuyện một chút mỗi người sự tình, thỏa mãn một chút đối phương hiếu kỳ?"

Tiêu Cầm trầm tư một hồi, cười nói: "Người thật là biết tính toán, biết ta là sau đó không lâu sẽ chết người, coi như biết người bí mật cũng không truyền ra đi."

Khương Vũ không nghĩ tới Tiêu Cầm sẽ như vậy nghĩ, hần cười khổ nói: "Người đã không muốn nói đây cũng là coi là."

Tiêu Cầm lúc này lại an tĩnh nhìn Khương Vũ nói: "Ồ tối ngày hôm qua ta ẩn thân ở bên đường trên thân cây lúc, nghĩ đến vô số loại chết kiểu này, nhưng chính là không nghĩ tới ta lại sẽ như vậy yên lặng chết đi, mà người cuối cùng đi cùng ở bên cạnh ta người sẽ là người."

"Vậy là người muốn oanh oanh liệt liệt rồi?" Khương Vũ nói đùa.

Tiêu Cầm lại nghiêm túc nói: "Ít nhất như vậy sẽ không có hiện tại đang phiền não."

Khương Vũ biết Tiêu Cầm đang phiền não cái gì, biết cùng nàng nói những thứ này cũng không hỏi ra cái gì, chuyển đề tài nói: "Người Kim Hòa là trời sinh sao? Hay lại là hậu thiên luyện thành?"

Tiêu Cầm nói: "Là trời sinh, ta trời sinh liền đối với kim cùng hỏa có rất cường khổng chế thiên phú."

Khương Vũ giật mình nói: "Người bây giờ thì có Pháp Cường tu vi, nghĩ đến người pháp tu thiên tư cũng rất tốt chứ?"

Tiêu Cầm tự hào cười một tiếng nói: "Nếu như ta trộn thuần thực pháp thuật thời gian tất cả đều dùng để Thiên, có lẽ ta bây giờ đã đạt tới Pháp Linh cảnh

giới."

Nhìn Tiêu Cầm, Khurong Vũ cau mày nói: "Lấy người thiên phú và tư chất, chẳng lẽ hoàng tộc không có bí mật đặc chiêu người sao?"

Tiêu Cầm lại không nghĩ rằng Khurong Vũ cũng biết những thứ này, hỏi hần: "Người nói có đúng hay không hoàng tộc trong tối bí mật huấn luyện thiếu niên thiên tài?"

"Đúng." Khurong Vũ gật đầu nói.

Tiêu Cầm lúc này lại cười lạnh nói: "Hoàng tộc cũng hận không được giết ta, còn phải đặc chiêu ta?"

"Hoàng tộc vì sao lại giết người?" Khurong Vũ cau mày không hiểu nói.

"Bởi vì ta họ Tiêu, là Luyện Dược Sư tổng công đoàn Tiêu gia một phần tử." Tiêu Cầm nói.

Khurong Vũ nghe thì càng không hiểu, hỏi "Chỉ là bởi vì như vậy hoàng tộc liền muốn giết người? Kia hoàng tộc tại sao bắt diệt các người Tiêu gia."

Tiêu Cầm há hốc mồm, cuối cùng vẫn lắc đầu nói: "Người sẽ không biết những thứ này."

Thấy Tiêu Cầm không muốn nói nhiều, Khurong Vũ chỉ có thể cười nói: "Vậy người và những thứ kia hoàng tộc trong tối huấn luyện thiếu niên thiên tài so sánh, người cảm thấy người có thể hay không đánh bại họ?"

Tiêu Cầm nghe Khurong Vũ chuyển đổi đề tài, giữa chân mày buồn cũng giảm bớt không ít, suy nghĩ một chút nói: "Hoàng tộc hàng năm cũng đang bí mật thu nhận thiếu niên ngày mới âm thầm huấn luyện, trong đó phần lớn người cả đời cũng không thấy được ánh sáng, cho nên ta cũng không tiện làm so sánh."

"Phần lớn, không thấy được ánh sáng?" Khurong Vũ suy nghĩ trong nháy mắt chạm điện xuống.

Tiêu Cầm nói: "Ừ, những người này phần lớn tất cả đều sẽ trở thành hoàng tộc tư nhân chiến sĩ, bọn họ một cái tên khác gọi là Ảnh Vệ."

"Ảnh Vệ?" Khurong Vũ lặp lại một lần.

"Đúng, chính là Ảnh Vệ." Tiêu Cầm rồi nói tiếp: "Những bí mật kia trong huấn luyện thiếu niên ngày mới đạt tới tiến vào Ảnh Vệ điều kiện sau khi, hoàng tộc sẽ đưa bọn họ chân thực tài liệu toàn bộ tiêu hủy, rồi sau đó cho bọn họ lần nữa giả tạo thân phận, mà những thứ kia không đạt tới tiến vào Ảnh Vệ điều kiện thiếu niên thiên tài sẽ khi đạt tới tuổi nhất định sau, hoàng tộc sẽ chọn trong đó một nhánh mạnh nhất đoàn đội để cho bọn họ tiến hành tranh đoạt Thiên Khải học viện nhập viện tư cách, bọn họ sẽ cùng lấy hoàng tộc học viện danh nghĩa cùng còn lại Cửu Châu Châu Phủ mạnh nhất đoàn đội tới tiến hành trận đấu tranh đoạt tiến vào Thiên Khải học viện tư cách, mà những thứ kia không thỏa mãn Ảnh Vệ điều kiện thiếu niên thiên tài, trừ kia một nhánh mạnh nhất đoàn đội bên ngoài "

Nghe được Tiêu Cầm nói tới chỗ này không nói, hần không khỏi hỏi "Kia những người khác sẽ như thế nào?"

Tiêu Cầm nhìn hần đạo: "Những người đó cũng sẽ không giải thích được biến mất, hoặc có lẽ là sẽ bị hoàng tộc bí mật xử tử."

"Cái gì? Điều này sao có thể?" Khurong Vũ kích động vừa nói, hần biết một cái khác Khurong Vũ chính là ở đó dạng trong hoàn cảnh lớn lên, nhưng là cũng không có giống như Tiêu Cầm nói như vậy, sẽ có rất nhiều rất nhiều thiếu niên thiên tài, hần chỉ biết là bọn họ tám người, hơn nữa hần cũng cũng không biết hoàng tộc sẽ thu nhận Ảnh Vệ sự tình.

Tiêu Cầm thấy Khurong Vũ mặt đầy không tin, liền nói: "Không tin phải không? Cũng đúng, bây giờ Viêm Hoàng Cổ Quốc ngoài mặt cảnh sắc an lành, nhưng là âm thầm lại đã sớm thổi rửa không chịu nổi, ta nhớ người hần biết ở hơn 500 năm trước Viêm Hoàng Cổ Quốc cường giả là Đông Đại Lục số người nhiều nhất quốc gia, nhưng ở kia sau khi Viêm Hoàng Cổ Quốc cường giả một mực không ngừng điều chỉnh, cho tới hôm nay cũng loáng thoáng như thế, chẳng lẽ người không cảm thấy kỳ quái sao?"

Tiêu Cầm lời nói khiến cho Khurong Vũ một câu phản bác lời nói đều nói không ra miệng, hần chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Có lẽ vậy, nhưng là này cũng không phải là chúng ta hần bận tâm"

Tiêu Cầm nghe Khurong Vũ nói như vậy, đồng ý nói: "Vậy ngược lại cũng là, ít nhất người cũng không phải là hoàng tộc bí mật huấn luyện những người đó."

Nghe Tiêu Cầm nói như vậy, Khurong Vũ cau mày hỏi "Này hoàng tộc bí mật huấn luyện thiếu niên thiên tài là bao lâu liền bắt đầu, còn người nữa mới vừa nói, cái gì gọi là đạt tới tư cách mới có thể tiến vào Ảnh Vệ?"

Tiêu Cầm giải thích: "Năm trăm năm trước cũng đã bắt đầu, chỉ bất quá gần đây Viêm Hoàng Cổ Quốc cường giả càng ngày càng ít, cho nên hai năm trước hoàng tộc mới sẽ đem một nhánh thực lực mạnh nhất thêm không đủ tư cách tiến vào Ảnh Vệ thiếu niên những thiên tài lấy hoàng tộc học viện danh nghĩa, để cho bọn họ cùng các đại Châu Phủ tranh đoạt tiến vào Thiên Khải học viện vị trí, dụng ý chính là muốn ổn định một đời mới thiếu niên thiên tài số lượng; còn những thứ kia không đủ tư cách tiến vào Ảnh Vệ thiếu niên thiên tài, không phải nói thực lực bọn họ không đủ, ngược lại là bọn họ quá mức xuất sắc hoặc là về tính cách không phục dạy dỗ, mới có thể bị sàng lọc đá ra."

"Quá mạnh mẽ sẽ không đủ tư cách?" Khurong Vũ cảm giác rất là không giải thích được.

Tiêu Cầm cười lạnh nói: "Hoàng tộc thì sẽ không bồi dưỡng Chí Cường giả đi theo ở bên cạnh họ."

Khương Vũ nghe một chút cũng biết Tiêu Cầm ý tứ, nhưng là hần lại cau mày nói: "Na Vĩnh Hằng Thần Phong bên trên những cường giả kia, chẳng lẽ hoàng tộc sẽ không sợ sao?"

Tiêu Cầm nói: "Hoàng tộc Chí Cường giả sẽ đem cầm Vĩnh Hằng Thần Phong bên trên còn lại Viêm Hoàng Cổ Quốc cường giả số lượng, hoàng tộc con mắt chính là vĩnh viễn thống trị Viêm Hoàng Cổ Quốc."

"Khó trách hoàng tộc có thể một mực ngất đứng không ngã." Khương Vũ lẩm bẩm nói, hôm nay hần nghe được cái này sao nhiều bí mật, cảm giác đầu đều có chút không đủ dùng.

Mà lúc này đây Tiêu Cầm chợt nói: "Không biết ngươi có nghe nói hay không qua bốn năm trước Viêm Hoàng Cổ Quốc một nhóm mới tiến vào Thiên Khải học viện học viên."

Khương Vũ tim đột nhiên nhảy động một cái, hần nói: "Ta biết, bọn họ là Lăng, Dận, Diệu, Phong, Chấn, Tùy, Nhạc, Dũ."

"Không nghĩ tới ngươi còn đều biết bọn họ tên?" Tiêu Cầm có chút kinh ngạc nói.

Khương Vũ lại trầm giọng hỏi "Những thứ này tiến vào Thiên Khải học viện học viên thế nào."

Tiêu Cầm nói: "Bọn họ chính là chi thứ nhất hoàng tộc từ âm thầm huấn luyện thả ra thiếu niên những thiên tài, nếu không ngươi lúc trước có từng đã nghe qua một chữ tên? Những thứ này cũng chỉ là bọn hần danh hiệu a."

"Danh hiệu?" Khương Vũ lạnh lẽo hỏi ngược lại, ở một cái khác Khương Vũ trong trí nhớ, Khương Vũ cũng không có tìm kiếm được bất kỳ có liên quan danh hiệu sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Cầm đồ Tiêu Cầm

Tiêu Cầm giải thích: "Cái gọi là danh hiệu chính là để cho hoàng tộc càng thuận lợi trí nhớ tên, mà thật sự công bố hậu thế Lăng, Dận, Diệu, Phong, Chấn, Tùy, Nhạc, Dũ tám người bọn họ đường hướng tu luyện cùng bọn họ danh hiệu cũng lớn đến mức giống in, có thể nói hoàng tộc ở ngay từ đầu cũng đã cho bọn hần lựa chọn kĩ càng con đường."

Khương Vũ nghe xong trong đầu hỗn loạn tung bùng, mỗi người bọn họ tên quả thật cùng bọn họ đường hướng tu luyện nhất trí, nhưng là nghĩ đến trong trí nhớ cái đồ tóc bạc hoa râu ông già, Khương Vũ luôn cảm thấy Tiêu Cầm không nói thật, nếu như bọn họ thật chẳng qua là hoàng tộc một cái công cụ, vậy hần bây giờ làm sao có thể còn sống? Hơn nữa hần ở trong trí nhớ có thể rõ ràng cảm nhận được lão nhân tóc trắng đối với bọn họ quan ái cùng thương yêu, chẳng lẽ hết thảy các thứ này cũng chỉ là giả, nhưng là Tiêu Cầm nói cũng không có sai, bọn họ đúng là bốn năm trước xuất hiện ở Viêm Hoàng Cổ Quốc mọi người trong tầm mắt, mà trước lúc này bọn họ cũng chưa có nghe nói qua còn có bất kỳ một nhánh cùng bọn họ giống vậy lấy hoàng tộc học viện là xuất thân công bố hậu thế đối âm, rốt cuộc cái nào mới là thật? Cái nào lại vừa là giả?

Tiêu Cầm nhìn Khương Vũ sắc mặt biến hóa không ngừng, nàng không khỏi hỏi "Này, ngươi thế nào? Alo?"

"Hử?" Khương Vũ từ trong suy nghĩ phục hồi tinh thần lại, hần mặt đầy phức tạp hỏi Tiêu Cầm "Ngươi nếu biết nhiều như vậy, kia hai năm trước Lăng, Dận, Tùy, Nhạc tại Thiên Khải Học Viện bên ngoài bị tập kích sự tình ngươi nên cũng biết chứ?"

Tiêu Cầm gật đầu nói: "Đó cũng không phải bí mật gì sự tình, chỉ cần là có chút thực lực và con đường người đều biết."

Khương Vũ lúc này bỗng nhiên nhìn ánh mắt của nàng hỏi "Vậy ngươi nói hoàng tộc sẽ xử lý bọn hần như thế nào bốn người?"

Tiêu Cầm không hiểu Khương Vũ tại sao rất quan tâm tám người này, nhưng nàng vẫn là nói: "Bốn người ở hai năm trước bị thương nặng bị hoàng tộc tiếp tục trở về Viêm Hoàng Cổ Quốc sau khi, lại không có truyền ra bốn người bọn họ tin tức, hần đã bị hoàng tộc diệt khẩu."

"Hần?" Khương Vũ hỏi.

Tiêu Cầm nói: "Tình huống cụ thể ta cũng không phải rất rõ, nhưng là lấy hoàng thất tác phong mà nói, đối với bốn cái đã biến hóa thành rác rưởi người,

còn biết nhiều như vậy hoàng tộc bí mật, hoàng tộc chỉ có thể đem âm thầm giết chết, bởi vì chỉ có người chết mới không biết nói chuyện."

Nghe Tiêu Cầm nói như vậy, Khương Vũ tâm có chút buông lỏng một chút, ở trong lòng nghĩ đến: "Xem ra Tiêu Cầm lời muốn nói cũng không phải là hoàn toàn đúng, nhưng là nàng một cái phải chết người hơn nữa lại không biết thân phận ta, đối với chuyện này chắc không cần phải gạt ta."

Trong lòng có phỏng đoán, Khương Vũ lại hỏi Tiêu Cầm: "Vậy ngươi biết hai năm trước Lăng, Dận, Tùy, Nhạc là bị người nào tập kích sao?"

Nghe Khương Vũ phản phản phục phục hỏi Lăng bốn người sự tình, Tiêu Cầm cau mày nói: "Ngươi thế nào đối với cái này đặc biệt quan tâm?"

Khương Vũ nghe một chút, cũng không sợ Tiêu Cầm phát hiện cái gì, cười nói: "Chúng ta đều là một cái tuổi tác, ta rất sùng bái bọn họ, nhất là Lăng, từ trước tới nay Đông Đại Lục trẻ tuổi nhất đệ nhất thiên tài, bọn họ lợi hại như vậy, ta phi thường muốn biết năm đó là ai tập kích bọn họ."

Tiêu Cầm nghe Khương Vũ nói như vậy, liền không nghi ngờ gì, nói: "Cái này ta cũng không phải rất rõ, khả năng chính là hoàng tộc bản thân động thủ."

"Lại là người suy đoán?" Khương Vũ cau mày nói.

Tiêu Cầm lạnh rên một tiếng nói: "Tự lấy hoàng tộc tác phong bọn họ là không cho phép xuất hiện không ở tại bọn hắn không chế trong phạm vi cường giả, dĩ nhiên sẽ chọn ám sát Lăng bốn người."

"Không chế phạm vi?" Khương Vũ không khỏi lẩm bầm.

Hai người cách không xa, Tiêu Cầm cũng nghe đến Khương Vũ tự nói, nói: "Lăng là cái đoàn này đội trưởng cùng nòng cốt, hơn nữa hắn ở đoàn đội Lực ngưng tụ là mấy người còn lại căn bản là không có cách thay thế, mà ba người khác rất có thể là tính cách không phù hợp hoàng tộc không chế, cho nên hoàng tộc mới có thể xuống tay với bọn họ."

Nghe Tiêu Cầm nói xong, Khương Vũ trong đầu hiện ra ba người bộ dáng, Dận trời sinh lạnh lùng, phảng phất đối với hết thảy đều không quan tâm, chỉ cần nàng không muốn làm sự tình, coi như hoàng tộc cùng hắn đều không cách nào mệnh lệnh nàng, mà Tùy nhưng là một cái rất có chủ kiến người, theo như hắn lại nói, trong lòng của hắn có một cân đòn, hắn biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm; còn Nhạc, nghĩ đến Nhạc Khương Vũ cả người ánh mắt cũng nhu hòa đi xuống, bọn họ trong tám người hắn và Nhạc quan hệ người thân nhất, hai người hình cùng huynh đệ, Khương Vũ dám khẳng định nếu như hắn và hoàng tộc ý chí vi phạm, Nhạc nhất định sẽ không nói hai lời đứng ở phía sau hắn.

Nghĩ kỹ lại, Tiêu Cầm suy đoán cũng không phải là không có một phần đạo lý, nhưng là Khương Vũ có thể cảm nhận được Tiêu Cầm đối với hoàng tộc thật giống như có một loại phá lệ căm thù, hơn nữa Tiêu Cầm đối với chuyện này mấu chốt địa phương cũng không biết chuyện, chỉ riêng đối với lần này có kết luận năm đó tập kích bọn họ bốn người là hoàng tộc nên làm, hắn cũng có chút không tin, bởi vì hắn trong ký ức cũng không phải là tất cả đều là vô tình huấn luyện cùng tu luyện, còn có yêu cùng quan tâm.

Chân tướng của sự tình rốt cuộc là cái gì, Khương Vũ bây giờ không dám vọng xuống kết quả, nhưng là hắn nhìn Tiêu Cầm ánh mắt lại bất đồng, một cái trong tay người khác quân cờ cũng biết nhiều như vậy hoàng tộc sự tình, nghĩ đến Tiêu Cầm sau lưng chủ sử sau màn nhất định biết chuyện này chân tướng, nếu quả thật như Tiêu Cầm suy đoán là hoàng tộc nên làm, vậy hắn Khương Vũ cùng hoàng tộc gặp nhau không chết không thôi.

"Ngươi còn biết liên quan tới Lăng bốn người tình huống gì?" Khương Vũ lại hỏi Tiêu Cầm.

Tiêu Cầm kỳ quái liếc mắt nhìn Khương Vũ, nói: "Bọn họ mặc dù thiên phú dị bẩm, nhưng chung quy vẫn là đang lớn lên bên trong, cho nên ta biết cũng không nhiều."

Khương Vũ nhìn nàng đột nhiên hỏi: "Nói như vậy, ngươi đối với Lăng bốn người suy đoán phần lớn đều là ngươi đối với hoàng tộc coi xuống tiến hành suy luận?"

Tiêu Cầm cũng không có chối, gật đầu nói: "Vậy thì thế nào? Ngược lại lấy hoàng tộc thù đoạn chính là sẽ trở thành như vậy."

Nghe Tiêu Cầm lời nói, Khương Vũ ở đáy lòng âm thầm lắc đầu, này Tiêu Cầm đối với hoàng tộc thành kiến quá sâu, cho nên hắn nói chuyện thì có điệu Khương Vũ phán đoán, bất quá Khương Vũ bây giờ có thể xác định là, đang không có biết rõ chân tướng của sự tình trước, đối với hoàng tộc giữ xa lánh thái độ là phải.

Khương Vũ nghe phía bên ngoài lại truyền tới một trận "Đạp đạp đạp đạp" thanh âm, hắn nói với Tiêu Cầm: "Ta hỏi lại ngươi, liên quan tới Lăng bọn họ sự tình người sau lưng ngươi có biết không tình?"

Tiêu Cầm lại mang theo tái nhợt cười, nói: "Chúng ta đều có thể lấy được lương du trở về thành đường đi cùng thời gian, ngươi cảm thấy thế nào?"

Khương Vũ nghe vậy, nhìn nàng quả quyết nói: "Ta nhớ được ngươi đã từng nói, ta cứu ngươi ngươi gả cho ta."

Tiêu Cầm nghi ngờ liếc mắt nhìn Khương Vũ, không biết hắn thế nào bây giờ mới nhắc lên cái này, nghiền ngẫm nói: "Ngươi là nghĩ (muốn) bây giờ cùng ta động phòng sao?"

Khương Vũ lại nhìn nàng nghiêm túc nói: "Ta có thể cứu ngươi."

"Ngươi nói cái gì?" Tiêu Cầm sửng sốt, sau đó tự giễu nói: "Trêu chọc ta vui vẻ không? Chỉ bằng ngươi cũng có thể tìm được Hoàng Cấp trở lên cường giả chữa thương cho ta?"

"Ta nói là thực sự." Khương Vũ nói xong thấy Tiêu Cầm hay lại là mặt đầy không tin, trực tiếp từ trong túi đeo lưng lấy một viên Sinh Mệnh Dược Hoàn thả vào Tiêu Cầm mấp.

Tiêu Cầm rất là kinh ngạc nhìn Khương Vũ, bởi vì nàng biết hẳn cũng không có không gian giới chỉ, bắt quá trừ Không Gian Giới Chỉ ra, giống như một ít vạt áo giấy mũ cũng đều có thể khai thác không gian, chỉ bắt quá không có không có không gian giới chỉ thuận lợi thôi, hơn nữa chi phí cực kỳ đắt tiền.

Thấy Tiêu Cầm mím môi không dám ăn Sinh Mệnh Dược Hoàn, Khương Vũ cười nói: "Thế nào, ngươi không dám ăn?"

Tiêu Cầm cau mày một cái, há miệng một quyền đầu lưỡi liền đem Sinh Mệnh Dược Hoàn nuốt xuống, nói với hắn: "Ta một cái phải chết người, còn có cái gì không dám ăn?"

Nàng mới nói xong, cũng cảm giác trong bụng truyền tới từng trận lạnh lẽo, khiến cho ngũ tạng cảm giác đau đớn có chút hạ xuống không ít, Tiêu Cầm lúc này bỗng nhiên kích động, nếu có thể sống ai nguyện ý chết? Nhưng là Khương Vũ lời nói lại giống như một chậu nước lạnh tưới đến trên đầu nàng."

"Viên này thuốc chỉ có thể hóa giải thương thế của ngươi thế, nếu là muốn trị tốt ngươi, không mấy trăm viên thì không được." Khương Vũ nói như vậy dĩ nhiên là phóng đại, là chính là để cho quyền chủ động nắm giữ ở trong tay mình.

"Ngươi cho ta ăn rốt cuộc là thuốc gì?" Tiêu Cầm cảm giác một hồi là có thể cảm giác được này Sinh Mệnh Dược Hoàn dược liệu quả thật đối với nàng thương thế Trì Dũ rất chậm chạp, có thể nói là cực kỳ nhỏ nhưng là hết lần này tới lần khác đối với nàng thương lại rất quan tác dụng, coi như nàng xuất thân Tiêu gia cũng đúng loại thuốc này chưa bao giờ nghe, trước giờ chưa từng thấy.

Khương Vũ lại nói: "Thuốc gì ngươi cũng không cần muốn biết, ta liền hỏi ngươi ngươi muốn gả cho ta lời nói, còn tính sổ hay không?"

Tiêu Cầm nghe nửa Khương Vũ hỏi tới, không khỏi yên lặng đi xuống, lúc ấy nói lời nói này chủ yếu là vì để Khương Vũ cứu nàng, mà mới vừa rồi cũng chỉ là vô đã mê lại sút thôi, bây giờ đang ở nàng biết Khương Vũ có thể cứu mình, lại để cho nàng lựa chọn, nàng ở sâu trong nội tâm thật đúng là không muốn gả cho Khương Vũ.

Khương Vũ nhìn nàng bộ dáng này, lạnh lùng nói: "Ngươi đừng quên trước ngươi đọc lời thề, còn có ta muốn ngươi gả cho ta là muốn cho ngươi giúp ta tra ra năm đó tập kích Lăng bọn họ rốt cuộc là người nào, hơn nữa ta cần tiền cùng một ít tình báo, cũng hy vọng ngươi có thể giúp ta."

Tiêu Cầm nghe Khương Vũ nhắc lên nàng đọc lời thề, lại nghe Khương Vũ cũng không phải là nghĩ (muốn) chiếm giữ nàng, nàng cau mày nói: "Chỉ có những thứ này?"

Khương Vũ nói: "Nếu như ngươi muốn cho ta sinh con ta sẽ không để ý."

Tiêu Cầm nghe cau mày một cái, nói: "Ngươi sẽ không sợ ta sau khi thương thế lành để cho người đến giết ngươi?"

Khương Vũ cũng rất là tự tin nhìn nàng, từ trong túi đeo lưng xuất ra người cuối cùng Sinh Mệnh Dược Hoàn kẹp trên ngón tay bên trong nói với Tiêu Cầm: "Loại thuốc này hoàn công hiệu ta cũng không dối gạt ngươi, có thể cầm máu đi đau, phục hồi từ từ bất kỳ thương thế cải thiện thể chất, chỉ cần ngươi thật lòng giúp ta, ta liền đem loại thuốc này hoàn cách điều chế cùng quá trình luyện chế nói cho ngươi biết, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Phục hồi từ từ bất kỳ thương thế? Còn có thể cải thiện thể chất?" Tiêu Cầm con mắt trừng thật to, nàng xuất thân Tiêu gia đối với đan dược công hiệu lại quá là rõ ràng, phải biết càng cường đại dược liệu Dược Hoàn, dược liệu sẽ phát ra càng nhanh, mà phục hồi từ từ thuốc lại làm sao có thể chữa thật là nghiêm trọng thương thế? Nhưng là bây giờ nàng chính đang cảm thụ loại thuốc này thần kỳ, loại này hằng định khôi phục mà lại có thể chữa trị hết thấy thương thế thuốc, hoàn toàn có thể sánh bằng đẳng cấp cao đan dược.

Nếu như nàng có loại thuốc này, như vậy các nàng cùng hoàng tộc trong đối kháng tuyệt đối có thể cứu vãn chúng hơn cao thủ, vừa mất một dài bên dưới, bọn họ song phương thực lực rõ ràng, trong lòng nàng mặc dù kích động, nhưng là ngoài mặt lại cảm kinh ngạc biểu tình đề xuống, cau mày hỏi "Chế biến dược liệu khó tìm sao? Luyện chế yêu cầu như thế nào?"

Khương Vũ nghe Tiêu Cầm hỏi như vậy, toét miệng cười một tiếng, nói: "Lượng sản."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Anh Hùng Liên Minh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 41: Đạt thành hiệp nghị

Lượng sản?" Tiêu Cẩm kinh ngạc gọi ra, thấy Khương Vũ lộ ra mỉm cười, Tiêu Cẩm cảm giác mình đã bị hấn ăn gắt gao, nhưng là lớn như vậy cảm đồ đặt ở trước mắt nàng, nàng có thể vứt tới không muốn sao? Hiển nhiên không thể, nếu quả thật như Khương Vũ lời muốn nói có thể lượng sản lời nói, không chỉ có thể cứu vãn trở về một nhóm lớn cao thủ, cũng có thể bồi dưỡng một nhóm tuổi trẻ Vũ Tu thiên tài, mà đối với Khương Vũ sở cầu đồ vật, nàng nhưng căn bản cũng không quan tâm, hấn muốn tiền ở trong mắt nàng hoàn toàn cũng chỉ là một nhóm con số, mà liên quan tới Lăng bọn họ tình báo, tin tưởng ở đây sao đại cảm đồ xuống, coi như chủ thượng cũng sẽ đáp ứng giúp Khương Vũ hỏi dò, về phần Khương Vũ cuối cùng là không phải sẽ giết nợ, Tiêu Cẩm hoàn toàn không để vào mắt, không cần nàng thế lực sau lưng xuất thủ, ánh sáng Tiêu gia nhất tộc là có thể đuổi giết Khương Vũ không đường có thể trốn; nếu như không đáp ứng Khương Vũ, không nói loại này thần kỳ Dược Hoàn không chiếm được tay, Khương Vũ cũng nhất định sẽ giết chính mình diệt khẩu, hơn nữa chính mình trước kia cũng thế đáp ứng gã cho hấn, bất quá chỉ là một cái danh phận mà thôi.

Nghĩ tới đây Tiêu Cẩm cũng có quyết định, nàng tuổi còn trẻ là có thể thay Tiêu gia chia sẻ trách nhiệm nặng nề, tâm tính cùng lòng dạ căn bản không phải Từ Oánh Oánh cái loại này không từng trải tiểu cô nương có thể so sánh, lập tức mang theo cười nói: "Được, ta đáp ứng gã cho ngươi."

Kết quả này cũng đã sớm ở Khương Vũ trong dự liệu, bất quá hấn vẫn nhắc nhở lần nữa nói Tiêu Cẩm: "Đã như vậy, ta hy vọng ngươi sau khi thương thế lành không muốn sau lưng Âm ta, nếu không cho dù chết ta cũng sẽ không đem loại thuốc này hoàn cách điều chế cùng phương pháp luyện chế nói cho ngươi biết." Nói xong lời cuối cùng Khương Vũ giọng nói mang vẻ quyết tuyệt.

Tiêu Cẩm nghe vậy gật gật đầu nói: "Yên tâm, ngươi lòng dạ ta kiến thức qua, mà ngươi muốn yêu cầu trong mắt của ta cũng không đáng nhắc tới, cho nên, ngươi hoàn toàn không cần phải lo lắng, lại nói ta ngươi sau này nhưng chính là vợ chồng."

"Như thế tốt lắm." Khương Vũ cũng cười lên, Tiêu Cẩm ý tưởng hấn không khó đoán được, nhưng là hấn ý tưởng Tiêu Cẩm rất khó đoán được, bởi vì này Sinh Mệnh Dược Hoàn hấn căn bản sẽ không luyện chế, làm sao tới nói cho người khác biết?

Cho nên Khương Vũ từ vừa mới bắt đầu căn bản là đang lừa dối Tiêu Cẩm, ngược lại Tiêu Cẩm đặt tới hấn muốn hết thảy còn phải cần một khoảng thời gian, mà trong khoảng thời gian này hấn hoàn toàn có thể dựa vào hợp thành Sinh Mệnh Dược Hoàn tới với Tiêu Cẩm bọn họ lôi kéo, về phần kết quả cuối cùng, Khương Vũ cũng không biết là cái gì, nhưng là kết quả xấu nhất không ngoài chính là chết cùng bị Tiêu Cẩm thế lực sau lưng khống chế mà thôi, mà hấn ở đoạn thời gian này bên trong không chỉ có thể khôi phục thân thể của mình tăng cường thực lực, quan trọng hơn là tìm được ban đầu đồng bạn, hấn tin tưởng bọn họ nhất định còn sống, hấn tin tưởng bọn họ cũng nhất định giống như Khương Vũ đối với năm đó tập kích canh cánh trong lòng, hấn tin tưởng coi như hoàng tộc muốn đưa bọn họ vào chỗ chết, nhưng là trí nhớ kia bên trong lão nhân tóc trắng cũng tuyệt đối sẽ không đối với bọn họ thống hạ sát thủ; mà, chính là Khương Vũ đối kháng Tiêu Cẩm thế lực sau lưng dựa vào.

Hai người đạt thành hiệp định, song phương với nhau đều không khởi thờ phào, trọng yếu là hai người bọn họ đáy lòng cũng dâng lên hy vọng, vốn là kiềm chế bầu không khí cũng dễ dàng hơn, Tiêu Cẩm nhìn Khương Vũ trêu chọc nói hấn: "Không biết Khương đại nhân, dự định khi nào đón dâu tiểu nữ đây?"

Khương Vũ nghe hấn nói như vậy, không khỏi cũng bật cười, nói: "Ngươi đây coi như là đối với ta lấy lòng sao?"

"Đó là đương nhiên." Tiêu Cẩm cười, nói: "Ta bây giờ nhưng là bóp trong tay ngươi, vạn nhất ngươi một mất hứng hoặc là trở quẻ ta đây không phải mới thăng lên hy vọng lại phải bể tan tành? Hơn nữa ta nếu biết chính mình còn có thể tiếp tục sống, đương nhiên phải đòi ngươi vui vẻ."

Khương Vũ bất đắc dĩ được (phải) lắc đầu, nàng chưa từng thấy qua Tiêu Cẩm như vậy một mặt, bất quá suy nghĩ một chút cũng phải, Khương Vũ cùng Tiêu Cẩm gặp mặt số lần cũng không nhiều, hơn nữa trường hợp cùng thân phận cũng không cho phép Tiêu Cẩm lộ ra như vậy tư thái, lại suy nghĩ một chút, Tiêu Cẩm coi như ở thành thực cũng bất quá là một hai mươi hai hai mươi ba tuổi, luôn sẽ có thanh xuân một mặt.

Nhìn Tiêu Cẩm tái nhợt nhưng lại không mất mỹ lệ dung nhan, Khương Vũ trong đầu không biết rõ làm sao không giải thích được tự ra hiện tại Từ Oánh Oánh đêm đó hút chính mình ngón tay cái, ngây ngốc không phân rõ bộ dáng.

"Ngươi thế nào?" Tiêu Cẩm thấy Khương Vũ phát động ngây ngô, còn tưởng rằng Khương Vũ là dối ý, nàng cẩn thận hỏi.

Tiêu Cẩm thanh âm thức tỉnh Khương Vũ, Khương Vũ đối với nàng cười nói: "Không có gì, thừa dịp trời còn chưa sáng ngủ tiếp sẽ đi, đối ngươi như vậy thân thể khôi phục mới có lợi."

"Được." Tiêu Cẩm cười đáp lại, nàng bây giờ đối với Khương Vũ có thể nói là "Muốn gì được đó".

Khương Vũ nhìn Tiêu Cẩm như vậy nghe lời, cũng biết là bởi vì bây giờ còn là chính mình nắm quyền chủ động, cũng không nói phá, cho Tiêu Cẩm ép ép chần, sau đó nằm trên đất ngả ra đất nghỉ cũng dự định nghỉ ngơi một hồi, lại không nghĩ rằng Tiêu Cẩm lúc này đột nhiên hỏi: "Thật ra thì ta rất muốn biết ngươi tại sao như vậy quan tâm Lăng bọn họ."

Khương Vũ lại từ tốn nói: "Đây không phải là ngươi nên hỏi."

Tiêu Cẩm nghe một chút liền im miệng, lại nghe được Khương Vũ một lát nữa nói: "Thật ra thì cũng không có gì, chính là giống như ngươi, đây là ta sứ mệnh."

Tiêu Cẩm nghe vậy bĩu môi một cái, không muốn nói cho nàng biết coi như, còn nói sứ mệnh loại lời nói, tâm lý căn bản cũng không tin Khương Vũ trên vai khiêng cái gì trách nhiệm, không còn dám hỏi Khương Vũ những chuyện khác, yên lặng ngủ.

Tiêu Cẩm có thể ngủ được, nhưng là Khương Vũ lại không ngủ được, mặc dù buổi chiều bị Lộ Thắng Đức gõ một cái chuông báo động, nhưng là đối với chuyện này chân tướng, hấn là nhất định phải biết, hiện tại hấn cũng không biết rõ hấn truy xét chuyện này chân tướng chỉ là bởi vì hấn đối với một cái khác Khương Vũ cam kết, hay là hấn phát ra từ bản tâm, hấn cũng dần dần phát hiện mặc dù hấn rất nhiều lúc muốn đem chính mình cùng một cái khác

Khương Vũ phân chia ra, nhưng là hấn đang nhớ lại trong đầu trí nhớ lúc lại bắt tri bắt giác đem chính mình đại nhập đi vào, phảng phất từ trước những Huy Hoàng đó sự tích chính là hấn một tay sáng lập, mà những thứ kia đã từng đồng bạn đã từng cùng hấn chơi đùa đùa giỡn rõ mồn một trước mắt, nghĩ (muốn) rất lâu cũng không suy nghĩ ra đây là vì cái gì, liền cùng ban đầu hấn nghĩ (muốn) rất lâu tại sao mình sẽ mặc cang đến cái thế giới này như thế, mặc dù không rõ bạch, nhưng là hấn còn phải tiếp tục còn sống, là ngày mai.

Khương Vũ hi lý hồ đồ tiến vào mộng đẹp, chân mày lại thật chặt nhú, thật ra thì Khương Vũ mặc dù phân rõ trong trí nhớ thân phận, nhưng là hấn cảm tình lại đã sớm không phân rõ, bọn họ nhảy lên đều là một trái tim, một viên chưa bao giờ ngừng nghỉ qua nhảy lên tim

Ngày thứ hai Định Tương Thành tuần tra một lần nữa tăng cường, Khương Vũ hỏi thăm bên dưới mới biết nguyên lai tối hôm qua nửa đêm có một cái Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội cao thủ muốn lật thành mà ra, kết quả lại bị núp trong bóng tối Thành Vệ cao thủ bắt tại trận, về phần người này sống chết Khương Vũ hỏi thăm nửa ngày cũng không nghe được thật tình.

Mà đối với những căn bản đó không biết tình huống Định Tương Thành dân trong thành, hôm nay mấy có lẽ đã là mỗi nhà quan môn đóng cửa, chỉ cần không có tình huống đặc biệt liên môn đều không ra một bước, Từ Nguyên cũng là hạn chế Từ Oánh Oánh xuất nhập, vì thế còn phải người nói cho Khương Vũ còn lại sáu người để cho bọn họ ở nhà không nên đi ra ngoài, hơn nữa năm nay Sơn Nam Quận Thanh Vũ cuộc so tài rất có thể cũng sẽ trực tiếp hủy bỏ, cho nên gần đây bọn họ cũng cũng không cần phải đi Sơn Nam Học Phủ luyện tập chiến thuật.

Ôn Thành Nam cũng chính thức vào ở đến Định Tương Thành thay thế Lộ Thắng Đức Thành Chủ chỉ trách, hơn nữa đại lực đối với Sơn Nam Quận Vũ Tu Công Hội, pháp tu Công Hội, Luyện Dược Sư Công Hội tiến hành lùng bắt cùng kiểm soát, cần kê ghi danh khả năng có hiểm nghị hơn một trăm người, có thể nói là cầm Định Tương Thành phần lớn cao thủ tất cả đều ghi lại trong danh sách.

Vốn là Ôn Thành Nam là không thể trực tiếp quản Định Tương Thành chính phủ, Khương Vũ suy đoán rất có thể là hoàng tộc xuống trực tiếp mệnh lệnh cho nên Lộ Thắng Đức mới có thể giao quyền, bất quá lương du bây giờ chết Cô diên thành chính phủ phải thuộc về ai quản? Khương Vũ suy nghĩ hồi lâu không nghĩ ra cái như thế về sau.

Tiêu Cẩm thân thể ở ngày thứ hai cũng là so với trước kia muốn tốt không ít, Sinh Mệnh Dược Hoàn 20 giờ kéo dài năng lực khôi phục để cho Tiêu Cẩm càng là kiên định cùng Khương Vũ lợi ích giao dịch, Tiêu Cẩm cũng là bởi vì này lượng com tăng lớn không ít, trong lúc cũng có đề nghị qua để cho Khương Vũ lần nữa cảm này cấp độ sử thi sách vở đưa đi, nhưng là trực tiếp bị Khương Vũ cự tuyệt, làm Khương Vũ một lần nữa hỏi nàng tại sao phải vội vã như vậy cảm quyền này cấp độ sử thi sách vở đưa đi thời điểm, Tiêu Cẩm là lấy lòng Khương Vũ, mới nói cho Khương Vũ nàng thể lực sau lưng cần dùng quyền này cấp độ sử thi sách vở mua được một người, về phần người nào Khương Vũ cũng là không thể nào biết được, nhưng là làm Khương Vũ buồn bực là Tiêu Cẩm thể lực sau lưng có thể động dụng Vũ Hoàng cấp cường giả, hiển nhiên cũng còn là xuất ra một lượng vốn Sử Thi sách vở chứ? Mà Tiêu Cẩm lại nói cho hấn biết người kia chỉ định chính là muốn quyền này cấp độ sử thi sách vở, nàng thể lực sau lưng cũng biện pháp không thể làm gì khác hơn là đáp ứng.

Khương Vũ lần này liền càng hiếu kỳ hơn, có thể làm cho nàng thể lực sau lưng bồi thượng một nhóm cao thủ cùng một cái Hoàng Cấp cường giả đều phải lôi kéo người rút cuộc là lai lịch gì, nhưng Khương Vũ khẳng định đối phương không là cường giả, nếu không hấn hoàn toàn có thể tự mình ra tay cướp đoạt.

Tò mò Khương Vũ không hỏi ra còn lại tin tức hữu dụng, liền hỏi Tiêu Cẩm: "Quyền này cấp độ sử thi sách vở là vũ kỹ hay lại là pháp thuật?"

Tiêu Cẩm nói: "Là một quyền hạ đẳng cấp độ sử thi pháp thuật."

"Không trách chỉ phải một cái Hoàng Cấp cường giả hộ tống," Khương Vũ nghe một chút đối với quyền này cấp độ sử thi pháp thuật hoàn toàn không có hứng thú, hấn là Vũ Tu căn bản không thời gian lãng phí tinh lực đi học tập pháp thuật, lại nói là cuốn này hạ đẳng cấp độ sử thi pháp thuật bị Tiêu Cẩm thể lực sau lưng nhớ càng không có lợi lắm."

Khương Vũ vừa tò mò hỏi "Người kia làm sao biết đối với quyền này hạ đẳng cấp độ sử thi pháp thuật cảm thấy hứng thú?"

Tiêu Cẩm vốn là không nghĩ nói cho Khương Vũ, nhưng là bây giờ quyền kia cấp độ sử thi pháp thuật liền ở trong không gian giới chỉ, lấy Khương Vũ thông minh chỉ cần hấn cảm ra xem một chút cũng minh bạch, cho nên nói thẳng làm nói cho hấn biết: "Là một quyền Lôi Hệ pháp thuật."

"Cái gì? Lôi Hệ pháp thuật?" Khương Vũ có chút giật mình, phải biết tinh thông Lôi Thuộc Tính pháp thuật pháp tu rất ít, rất hiển nhiên Tiêu Cẩm thể lực sau lưng nghĩ (muốn) lôi kéo người kia là một cái giới Lôi Thuộc Tính vận dụng người, hấn là không tìm được thích hợp hấn Lôi Hệ pháp thuật, cho nên mới chỉ định các nàng muốn ngăn chặn cuốn này cấp độ sử thi pháp thuật.

Khương Vũ trước liền cùng Từ Oánh Oánh bọn họ nói qua Linh Cấp cùng sư cấp chính là một cái ranh giới, Linh Cấp trước chỉ cần thiên phú giống nhau song phương là rất khó khăn kéo ra giữa hai bên chênh lệch, nhưng là khi đạt tới sư cấp sau khi sẽ giác tỉnh mỗi người thiên phú sở trường, mà chuyện này sẽ kéo ra mỗi cá nhân tu luyện phương hướng phát triển, tạo thành hoàn toàn bất đồng chiến đấu tính thể, còn chân chính đoàn đội chiến thuật cũng ở đây là sư cấp sau khi mới có thể hoàn mỹ vận dụng.

